SOLILOQVIA DE PASSIÕ NE IESV CHRISTI.

Þad er.

Eintal Salarinnar

eñar vid sialfa sig/ Huørsu ad huør Christeñ Madur hañ a Daglega j Bæn og Anduarpan til Guds/ ad tractera og hugleida þa allra Haleitust tu Pijnu og Dauda vors Herra Jesu Christi/ og þar af taka ægiætar Mienningar/ og heil næmar Hugganer/ til þess ad lifa Gudlega/ og Deya Christe lega.

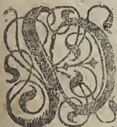
Saman tekeñ vr Gudlegre Ritningu/ z Scriptis þeirra Gøm lu Lærefedra/ Enn vr Þysku vtløgd.

Af S. Arngrijme Jons Syne.

Prentud eñ ad nyu a Hoolum j Hiallta Dal.

Anno 1662.

Gudhræddum og Erlegum
Kuennmans Personum/ þeim Systrum
bádum/ Halldoru ⁊ Kristinu/ Gudbrands
Dætrum/ mijnum kiærum Systrum j Drottne/
Oska eg Nádar og Fridar af Gude fyr
er Jesum Christum/ med allskonar
Lucku ⁊ velferd Lijfs
⁊ Sálar.

VAR sa Guds Madur/ hinn Heilage Dauid (mijnar Kiæru Systur j Drottne) vill vtmála þá Girnd og Feigennleika/ sem Christens Manns Saal a ad hafa til Guds Orda/ og svo þa Næring sem henne þar j mote veitest/ af Gude j hans huggunarsama Orde/ þa lijker hann Gude og hanns Orde vid eirn Lifanda Vatsbrunn/ enn Saalunne vid eitt Villudyr/ Hynd edur Hiort/ sem ad ákaflega þyster j sagda Brunna/ ⁊ seiger Dauid so.

Eins sem Hiorten langar epter Va-

tsbrunn

tnsbrūnenum/ Suo langar mÿna Saal til þÿn DRottiñ/ Mÿn Saal er þyst til DR ttins/ Ja til DRottins þess lifan da Vatsbruñs/ Psalm. 42.

Quorium Dauids Ordum til vtlegging ar/ þeir hinu Lærdu taka þad sem skrifad finst vm Hiartar eda Hindareñar Natturu. Ad þetta Dyr þyrsest mest j Hoggorma Ki eted. (Plin. Lib. 8. Cap. 32. & Lib. 28. C. 9. Huort Kiöt ad er kalldrar Natturu) sij num innfæddum natturlegum Ozhita þar a ad suala. Enn þo Dyrenu þike Orma Kiøted kallt & vænt ætu/ þa er þad þrar tegundar/ ad sa innre steikiande Hite æsest þess meir/ og vpp kueikier obærelegañ þu rf og Þorsta/ og Dyred sæker þui so akaf lega j Vats læke og Bruña.

Þetta kalla þeir lÿkt med Mañsins syndugre Natturu/ Ad hun fyſest & sæ ker epter Syndonum (er riettelega mei ga Eitur ormar heita) sijnum jñfæddū Girndar bruna þar med ad suala. Eñ þo ad Madureñ hafe lyst þar af a me dan hñ dryger Syndena/ þa vaknar þo

 Saal

Salen̄ z sa innre Madurēn̄ sydan̄ vid Salarēn̄ar Eitur/mz obærelegum Pu rk z Posta til Guds Nadarbrunns/ad hann fae ad suala sier a høunum / Nu ad eg tala vm Christna Men̄ sem lata Guds Anda vid sig rada/þa vill hann þeirra vitiad hafa/en̄ ecke vm forherta qui sunt reprobæ mentis.

Vm þen̄an̄ Nadarbrun̄ talar Gud/ Esa. 55. Komed hingad til Vatnsens aller sem þyster erud. Zach. 13. kallar han̄ open̄ Brun̄/ sem þyrer onguum sie byrgdur/er til hans þyster. Jeremias j 2 kallar han̄ Brun̄ þess lifanda Vatns/So kallast hn̄ eirnen̄ Apoc. 21. og 22. Þesse same Nadar Brun̄uren̄ seigest Jesus sialfur vera/Johan̄is 4. Capitula / Huørs Fyrermyndan ad var sa Hellusteirn/af huørium Gud liet Vats lindena dasamlega vt sprettá/ sijnu Folke til Lijfsganar og Næringar / Exod. 17. Num. 20 Cap. Suo sem S Paall þad sialfur vtþyder/ 1. Cor 10. Þui so sem Moyses vard ad slaa a Helluna ept

er Gu

er Guds skipan/ ædur Vatned vt rynne/ Exodi. 17. Num. 20. So vard Christur fyrer vorar Synder særdur/ sleigenn/ barenn/ z sundur marenn/ Esa. 53. C. So ad af honum vt flyte sa Lijfsins og Nꝍdarbrunnurenn/ sem oss eilijflega endurnærer.

Nu þo ad øll Lijfsagann Herrans Jesu Christi (auk annarar Heilagrar Ritningar) leide oss og vijse ad þessum Nꝍdar Brunnenum / Þa er þo sa Lijfsøgu parturenn sem hliodar vm hns Blessudu Pijnu z Dauda/ sa eirna hellste og Hiartnæmaste þar til / sem bæde lætur oss kienna þenann Sælar þostann/ og so vnder eins a vorar Syndumþiꝍdar Sæler og Samuiskur dreyfer og stockur þui Lijfs z Nꝍdar Vatnenu / vm huort hing ad til talad er/ So sem þeir munu sialfer framar sanna/ er þessan Bækling elska og a Hiartad leggia / huorium eg þarf ei med morgum Ordum ad hæla/ edur framhallda/ þui hn lofar sig sialfur/ sem sa þar giørst ad vita er reyner.

A iij Hann

Hañ hefur a Þyſka Tungu ſamſettañ af Heilagre Ritningu/ ſem ſia ma/ Sa mæte Pion j Wijngarde DRODTins er Martinus Mollerus nefneſt/ og hañ kallar Soliloquia Animæ/ Sælareñar Eintal vid Gud og ſialfañ ſig. Kieñan de þar med/ ad Chriſtens Manns Sa la a alldrei ſdiulaus ad vera/ helldur ſiñ opfaſt vid Gud og ſitt eiged Hiarta ad tala/ a heñañ hæ:k/ ſem hier kieñer/ ſuo D oſulleñ hafe þar ecke Rwm med ſijn um ſyndſomum Huxonum.

Eg hefe fyrer nockrum Aarum þſſa re Bok ſnued a vort Modurmal/ aþ þui eg þoſteſt vm þetta efne onguañ Bæk ling Hiartnæmara funded hafa/ Þad z añars ad þeſſe Hiſtoriu parturenn/ er alment vm hønd haþdur/ helldr eñ hiñ hlute aþ Lijfsſoguñe Herrans Chriſti/ ſem ad meira parte er j þeim Suñuda ga z añara Hætijda Gudſpiollum ſam añ tekenn. Þann Þyſka Formala he þe eg ecke wtlagt/ vegna þeſſ/ þad ſama kiemur ſeirna fram j Bokeñe/ ſem j hñ er ſpuñ

a ſpilleð. Eg hefe og ordið þeſſum
Bæklinge vereð Liber interpres. Það
er/ecke bundeñ við Bokſtafe z akkuæde/
Helldur rwmlega vtlagt/ og ſumſtaðar
(þo oviſða) nøckuð lijteð vndañ tekeð ſo
ſem mier hefur þott epter vorre Maly⸗
ſku/hellſt til Skilnings horfa.

Enn yckur miñar Fromu Syſtur j
Drottne/hefe eg j onduerdu þetta mitt
litla Omak a þeim Bæklinge ſkeinkt z
giefeð/ og yckur þeſſe Iſlendſku Solilo
quia manafnað/fyrer þann ſkulld/að þa
þeſſe Bok kom mier fyrſt fra hondum/
reynduſt mier onguer ſem hana munde
ſo vel jðka/ſem þið bæðar. Hins z ann
ars / að þið værud með þeſſare lijtellre
Meiñingu ammiñtar og vm beðnar/ þañ
æſkelega vppbyriaða Guðs Barna hatt
framueigis að elſka z rækia/Eg meina
j þm̃ Skoola Drottins að eliðaſt z auk
aſt/ ſem þið erud af yckar Guðhræddu
z Aruriſkū Forelldrum tilſettar/vppfæð
dar z fræddar/z þar við að lifa z deya.
Og þo þið þurfeð ecke vmbeiðne eð

yr Aminninga vid/sem a þta z allt gott erud fwsastar/Lof GUDI Tine. Þa sie þo þesse minn Meining til þess/ ad lata þa Gafu Drottins/yckur veitta hiᵉ liz masannast j þann mata ad voru leite/ sem hinn sæle Hieronymus liet nockrum Kuennsuiptum/ reyndum ad Ment og Gud-rækne/sijn Skripta/ Skrif og Bæcur/ dediceradar vera/af huorium þessar eru til nefndar/Fabiola/Marcella/Eusto-chium/Romuerskar Kuinnur allar. Og þo eg sporneſt vid ad taka yckur til jaf-ns vid Fabiolam/Marcellam/Eustoch-ium / Þær mentafullu Kuinnur /bæde j Ritningum og Tungumalum/ Þa tek eg mig þo enn sijdur saman vid Hierony-mum. Oss er sumt leyfelegt af þeirra Gudlegum Dæmum ad vita/og þad lijt ed eda mijked af þeirra Fotsporum epter ad hafa/sem Gud vill sijna Nad til gie-fa/ Hafande hier ad auk / noog onnur forn og ny erlegra Gudhræddra Man-na Dæme.

Og med þui yckar kiære H. Fader/ sem

sem nu helldur a sine Boka jdiu (huad Gud giefe sem leingst) þessu voru Lande til eilijfs Salar gagns/vill nu med ødrum þennan Bækling prenta lata/epter nockra Manna Bon og beidslu/sem þesse Soliloquia sier kiær hafa / þa sie eg þad giarnan/ ad sem flester mætte þess a litelmorlega omaks sem eg hefe hier til lagt/niotande verda/ Þar med hef eg skiled mier þad j Skrifara laun/ad Prentaren skyllde þennan litla Formæla ec ke vndan skilia. Ydkur Systur bædar bid eg/ z adra/þessa mijna einfallda meining/vel fyrer mier ad virda/ Viliann fyrer Verked taka/og lata sem æst mune fylgia Auns giofum.

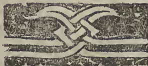
Gude Fødur allrar Nadar fel eg ydkur bædar a Hendur/med elskulegum Fødur z Brodur/ Vinum z Vandamonnum/sa same Lijknarfaderenn/ hallde oss z ollum Christnum Monnum/jafnan vid þann skiæra Brunenn sinn Lijfs kiop ugu Orda/ vorar Saler z Hiortu þar med ad næra j þessa Heims og Hollds T- of-

A v laun

lœtum ollum/ þar til allt hn oss hiedan farsællega leider/ jñ j þa nyu og eilijfu Jerusalem/ huar ed vera mun vtie z endud þesse Auma Hieruist/ Heims z Holds Baratta/ þa ed Gud mun þerra oll Tareñ aþ vorum z allra siña Vtualð ra Augum / og ecke mun framar meir vera Hel nie Hrygd/ Harmur nie Anaud Þui þetta stundlega er þa gleymt z vm lided. Apoc. 22. Esa. 51 z 56.

Skrifad a Mel j Midfirde/ 8. Dag Feb. Anno 1599

Arngrimur Jons Son

Þader.

Christens Manns Smlar Eintal vid sialfz

ann sig/vm Pijnu z Dauda Lausnara vo ro Jesu Christi: ad Menn hana sier til Hiarte ans Huggunar i øllum Motgange og A naudum i Minne hafe.

Fyrste Capitule.

Stutt vnderuijsan / huornenn Christens Manns Hiarta skal bwa sig vnder/ad Hugsa riettelega vm Pijnuna Herr ans Jesu Christi.

Esaiæ 53 Cap.

SANNlega bar hann vorn Siukdom/og hlood a sig vorre Angist. Enn vier hiellldum hann ad vera þann/ sem af Gude slegenn/ plagadur z pijndur

 være

være. Eñ hañ er ſokum vorra Miſgio⸗
rda ſærdur/ z ſokum vorra Synda lemſt
radur. Hegningeñ la a honum/ ſo vier
hefdum Frideñ/ z med hans Benum er
um vier heilbrygder ordner.

Smlareñar Eintal vid ſial
fa ſig/ vt af þeſſum Spamañ
ſins Ordum.

JEſu Chriſte/ Drottiñ miñ z Gud
miñ/ Eg aum z Syndug Mañeſ
kia/ veit ad a effſta Deige villtu op
enberlega Heimſins aptur vitia/ z ogn⸗
arlegur Elldur mun vndañ þier ganga
z hrædelegur Stormur med þier koma/
Þa muntu kalla a Himen z Jord/ ſo þu
munt þa dæma allañ Lyd/ Pſ. 50.

Sia þu DRottiñ miñ/ Þa hliota all
ar mijnar Synder z Illgiorder fyrer ſo
morgum Þuſundum Mañа ad opeñber
aſt/ z aller mijner Glæper fyrer Heilog⸗
um Eingla ſkara ad auglyſaſt/ Ei ad
eins huad eg med Verkunum/ helldur z
ſo eirn

i so eirtteñ huad eg med Ordunum z hut einum syndgad hefe. Psalm. 6.

Þess vegna DROttiñ minn/ er mitt Hiarta miøg Sorgbited j mijnu Lijfe/ mijn Bein skielfast og mijn Sal er næ sta hrygg/ Mijn Asiana drijpur nidur af storre Hrygd / og er Eilefeg ordenn. Huad eg veit ad eg er af Syndugu sæ de geteñ/og j Syndeñe fek mijn Mood/ er vid mier. Eg medkieñe mijnar Misgiorder / og mijn Synd er jafnañ fyrer Augum mier. Mitt Hofud er krankt/ mitt Hiarta er þreytt og mædt. Jaa/fra Iljum vpp til Huirþils er ecke heillt a mijnum Lijkama/helldur Syndarennar Saar og Lemstur/ Allt er þad Blodrisa og Kaunum hladed. Eg skamast mijn ad lifa/eñ hrædest ad deyia. Psalm. 51.

O mijn Saal/ Þu Avartarlausa Eik/Huar eru þijner Avexter? Þu visna og Gagnlausa Trie / þu ert verdug ad þu skuler vpphogguast/ z j eilijfann Elld kastast. Huoriu villtu andsua

ra

ta a heim Deige/þegar þu att Reikn-ingskap ad giora af øllum þijnum Lijf dogum/Ja/eirnen fyrer huort hid minsta Augna blik? Matth. 3

Þu ert sa hin vonde Þion/sem vm tiu Þusund Pund ert skylldugur/z j mote tiju Guds Bodordum syndgad heffur so hrædelega. Þu ert sa otrue Raads man/sem sijns Herra Gotse hefur eydt. Þeink þu og hyga vm/huorsu margar godar Gaffur Drottin hefur giefed þier/En huorsu jlla hefur þu fared med og vanbrukad þær? Bøluanen er yfer þier/ þui þu heffur ecke halldet huad j Logmaale Drottens skrifad er/Deut. 27

Sia þar/Dagur DRottins er fyrer Hende/ So sem ein Snara mun hann koma yfer þig / og yfer alla þa sem a Jardrijke byggia. Eg villda opriotanda Vatn være j mijnu Hofde/z ad mijn Augu være Tarabrunnur / suo ad eg Dag og Nott mætte syta og grata mij nar Synder. Grat z syt þu Saala mijn

Taal

Lâat þijn Tâar fliota og renna Dag og Nott/ so sem eirn Aarstraum / z gief ei vpp/ og þinn Augasteirn late ecke aþ/ þui sa allra Hædste er grimmur vppa þijnar Misgiørder.

Eg Aum vesol Manneskia/ Huad heþe eg giørt ? Huad jlla hef eg med mig fared? Auvij/ Auvij/ O þu Grimd þins allra hædsta/fall þu ecke yþer mig/ O þu Grimd þess alls Mektugasta/ Huør kann vid þier ad standast?
O huilijk Sorg/ O huilijk Skielfing. Huørt skal eg hafa mig a þeim Deige nær DROttinn Allsualldande vill Dom enn hallda ? Huørt skal eg þa mijnum Augum renna?

Sia/ Yfer mier er Domarenn huor jum oll Fylsne mijns Hiarta Opinber eru/ Vnder mier er Heluijte/ sem sitt Gin og Kuerkar vpp sperrer / til ad gleypa mig. Til Hægre Handar sie eg Skara þeirra Heilogu/ hia huørium eingenn Saurugur vera ma. Til Vinstre

Handar sie eg Diofulenñ/og Flock þeirra Fordæmdu/sem j Eilijfañ Elld gan ga skulu. Lijte eg til Jardareñar/þa er hun j einu Bale/og eingeñ kañ þar ad vera / Skode eg sialfañ mig/þa fiñ eg ecke annad enn vonda Samuisku/z nag ande Orm. Hvad skal eg seigia? Hvad skal eg til giora? Mijn Hiarta glede hefur Enda teked/og miñ Nattur er ad Harme orden/Koronañ er fallen af miñ nu Hofde. Gud nade ad eg hefe so illa syndgad.

Huort a eg nu þess ad flyia / suo ad eg ei fyrerfarest? Til þijn miñ Gode Jesu alleina/þitt hefur dyra Blood bætt mitt Brot/og mig vid þinn Fodur sæt.

Þess vegna hef nu Huggun Sala mijn/Þijnar Synder eru þier fyrergiefnar. Þui so hefur Gud elskad Heimeñ ad hañ gaf vt sinn Eingieteñ Son/ad aller þeir sem a hañ trua/fyrerfarest eige/helldur hafe þad eilijfa Lijf.

Mijnn

Minn Herra Jesu Christe/eg trúe ad sonu a þig/Enn hialpa þu minne veykre Tru a fætur/Mar. 9. Ja DROttinn/ eg trúe af Hiartans Grunne / og eg veit vissilega ad þu ert komenn j þessa Verolld mier til Hialpræðis/z mig Aumann Syndara holpenn ad giora. 1 Tim. 1.

Minn gode Gud/eg er sannlega eirn af þeim stærstu Syndorum/Oho Lát mig þijna Myskun ödlast/z lát mig jafnann j minnu Hiarta þ fagnadar traust z þá kroptuga Huggun heyra/ Ad allar mijnar Synder sieu med þijnu Blode z þijnu Dauda sannlega bættar z bitaladar.

Huor vill nu åklaga mijna Sál? Hier er Gud s mig Rietthlátann giörer/ Huor vill mig fordæma? Hier er Christ ur s þ mig er dæmenn/z þad meira er/vpp aptur risenn/ Hann sem nu er til Fodurins hægre Handar/z bidur fyrer mier/ Rom. 8. O þu Heilage lijknsame Fader Huörsu harla miög hefur þu mig elskad? O þu Heilage lijknsame Skapare/Hu-

ørsu fødurlega hefur þu minnst mijn?
O þu omælanlega Giæska /O þu oseig
anlega Godgirnd/ O þu omælelega El
ska. Þinn Son/Ja þinn einka Son hef
ur þu j Daudann giefed/suo ad þu þinn
Þræl feinger endurleystann. Gud er Ma
dur ordenn/so ad eg aum fortopud Mann
eskia af Diøfulsins vallde frials yrde.

Ja Fader/þinn sæte Son liet sier þad
ei nægia/ad hann sig so lijtelæckade/ z vort
Holld j Jomfrur Lijfe a sig tæke/Helld-
ur þar ad auk / liet hann sig sem annann
Spilluirkia a Krossenn vpp festa/ hefur
hellt þar vt sijnu Dyrmæta Blode / og
deyde so fyrer mijnar Synder.

Sa Naaduge Herra er komenn/Hann
er komenn med storre Giæsku og Myskunn/
Hann er komenn ad giora þad holped sem
tapad var. Hann hefur leitad ad mier/
aumre tapadre Saudarskiepnu/Ja/hann
hefur mijn leitad/ z funded mig/z a sijn
um Herdum til Saudahwssens hefur
hann mig bored/sa goode Herra og minn

trusa

krussfeste og Dygdarijkaste Hirder Jesus Christus.

Oh huilijk Elska/Oh huilijk Giæska er þ? Huor hefur nockurn tijma heyrt slijkt eda reynt? Huor er sa hañ fagne ecke yfer slijkre Nad z Myskun? Hu or er sa (Drottiñ miñ) ad ecke dæmist ad piñe Elsku/sem þu hefur til Mañaña? Þiñ kiære Sonur er þad rietta fleckla usa Lamb/ sem Heimsins Synder hefur burt teked/ og vorn Dauda med sijnum Dauda ad onguo giort / og med sinne Vpprisu þ eilijfa Lijfed vtuegad.

Huornenñ kuñum vier þier Drotteñ so mykla Velgiorninga ad endurgiallda? Huada Lof eda Þackargiord kuñum vier þier þar fyrer maklega ad færa? Þo vier hefdum Visku Englaña/z þeirra Krapt allañ/þa giætum vier ecke vmbunad þier so stoora Nad og Giæsku.

Og þo huor Lidur og Limur a vorum Lijkama kyñe ad tala / þa giætum vier þad ecke noglega þackad. Þui þijn Elska

ska z Kiærleike til vor/yþer geingur al-
la Visku z Kuñattu.

Þess vegna vil eg taka mig vpp/O Drottueñ miñ Jesu/z til þiña allra helg ustu Særa gāga. Jer. 28. Eg vil flytia mig vr Borgeñe/z bwa ı Biargskorū. Loþ. 11. Eg vil giora s Dwþañ/z hrei dra mig ı Jardareñar fylsnū/z Hellerū z Biargskorum/ Lof. 11. Esa. 2. Psal. 55. Þad er/ı þijnū Blessudum Undum miñ Herra Jesu Christe/þᵉ vil eg mig nu jnleggia/þar vil eg stadar nemá/ og blijfa. Þar vil eg mitt Arvide fyrer mig taka / þar vil eg hugleida þiñ heilaga Kross/Kuol z Pijsler þijnar.

Jæ/þiñ heilaga Kross z þijna Pijnu vil eg jafnañ ı mijnu Hiarta z a mijnu Hollde/z ı mijnum Muñe bera. J mij-nu Hiarta vil eg hañ bera. Þui eg vil daglega z vaþlæianlega þar vm huxa og læta mier þad til Hiartans ganga/ suo eg med S. Pæle seigia meige. Eg veit eckert annad eñ Jesum Christum hañ Krossfesta. 1 Cor. 2. A

A mijnum Lijkama vil eg þijna Pijnu z Kross þinn lijka bera / Þui eg vil allan Kross og Motgang / vt af Kiærleika til þijn minn Herra Jesu Christe/giarnann bera z lijda/ So eg seigia meige/ Giore mier eingenn hier epter meira onæde/ þui eg ber Beniar mijns Herra Jesu Christi a mijnum Lijkama. Gal. 6. Ja/ad eg mætte verdugur vera ad seigia/ Eg er med Christo Krossfestur. Gal. 2

J mijnu Munne vil eg lijka bera þijna Pijnu z Dauda/ Þuiad eg vil ollum stundum vm þijnar Heilogu Vnder æn af lætt ræda/ minn Herra Jesu/ og þier oll um Stundum þar fyrer þacker giora.

A þennan hatt skal þijn Heilaga Pijna/ Drottinn Jesu/ avallt vera bæde j Hiartanu og a Holldenu og j Munnenum. Eg vil hana fyrer Augum haþa daglega/ z mier j ollu mijnu Frammferde þar epter hegda/ so eg eckert lese/ eckert tale eckert þeinke/ eckert skrife/ vtann alleina vm Jesum Christum þann Krossfesta/ z

ad eg mæallt meige skäda z flya til þin na Blodugra Bada/sem þyrer mier op nar og vpplatnar standa/Esa. 2.

J þessa Bargskoru vil eg jñ ganga/ miñ Herra Jesu/z mig fela j þijnū Ba dum/þ Grimdar reide Guds Allsheriar/z fyrer hans hrædelega Tignar vell de/So eg af þessum Steinskorum z Bl odugum Badū þijnum/meige siuga Hu nanged af Neluñe / og Bidsmiored af hordum Griotsteine. Psal. 34 z meige so fra ad smecka/huad godur og Nadar fullr þu ert Gud miñ/z mitt hialpræde.

Nalæged nu Sal mijn/huar af kañtu þijns DRottins Kiærleika lioslegar ad merkia/eñ af hans Sarum? Huorneñ kuñe hñ stærre Elsku til þijn ad hafa/ enn ad lata sitt Lijf fyrer þig? Þui vil eg alleina a hñ trua og treysta. Hier er Nægdeñ Nadarennar/ Hier er Mergd Gætleikans/Hier eru allar Dygder og Mañkoster folgner.

Og nu sokum þess/ miñ Herra Jesu/ eg kañ

eg kan̄ nie orka einskis man þyn/ j þessum mynū Beykleika. Joh. 15. þa drag mig nu epter þier/ suo eg kun̄e ad fara epter Sætleiks jlm þiña heilnæmu Smyrsla þ er til þrrar Nuggunar sim folgen̄ er j þiñe heilogu Þijnu/ ad eg vm hāa huxe Nott z Dag/ eige med kolldu/ Lotu eda gamlausu Hiarta/ helldur med eirne lifan de Tru/ z breñande astarelsku til þyn.

Og þa eg nu med mier hugleide/ huerneñ þu varst bunden̄/ lamen̄/ spottadur/ fordæmdur/ Þa giefz mier ad mitt hiarta hujlest j þijnum Sarum/ og þar sijna Roo z hujld hafe/ hia þeim Nog lunum sem þijnar Blessudu Hendr z fætur j giegnum stungu/ hia þeirre Þyrne koronu/ sem a þitt heilaga Hofud sett var/ hia þui Spiotenu sem þier j giegnū Sml og hiarta er geinged. Vppa þad Drottin̄ min̄/ ad mitt Hiarta sie j asnañ neglt a þinn heilaga Kross/ og eg mier af onguo hroose/ nema af þijnum heilaga Krosse/ huar med mitt Hiarta my-

kt og sigrad verde/ suo ad þad olldungis snue sier til þijn/ miñ Herra Jesu Christe/ añad eckert æskijte/ annars ecke leite eñ alleina þijn/ O Jesu/ þu sem minna vegna varst forracktadur/ Næddur z Krossfestur.

Huørn sem nu langar epter eilijfu Lijfe z farsælld/ z huør sem nu Nafned Jesu elskar / huør sem girnest j øllum Dygdum rijkr ad vera/ Wijsdom z Hyggende ad ødlast/ Jtem/ j Lucku z Mootgange stødugur ad vera/ Sa sijna Gøfu vill med Frid z Speckt ganga/ hann kome nu med mier/ vmhuxe z Rootfeste Krossen Herrans Christi/ smacke þenn añ sæta Bikar/ hanns heiløgu Pijnu. Þuiad Pijnan Jesu Christi er þ besta Skiol j øllum Freistingum/ og su einka Lækning j mote øllum Syndum.

Allur mannlegur Wijsdomur verdur ad ønguø/ allt Holldlegt Riettlæte og Heilagleike er falluralltur/ Øll mañleg Forþienan er einskis verd/ Eñ Blodet Jesu

Jesu Christi Guds Sonar giorer oss hr
eina af vorum Syndum. 1. Joh. 1. Þui
ad hier a Jordune er eckert heilnæmara
eckert Dyrmætara / til ad græda Saar
minar Samuisku / til ad hugga Hiarta
mitt / j øllum Krosse z Motgange / so sm
þta / þegar eg vel z aluarlega huxa vm
þijn Saar / minn liufe Lausnare.

Þetta er vor Hroosan / þu Christenn
Madur / sem er Nafned þijns Lausnara
Jesu Christi / sem er yper øllum ødrum
Nøfnum / Phil. 2. Huor j þessu Nafne
blessadur er a Jordune / hann er æfenlega
blessadur j Himnarijke.

Lijttu vpp / þu Christenn Madur / og
sia til Saarana Jesu / so mun þitt skielþt
z sundurknosad Hiarta fa Huggun /
Skoda þu Saaren Christi / þad mun læ
kna Saar z syndugar Akomur þijns Hi
arta. Haf þier fyrer Augum Epterdæ
me DRottins Jesu / þa muntu hughraustur
vera j allra handa Motgange.
Fylg þu hans Footsporum epter / þa fer

þu ecke villt.

Kom hingad/ tefdu ecke vid / O mijn Saal/ Þui hier er froo fyrer þa Aumu/ hier er Fridur fyrer þa Veslu/ Hier er Huggun fyrer þa skielfdu/og Endurnæring fyrer þau sundurknosudu Hiortu/ Hier er hialp þeim Veyku/og Huggun fyrer þa Harmþrungnu. Lat Heim ær ast/Holloed spinka/eg mun samt ei falla/Þui eg stend a einum oruggum Hel lusteine/sem fastlega er grundualladur. Lat Diofuleñ olmast/ lat øll Heluijtis Port ypa sier/eg mun samt stødugur blijfa/þuiad ı þijnum Sarum/ miñ Herra Jesu/ vil eg fela mig.

Þetta er su rietta Leid til ad þeckia Gud. Þetta er vegureñ til Himensins/ Þetta er leideñ til þeirrar æskelegu Vtfarar/til þess eilijfa Lijfsins. Huor þess um Veige hafnar/eda hñ forsmaar/þess hærra sem hañ afiars vpp stygur/ þess diwpara hrapar hañ nidur. J þessu er vor Hroosan/hier er vor Von/vor Hiar

tans

sans Glede/ s er i þeirre heilogu Pijnu vors Herra Jesu Christi.

Og nu minn Herra Jesu/ vil eg med þiñe Hialp/ z fyrer heilaꝛ Anda Naad/ vppbyria þessa Idiu/ s mijna Saal epter langar/ z vil tracte a og hugleida/ z mier hiartgrona giøra þijna Heilaga Pijnu. Eg vil mer þad allt fyrer hend ur taka/ og i giegnum skoda/ og hallda Samtal þar vm/ vid mitt eiged Hiarta/ og mijna Saalu. DRottiñ miñ/ lat þu mer þad vel vegna/ og lat þessa mijna Idiu verda þijnu heilaga Nafne til Lofs og Dyrdar/ og mijnu Hiarta til æfenlegrar huggunar og heilsubootar.

II Capitule.

Vm Personuna sem Piijnd var fyrer oss/ og vm þa Oguðlegu Rædagiørd Phariseeña/ og vm Sutkarann Judas.

Matth. 28. Mar. 14. Luc. 22. Joh. 11.

MEn þa nalgadest su sætra Brau da Hatijd/sem nepndest Paaskar. Og Jesus sagde til sina Lærisuei na/Þier vited ad epter tuo Daga koma Paaskar / og Mañsins Sonur mun forraden verda/ so hañ Krossfestest.

Þa toku sig samañ Kieñemaña Hofdingiar/og þeir Skriptlærdu og Olldūgar Lydsins j Høllu Byskupsins sem hiet Caiphas/og bæru sijn Raad samañ/ huorneñ þeir mætti Jesum med Kiænsku grijpa og aflijfa / þui þeir ottudust Folked/og sogdu/ Ecke vm Hatijdena/ so ei verde Vpphlaup med folkenu.

Og þa Jesus var j Bethania j Hwse Simonis þss Lijkþraa/ gieck ad hønū ein Kuiña/ su hafde eiñ Bauk med Osoisud Dyrmæt Nardus Smyrsl/ Og hun braut Baukeñ/og hellte Smyrslu nūm yfer høfud Jesu/ þar hañ sat til Bords. Þa hans Lærisueinar þad sau lijkade þeim þad midur/og sogdu/ Huad skal slijk spilling? Þesse Smyrsl hefdu

matt

matt seliast fyrer myked/ og giefast Fa tækum. Og þeir mogludu vm þta. Þa Jesus fornam þad/ sagde hañ til þra. Lated hana ı Fride/þui amæle þier hen ni? Gott verk hefur hun giort a mier/ Fatæka hafe þier ıafnañ hia ydur/ og meiged þeim gott giora þa þier vilied/ eñ mig hafe þier ei avallt/Hun giorde þad hun kuñe/ þui med þessum Smyrsl um/ hefur hun smurt minn Lijkama til Greptrunar miñar. Sañlega seige eg ydr/Huar sem þta Gudspiall er ı heime num predikad/þa mun seigiast ı hennar miñing/þad sem hun nu giört hefur.

Enn þa var Andskoteñ fareñ ı Ju das Jscarioth/sem var einn af þeim to lf. Og hañ gieck til Kieñemaña Hofd ingia/og talade vid þa/ og vid Hofuds meñ Folksins/og sagde/Huad vilie þier giefa mier/so ad eg selie hñ ı ydar hend ur? Þa þeir þad heyrdu/ vrdu þeir gla der vid. Og þeir budu honum þria tiju Silfurpeninga/ Og hñ tokst þad

å hendur. Og vpp fra þui leitade hañ læ gis ad suchia Jesum/ so ad ei yrde me ira Vpphlaup af.

Eintal Sælareñar /wt af þessum Gudspiallanna Ordum.

Merk hier fyrst Sæla miñ/ hua da Personu hier sie geingeñ j Da uda og Pijnu þiña vegna. Þui þra heimsins Vpphafe hefur ei slijkt nockurn tijma skied. Opt hefur Gud sij na Eingla sent /eitt Erende edur añad med stoorum Dasemdum ad reka. Enn þetta Erende/vm vora Endurlausn/er so frabærlega stort/ad huorke Einglar nie nockrar adrar Skiepnur gætu þui aþ stad komed/helldur sa Eilijfe Guds Son Jesus Christus/þiñ Gud og Drottin/hañ hefur þetta vtrett sialþur/hu or sig kallar þess vegna hier Mañsins Son/þui hañ er vorra vegna Nætturle gur Madur ordeñ.

Ia Herra Jesu/þu ert sa sanne Guds hinneska Fodurs einka Sonur/eilijþ ur og

ur og nátturlegur/ su önur Persónann
þeirrar Verdugu og heilögu Preñing-
ar/samlijkur i Makt og Dyrd/ Gude
Födur z heilögum Anda. Joh. 1
Þu ert þad ORD sem var i Vppha
ffe/Frumburdur allra Skiepna/Dyrdar
Geisle þijns Födurs/ og hañs riettasta
Mynd. 1 Joh. 1. Col. 1. Ebre. 1. Ps. 24.
Þu leist a Eymd z Vtlegd þinar Skie
pnu/þa þegar vier vorum þijner Ovin-
er/ Ja/þegar Daudeñ eñ nu rykte yfer
öllu Hollde/ z allt Adams Sæde var eẏ
lijfrar Fordæmingar verdugt /þa leistu
nidur af þijnu Hasæte/ i þeñañ Eymd-
ardal/a Neyd þijns Folks/ og liest þier
hana til Hiarta ganga. Þu hafder no
ckud i siñe vid oss/ s̄ var huxun Fridar/
z eilijfrar Endurlausnar/Jerem. 19
Og þo þu bwer i þui skiæra Liose/ s̄ ei
ngeñ kañ ad köast til/ z rader öllu med
þijnu kroptuga Orde/þa komstu samt hi
ngad nidur/ lijtelæckader þig sialfañ/to
kst a þig Þræls Mynd/giordest Madz

og ert ad hegdan fundeñ so s̃ Madur/ Syndeñe fra tekeñe. Ebre. 1. Philip. 2 Ei tokstu a þig Einglaña Natturu helldur Adams Sæde. Þu varst sa meste / z þu giordest sa minste/ Þu varst sa Rijkaste / z þu giordest sa fatækaste/ þu varst sa frijdaste/ z giordest sa osieleg aste. Ebr. 2. Þu varst Kongur Dyrdar eñar/ og þu giordest sa Lijtelmotlegaste Þræll. Þu varst sa allra hæste / z þu giordest sa lægste/ Esa. 53. Ja/ þu varst sa allra Helgaste z saklausaste/ j huors Muñe eingeñ Flærd er fundeñ/ z ei visse af nockre Synd/ Joh. 8. z hefur þo mij num Synda saur a þig hladed/ z læted þig sem añañ Illuirkia z Illrædismañ vpp hengia. 1. Pet. 4.

Og þo þiñ Guddom̃ huorke lide Pijnu nie Dauda/ þa giordest þu samt þijn um Fodur hlydeñ/ allt til Krossens Dauda/ og ert deieñ epter Holldenu/ sokum vorra Synda/ z oss til Riettlætis vpprisen/ og hefur Endurlausnena afrekad med

med sialfs þijns forskulldan/so vier fyrer Truna hefdū Lijfed j þijnu Nafne.
Sia þar nu Sáála mijn/huad haleit Persona hefur fyrer þig pijnst/ sem er ædre øllum Einglum/ øllum Mønnum/ øllum Skiepnum/sa hann er Skapare allra hluta. Joh. 1. Þesse Personan gi ører Pijnuna meire en Himen z Jord/ z kroptugre eñ allar heimsins Synder.
Þar fyrer skalltu ecke ørúinlast Sála mijn/ Huørneñ kuña þijnar Synder so storar ad vera/ ad þiñ Lausnare Jesus hafe ecke kuittad þær/hu sitt Folk hefr med sijnu eigen Blode aptur leyst? Act. 20. Ja/miñ herra Jesu/ skyllde mijnar Synder z allrar Verralldareñar/metast vid þijna Nadarrijku Pijnu z Dauda/ þa kiæme þad ecke nær samañ/eñ Austred og Vestred/eda Himen og Jord. Ps. 103. Vertu nu þui glød mijn Sál/ ad þu hefur so Almattugañ Endurlausn ara/Amen.

C Christ

Christur sagde fyrer sijna Pijnu/ og gieck viliugur j Daudann.

Sjadu z heyr Sala mijn/huørsu vil tugur Drottinn er til ad pijnast/Þui þo hn̄ visse fyrer allt huad fram̄ vid hn̄ atte ad koma. Joh. 20 samt kiemur hn̄ sialfur til Jerusalem / og geingur sem þeigiande Lamb til Slatrunar stadar ens. Þiet vited(seiger hann)ad epter tuo Daga eru Paaskar/og Mannsins Son inn ofurselldur verda/so hann sie Kross festur.

Sia þar mijn Saal/Mannsins Sonur geingur þangad/so sem skrifad stendur/ ad hn̄ skyllde sitt Lijf laata/ mørgum til Lausnar. Matth. 10

Herra Jesu/Þ var so asett/z þess veg na varstu j Heimenn komenn/ad giefa þinn Lijkama til Synda fornar. Esa. 53 og þijna elskulega Saal j Ouina Hendur. Jer. 12 Þu visser vel/ad þeir mundu lei da þig s̄ Lamb til Slatrunar beckfins. Þo samt ertu hlydenn/og seiger/Sia eg kiem

kiem/ j Bokeñe er skrifad vm mig/ þiñ Vilia fullgiöre eg giarnañ minn Gud/ Psalm. 40.

Lofadur sierdu Drottiñ miñ Lausnare ad þu gafst þig so viliuglega j Dauda̅ ꝑ mig. Eg pryſa þig þu Kongur Israels/ Þu true Þion Drottins/ ad þu giörder su vyſlega/ ꝫ hefr þui so vel aꝑ stad komed/ Esa. 53. Eg þacka þier/ þu þad allra helgasta Lausnar gialld/ þu sem ert Offur Fridarens/ ad þu med þynum Sætleiks Ilm/ hefur stillt þinn Födur: Miñ Lausnare Jesu / Vpppvek þu mitt Hiarta til sannarlegs Þacklætis. Lát þitt Lof jafnañ j mynum Munne vera. Psalm. 34. Gief ad eg hroose þiñe Gæsku/ ꝫ þynu stora Elsku pryſe af Hiarta. Vñ mier/ ad aller myner Lyfdagar sie jafnlegt Þacklætes offur ꝑ Mykeleik þinnar Myskunar / sem þu oss overdugum Þrælum/ veitt ꝫ synt hefur/ Añ.

Truud Guds Börn meiga Motganga vænta þessa Heims/ og læra Krossen

 med

med Christo ad bera viliuglega.

HEr hier nockud mijn Sal/ z sia til þu gånger j Footspor þijns Herra. Þui so s̄ Herran̄ Christur sijna Þijnu visse þ/ z sagde þ sijnū Postulum/ en̄ gaf sig samt viluglega þar til/ Matth. 20. Luc. 18 Mar. 10. So og mijn Sala/ fyrst þu veist þ/ ad Guds Børn hliota j giegnū Kross z Motgang/ z ad lycktū j giegnū Daudan̄/ jnn j Guds Rijke ad ganga/ Act. 14. Þa lat þig ei þurda/ nær þier Drottin̄ sin̄ Kross a Herdar leggur. Þui pad er eingen̄ nyr Tilburdur/ þeink hu ad Drottin̄ hefur þier fyrer sagt.

Hialpa Drottin̄ Jesu/ ad eg mig jaf nan̄ vid Krosse z Motgange bwe. Þui so er þad ꝛsett/ og so þocknast þier/ Ad vier tøkum vorn Kross vppa oss og fylg ium þier epter. Gief ad eg þar vm huxe og þar vm tale/ z daglega til reidu sie/ ecke alleinasta Heimsins Motkast ad lij da/ helldur (ef þad er þin̄ Vilie) eirnen̄ þiña vegna mitt Lijf ad lata/ Amen.

Vm

Vm þa ogudlegu Radagiord Pharisearna a mote Christo.

HVad hafast Pharisearner ad / þess a mille/ z þr Skriptlærdu? Þeir hafa teked sig samañ(miñ Gud) j mote þiñ nu Syne Jesu/ huorn þu hefur smurt/ Act. 4. Og seigia/ Vier vilium sitia vm þañ Riettlæta/ þui hann giorer oss opt illt j Giede/ z setur sig vpp j mote oss/ z kieñer oss vm/ ad vier syndguñ j mote Log mælenu/ z kallar vort Lijferne syndsamlegt/ Sap. 2. Hañ lætur a sier heyra/ ad hañ þecke Gud/ z hroosar þui ad hann sie Guds Sonur/ Psalm. 41. og auñtar huad vort Hiarta yfer byr/ Psalm. 31. Vier meigum hañ ecke fyrer Augum lijda/ þui hañs framferde er ei sem añara Maña/ hñ helldur vora fide osæmelega z fordast þa sem Andstygd/ z læst vm h̄ tala huad gott þeir Riettlætu eige fyrer Hondum vm siþer/ z hroosar þui ad Gud sie hans Fader.

Þui latum sia til huort hañ satt seig-

er/og reynum huada enda þetta vill ha
fa. Sie hañ sañur Guds son/þa mun
Gud hønum hialpa vr Høndum hans
Ovina. Vier viliumi hañ med Kuøl og
Nœdung heim sœkia/suo ad vier siaum
huad godur hañ er/Vier skulum hñ til
smœnarlegs Dauda fordœma/ Þa ma
þeckia hañ af hans Ordum.

Herra Jesu Christe/ þÿn Arfleiþd er
þier ordeñ sẽ Leon j Skoge/z greniar j
moote þier. Þeir byfstast oafleatanlega/
z þeirra Æde hefur ei enda/Jerem.12.
Og þo þeirra œsetningur være ad lœta
þtta ecke skie vm Paaska Hatijdena/suo
ad ei yrde Vpphlaup med Folkenu/ þa
var þ þo fyrre œsett j Raade heilagrar
Þreñingar/ ad þrra Ranglœte vid þig
skyllde a þeirre fiolmeñu Hatijd framm
koma/z vard med þui mote þijn Smœn
þess stœrre/ Þijnañ þess Nœdungar mei
re fyrer þeirra Augum / og þiñ Daude
þess kuñugre/og openberare ollu Folke/
sem af fiarlœgum Stodum vrdu til þr-
: far sig

kar ſtorhatijdar ad ferdaſt.

Ja minn Herra Jesu/Þu vtualder þier eirnenn þennann Dauda tijma/þ þa myklu Paſkahatijd/ſo þu þar med audſyner/ad þu værer alleina þ rietta Paſka Lamb/ ſem fyrer vorar Synder/atte a Kroſſenum ad ſlatraſt,

Neyr Almattuge Gud Himneſke Fader/ſim ſo Daſamlega hefur lated vpp fyllaſt huad Heiløg Ritning vm þijns Sonar Þijnu hefur kunngiort. Kiern þu mier ad þeckia þitt guddomlega Raad ſem þu hefur þier aſett/ Ad þu vilier þijna Vtvalda/þad er/alla Riettruada og lijka Daſamlega leida j giegnum þennann Eymdar Dal. Eg veit ad ſonnu/minn Gud/þu hefur kallad mig z til ſkyckad/ad eg ſkyllde lijkur verda þijnum Syne/j þui ad ganga vnder hanns Kroſſ/og med honum ad lijda/Ja/eg veit þu ſkammtar mier allann minn Motgang/ Vegur mier hann vt med þinne gullegu wickt z þad Augnablik/hefur þu tilſett/

 nær

pær hñ skal til taka/ huad stor eda þüg ur hañ skal verda/ z huorsu leinge hañ skule vara. Send þu mier Þolenmæde/ gief mier hlydugt Hiarta/ z stødugt siñe ad eg giefe mig mvallt viliuglega vnder þitt dasamlega Guddoms Rad z vilia/ og ad eg sie þar viss vppa/ ad so sem Daude og Pijna þijns kiæra Sonar/ mijns Lausnara/ hefur Verølldeñe þad eilijfa Lijf afrekad/ so mune mier z øllum/ sem þitt Nafn elska/ aller hluter ad godu verda/ Amen.

Vm Kuiñuna sem Smyrslunum hellte yfer Hofud Drottins.

Ek Jef og giætur ad/ mijn Sal/ þeirre Konu/ sem mijns Frelsara Hofud smurde. Joh. 11. Luc. 10. huor Kona/ ad var Maria syster Lazari z Marhtæ j Bethania. Nun vtualde jafnañ þ go da hlutskipte/ z hefur opt til Fota Jesu seted/ heyrt hans Kieñingar/ z sied hñs Dasemd/ þa hañ reiste af Dauda/ heñ Brodur Lazarum/ Joh. 11. Og þui

gat

gat heñar Tru sier ecke leynt / huørig hun i liose liet/fyrir mz Packlætenu/ad hun hressañ giorde herrañ Christū/ mz Jim þeirra dyrmætu Smyrsla/hañ sm þa var aþ Ferdū z sijþelldum Predikonum mæddr/lueñ z preyttur/huert Smyrsla Vatn ad vert hefur vered/ nær 37 Dala. Þar næst auglyste hū sijna Tru i Jatninguñe/ad hun hræddest ecke hofdingia Kieñelydsins/og þeirra hatur i mote Jesu/ og ei fordadest þa ad þessu/ helldur averjsar med þessare siñe Smurningu/ad Jesus af Nazarieth sie Sonur Guds lifanda/ Kongur Dyrdareñar z sa rietste hædste Kieñemadur/ sem vorra Synda vegna munde deyia/ og vors Riettlætis vegna vpprijsa.

O herra Jesu/huad vel þier þeckna dest sliijkt Packlæte og soddan Jatning/ Þar þu vitnar og seiger/ Ad gott Verk hafe hun giort a þier. Miñ DRottiñ alldrei kuñe hun betur ad koma sijnum Smyrslum. Og huorneñ gastu og bet-

 ur gl

ur gladt heñar Sal/ Lattu DRottenn mijna Sal eirneñ jata og vidurkienna allt huad þu hefur giort vid mig/ so ad eg þione þijnu Nafne med þock z Lofgiord/ so þier lijke. Þui fyrst Maria v^n so þacklat fyrer siñ Brodur Lazarum/ huorn þu af þeim skiidlega Dauda vpp vaked hapder/ Nuad framar ætte eg ad þacka þier miñ Lausnare/ huorn þu hefur af þeim eilijfa Dauda frelsad/ og gi efed oz skyckad þad eilijfa Lijf og Riett læte.

Nialpa þu mier Drotteñ Jesu/ ad eg þier þione med Fognude/ z kome þ þitt Auglit med glodu Niarta. Psalm. 110. Gief þu eg þig prijse mz Niarta z Muñ ne/ og Lofgiord fære þijnu Nafne med Ordum z Giordum/ Lat mig alla mijna Von a þig setia/ z þig af ollu Niarta elska. Styrk þu mig med þijnum Neilaga Anda/ ad eg jate z vidurkieñe þitt Neilaga Nafn allt j Daudañ/ og þijn dyrdlegu Verk prijse/ alla mijna Lijfdaga/

ga/Lat mig stødugañ standa/so ad huorke Lijf ne Daude/slijte mig fra þier/ so þu ævalli siert miñ Hialparskiolldur/ i mote ollum mijnum Ovinum/og ad eg meige christelega deyia/ og j þier eilijfle ga lifa/ Amen.

Um Suikarañ Judam/ z þa 30. Silfur peninga.

O Þu Juda/ þu leide Forrædare/ Er þetta su Þock sem þiñ Lavardur a ad þier/ fyrer sijna ofelianlega Velgiorninga? Sia þu mijn Sal/ Þinn Frelsare giordest hier Joseph/ huorn hñs ei geñ Brædur selldu/ Gen. 37. Hier er hñ selldur og forradeñ vorra Synda vegna. Ps. 49. O Herra Gud/ dyrt kostade þ ad kuitta vorar Synder / ad þ mætte ei miña kosta/ eñ þiñ einka Son. Sia hier Kaupskap/ Drottiñ Jesu/ sm er me ire eñ Himeñ z Jord/ z fullt gialld er þ allar Heimsins Synder/ hñ er selldur þ 15 Dala virde/ Zach. 11. Oho skal mier þikia þeir hafa meted þig dyrañ. Enn

so var þad æsett/ ad sa einskis þotte ver dur þyrer Veralldareñar ælite/ skyllde so dyrmætur j Guds Auglite vera / Ad hans Daude skyllde vera fullur Bitali ngur fyrer alls Mañkynsins Synder.

Hialpa mier Drottiñ/ad eg kyñe þol ennmoodur ad vera/ þa Heimureñ metur mig lijtels/ og mig forsmaer/ Lat mig ei alleina ganga epter þeirre Virdingu sem Meñerner æleggia/ helldur eirneñ til þijn hyxa/huad lijtels þeir hafe þig virdtañ / ad eg ei sie fundenn med þeim/ sem helldur vilia Mañgña Metord ha fa/enn hia þier/edur j þijnu Auglite. Þuiad Mañaña Metord og Virdingar eru einskis verdar/ eñ sa er til Æru sett ur sem þu giefur Virding. Og þo þeir kuñe ad oþsækia mig til Daudans/ þa gief þu mier stodugleik/Þui Daude þin na Heilagra er Dyrmætur þyrer þijnū Augum/Psalm.116.

Vm Agyrne Forrædarans.

SJA hier eirnenn (til Dæmis) mijn

Sal

Sæl/af Forrædara DRottins/ad Bw
kur þeirra Ogudlegu fylleſt alldrei/ Þui
ſo giora jafnañ þr Agiørnu/ad eiñ ſui
kur Lijfed af ødrum/ þar ƿyrer ſkalltu
hneygia þitt Hiarta til Bodorda Drott
ins/eñ ei til Agirne/ Prov.11. Þui þr
ſem Audeñ ſtunda/falla j Freiſtingar/
Snorur/og marga ſkadſamlega fyſn ꝛ
darlega/ huør Moñunum ſteypper j Ol
øſun og Fordæming/Pſalm.119. Þuiad
Agyrne er Root til alls Ills/ ſ Judam
og fleire adra hefur ſigrad/ſuo þeir eru
fra Truñe fallner.1. Tim.6.

Margur er ſuiñur ꝛ adſiall/ꝛ rakar
ſamañ med þui mote/eñ huxar ſo ſijdañ
mꝫ ſier/Nu vil eg hallda mig kræſelega
ꝛ haƿa goda Daga af mijnu/Enn hñ
veit ecke ad hñs Daudaſtund er ſo nær/
ad hñ hlytur riettur ꝛ ſliettur fra ad ga
nga. Syr.11. Pro.10. Þar fyrer ſkalltu
Drottne treyſta mijn Sæla/ ꝛ muntu a
ønguø Breſt haƿa/Syr.33. Eñ vm tij
mulauſañ Opocka eru miſiafnar Ræd-

 ur/ꝛ

ut/og er rietł giørt/Þui skal Audutenn einum Forguun Hunde.

Gief þu mier Drottin̄ Jesu/ad su illa Agirnd sie mier af Hiarta leid/og mitt Hiarta þyngest ei med Sorg og Ahyggiu fyrer min̄e Lyfs Næring. Sømuleidis vn̄ þu mier/ad eg jafnan̄ kieppest epter Riettlætenu/Gudrækneñe Kiærleikanum/Polenmædeñe z Nægtelætenu/og þitt Heilaga Ord vera mier kiærara/ em̄ Þusund falldar nægter Gulls og Silfurs/Eigna og Audæfa/Am̄/Luc. 21. 1. Tim. 6. Ps. 119.

III Cap.

Um Gydinga Paaskalamb og huad þad hafde ad þyda.

Matth. 26. Már. 14. Luc. 22.

A Fyrsta Deige Þra sætu Braudanna/þegar Paaskalambenu atte ad slátra/geingu Lærerseinar Jesu til hans z søgdu/Huar villtu ad vier tilreidum þier Paaskalambed? Og hn̄ sende Petrum z Johan̄em/z sagde/Ganged j Borgena/ og sia/þa þid komed jn̄/mun eirn Madur mæta yckr/berande eirn Vatns skiolu/Fared epter

Hönum þangad sem Hañ jnn geingur/ seiged Hwsherranum/ Meistareñ lætur þier so seigia/ Miin Stund er nalæg/ Huar er þad Herberge/ j huoriu eg mei ge med mijnum Læresueinum Paaskala mbsins neyta? Og hañ mun syna ydkur eirn pryddañ Sal/þar skulu þier tilrei da þad. Og þeir foru aꝼ stad/og fundu so allt sem hañ hafde þeim sagt/og bi uggu þar til Paaskalambed.

Eñ þa Kuolld var komed/ Kom Jesus/og setteſt til Bords med sijnum folk Postulum/z sagde til þeirra/Mig heꝼ ur af Hiarta epter langad/med ydur þt ta Paaskalamb ad eta/ adur eñ eg pijnest/ Þuiad eg seige ydur/ad hiedann aꝼ mun eg ecke af þui neyta/þangad til þ fullkomnast j Guds Rijke. Og hañ tok Kaleikeñ/þackade og sagde/ Medtaked hñ/og skipted hönum a mille ydar/Þui ad eg seige ydur/ Hiedan j fra mun eg ecke drecka af Vijnuidar Auexte/þar til Guds Rijke kiemur.

Eintaled

MErk hier og giæt ad mijn Sal/ huornen̄ ad Herran̄ Christi etur pad Gydinganā Paaska ainb mz Postulunum. Og skalltu hugleida mdr huarnen̄ Moyses Guds pionustu Mad ur hefr þ pui skiled/ z þ jn̄ sett/ Exo. 12

Fyrst tilsetur Moyses/ huada Lamb þar skyllde til takast/ og seiger so.

A fijunda Deige þess fyrsta Manad ar/ take huor Nwsbader sier Lamb/ eitt Lamb huor til sijns Heimelis. En̄ sie pad nockud Nws sem offatt Folk er til ad vppeta Lambed j einu/ þa take hn̄ sin̄ Nagran̄a/ edur so marga/ ad þeir giete Lambenu loked. En̄ þier skulud eitt Flecklaust og Vankalaust Lamb þar til taka/ eitt Lamb Aars gamallt/ af Saudum eda Kydunum skulu þier velia þ/ og geyma pad til þess fiortanda Dags/ sama Manadar.

J annan mata skipade Moyses/ Nær/ og huornen̄ þeir skylldu sama Lambe slatra/ Og huarnen̄ þeir skyllda þ Matgiøra z eta.

huor

Huør eirn Hoopur j Israel skal slätra þessu Lambe inote Kuolld/ og taka þess Blood/ z rÿda þui a Dyrustafena/ z a efsta Dyratried Hwssens/ þar þeir jñe eru ad neyta Lambsins. Kiøted sku lu þeir þa Nott steykia/ z eta þad vid osyrdu Braude/ og beisku Sallte. Eige skulu þeir þad hrætt eta/ og ecke soded j Watne/ helldur a Ellde bakad/ med Høfde og Footum/ eirnen Innifluin/ og leyfa eckert til Mörguns/ En̄ verde nock ud epter til Mörguns / þad skulu þeir j Ellde brenā:

J þridia marta baud Moyses hüada Atþerd/ Bunad / Hugsaner/ þeir hallda skylldu/ med an þeir æte Paaskalambed:

Enn a þennan̄ hætt skulu þier þad eta/ Gyrda skulu þier Lendar ydar / og hafa Skoo a Footum/ og Stafe j ydrū Hondum/ og skulu þier þad eta/ suo sem þeir ed fliotlega vilia ferdast/ þui þ eru Paaskar (þad er vmferdar Dagur) DRottins. Þui eg vil a þeirre somu Nottu fara vm Egyptaland/ og alla Frumbu

ide drepa/bæde Mañ z Fienadar/ og
vil audsyna mitt Straff a Godum þeir
ra j Egyptalande/ Eg er Drottiñ/ Og
Blooded a ydar Dyrustoþum skal vera
Merke a ydur/ So ad þa eg sie þad/ ad
eg sneide þar hia/ og Plagañ kome ei a
ydur/ sem ydur fordiarfe/ þa eg slæ E-
gyptaland.

Merking og vtþyding Paskalambsins.

SJa nu mijn Saal/ ad epter Gydin-
ga plagsid/ hefur þiñ Lausnare Pas-
kalambed eted med sijnum Lærésueinū.
Og huad agiæter z heilager Meñ ha
fa þar til samans vered. Þar stendur Nir
dereñ a mille siña Sauda. Þar stendur
þ þolenmoda Lamb Guds/a mille añar-
ra Lamba. Esa. 8. Þar er Fadereñ hia
sijnum Börnū/ huør Gud hafde hm̄ gi
efed. Miñ herra Jesu/ þar eru þijn Bø
rn/ sem Vidsniors Vidar Kuistur/ vid
þitt Bord. Psalm. 128.

Auoñ miñ Lausnare/ huad feigeñ eg vi-
lde mijn Sal hepde þar vered/ þier og
þijn

þijnum Lærefueinum matt þiona / Og þo eg hefde ei vered/nema Molana sm̃ vñur Hundtijk vpp ad tijna. Ja/ miet hefde þad fullt dugad/hefde eg þitt hei laga Andlit feinged ad sia/og þijna hei løgu Rødu feinged ad heyra.

Eñ þui ertu hrygg mijn Sal/ z þui er þier so órott. Þs.42. Sia/vier høfum og eitt Paaskalamb / sem er Christur Drottiñ þ oss offradur 1.Cor.15. Hier af skulu þeir Hungrudu eta z sediast/so ad þeir j Hallæris tijdeñe onguañ brest hafe. Þsa.22. Miñ gode Herra Jesu/ suo sem þig af Hiarta langade epter ad neyta Paaskalambsins med þijnum Lære sueinum/so langar mijna Sal epter þi-ñ/mijnu heilnæma Paaskalambe/z ept er þiñe Huggun.

Gief þad Herra Jesu/ad mijn Sal neite/og med riettre Tru þiñar Nadar niote/So ad eg saddur verde af rijkugle gum Giædū þijns Hwss. Þsal.36. Dry ckia þu mig med þinne Vellysting/ suo

sem med Vatnsstraume/þui hiá þier er
sa lifande Lijffsins Brunur/ Amen.

Pæskalambed/sem var eitt Nyrtlamb merker Jesum Christum/sem er vort rietta Paska Lamb.

HErra Jesu Christe/ þu ert þad Lá-
mb Guds/þad sana Pæska Lambed
eiñ Kallmadur. Þu ert sa Madur ept-
er Hiarta þijns Fødurs/sm allan hans
Vilia hefur fullgiort/ Act. 13. Þu ert
sa Madur z Drotten/epter hvørium vor
er fyrstu Forelldrar vonudu. Gen. 4.
Þu ert sa Madur / er nefnest Zemach/
þui vnder þier hefur vaxed/ og þu vpp
bygger Mustere Drottens. Zach. 6.
Miñ Herra Jesu/ ꝫ ert sa rietta Ma-
dur z Meistare til ad hialpa/Hialp og
eirneñ mier/z gief ad mitt Hiarta(þui
þad er Mustere Drottins)vaxe lijka vn-
der þier/z aukest j riettre Tru/z Kiær-
leika/z þijnu Nafne til Lofs z Dyrdar
vpp bygt verde/Amen.

Christur vort Paska lamb er
Lytalaus og plecklaus.

ÞV ert min̄ Herra Jesu flecklaus/ Ly=
talaus/Þui þu hefur ønguum orietf
giort/og eingen̄ Flærd er j þinn Munni
komen̄. Es.53. Huor kan̄ þier vm nock
ra Synd ad kiena? Joh. 8. Og þo þu
visser ecke af nockre Synd/þa hefur þo
Gud þin̄ Fader giort þig ad Synd vor=
ra vegna. 2. Cor. 5. Soddan̄ Pæskala=
mb/Ja soddan̄ Erckebyskup/ og Edla
Kien̄eman̄ hlutu̅ vier ad hafa/sem hei
lagur/saklaus og flecklaus være/hærre
en̄ Himnarner/ z huor ei þyrfte fyrer sij
nar eigen̄ Synder ad offra/helldur þan̄
er slalþan̄ sig/s̄ þ rietta Pæskalamb/f̄
vorar Synder j Foorn færde. Ebre. 7.
Herra Jesu Christe/ þu Heilaga La
mb Guds/ Gior mig heilagan̄ z hrein
an̄ af ollum mijnum Syndum/ Amen.

Pæskalambed var af Sauda
hiørdenne valed.

SO varstu Drotten̄ Jesu af Man̄ky
nenu øllu/hier til vtualen̄/þui þu to
kst a þig Þræls Mynd/og giordest sem

annar Madur/ og ert j allre Mannleg re hegdan funden̄ sem Madur/ad frate- kenē Syndenē. Ei hefur þu Einglana helldur Abrahams Sæde þier samtein gt/og vppa þig teked. Ebr. 2. Og so sem̄ þaug Born sem þinn Fader þier gaf/ Hollð og Blood hafa/eins hefur þu og eirnenn.

Minn̄ Herra Jesu/þu hid sana Paska Lamb/sem so virdtest ad lijkiast oss aum um Monnum j Holldenu / Gief mier ad verda þier lijkur j þui Eilijfa Lijfe/ Amen.

Paaskalambed var teked vtaf/fiorum Dogum adur enn þui var slatrad/ Christur og eirnen̄

ÞU varst og eirnen̄/min̄ Herra Jesu/ so sem vt af tekē/ꝛ vandlega vardu- ittur/so þu yrder vort Paaskalamb/Þui ad þu varst ecke ad eins af Gude þijnū Fodur skickadur / til ad vera þad riettā Paaskalamb/ ꝛ varst frasskilen̄ ollum od rum Syndugum/Helldur skommu fyrer þinn

þiñ Dauda/þa toku Kieñemañ Hoþd
ingiarner/Rad med Judas/huorneñ þr
kyñe ad taka þig af Døgum/Psa. 41.
Hialpa þu mier Drottiñ/ad eg eirneñ
hallde mier fra Syndum þssarar Ver-
alldar/halltu mijnū Fotū a þiñe Gøtu/
z greid Fætur mijnar a veg Fridarens.

Paaskalambenu var slatrad/Christ
ur var og so Lijflateñ.

ÞU varst lijka lijflateñ miñ Herra Je
su/þu saña z saklausa Lamb Guds/
Þad var so fyrerhugad/ad Christur sky
llde vpp ræstur verda. Og so villder þu
þitt Lijf til Synda offurs giefa/ og þig
sem añad Lamb til Slatrunar lata lei
da/ Þu varst medal þeirra Framfidnu
yfergiefþenn/lijka sem þeir j Grøfunum
liggia.

O þu Lamb Guds þyrer oss Lijflat-
ed/sm oss med þijnu Bloode hefur aptur
leyst/Lat þijna saklausu Pijnu og þinn
Dauda / jafnann vera mijna Hiartans
Huggun j ollum Raunū z Motgange.

Paaskalambenu var slatrad j mote Kuollde.

SVo liestu þig eirnenn minn Lausnare mote Kuollde Lijflata/ Þad er j mote Heimsins Enda. Þui þu hefur Nuse Dauids laungu adur/ ofkomna Hlute þ sagt/ ad a sijdustu Dogū skyllde þ Fiall/ a huoriu stæde Hus Drottins/ stodugt giorast/ og hærra verda eñ oñur Fioll. A seinustu tijmum hofum vier þet ta reynt/ 1. Reg. 7. Esa. 2. Jer. 30.

Eg þacka þier þu heilaga Lamb Guds/ ad þu hefur a þessum seinustum Dogum kiennt mier ad þeckia þetta/ og hefur giefed mier hlutdeilld j þijnu Neisaga Paaska Offre/ Hialpa þu mier/ ad eg sie ecke sa seinaste/ Helldur med þeim fyrstu j Truñe/ Kiærleikanum/ Voneñe til Æfeloka stodugur stande/ Amen.

Paaskalambed var a Ellde steikt og bakad.

SIka so varstu miñ herra Jesu/ a Ellde steiktur/ Þui þijns Fodurs Reide/

hun kramde þig/z þreyngde ad þier/mz ollū siṅnū straumnū/þitt Hiarta var i þi. nu Lijfe/sem kramed(bradt)Vax/Þinn Munur var so þurr orden̄ sem Leirkier/ og þinn Tunga lodde vid þin̄ Gom/ Ps. 88. Psalm. 22

Jesu Christe/þu heilaga Lamb Guds/sem af bren̄ande Elsku til vor/ giecst i þ loganda Bal/og Grimdar Rei de þijns Fodurs/z han̄ bliþkader/Hial pa þu og bid fyrer oss/ad þin̄ Fader sie vor Fader/z þin̄ Gud/ vor Gud/so vier af Hiarta seigia meigum/ Abba/Hiart kiære Fader/Amen.

Lambsins Bein mattę eing enn briotа.

EJ var helldur neitt þitt Bein broted/ min̄ Lausnare/so ad þess gamla Pa skalambsins þydingen̄ lijk være eirnenn i þessu/þinne Pijnu.

O DRottin̄ min̄/þu san̄a Paaskala mb/vernda þu z lijka oll mijn Bein og Lidamot/ Lat ei mitt Hofudhaar af fal

 la/z

ſa/z onguan̄ Motgang lijda/ æn þijns Vilia/Amen.

Pæſkalambed var eted.

SO er og Chriſtur vor Sælar fæda/ huors vier eigum ad neyta med Tru udu Hiarta. Þitt Hollð Herra Jeſu er ſu rietta Fæda/ og þitt Blood ſa riette Dryckur fyrer vora Sæl. Huor þitt Holld etur/og þitt Blood dreckur/ſa lif er i þier z þu i hm̄/og hann hefur þad eilijfa Lijf/Joh.6.

Herra Jeſu/þu heilaga Lamb Guds/ ſem kallar z ſeiger/Komed og eted mitt Braud/z drecked þ Vijn ſem eg ſkeinke Prov.9. Lætu mig gioraſt reidubuen̄/ ad eg meige þin̄ Gieſtur vera alla mi/na æfe/ſo mijn Sæl endurnæreſt/z mitt hiarta med eilijfre huggū uppfylleſt.

Gydingar mættu eckert af Paſka lambenu leyþa.

SO eigum vier ad taka allan̄ Chriſt/um vort Paſkalamb til vor/ þad er/ ad

ad þeckia hañ riettelega. Legg þu einn eñ kapp a Saal mijn/ ad þu þitt Pꝗſka lamb Chꝛiſtum allañ til þijn taker/ og af Hiarta truer þui/ ad Drottiñ ſie ſañr Madur/ ꝛ ſañur Gud/ j eirnre oſtiſtanle gre Perſonu. Þui huor ſa Ande ſem mz kieñer ad Jeſus Chriſtus ſie j Holldenu komeñ/ hñ er af Gude/ Eñ ſa þad ei mz kieñer/ hñ er ei aß Gude. 1. Joh. 4.

Lꝗttu mig Drottiñ aß Hiarta medki eña/ ꝛ med Munenum jꝗta/ ad þu allei na ſiert Chriſtur DRottiñ/ ſem fæddur ert af Sæde Dauids epter Holldenu/ og ert openberadur ſonur Guds epter And anum. Rom. 2. So eg þ Truna odleſt Lijßed j þijnu Nafne/ Amen.

Pꝗſkalambed matte ei ſiodaſt j Vat ne/ So ma Truen a Chriſtum engua Mañaña Setninga lyda.

VAckta þig eirneñ mijn Saal/ ſuo ad þitt Pꝗſkalomb ſie j onguañ mata j Vatne ſoded. Deut. 4. Þui þu ſkallt huorke vana þ ſem DRottiñ þiñ baud

 þier

þier/og ei þar vid auka. Mar.7. Þuiad
til onytis er þad/ ad vilia þiona Gude
med þeim Kienningum/sem ei eru nema
Manãna Bod og Setningar/Esa.29.
Biuara þu mig Drottin̄ alla tijma þ
an̄arlegum Lærdome/ad eg ecke Meista
ra leite/ annarą enn þijn/helldur þier j
Trun̄e ærlega þione/ Amen.

Blodenu Lambsins var brugded
a Dyrustaþena.

SO audkien̄er BloodedJesu vor Nior
tu/z hlijþer oss fyrer Fordiarþaran̄
So hefur þu Drottin̄ Jesu yfer marga
heidna stockt þijnu Bloode. Es.13. Þui
þitt Blood er þad adreyfingar Blood/
sem betra hefur ad seigia en̄ Abels Bl
od/Ebre.12 Þuiad þitt Blood hroopar
j Niortum Truadra/þijna skiæra Nad
og Syndaña Fyrergiefning.

DRottin̄ Jesu / stocktu eirnen̄ þijnu
Bloode a mijna Sal/so hu̅ hrein verde
Þuą mig so eg Sniohuitar verde/Ps.
51. Audkien̄ mig þijnu Bloode j mitt
Hiarta

Ẽñe/ꝛ innsigla mig þinn Þion/þier til Handa/ so mijn Sal frelsest fra Glatã ranum/ Amen. Open. 7

Ósyrdra Brauda var neytt med Paskalambenu.

SJa þu eirneñ so til Sal minni/ad þu þurft hreinser þ gamla Sœrdeig/ so þu nytt Deig verder. 1. Cor. 5. Lat af illu/og lær gott ad giora. Vert Heilög þui Drottiñ Gud þiñ er Heilagur/ Lat Syndena ei Drottna ꝛ þijnu daudlegum Lijkama/so þu hlyder heñe epter heñar Girndum/Esa. 1. Þui vier erum skullð bundner/ecke vid Hollded/ad vier epter þui lifum. Rom. 8 Þui ef þu lifer epter Holldenu/þa muntu deya/Eñ ef þu deyder med Andanum Hollðsins Girnder/ þa muntu lifa.

Hialpa mier Drottiñ miñ/þu verduga hæleita Paaskalamb/ad eg ollum stund um striyde mañlega/og Truñe og godre Samuiksu verde halldande/allt til enda Dags/ Amen.

Gydingarner ætu beiskar Surtir vid synu Paastalambe.

Gleym þu ecke helldur myn Sal þß u beiska Sallte/ sem er j Krossburde og Mosgange faled/ tak helldur a þig her eans Ok/ z fylg hm̃ epter/ Matth. 11. Þui sa er ei so giører/ hañ kañ hñs Lærejueirn ecke ad vera. Neyr þad myn Sal/ Drottiñ vill ad Christner Meñ skule bera siñ Kross/ Gydingar bera hñ ecke/ Tyrkiar bera hñ ecke/ þui þeir þeckia ecke hñs Nafn. O Herra Jesu Christe/ huad heilnæmur er þiñ Kross/ Þui þa Normung er fyrer Nonduin/ þa leita Meñ þyn/ z þa þu hyrter oss/ þa kol lum vier grætande til þyn. Es. 26. Þa þu hirter/ þa elskar þu/ z þa þu lytelækar/ þa vpphefur þu. Apoc. 5.

O þu þolenmoda Lamb Guds/ sem i Kross og Þynu vndañ oss ert geingeñ/ z mz stoorre Noguærd z Lytelæte oss Dæme giefed hefur/ Gief mier vnder þitt Ok/ avallt viliugũ ad ganga/ z þier m

allre

allre Hlydne epter ad fylgia.

Vorar Lendar skulu vera vm gyrdtar Daglega.

SVo skalltu lijka mijn Saal/ vmgyrda þijnar Lendar med Sanleika. Eph. 6. Riettlæted sie Bellte þina Lenda/og Truenn Lynde þinna Nyrna. Esa. 11.

O Drotten Jesu/gird þu mig fast mz Bellte þijns Riettlætis/ z styr mier med Anda Sanleiksins/so ad eg kunne jafn/ann lata æsiast mijna Kostgiæfne / þier aluarlega z strafflaust ad þiona/i mijnu Kalle z Embætte/ad eg þig j Minne hafe/z sem eirn godur Strijdsmadur stande. 1 Tim. 2. Lat mig fordast Æsk unnar Vellysting/ z sækia epter Riettlæt enu/Trunne/Kiærleikanum/z Fridnum. Lat mig æ vallt þ eina girnast/sem þier vel þocknast/z j þann mata syne z stadfeste/ad þu hafer mig kallad z vtualed til þess eilijfa Lijfs.

Gydingar toku a sig sijna Skoo edur Stiguiel.

SO eigum vier ættid ad vera Skofæs-
ader. Vertu lijka skóklædd til þinná
Foota miijn Sal/z til reidu ad reka Er-
ende Drottens/ z giöra hans skipun. E-
phe.6. Gack forsialega hia þeim s þar
ꝟ vtañ eru/Gal. 4 Huad sañarlegt er/
Ærlegt/Riettlatt/Loflegt/Ægiætt/Hu-
ad vel fer/ sie þar Dyrd nockur) /sie þ
loflegt nockud) / hyxa þu þar epter.

Gief mier miñ Herra Gud/ad eg su-
ende mitt skeid/ad eg Riettlætisins Korō
nu odlest/ sem þu DRottēn Riettlatur
Domare mier giefa munt a þeim Dei-
ge/Amen.

Stafureñ skal j Hende vera/Pad mie
ker Guds Ord pyrer Augum ad hapa.

Haf eirneñ Stafeñ j Hende þiñe miijn
Sal/1. Tim. 1. þ er/Haf Guds ord
ꝟ Augū/ halltu) afnañ a Fyrermyndan
þess Hialprædis ords/sem þu heyrt hef-
ur/ap Truñe a Jesum Christum/ auk
þar ecke vid/tak þar ecke af. Þui oll ha-
ns Ord eru forklarud/ z eru eirn skiöll-
ur/

ur sterkur þeim sem a hañ trua/Þui þo
Himen z Jord forgange/þa muntu ha
ns Ordum saint hallda/Þui Ord DR
ottins varer eilijflega/ og aller þeir sig
vid þ hallda/z þar epter giora. Es. 40
Hialpa þu mier DRottiñ/ ad ei lꝏte
eg vélkia mier med ymislegum añarlegū
Kieñingū/Helldur lꝏt þitt Ord rijkugle
ga byggia og bwa j mijnu Hiarta/so þ
avallt sie Lios miña Fota/z Lyckt a mij
nū Veige/lꝏt þ vera miñ Staf z mijna
stod/vid huøria eg mig stidie Æfe alla/Amen. Col. 3. Psalm. 119.

Gydingar ꝏtu sitt Paaskalamb stand
ande/eins og þeir ferdbwner være.

GJa þu eirneñ so til mijn Sꝏl/ad þu
huorn tijma/ siert so ferdbwenn/ sem
þu ꝏtter snøgglega ad fara af stad hie
dan/z j þ eilijfa Fodurland/Psalm. 91
Lꝏt ei villa þig nie hindra a þijnu hla
upe/og vfuel þier Veg Sañleikans/ 1.
Pet. 2. Fylg Orde Drottins/z Fotspor
um þijns Lausnara Jesu Christi. Esa.

30 Þui þetta er ſu rietta Leid/ Añarſtad ar ſkalltu huorge vijkia til Vinſtre eda hægre handar. Ia miñ Sal/ Vier hø ſum hier onguañ languarande Sama ſtad edur Viſt. Þar þ leita þeſſ okom̃na ſtader/ z vit ad vor vmgeingne/ vort Heimele er j Himnenū/ huadan vier vær Grelſarans Jeſu Chriſti/ ſ er Drot teñ/ huor ed vora lijtelmotlega Lijkame mun þorklæra/ z ſamlijka giøra ſijnum forklarudum Lijkama. Phil. 3.

Miñ Gud z Herra Jeſu Chriſte/ hi alpa þu mier/ ſo ad eg jafnañ vake og bidie/ þui eg veit ei nær tijmeñ er komeñ Mar. 13. Gieþ mier trulyndum ad vera allt til Dauda/ ſuo eg Koronu Lijþſins ødleſt. Apoc. 2. Miñ Lauſnare/ eg gir neſt laus ad vera hiedañ/ z vera hia þi er. Nær mun eg fa mijna Holldlega byrde af ad leggia/ j þinn Fognud jnn ganga/ og þa riettu Huijld ad ødlaſt? Phil. 2. Nær ſkal eg ferdaſt jñ j þijna Dyrdlegu z eilijþa Borg? Nær a eg ad nalgaſt

nalgast þin̄ Heilaga Eingla Koor/ so eg prijse þitt heilaga Nafn. Ebre. 13.

Min̄ Frelsare/lat mig til þijn koma/z þitt Auglit skoda/hia þier vera/og þyna Dyrd lijta. Vnn mier ad eg sie kuittur vm allt jllt/og Daudans Skielþing ei hyttr/Helldur med Abraham/Jsaac z Jacob/Ja med þier sialþum og øllum þynum Heiløgum til Bords sitie/og þess rietta Paaskalambs neyta meige/Amen.

IIII Capitule.

Vm þa Haleitu Kuølldmaaltijd DROttins Jesu Christi.

OG sem þeir til Bords sætu/a̋ þre sømu Nootttu/ sem Jesus var suiken̄/Tok hn̄ Braudet packade/ braut þad/ gaf þad sijnum Læresueinum og sagde /Taked z eted/Þad er min̄ Lijkame/sem þyrer ydur verdur giefenn/ Giored þad j mijna Miñing.

Sømuleides took han̄ Kaleiken̄ eptter Kuølldmaaltijdena/packade/gaf þeim hn̄ z sagde/Drecked aller hier af/Þesse Ka

  se Ka

se Kaleikur er þ nyja Testamentū/ j mȳ nu Bloode/ sem fyrer ydur z marga wt⸗helleft/ til fyrergiefningar Syndanna/ Þetta giored/ so opt þier þ drecked/ j mȳ na Miñing. Og þr drucku aller þᵃ af.

Eintaled.

Drottins Kuølldinaltijd er visse⸗legt Nadarinerke þess nyja Tes⸗tamentis/ oss giefed j stadeñ þess gamla Paaskalambsins/ j huørre Maal⸗tijd Christus Jesus oss fedur med sijnum sonnum Lijkama z Blode.

Huad dyrdarleg Kuølldmaltijd er þetta?
Huad ägiætlegt er þangad ad huxa?
Eg kañ ecke nogu þreckt ad dadst ad slij ku Riskedæine þiñar Nadar/ DROttiñ Jesu/ ad þu oss j þui nya Testamente/ sedur þeim nya Sättmala/ ad auk þijns Ords vm vora Endurlausn/ sodda Naa därenar Teikn z stadfeste giefed hefur z so dyrmætum Fiesiod med oss skypt er?
Huad kuñer þu framar ad giora? Nu/

orneñ

orneñ mætter þu vor Niørtu framar hy
gga? Miñ Gud/ O huad kostulegt Te
stament hefur þu giort/ Nuad stoor Go
tz hefur þu skeinkt z epter þig læted?
Ædrer Høfdingiar nær þeir deyia þa
læta þeir epter Slot z Borger/ Gull z
Giersemar. Opt byggia þeir stoor kostu
leg Nws/ z prÿdelega Legstade z Leide/
til siñar Miñingar/ sem þo er allt For
geingelegt.
Eñ þu DRottenñ Jesu/ þu hefur oss i
þiñna Miñing/ þig sialfaŋ z þitt Holld
og Blood til Testamentis giefed/ og til
Fædu skickad. Ja Nerra Jesu/ þ er þiñ
Mealtijd/ sem þu hefur jñsett sialfur p
þiñna Truuda. Þetta er þad veglega
Bord/ sem þu hefur þiñu Bornu fyrer
bwed/ þar af þu oss sialfur fedur m z þiñ
num heilaga Lijkama/ og sialfur nærer
oss med þiñu sañarlegu Blode. Ps. 21.
Sæl ertu miñ Sal/ s til þeirrar Lamb
sins Kuølldmaaltijdar ert kollud/ s Dr
ottiñ Zebaoth þiñ Nerra tilreidt hefur
 a sijn

a sijnu heilaga Fialle/ fyrer ollu Folke. Esa. 75. Skñda z kom mijn Saal/ þui ad allt er þar til reidubued. Kaup z et/ kom z kaup an Peninga/ z fyrer eckert bæde Vijn og Miolk Esa. 55. Þui eyde þier Peningum/ þar sem eckert Brauð er til Kaups? Sia/ hier er Drottiñ/ þ sañá Lijffins Brauð/ huor til hñs ki emur muñ ei hungra/ z huor a hñ truer hañ mun ei þyrsta. Joh. 6.

Miñ Herra Jesu Christe/ Laat mijna Saal riettelga langa epter þiñe Maaltijd/ z mitt Hiarta alvarlegt Hungur z þosta hafa/ epter þessare Himneskñ Fæðu. Þu lifáde Brauð af Himnum kom ed/ sed þu mijna Hungrada Saal med þiñe huggan/ vppfyll hana med þijnum Gooda / so eg j þijnu Auglite saddur og Gledeþullur liþe/ Amen.

Vm Verdugra og Overdugra Berging/ Maaltijdar Drottins.

ENN stadu til mijn Saal/ ad þu ecke overdug/ þad er/ an riettrar Idranar

efter

ker ap þessu Braude. Backta þig/ ad þu ei med Vantruudu Hiarta af Kaleik Drottins drecker. Þui huor þar af etur overdugur edur dreckur/hañ etur z dreckur sialfum sier Doms aþelle/ ȷ þui hañ giorer ei greinarmun a mille Lijka ma Drottins z añarar Fædu. Ja mijñ Saal/ Þu kant ecke vnder eins ad drecka Kaleik DROTtins/ z Dioþulsins/ Og ecke vnder eins ad bergia af Borde DRottins og Dioþulsins/ 1. Cor. 10.

Þar fyrer bu þig til med einū hreinū og fogrum Silkeklædū/ sem er Riettlæte þeirra Heilogu. Þetta er þad rietta Hatijdar Klæde/ sem er trueñ a Christum med godre Samvisku. Reyn þig sialfa/ og kom til þessarar Maaltijdar med sañre Jdran. Dæm þig sialf/ so verdur þu ecke af DRottne dæmd.

Mijñ Herra Jesu/ eg medkieñe mijnar Synder/ og mig angrar þær ȷ mijnu Hiarta. Eg sie ad mijnar skiemder eru illar/ og mijnar Afomur banvænar/ Þui

finn eg mier til þijn minn Gud/Enu þu
lijka þier til mijn/med þine Nuggan.
Eg true a þitt Nafn/styrk þu mig med
þine Rad/z lat mig so af þessu Brau
de eta/z aþ þessum Kaleik drecka/ad eg
inz riettre Jdran sie verolldene frafnuen
z þier j allre eilijfd samteingdur verde.

Min Saluhialpare/ eg veit ad þijn
Myskun er stærre en min Overdugleike
og þijn Giæska meire enn mijn Vesolld/
Þess veykare sem eg verd z Aumre/þess
framar þarf eg þinar Nadar/ Þar f
gief þu mier Drottin/ad eg til þijns Bo
rds gange med stodugu Trauste/ z þar
af berge med heilogu Hiarta/suo eg bliff
se j þier/z þu j mier/z eg alldrei fra þi
er skilen verde ad eilijfu. Gief framvei
gis þin heilaga Anda j mitt Hiarta/og
gior mig ad sodan Maneskiu/sem j þi
num Bodordum gange/ z þijna Dom
(þ er/huad þu dæmer rieff ad vera) hall
de z fullgiore. Ezech. 36

Nytsemd og Gagn Kuolldmal
tydar Drottins.

SO opt sem þu etur af þþsu Braude/ mijn Saal/edr dreckur af þessum Kaleik/þa skalltu kungiora Dauda Drottins þijns/þar til hañ kiemur.

1 Iaa miñ Herra Jesu Christe/ þesse þijn Heilaga Kuoldmaltijd/er mier oruggur Vitnisburdur/ ad þu hefur ei Einglaña/ helldur Mañaña Holld z Nattuuru vppa þig teked/miña vegna/ z muni heñe æfenlega hallda.

Gief mier miñ Lausnare/ad eg ad þþsum Leyndar Dome iafnañ dræest/og af Hiarta mig glede þar af/ ad þu hefur mig so nært/og nakuæmelega samteingt þig vid mig vesæla Mañeskiu.

2 Drottiñ miñ Jesu/þijn Kuolldmaal tijd er mier eitneñ oraskanlegt Iñsigle/ med huoriu þu mier reiknar og eignar þitt Riettlæte/ ꝫ þu mier med þijnu Blode aþrekad hefur/styrk þu mijna Tru ad eg avallt z eflaust true/ z stadfastlega vite/ ad eg sie viss og obrygdanlegur Erfinge allra þinna Giæda/og þinnar

Naadar/ Amen/ Rom. 4. 1. Cor. 10.
3 DRottin̄ min̄ Jesu/ þijn Kuolldmaal
tijd er mier z eirnen̄ Nadarennar Mer-
ke/ giorer mig fulluissan̄ og eflausan̄ vm
þad/ ad eg sie þier samteingdur/ so s̄ Li-
merner vid þin̄ Lijkama. Sia/ þu ert
Vijntried/ en̄ eg er Kuisturen̄. Col. 1.
Hialpa þu mier/ so ad eg jafnan̄ stød
ugur z stadfastur blijfe vid þig/ fae Kra
pt og Maatt af þier/ og goda Avexte fæ
re. Þu ert Hofuded/ en̄ eg er þin̄ Limr/
Gief ad eg avallt ap þier Lijf og Anda
þigge/ so ad mig huorke kom̄ir nie O-
konner Hluter fra þier skilie/ Rom. 8.
4 DRottin̄ Jesu/ þijn Kuolldmaaltijd
er mier oruggur Vitnisburdur/ ad þu
framveigis vilier j mijnu Hiarta bigg-
ia/ og mier med þijnum Heilaga Anda
kroptuglega stijra.
Laat mig eirnen̄ þijna Huggū j mijnu
Hiarta fin̄a/ ad eg blijþe j Samfielagsk
ap þijns Heilaga Anda/ og ad hn̄ Vitn
isburd giefe mijnū Anda/ ad eg sie Gu-
ds Barn

ds Barn/ Amen. Rom. 8.
5 Herra Jesu/ þijn Kuølldmaaltijd er mier son Beuijsing og merke/ ad þu vili er til Heimsins enda/ þijna Christne a Jorduñe hafa/ sem þijna maaltijd j þij na miñing hallda skule/ þig lofa/ þinn Dauda kunngiøra skule/ þangad til þu kiemur/ 1. Cor. 11.
Miñ Herra Jesu/ Halld mier z ødrū j riettre meiningu og medferd þinnar maaltijdar/ Laat mig verda riettan Lim þiñar Christne/ og eirn Saud j þijnum Haga/ huørn eingeñ kañ vr þiñe Hende ad slijta/ Amen. Psalm. 74.
6 Miñ Herra Jesu/ þijn Kuølldmaal tijd er mier z eirn obrigdanlegur Pant ur miñar Vpprisu a Doms deige/ Þui ad fyrst þu Fader mig med þijnu Heila ga Hollde og Blode/ og mig þier so sam teinger / þa muntu ecke yfergiefa mitt Holld j Daudanum (þui þad er eirn þiñ Limur) helldur muntu vppvekia þ/ z þij num dyrdarlega Lijkama samlykt giøra Am.

7 Min Herra z min Gud/jnsigla þu þessar Hugganer i mijnu Hiarta/z gief ad eg mier jafnan til þijns Bords hallde/So ad mijn Tru til þijn/ þroest/ og Elskan til þijn vaxe/ mijn Þolenmæde vnder allra handa Mootgange aukest/ z min stødugleike i ollu godu/ þier losflegur/mier gagnlegur verde.

Annad Gagn Kuolldmalltijdar/er Hiartanlegt Þacklæte/byrer alla Velgiørninga DROTTins.

VErtu nu glad Sal! mijn/ vid Bord þijns Drottins/z prijsa þin Frelsara sem so dyrdlega hlute hefur giort vid þig. Han sem þijna vegna er Madur orden/ z j smanarlegan Krossens Dauda giefen er. Han sem þig hefur ad sijnu Barne giort/fæder og endurnærer þig so sem Faderen sijn Børn vid sitt Bord.

Eg þacka þier Drottin af ollu Hiarta/i Rade þeirra Gudhræddu/ z i þra Samkundum/ Mijkel eru Verk Drottins/Huor ad þeim gaer/sa hefur Glede af

de af þeim. Huad hellst hañ skyckar/þ er lofligt z vegligt/z hans Riettlæti varer eilijflega. Hañ hefur jñsett Miñing siña Dasemda/sa Naduge z Myskunsame Herra/hañ giefur þeim Fædu sem hañ ottast/ hann hyxar æfenlega epter sijnum Sattmala/ hann sender Endurlausn sijnu Folke/ so hñs Sattmale vare æfenlega.

Myskunsamur z Nadugur er DRotteñ/þolenmodur og næsta Godsamur. Hann hondlar ecke vid oss epter vorum Syndum/og endurgielldur oss ecke epter vorum Misgiorningū. Þui so hatt sem Himeneñ er fra Jørduñe/ so lætur hañ sijna Nad mykla vera yfer þeim sem hñ ottast. So langt sem Austred er fra Vestre/so langt lætur hann vorar Synder fra oss. So sem eirn Fader aumkar sig yfer sijnum Bornum/ so Myskunar sig DRotteñ yfer þm̄ sem hñ ottast. Myskū DRottins varer fra Eilijfd til Eilyfd yfer þeim hañ ottast/og hans Riettlæte

er yfer þeirra Barna Bornum sem hňs Sattmaala hallda/og epter hans Bod ordum huxa/ad þeir liþe epter þm. Lof adur sie Drottiñ mijns Hialpradis/sem so vel til mijn giorer/Amen. Psa. 103

Þad þridia Sagn/er stadfost Truareñar Jatning.

HAþ Huxan þar a mijn Saal/ ad þu opilega neyter aþ Bordu þijns DRottins/ og med þui openberlega jaater/j mote Dioþlenum/og ollu Heiviijtis Borgarhlidum/ad þu Christo til heyrer/og a hans Nafn truer. Mar. 8.

Laattu mig DRottiñ ei vera j Raade þr ta Ogudlegu/z ecke sitia j hia þm Dr amblaatu/ Helldur so sem hlyded Barn vera vid þitt Bord/ og med þier(sem ert miñ Fader) Nadareñar Maaltijd hallda. Laat mig a þitt Nafn af Hiarta Trua/so eg Riettlaatur verde/Laat mig þig med Muñenum jaata/ so eg holpeñ verde/ Amen.

Fiorda Sagn er/ Amiñing til Br oourlegs Kiarleika.

ÞEgg þad eirnen̄ j Minne min̄ Sál/ þesse Kuolldmaaltijd er þeim Truudu eirt Kiærleiks merke jn̄byrdes. Þui so s vier aller af einu Braude etum/ so erum vier aller eirn Lijkame/ huørs Høfud ad er Christur/ sem j oss sijnum Limum kr-opfugur er/ 1. Cor. 10. Ephe. 5.

Herra Jesu Christe/ vthell þijnum Heilaga Anda yfer þaug Børn/ sem til þijns Bords sitia/ so ad vier aller med Kiærleiksins Bande Samteingiunst/ j Elsku og Fride fyrer þier lifum/ og þitt heilaga Nafn samhuga lofa kyn̄um ad eilyfu/ Amen.

V Capitule

Um Foota þuottin̄/ Þar vm skrifar S. Johan̄es/ 13. Ca.

ENN fyrer Pæskahatijdena (þ var Affangadags Kuollded) þa Jesus visse ad hn̄s Stund var komen̄/ ad skiliast vid þessa Verolld ꝫ fara til Fodursins/ so sem han̄ hafde elskad sijna sem j Heimenum voru/ so el

ſkade hañ þa allt til enda.

Og epter Kuølldmaltijdena/þa ed Andſkoteñ hafðe Judas Jſchariot Simons ſyne j Hiarta Blaſed/ad hañ forriede Jeſum/viſſe Jeſus ad Fadereñ hafde allt j hans Hendur giefed/og ad hñ äf Gude være komeñ / og til Guds fære hañ/ þa ſtod hañ vpp fra Kuølldmaltijdenne/ lagde af ſijn Klæde/took Lijndwk og batt vm ſig/ Þar epter ſteypte hñ Vatne j Munløg/ z took til ad þuo Fæturnar a ſijnum Lærefueinum/ z þur kade þa med þeim Lijndwke/ ſem hann hafde vm ſig bunded.

Þa kom hañ ad Simone Petro/ z hñ ſagde til Jeſum/ Skalltu þuo mijnar fætur? Jeſus ſuarade og ſagde/ Huad eg nu giøre veiſtu ei/ Eñ ſeirna muntu vita þad. Þa ſagde Petur til hans/ Alldrei ſkalltu mijnar Fætur þuo. Jeſus andſuarade hønum/ Ef eg þuæ þig ecke/þa hefur þu ecke neitt Hlutſkipte mz mier.

Simon

Simon Petur sagde til hans/ Herra Ei ad eins Faeturnar/ helldur og eirnen Nopud og Hendur. Jesus andsuarade honum/ Huor pueiged er/ han parf ei ad puo neima Faeturnar/ helldur er han allur hrein. Og pier erud hreiner/ enn ecke aller. Pui han visse vel/ huor han munde forraada/ Pui sagde han/ Pier er ud ecke aller hreiner.

Enn sem han hapde nu peirra Faetur pueiged/ took han sijn Klaede/ setteſt nid aptur/ z sagde til peirra/ Vite pier huad eg hefe giort ydur? Pier kalled mig Meistara og Herra/ pier taled pad og riett/ pui eg er pad/ Og ef eg ydar Meistare hef nu ydar Faetur pueiged/ pa sku lu pier z puo huor anars Faetur. Eitt Epterdaeme hef eg giefed ydur/ ad pier giored so sem eg hefe ydur giort. San lega seige eg ydur/ Pionen er ecke yper sijnum Meistara/og ecke Sendemadur en yfer peim han sender.

Fyrst pier nu slijkt vited/ pa eru pier

sæler ef þier þad giored. Eg seige þad ecke vm ydur alla/ eg veit huoria eg wt valed hefe/ helldr so/ ad Ritningen vpp fylleft/ Sa mift Braud etur/ han tredur mig med Footum. Nu seige eg ydur þad fyrer/ adur en þad skiedur/ so ad þa þad er skied/ ad þier þa trued/ ad eg ste sa sa me. Sannlega sannlega seige eg ydur/ huor sem medtekur þan eg sende/ sa med tekur mig/ En huor mig medtekur/ sa medtkur þan sem mig sent hefur.

Eintalid.

Vm Elsku Herrans Christi til sinna Lærefueina.

Egg hier fyrst a Hiartad/ Sal min/ Elsku z breñande Kiærleika þyns Lausnara til Postulanna z til allra hans sem i Verollden erw. En þr eru hñs/ sem hñs Fødurs Vilia giora/ þess sem a Himnum er. Jaa/ þeir sem Guds Ord heyra/ z breyta þar eptir/ z af soddan oseigianlegre Elsku sem han hafde til þeirra/ tekur han þad til

Bragds

Bragds/ad þuo þeirra Fœtur stalþúrs? Mÿn Sal/hugleid z legg slÿkt a Hiarta/ Huad mÿkel ad er ast og Elska þÿns Lausnara/ vid oss Aumar Besalar Mañeskiur. Huad er þ hñ hefur epter skiled/ eda ogiort lœted! Minn Herra miñ Lausnare/ Huad høfũ vier þier ad endurgiallda? Huørneñ eiguin vier ad hegda oss vid þig?

Huørneñ kuñum vier þier maklegã ad þacka/Drottẽñ Jesu! Lœt mig j stad deñ elska þig asenlega. Lœt mig j þier einũ miñ Føgnud/ z mÿna Glede hafa/ ad eg aþ þrre Elskũ synge z seige. Af Hiarta kiœrã heþe eg þig Drottiñ/mitt Biarg/miñ Borg/miñ Frelsare/ minn Gud/miñ Styrkur/ a huørn eg treiste. Psa. 18. Jœ/miñ Drotteñ/ þu veist ad eg elska þig/Þu miñ Elskulege veist ad mÿn Sal heþur þig kiœrañ/z mitt Hiarta hefur avallt Glede z Huggun hia þier/Joh. 21/Cant. 1.

O þu elskulege Herra/ O goode Jesu

 mÿn

mijn Elska z minn Gud/lꜳttu mig bren̄a af þinne Elsku/þijnu Kiærleika/þijn̄um Sætleika/ Fögnude z Glede/ so þad þriote alldrei j mijnu Hiarta z Minne. Lꜳt mig þig elska af Sꜳl/og af öllum̄ Mætte þig hafa j Hiarta z Mune/og ꝫ mijnum Augum/so ad einge Odeyre leg kast nie Elska finnist/nie stad hafe j mijnu Hiarta.

Þad mykla Lijtelꜳte DRott ins j Soraþuottenum.

Greyn̄ þu ecke mijn Sꜳl/ þui mykla Lijtelꜳte þijns DRottins Jesu/ Sia þu/han̄ stendur vpp fra Bordenu/ legg ur aþ sier sitt yfer Klæde/bindur vm sig Lijndwk/heller Batnie j Munlög/z ter kur til ad þuo z þurka Fætur sinna Lære sueina.

O þu DRotten̄ Jesu/þu rietta Lijtelꜳte/þu hefur allt þetta giört sialfr. Þu hefder ad sönu einhuörium þinna Lære sueina mꜳtt skipa þ/ En̄ þu hneygder þig sialfur/og lautst ad þra Footum̄/þuo der og

der z þyrkader þa med þÿnū eigen̄ Hön dum. J huorn mæta kun̄e nockr Þræll eda Þienare audmiukare ad vera?

Lat þier nu̇ÿn Saal til Hiarta ganga ſoddan Audmyykt/ſem og Petrus giordē þa hm̄ þotte þtta vm Of/z ſagde/ DR ottin̄/alldrei ſkalltu mÿnar Fætur þuo.

O huilijk Audmyykt z fadæmelegt Lijtelæte er þetta? En̄ huør er þo ſo ſtoor ſm̄ DRottin̄ vor Gud? Sem ſig hefur ſo hæt ſettan̄/en̄ ſier þo a þad ſm̄ lägt er/ bæde a Himne og a Jordu. Jaa/ Hætt ſitiande er Drottin̄/en̄ lÿtur þo þ ſem lagt er/og þecker þa Stolltu af Fi arlægd. Han̄ ſtendur a mote Dramblatum/en̄ þeim Lijtelatu giefur hn̄ Naad. Han̄ hrinder þeim Volldugu af Stole en̄ vpphefur Lijtelata.

Hialpa þu mier Drottin̄ min̄/ ſo ad eg meige Hiartans Lijtelæte ødlaſt/ Lat mitt Hiarta ecke Dramba/ z mÿn Augu ecke Stollt verda. Þuiad Dramblæted er ecke gott/ z kiemr alldrei nema jllu af

 kad

stad. Miñ gode Jesu/ send þu mier Nad/ ad eg mig Lijtelæcke vnder þijna Volduga hond/ so þu vpphefier mig þa til meñ kiemur. Miñ sæte Jesu sigra þu miñ Offtopa med þiñe Hoogværd/ z af mæ mijna Drambseme med þijnu Lijtelæte.

DROttiñ hreinsar Postulana m̃z Fota þuottenum/ Og vijger þa til predikunar Embættis.

SO sem Aaron z hñs Syner þuodu Hendur sijnar z Fætur/ þa þeir j Vitnisburdar Tialldbwdena geingu/ so giørde z DROttiñ vid sijna Læresueina. Hañ þuode þeirra Fætur/ z hreina giørde Sonu Leui/ þa hañ þm̃ Predikunar Embætte a Hendr befalade/ z þa vt vm̃ Heimeñ sende/ til ad kieña. Skoda þar fyrer mijn Saal/ huad Elskuleger eru a Fiallenu Fætur þeirra sem Frideñ bodar/ z þeirra sem þad Goda kunngiøra/ og af Hialprædenu kieña / z seiga til Syon/ Þiñ Gud er Kongur/ þar fyrer skalltu

þeckia

þeckia þa sem þiña vegna arfida/ z þier forstødu veita j Drottne/ z þig amiña/ haþ þa þess kiærare þeirra Aruidis vegna. Medtak þa so s Eingel Drottins. Ja/ so sem Christum sialþan/ þui þeir eru Sendebodar j Christi stad.

Hialpa mier þar til DRottiñ/ ad eg hlyde mijnum Kieñefødur/ þui hañ vaker yfer miñe Sælu/ so sem sa er þar skal Reikningskap aþ standa. Gief ad eg j heidre hafe þijna Ordsins Þienara/ og þa Ylldunga sem goda Forstødu hafa/ tuefalldrar Æru verduga hallde/ einkum þa sem erfida j Ordsins Kieñingu.

Fotaþuottureñ þyder z merker eirnen Hreinsun vorra Synda/ fyrer Blood ed Jesu Christi.

HEyr lijka þad mijn Sal/ huad DRottiñ seiger til Petrum. Þuoe eg þig ecke/ so heþur þu øngua Hlutdeilld med mier. Drottiñ miñ/ aller erum vier ohreiner/ og allt vort Riettlæte er sem saurugt Klæde. Esa. 64. Huad er Madur

eñ þſſ/ad hũ kuñe hreiñ ad vera? Edr ad ſa kuñe Riettlætur ad vera ſem aꝼ Kuñuñe er boreñ? Sia DROtteñ / af ollum þijnum Þionum er þar ecke eirn fleckl aus/Þu hefur eirneñ hia Einglū num Rannglæte funded / z i þijnu Auglite eru ecke Stiørnurnar hreinar.

Eñ þu ert vort Nialpræde/þu ſem Syons Saurende afþuær/og Blodſku lld Jeruſalem tekur aꝼ heñe. Þu hefur ſialfur afmad vorar Synder. Þu heſt mig elſkad z mig hreinſad aꝼ Syndum med þijnu Blode. 1. Joh. 1.

Ad vijſu/ þitt Blood DROttiñ Jeſu/ þuær og hreinſar mig af ollum mijnum Syndum. Vert mier Nadugur/ minn Frelſare/ epter þiñe Giæſku/ og aꝼmaa mijnar Synder epter þiñe mikellre myſk unſeme. Þuo vel af mier mijnar Synd er/ z hreinſa mig af mijnum Miſgiorn ingū. Skapa þu DROttiñ i mier hreint Hiarta/ z. gieꝼ mier eirn nyañ ſtodugañ Anda/ þuo mijna Sal aꝼ mijnū Miſgi ørnīg

orningū/huar med eg hepe þig ſtygdañ ſo ſem þu hefur mier fyrerheited ⁊ tilſagt. Pſa. 51. Eg vil þa hreina giora/⁊ þeir ſkulu mitt Folk vera/ Eg vil þeirra Gud vera/⁊ cꝛ. Ezech. 36.

Fyrſta þu offureñ þyder eirneñ Endurnyung Lyþdagaña / ad Madur þuoe ſig ſialfur/Pad er/Take ſig vara pyrer Syndenne.

NV vegna þeſſ mijn Sal/ þu ert þuegeñ og hreinſud i þijnu Hiarta/fyrer Tru riettta/ ſo þuo nu og lijka þijnar Fætur/þui huør þuegeñ er(ſeiger DROttiñ)hñ þarþ ecke meira ad þuo eñ Fæturnar/þui hañ er allur hreiñ. Og ecke ſtt er pordæmanlegt a þeim ſem i Jeſu Chriſto eru/huorier ecke epter Holldenu helldur epter Andanum ganga. Þar ſ mijn Saal/þuo þu Fætur a þijnum Læreſueinum/ þad er/ þitt Skilningar ſiñe/ þiñ Vilia/þiñ Hug og þanka/ og alla þijna Tune. Þui i Sañleika eru þetta þijns Hiarta Þienarar og þrælar/ ſem

þijna Skipun giora/ þeir þijns Hollds Vilia/ æualltt giort hafa. Sia/ eingeñ Madur veit huad opt hañ fellur/ Þui sa h:ñ Riettlaate fellur siosinnum/og rijs vpp aptur. Þsa. 19. Þar fyrer skalltu þuo þa/ So ad þeir vpp hiedan i Andanum gange/suo sem þeir hafa hingad til Holldenu þionad. Þui hafer þu lied ædur þijna Timu ꝛ Tidu/til ad þiona Þ hreinleikanum/fra eirnre Synd i adra/ þa gief þa nu ꝛ lia til ad þiona Riettlætenu/so þeir helger verde.

Hialpa mier Drottenn ad eg mitt Hiarta þuoe af allre Jllsku/so eg holpeñ verde. Lat mig hafa þad Vonda/eñ hall ast til þess goda. Jer. 4. Rom. 12.

Vñ mier lijka mijn Augu ad þuo/ad eg þaug geyme/so þaug skygnest ecke epter aũarlegu onytum Lærdome/ helldur ad eg þm̃ vpp til þijn reñe/þu sem a Himnum situr. Ja/ so s̃ Þienararner sia a Hendur siña Drottna/ꝛ Ambatttaña Augu a Hendur sinna Mædra/sier þad

ann

añ Biargar z Næringar vantande/ ſo
lœt mijn Augu ꝼvallt ſia z horfa a þig
miñ DROttiñ/ þangad til þu hialpar
mier. Pſalm. 119. Pſalm. 124.

DRottiñ/ hneyg þu lÿka mijn Eyru/
ſo ad þaug heyre Ord þeirra Nyggnu/
Þui þad Eyra ſm̄ Vmvonduneñe hlyd
er/ mū byggia a medal þeirra Nyggnu.

Gief mier eirneñ/ ad eg mijnar Nendr
þuoe/ z mz Saklenſe hreinū hallde/ Lœt
mig/ þær breida vt ꝥ þa Fatæku/ og þær
rietta ad þeim Þurftugu. Pſalm. 24.

Lœt mig ſamt z mijnar Gætur þuo
z venia þa a Veg Fridarens/ Lœt mig
ecke ſitia j Raade þeirra Ogudlegu/ og
ecke ganga a Veige þeirra Jdrunarla-
uſu. Luc. 2. Pſalm. 1.

Fotaþuottureñ þyder eirneñ Brodur
legañ Kiærleika/ ſem hylur þiøl
da Syndauna.

HAþ þu z vaekt þar a/ mijn Sæl/ ad
DRotteñ hefur þetta þier til Fyrer-
myndar giort/ ſo þu ſkylldr hūs Foot-

 ſpor

ſporum fylgia epter. Þier kalled mig Meiſtara z Herra (ſeiger hañ) Og þier ſeiged þad rieth/ þui eg er hañ. Og eꝑ eg ydar Meiſtare z Herra/ hefe þuei ged ydar Fætur/ þa ſkulu þier z eirnenn þuo huor añars Fætur. Þetta Epter dæme hefe eg ydur gieꝑed.

Sæl ertu mijn Sæl / ſem þetta veiſt/ ef þu þad giorer. Sia þar fyrer til/ ad þu þuoer Fætz Heilagra/ z añeſt Naud þurfter þeirra. Lat þijna Elſku vera o falſka/ z Kiærleikañ Hiartgroen.

Tak vakt a þeſſum ſijduſtū Dogum ſem nu eru yfer oſſ komner/ og þenk hu ad DRottiñ ſagt hefur/ Ad a ſijduſtum Dogum mūde Ranglæted yfer ganga/ z Kiærleikureñ vſſlockna j margra Hiortum. Sia þu/ vier erum þeir/ yfer hu oria þiſſa Heims ende komeñ er/ þui fylg nu þijnū Drottnz epter/ ſo ſiñ aſtwd legt Barn/ z gack fram j Kiærleikanū.

Kcttu mig DROttiñ miñ Jeſu ecke lauña Illt med jllu/ helldur Syndanna fiølda hylia med Kiærleikanum. Kcnt mig øllum Scundū

þeyre

heyrelega virding syna huörium Manne/ z pyrre til Villia vera ødrum. Læt mig hapa allt kapp a ad hapa samhelldt z eining Andans pyrer Band Fridarens/med a ltre Høgværd z Kjetelæte.

VI Capitule.

Hüörnen Drottinn giører sinn Forrædara opinberan. Giører Petro Aminnung/um sitt Opfrauft a siälpum sier/Og pa adra Lærisueina ægiætlega huggar og þeim kiennir.

Math. 26. Mar. 14. Luc. 22. Joh. 14.

OG þa nu Jesus hafde þtta sagt/vard hñ hrelldur j Anda/ vitnade z sagde. Sannlega sannlega seige eg ydur/ ad einn af ydur sem med mier fær Mat/ mun mig forrada/Sia/ad Hond þess sem mig suikur/ tekur j Fat med mier. Og Lærisueinarner urdu hrygguer/z huor leit til annars og þeir voru huxande/vm huorn hann þ sagde. Og þeir tooku til ad spyriast fyrer sijn a mille/huor þad munde vera/og sagde til Jesum einn epter annan/ Herra

er eg þ nockud? Eñ hañ suarade/ eirn af þeim tolf/ sem Hendeñe j Fatid med mier tekur/ mū mig forraada. Mañsins Sonur mun ad söñu fara/ so sem skrifad er vm hañ/ Eñ vei þeim Mañe/ fyr er huorn Mañsins Sonur verdur suikeñ. Betra være hm̄ ad sa Madur hefde alldrei fæddur vered. Þa suarade Judas (sa ed sueik hñ) og sagde/ Er eg þ nockud Rabbi? Hñ sagde til hans/ Þu sagder þad.

Eñ þar var eirn af hans Læresueinum/ sm̄ sat til Bördsins/ huorn ed Jesus elskade/ honum bente Simon Petrus/ ad hann spyrde Jesum ad/ huor sa være vm huorn hañ hefde talad/ af þui hñ la þa a Brioste Jesu. Og hñ sagde til Jesu/ Herra/ Huor er sa? Jesus suarade/ Sa er hañ/ ad huoriunn eg riette vökuadañ Braudbita/ Og þa häñ vökuade Braudid/ gaf hañ þad Judase Simonis Syne Ischarioth / Og epter þañ Bita for Andskoteñ j hann.

Þa sagde Jesus til hans/ Huad þu giorer/ þa gior þad snart. Enn eingeñ af þeim sem til Bordsins saatu/ vissu til huors hañ talade. Sumer ætludu þad af þui ad Judas hafde Fiepinguna/ ad Jesus munde seigia hõnum/ kaup þ oss er þorf til Hatijdardagsins/ eda ad hñ giæfe nockud Fatækum. Og þa hñ hafde Bitañ feked/ gieck hañ strax vt og þa var Noott. Eñ þa hañ var vtge ingeñ/ þa hoopst vpp Þræta þra a mill um/ huor þeirra munde mestur hallden verda. Eñ hañ sagde til þeirra/ Veralldleger Kongar Drottna/ og huorier Yfermaktena hafa/ þr kallast Nædug er Herrar/ Eñ þier skulud ei so/ Helldur sa sem mestur er ydar a mille/ vere hñ so sem minste/ z hiñ ædste sem añar Þienare/ Þui huor er meire sa s̃ til Bordsins situr/ eda sa sem þionar? Er ecke so/ ad hñ sem vid Borded situr? Eg em a mil lum ydar sem sa er þionade/ eñ þier erud þeir/ huorier hia mier voru/ j mı̃ñ

Freistingum/og eg vil tileinka ydur Rijke/so sem miñ Fader hefur mier þad ein kad/so þier skulud eta z drecka yfer mitt Bord/ j mijnu Rijke/z sitia a Stoolum/ dæmande tolf Kynkuijsler Jsraels.

Eñ þa sagde Jesus/Nu er Mañsins Sonur Auglystur/z Gud er Auglystur med hønum/Er nu Gud auglystur med hønum/þa mun Gud auglysa hañ j sial sum sier/og snarlega mun hañ auglysa hañ.

Sonakorn mijn/eg em litla stund hia ydur/þier leited mijn/z lijka sem eg sag de Gydingum/Huort eg fer/þangad kuñe þier ei ad komast. Og nu seige eg ydur/ Eitt nytt Bodord þa gief eg ydur/ ad þier elsked huør añañ/lijka so sem eg elska ydur/ so skulu þier elskast jñbyrdis Og af þui þeckia aller/ad þier erud mijner Lærisueinar/ef þier hafed Kiærleika añ ydar a mille.

Simon Petrus seiger til hans/Herra huørt fer þu? Jesus suarade hønum/ þaus

þangad sem eg fer/mættu nu ad fiñe ec ke fylgia mier. Petur sagde til hans/ Herra/ þui ma eg ecke nu fylgia þier/ eg vil setia mitt Lijf vt fyrer þig. Jesus su arade honū/ Huad muntu setia þitt Lijf vt fyrer mig? Simon/ Simon/ Sia þu/ Andskotenn hefur girnst/ ad hann mætte sælldā ydur sem Hueite/ Enn eg bad fyr er þier ad þijn Tru þrötnade ecke. Og þa þegar þu snyst aptur/ þa styrk þu Brædur þijnar. Eñ hañ sagde til hñs/ Herra/ reidubuiñ er eg med þier j Fängelsi ur z Dauda ad gānga. Eñ hañ sagde/ Petre/ Eg seige þier/ ad j Dag gelur Haneñ ecke tuisuar/ adur enn þu hefur þrisuar afneitad þui ad þu þecker mig.

Og hañ sagde til þeirra/ Þa eg sende ydur vt an Pungs eda Tosku eda Sko fata/ huort brast ydur þa nockud? Eñ þeir sogdu/ alls eckert. Þa sagde hann til þeirra/ Eñ nu/ huor ed Pung hefur sa take hañ/ lijka z eirneñ Toskunā z sa er ei hefur/ selie hañ Kyrtel siñ/

og kaupe Suerd/Þuiad eg seige/ꝥ hlyꝫ
tur a mier ad fullkomnast huad skrifad
er. Nu er a medal Illuirkia reiknadur/
Þui huad aꝥ mier skrifad er/ hefur nu
Enda. En þeir søgdu/ Herra/ sia/ tuo
Suerd eru hier/ Hann sagde þa til þeir-
ra/Þad er noog.

Eintalid.

Drottinn er Hiartana Rannsakare/ ꝫ
veit allt fyrer/ bæde huad Petrus ꝫ
Judas mundu giøra hønum

Hygg ad minn Sal/ huad þinn Lau-
snare talar med hrelldu Hiarta/
Einn af ydur mun suikia mig. O
minn Herra Jesu/ huad illt mun þijnum
Lærisueinum hafa orded vid ꝥssa Rædu/
Huad sorgbitner munu ꝥr hafa lited hu-
er til annars? Minn Lausnare/ þu ert sa
sem sier huad huled er/ ꝫ þecker vor Hi-
örtu j giegnum/ Þu fornemur vorar Hug-
aner/ꝫ veist alla hlute fyrr enn ꝥr verda
Þui þu ecke ad eins visser fra Upphafe
huør þig munde forráda/ Helldur ꝫ eirn-
enn

ēñ ſeaſtu fyrer þ hryggelega Fall Pet-
ri/z ſagder honum fyrer/ad hann muñ
þe þriſuar afneita þier.

Þañen ranſakar þu og þecker eitneñ
miñ Gud/ huort eg ſit eda ſtend vpp/
þa veiſtu þad. Þu ſier huad eg hyxa/
allt af Fiarlægd/ Huort eg geing eda
ligg/þa ertu vmhuerfis mig/z ſier alla
mijna Vegu. Þuiad ſiaa/ Ecke er ſuo
eitt Ord a miñe Tungu/ ad þu viter þ
ecke Drottiñ allt ſamā. Þijn Augu ſaau
mig/mz eñ eg var ſkapadur/z aller mijn
er Dagar voru þa j þiñe Bok ſkrifader
ſ koma aitfu/þa þegar eg var eingeñ.

Eg bid þig miñ Gud/kieñ þu mier a
valli ad giora þad huad þier þocknaſt/
Þui þu ert miñ Gud/z þiñ Ande fær-
mig a riettañ Veg/ Wijſa mier huoria
Gotu eg ſkal ganga/z leid mig jafnann
med þijnum Augum. Styr þu z ſtiorna
mijnu Hiarta/ z lat mig ecke Villuſti-
gu raafa. Miñ Gud z Frelſare/ ranſa-
ka mig/z reyn mitt Hiarta/Profa mig

z kein hüad eg meina/ z huad eg hörfe/ z huort eg er a illū Veige/ z leid mig a Stig eilijfs Lijfs/ Am. Ps. 123. z 139.

Vm þann Lærisuein/ sem Je sus Elskade.

Gief gaum ad/ Sal mijn/ þeim Lære sueine/ sem vm Kuølldmaltijdena la a Brioste Jesu/ sem var Johañes Gud spiallamadur/ huørn Jesus hafde so ki eran/ ad hann sagde hønum huør sinn Forrædare munde vera.

Sia þu til mijn Sal/ ad þu siert riett ur Lærisueirn þijns Lausnara/ Tru þu a hans Nafn/ z elska hañ af Hiarta/ Þa muntu eirneñ a hñs Brioste huijla z i hñs Fadme sofna. Þu munt j hñs Elsku stødug blijfa/ z hñs Hond mun þiter skiol mualt vera.

Drottin Jesu/ Lat þijna Elsku vera s eitt Tialld yfer mier/ Legg þijna Vin stre Hønd vnder mitt Høfud/ og fadma mig med þiñe Hægre Hende/ Vmgyrtu mig med þiñe Giæsku/ z kryn mig med þinne

þinne Nǽad so sem ødrum Skillde. Lát mig ei hallda vinskap vid Verølldena/ helldur vid þig/ þui Veralldarenar vinskapur er Guds Fiandskapur/ Og huør Veralldarenar Vinur gioreft/ sa gioreſt Guds Ovinur.

Herra Jesu/minn allra beste Vinur/ þu ert miñ/ z eg er þiñ/ Lát mig jafnā sitia vnder Skugga z skiole þiñar hǽgre Handar/ og lát þitt Ord z þijnar Nuigganer vera Sǽtleik mijns Hiarta.

Vm þad nya Bodord

DRottins

GLeym þu og ecke mijn Sál/ þui nya Bodorde þijns Lausnara/ sem hann sijnum Lǽresueinum giefur/ so þu þ riett aluarlega hallder/ so seiger hañ/ Eitt nytt Bodord gief eg ydur/ ad þier ydur jñbyrdes so elsked/ sem eg ydur elskad hefe/ þar af munu Meñ vita/ z c.

Sia þu mijn Sál/ þar eru øll Bodord þess nya Testamentis/ ad vier skulum elska huør añañ jñbyrdis/ Ei so sem

Cain/sem af þeim Hreckuijsa eirn var/ og drap siñ Broder. Huor siñ Brodur elskar ecke/sa blijþr j Daudanum/z hu ør siñ Broder hatar er eirn Mañdrap are. Og þo nockur kuñe ad seigia/ Eg elska Gud/ og hañ hatar siñ Naunga sa er eirn Liugare. Þui huor siñ Brodr elsk* ecke/ þañ hñ sier/huorneñ kañ sa Gud ad elska/hön hñ sier ecke? 1.Joh. 4. Eñ Kiærleikureñ hefr j sier jñe fal dar allar Dygder/Jaa/hñ er Logmalsi ns vppfylling/Þt Kiærleikureñ er Bid lundargodur z vingiarnlegur/er ecke me inbægeñ nie Jllgiarn/vpphrokast ecke/ er ecke ofierlegur/ leitar ecke sijns eigen legs Gagns/verdur ecke vpp ertur/hu ar ecke jllt/ fagnar ecke yfer Ranglæte nu/sampagnar Rietkuijseñe/vmlijdr allt truer ollu/vonar allt/lijdur allt/og hef ur ecke enda. 1. Cor. 13.

Hialpa oss Drottiñ Jesu/ad vier ecke jñbyrdis reitũ huor añañ/ so vier ei ver þum fortærder vor a mille/ Helldur veit

oss

oss ad vier elskum huor aŭan/ so vier bl
isþum j þier/ z þijn Elska sie fullkomeŭ
i oss / Lat oss og eirneŭ vorn Kiærleika
audsyna/ ei med Ordum/edur Tunguŭe
eirne/ helldur z so med Verkunum/og j
Raun z Saŭleika/ so vort Lios lyse pyr
er Moŭonum/og ad huor Madur skil
ie/ad vier sieum þiŭer Lærесueinar.

Vm Andskotans Flærdar List/ huorn
Drottiŭ sigrad hefur/og oss mote
honum stadfest/og bryniad.

Skoda hier Sal mijn/ sniduga Flæ
rd þijns Ovinar Diofulsins/ z heyr
huad Drottiŭ seiger til Petrū. Andsko
tanum hefur vered hugur a þier/ad hŭ
mætte sikta þig sem aŭad Hueite/Enn
eg hefe beded fyrer þier/ so þijn Tru bil
ade ecke.

Ja Sal mijn/ Andskoteŭ er Maŭ
drapare allt pra Vpphafe/og hefur ei
stadfastur staded j Sannleikanum/ Af
þui ad Saŭende eru ecke j honum/ Þa
hŭ lygur/talar hŭ af sialpum sier/ þui

hn̄ er eirn Ligare/ z Lyenar Fader/ Hn̄ er þin̄ Sakarabere/ z Mvo:standare/ og geingur j kring sem greniande Leon/ leit ande ad þeim han̄ suelge. Han̄ lætur ꝫ han̄ sie Liossins Eingell/ og gagngeing ur Verölldena. Hann viller Heimsins kringlu alla. Han̄ tekur Guds Ord wr Mannanna Hiörtum/ og sæer siinu jllu Sæde þar j staden̄ aptur.

Þar fyrer min̄ Sal/ vert vakande z vor vm þig/ þui þu hefur ecke einasta vid Hollð og Blood ad beriast/ helldur vid Maktarhøfdingia Veralldaren̄ar/ sem er vid þa jllsku Anda j Loptenu/ og þa sem j Veralldaren̄ar Myrkrum drot tna. Þar fyrer skalltu jklædast Hersker wda Drottins/ so þu standest Dioful sins armaser stægar. Stattu honum stø dug a mote j Truñe/ so flyr han̄ fra þi er. Drottin̄ straffe þig Satan/ Drott in̄ straffe þig/ sem þar til hefur sig op: enberad/ ad han̄ þitt Rijke og þin̄ Verk nidur briote. 1. Pet. 5. Jac. 4. Zach. 3.

Eirn

Enn vertu med glødu Hiarta mitt Sæl/ z ottast ecke/ Þui hn̄ er wtskufadur sem þig aklagade Nott z Dag/ Þui DROttinn Jesus hefur fyrer þier bedid ad þijn Tru skyllde ecke bila. DRottinn hefur hann yfervunned/ z skenkt þier Sigurenn. Sa same Drottinn er enn nu til Gudz hægre Handar/ z bidur ꝼ þi. r. Rō. 8

Herra Jesu Christe/ sem ert minn Gud apenlega/ Eg truee ad sønnu a þig/ enn hialpa þu minne Vantru/ Lꜳt þann rinkanda Reyr/ ecke j mier sløckna/ z þn̄ veyka Reyrleog ecke brotna/ Medtak þu mig Veyktruadann/ og leid mig sem Vngbarn/ og styrk þu mina Tru/ eg bid ei þijna Hønd af mier/ Stadfestu mig hia þier/ suo eingenn nꜳe mier vr þijnum Høndum. Minn ꝼrelsare/ þu munt (eg veit vissulega) þad varduecita/ sem þu hefur mier tiltruad/ allt til þess Dags/ Þui þad er vilie þins Fødurs / ad þu ecke misser neinn af þeim hann þier gefed hefur/ Styrk þu mig Gud minn/ og vernda iafnan fyrer þeim vonda Diøfle/ ad hann fyrer ønguenn Strig nie Gøtu nꜳe til myn/ og ønguum synda Vilia edur Ofbellde fram vid mig kome. Þu ert Mꜳttugur þa Gudhræddu j sa Freistingunne ad leysa.

Drottinn minn Jesu/ sem trur z Sannordur ert/ og lætur ønguann freistast yfer sitt Megn fram

Latt mijnar Freistingar ecke þyngre verda/ eñ þad þu giefer mier Krapt vnder þeim ad rijsa/Amen.

VII Capitule.

Stutt Yferferd þess 14. 15. z 16. Cap S. Johañis/sem var Herrans Jesu pre dikun/næsta mekeleg fyrer hans Lære sueinum lꝥpd/adur hañ gieck til Fiallsins Oliueti.

OG hañ sagde til siña Læresueina/ Hryggest ecke j ydar Hiarta/ True þier a Gud/ þa true þier a mig. J mijns Fødurs Hwse eru margar Vistar verur/ Eñ ef ei so være þa segda eg/ ad eg færa ad tilbwa ydur Stad. Og eg fer hiedan ad tilbwa ydur stad/ þa vil eg þo aptur koma/z taka ydur til mijns sialfs/ so þier sieud þar sem eg er/ z huort eg fer þad vite þier/z Vegeñ vite þier.

Thomas sagde til hans/ Herra vier vitum ei huort þu fer/z huorneñ meigum vier þa Vegeñ vita. Jesus sagde til hans/ Eg er Veguriñ/ Sannleikurenn og

iñ og Lijfed. Eingiñ kiemst til Fødurs
sins nema þyrer mig. Ef þier þecked
mig/þa þecke þier z miñ Fødur. Og nu
hiedan 1 fra þa þecke þier hann/z haf-
ed sied hann.

Philippus sagde til hñs/ Herra/Syn
oss Føduren/þa næger oss. Jesus sagdi
til hans/So leingi er eg hia ydur/z þu
þecker mig eigi? Philippe/huør mig sier
sa sier z Fødurinn/ Og huørnen seiger
þu þa? Syn oss Fødurinn. Truer þu ei
gi ad eg em med Fødurnum/z Faderinn
med mier? Þaug Ord eg tala til ydar/
þaug tala eg ei af sialfum mier. Fadir
in sa sñ med mier byr/hann giörir þau
Verk. Truid mier/ad eg er med Fødur-
num/z Fadirinn er med mier Ef ei ann
ars/þa truid mier þo fyrer Verkañ sa
kir.

Sañlega sannlega seigi eg ydur/ Hu-
ør hañ truir a mig/sa mun giøra þaug
Verk s eg giøri/ hañ mun z giøra þes-
sum meire/ Þuiad eg fer til mijns Fød-

urs. Og huors þier bidied Fodurenn j mÿnu Nafne/ þad vil eg giora so ad Fadereñ dyrkeſt) Synenum.

Ef þier elſked mig/ þa hallded mÿn Bodord/ Og eg mun bidia Fodureñ/ ad hañ giefe ydur añañ Huggara/ þañ er blÿfur med ydur æfenlega/ þañ Sañleiks Anda/ huorn Heimureñ fær ecke mö teked/ þui hañ ſier hañ eige/ og þecker hañ eige/ Eñ þier þecked hañ/ þui hañ er hia ydur. Eg mun vera med ydur/ Eige læt eg ydur Fodurlauſa/ Eg kiem til ydar.

Iñan ſkams tÿma þa mun Heimureñ ecke ſia mig/ enn þier ſkulud ſia mig/ þuiad eg life/ og þier ſkulud z lifa. A þeim Deige kieñe þier/ ad eg er med Fodurnum/ og Fadereñ med mier/ og eg mä ydur.

Huor hañ hefur mÿn Bodord/ z helldur þaug/ hñ er ſa ſem mig elſkar. Og huor hañ elſkar mig/ hañ elſkaſt af mÿnum Fodur/ og eg mun elſka hañ z eg mun

mun opinbera mig fyrer honum.

Þa sagde Judas (ecke Jschariotþ) til hans/ Herra/ Quad er þad/ ad þu villt opinbera þig fyrer oss/ en ecke þyrer Heimenum? Jesus suarade z sagde til hn̄s/ Huør hn̄ elskar mig/ sa vardueiter min̄ Ord/ og min̄ Fader mun elska hn̄/ z vid munum til hn̄s koma/ z hia hm̄ Vistarueru giøra. En̄ huør hann elskar ei ge mig/ sa vardueiter eige min̄ Ord. Og þad Ord þier heyred er ei mitt/ helldur Fodursins þess sem mig sende. Þetta sa gda eg ydur/ med þui eg var hia ydur. Enn Huggarenn hinn Heilage Ande/ þan̄ er min̄ Fader mun senda ydur j mitt nu Nafne/ han̄ sialfur mun kien̄a ydur alla Hlute/ og min̄a ydur a allt huad eg sagda ydur.

Min̄ Frid læt eg hia ydur/ min Frid gief eg ydur. Ei so sem Heimuren̄ giefur þa gief eg ydur. Ydart Hiarta hryggest ei nie skielfest. Þier heyrdud þad eg sagda ydur/ Eg fer burt/ og kiem til

ydar apfur. Ef þier elskudud mig/ þa gledduzt þier vid þad/ad eg sagda/ Eg fer til Fødursins/þuiad Faderenn er mier meire. Og nu sagda eg ydur þad fyrr enn þ skier/so ad þier trued þa þ er skied.
Hier epter mun eg ei tala margt til yd ar/Þui Hofdinge þessa Heims kiemur/ og med mig hefur hann eckert/Helldur þ ad Heimurenn vite/ þ eg elska Fødurenn/ og þad eg giore/ so sem Faderenn hefur mier boded. Stondum vpp z gongum hie dan. Joh.15
Eg em sannur Vijnvidur / z minn Fad er er Vijngards Madurenn. Huørn Ku ist a mier ꝫ ad ei færer Avoxt/ mun hn apkuista. Og huørn þann sm Auoxt fa rer/ mun hann hreinsa/ so ad hn fære me ire Avoxt. Þier erud nu hreiner fyrer saker þess Ords sm eg talade vid ydur. Blijfed ı mier/z eg med ydur. Lijka sm Vijnkuisturenn fær ecke fært Avoxt af sialfum sier nema hn sie a Vijnvidartr ienu/So eige helldur þier/nema þier bl ijfed a mier. Eg

Eg em Vijnuidartried/en þier Vijn
vidarkuisterner. Huor han blijfur j mier
og eg med honum/sa ferer myken Avø
rt. Þuiad an mijn þae þier eckert giø/
rt. Huor sa ei blijfur j mier/han er wt
kastadur/sem annar Vijnkuistur/z vpp
þornar/og þeir samanlesa þa/ og kasta
a Elld og brena. Nu ef þier blijfid j
mier/z mijn Ord blijfa j ydur/bidied þa
huors þier vilied/ og þad skal ydur veit
ast/Þar med verdur min Fader dyrkad/
ur/ad þier fered mijkin Avoxt og ver/
id mijner Lærisueinar.

So sem elskade mig min Fader/lijka
so elska eg ydur/Blijþid j mine astsemd
Ef þier varðueited mijn Bodord/þa blij
fe þier i mine astsemd/ lijka sem eg va/
rdueitte mijns Fodurs Bodord/z eg bli
jf j hans astsemd. Þetta tala eg þui
til ydar/ad min Fognudur blijfe hia yd/
ur/ og ydar Fognudur vppfyllist. Þad
er mitt Bodord/ ad þier elskist ydar a
millum/so sem eg elskade ydur.

Eingenn hefur meire mistsemd enn so/ ad hann setur sitt Lijf vt fyrer sijna Vine/ Pier erud mijner Viner/ ef pier giøred pad eg byd ydur. Hiedan af kalla eg ydur ecke Pienara/ Pviad Pionenn veit ei af pui/ huad Herrann giører. Enn ydur seige eg Vine/ Pviad allt huad eg heyrda af mijnum Fødur/ pad hefe eg kunngiort ydur. Eige vtuoldu pier mig/ hellдur hefe eg vtualed ydur/ og eg skickade ydur/ ad pier ganged og færed Avoxt/ so ad ydar Avoxtur blijfe til pess/ ad huors pier bidied Fødurenn j mijnu Nafne pad giefe hann ydur.

Pad byd eg ydur/ ad pier elsked huort annann. Ef Heimurenn hatar ydur pa vited/ hann hefur mig fyrre hatad enn ydur. Ef pier værud af pessum Heime pa elskade Heimurenn huad hans være. Enn med pui pier erud ecke af pessum Heime helldur vtualda eg ydur af Heimenum/ fyrer pad hatar ydur Heimurenn. Minnest a mijn Ord er eg sagda/ Pionenn er ecke

ecke meire sijnum Herra/ Ef þeir hafa
ofsokt mig/ þa munu þeir ydur ofsækia
eirnenn/ Hafe þeir geymt mijn Ord/ Þa
munu þeir z geyma ydar Ord.
Enn allt þetta munu þeir giora ydur/
fyrer mijns Nafns saker/ þui þeir þeck-
ia ecke hann/ þann er mig sende. Ef eg
være ei komenn z hefde ei sagt þeim þ/
þa hefdu þeir ongua Synd/ Nu hafa
þeir ecke/ huar þeir verude sijna Synd
med. Huor sem mig hatar/ sa hatar og
minn Fodur. Ef eg hefda ei giort þaū
Verk a medal þeirra sem eingenn hefur
annar giort/ þa hefdu þeir ongua Sy-
nd/ Enn nu hafa þeir sied þaug/ z hata
þo bæde mig z minn Fodur/ Hellldur þad
su Maalsgrein sem skrifud er j þeirra
Logmaale uppfyllest. Fyrer eckert hof-
du þeir mig ad Hatre.
Enn þa sa Huggarenn kiemur sem eg
mun senda ydur af mijnum Fodur/ sem
er Sannleiks Ande/ huor af Fodurnum
framgeingur/ hann mun bera Vitne af

tnier/ Þui þier hafed ı Vpphafe h:ia
mier vered. Joh. 16.

Enn allt þetta hefe eg talad til ydar/
so ad þier hneyxlest ecke. Þuiad þr mu
nu forboda ydur. Og sa Tijme kiemur
ad huør ydur lijflætur/ hñ meinar sig gi
øra þægt Verk Gude. Og þetta giora
þeir ydur/ þuiad þr þeckia huorke Fød
uren nie mig. Enn þetta tala eg þui til
ydar/ ad nær su Stund kiemur/ þa skulu
þier minnast þar a/ ad eg sagda ydur þ.
Enn þetta sagda eg ydur ecke ı Vppha
fe/ þui eg var hia ydur.

Og nu fer eg til hñs sem mig sende/ z
eingenn ydar spyr mig ad/ huørt fer þu?
Nelldur af þui eg talade þetta til ydar/
þa vppfyllest ydar Hiarta af Hrygd.
Enn eg seige ydur þo Sannleikann/ Þad
batar ydur ad eg fare hiedan/ Þui ef ad
eg þer ecke ı burt/ þa kiemur ei Hugg
arenn til ydar/ Enn ef eg þer hiedan/ þa
mun eg senda hann til ydar. Og þa hñ
kiemur/ straffar hann Heimenn fyrer Sy
ndena/ z fyrer Riettlæted/ z fyrer Doom

eñ/fyrer Syndena/ þui þeir trua ecke a mig/ Enn pyrer Riettlæted/þui eg fer til Fodursins/ꝛ þadan af siae þier mig ei. Enn fyrer Domeñ/Þuiad þessa Heims Hofdinge er dæmdur.

Eg hefe margt ad seiga ydur/ enn þier faed ei allt ad siñe þad bored. Nær ad kiemur sa Sañleiks Ande/ þa mun hñ kieña ydur allañ Sañleik/ Þuiad ei tekur hañ af sialfum sier/Helldur huad hann heyrde þad talar hann/ og huad okomed er/þ kuñgiorer hañ ydur. Hañ same mun auglysa mig/ þuiad af mijnu mun hañ þ taka ꝛ kuñgiora ydur.

Vm lijteñ tijma munu þier ei sia mig/ Og eñ aptur vm lijteñ Tijma munu þi er sia mig/Þuiad eg fer til Fodursins. Þa sogdu hans Læresueinar sijn a mille/Huad er þad hañ sagde oss/Vm lijt eñ tijma þa munu þier ei sia mig/ꝛ enn aptur vm lijtenn Tijma munu þier sia mig/þuiad eg fer til Fodursins / Huad er þad hañ seiger/Iñan lijtels Tijma/

Være vitum ei huad hañ seiger! Þa fôr nam Jesus/ ad þeir villdu spyria hañ ad og sagde til þeirra/ Þier spyried ad þui ydar a mille/ ad eg sagda/ Vm lijteñ til ma þa munu þier ei sia mig/ og þa/ enn aptur vm lijteñ tijma mūu þier sia mig.
Sañlega sañlega seige eg ydur/ Þier munud grata og syrgia/enn Heimureñ mun fagna. Þier verded hrygguer/enn ydar Hrygd mun snuast j Fognud.
Kongū nær hun skal fæda/ þa hefur hun Hrÿgd/þuiad heñar Stund er kom eñ/ Eñ þa hū heþur Barned fædt/mūn ëst hun ecke þess Harmkuœlis leingur/þ Fagnadar saker/þuiad Madur er j Hei meñ boreñ. Þier hafed nu Hrygd/enn eg skal sia ydur aptur/ og ydar Hiarta skal pagna/og ydar Fognud skal eingin af ydur taka/ Og a þeim Deige munu þier mig eynskis spyria.
Sañlega sañlega seige eg ydur/ Hu rs þier bidied Fodureñ j mÿnu Nafne/ þad mun hann giefa ydur/ Hingad til hafe

hafe þier einſkis beded j mĳnu Nafne/ Bidied/ þa munu þier medtaka/ ſo ad ÿdar Fognudur fullkomneſt.

Þetta hef eg talad j Ordſkuidum til ydar. Sa Tijme kiemur/ ad eg tala ei j Ordſkuidum til ydar/ helldur kunngiöre eg ydur berlega af mĳnum Födur. A þeim Tijma munu þier bidia j Mĳnu Nafne. Og ei ſeigé eg ydur/ ad eg mūe bidia Fodureñ ꝑ ydur/ þuiad ſialfr Fader eñ elſkar ydur/ af þui þiet elſkuduð mig og truduð þ eg ſie af Gude vtgeingeñ. Eg em af Fodurnū vtgeingeñ/ ꝛ komeñ j þeñañ Heim/ ꝛ eg forlæt aptur þeñañ Heim/ ꝛ fer til Fodurſins.

Hans Læreſueinar ſeigia þa til hūs/ Sia/ nu talar þu berlega/ ꝛ mæler ongva Ordskuidu/ Nu vitum vier/ ad þu veiſt alla Hlute/ ꝛ þarft ei þeſſ vid ad nockur ſpyrie þig/ Fyrer þad truum vier/ ad þu ſiert af Gude vtgeingeñ.

Jeſus ſuarade þm/ Nu true þier. Siaed/ Sa Stund kiemur/ og er nu þegar

komeñ/ ad þier tuistrist j sundur/ huør til sijña/ z lꝛted mig einsaman/ Enn eg er þo ei einsaman/ þuiad Faðereñ er með mier. Þetta tala eg þui til yðar/ ad þier hebðud Frid j mier. J Heimenum hafe þier Hormung / eñ vered þo hughraust er/ þuiad eg hebe yferuñed Heimeñ.

Eintaled

SKoda þu Sal mijn/allt huað hier er skrifad/ Þuiad allt er þad skrifad off til Lærdoms/ og Aminñingar/ Ad vier fyrer Þolenmæde z Huggun Ritningaña/ hefoum Vonena/Rom. 15.

O þu allra kiærafte Herra Jesu Christe/sañlega eru þijn Ord(sem þu hefur talad) Ande z Sañleiki. Þad fieck S. Petur ad skynia/þa hañ sagde/Þu hefur Ord eilijfs Lijfs. Slijkt hid sama mꝫ kiendu þeir Þionar Hofdingiaña sim se nder voru til ad fanga þig/ þa þeir søgðu/Alldrei hefur nockur Madur so talad sem

ad sem þesse Madur. Joh. 7.

Minn Gud/ þu ægiætaste Mælsku Meistare/ þijn Ræda er hrein/ þijn Ord eru sætare eñ Hunang/ þm̃ sem þig elska. Þijnar Varer eru s̃ driwpande Hunangs seimur. Hunang z Miolk er vnder þijnum Tunguroofum. Þijn Predikũ er sætare eñ Hunang/ og þijnar Varer sætare eñ Hũangs seimur. Huør smack ar þar af/ hñ þyster þar epter iafnan.

Vidurkieñ þu mijn Sæl/ Nad þijns Frelsara/ s̃ sijn Ord so rijkuglega giefur med fiolda þeirra sem þaug framflytia/ Ecke er þad Tungumæl/ i huøriu ei heyrest hans Raust. Hans Ord vtbreidast vm oll Lønd/ z hñs Ræda til Heim sins Enda. Ja Sæl mijn/ þad er Raust þijns Vinar/ s̃ kallar z seiger/ Statt vpp Vñusta/ mijn ægiæta/ kom hier Ja/ Drottiñ Jesu/ þad er þijn Raust/ vm huøria þu hefur sagt/ huør ydr heyrer hañ heyrer mig. Drottiñ miñ Gud Hier er eg/ z eg hefe med Maria þ Go-

þa ad mier teked/ z sie til þijna Foota/ z hlyde a þijna Rædu. Minn Frelsare/ opna þu mijn Eyru/ ad eg heyre og skilie. Lat mig ei ohlydenn vera/ nie til Baka ad ganga. Gief mier hlyded Hiarta/ z oppvek mijn Eyru/ ad eg heyre til og hl ytste sem goodur Læresueirn. Minn Frelsare/ tilbw þu mitt Hiarta med Heilögu Anda þijnum/ so pad goodur Akur giø rest/ j huorium pad heilsusama Sæde þijns Ords stadar neme/ og Auoxt good an fære.

So sia nu til/ mijn Saal/ ad þu hall der fast a þui heilsusama Orde sem þu hefur af Drottne feinged/ z fordast Fa ls Lærdoma/ sem ecke er annad enn Mann anna Setningar. Fordast þu þa sem sia sper smijda sier Kienningar/ snua Eyrū fra Sannleikanum/ z snuast ad lognum Dæmesøgum. Samlaga þig ecke þeim sem sitia fyrer sijnū Kiennefedrū j Sam kundu sīn Guds Folk/ heyra Guds Ord enn brepta þar ecke epter/ Helldur blyst ra ept

ra epter þeim/ z dæma þa j morgun/og li-
fa samt j sinē Agirnd/huoria Gud mun
straffa a sinum tijma/ z þeim med hræs
norum Laun giefa.

Drottin min Jesu Christe/ Lat mig avallt
heyra þijna Raust (Þui hun er harla Føgur.
Lat mig vera Saudarkind j þijnu Haglende/.
Þuiad þad er mijn Huggū j minē estu Neyd/
ad þitt Ord munе næra mitt Hiarta. Jaa/hest
de þitt Heilaga Ord ecke mijn Huggun vered/
þa være eg nu þorgeingen j minē Neyd z An-
gist. Tak ei þitt Sannleiks Ord vr mijnū Mun
ne/þt þitt Ord er mijnū Munē sætara en Hun
ang. Lat þijna hægre Hønd leida mig j mijnu
Lijfe/og ad eg mig jafnan reide vppa þitt He
ilaga Ord/ og ad eg þad varduelte j mijnu Hi-
arta/so eg syndge ecke j moote þier. Drottinn
minn/eg gledst og fagna yfer þijnu Orde/sm yf
er myklu Herfange goodu. Þui Ord Drottins
er ecke vtan Sannleikurenn. Vona þu a hans
Ord/mijn Sæl/þui þad er obrygdullt/ z huad
hann lofar/þad helldur hann. Ja/Himenn z Jørd
munu þorganga/en hans Ord þorganga eige.

Drottinn Jesu/vpplwk þu mitt Hiarta/suo
sem þu giørder þeirre Kuinnu Lydia/þa Pal-
lus henne aheyrande predikade/ so eg þad heyre
skilie z Rotfeste/z þar epter breyte. Lat mitt
Hiarta ecke vera sm lekan pott/sem ei kan Lær
domenum ad hallda. Lat mig ei vera sem gaa

lausan Tilheyranda Ordsins/helldur ad eg mæ
ttc eirnen þar epter lifa og breyta. Vthell yf
er mig Anda Sanleikans/ og lwk vpp mynum
Skilninge/ so eg þitt Ord heyre/Rootfeste og
Avøxsten bære j þolenmæde.

VIII Capitule.

Vm þa Huggunarsømu z Hiart
næmelegu Bæn DROttins

ENN þetta taladi Jesus/ Og
hoof vpp sijn Augu til Himens
z sagde/ Fader/ Stunden er ko
men/ ad þu auglyser Sonen/
so ad þin Sonur auglyse z þig. So sim
þu gafst hønum Valld yfer øllu Hollde/
ad han giefe þeim øllum/er þu gafst hø
num/eilijft Lijf. En þad er eilijft Lijf/
ad þeir vite þig einan sannan Gud verai
z þann þu visender Jesum Christ.

Eg auglyste þig a Jordu/og fullkom
nade þad Verk sim þu fieckst mier ad gi
ora. Og nu auglys mig Fader/ hia sia
lfum þier/ medur þeirre Dyrd er eg haf
de hia þier/ ædr en Heimuren var. Eg
hef=

hefe openberad Nafn þitt hia Mønnunum/ þeim er þu gafst mier af Heimenum. Þeir voru þijner/ z þu gafst mier þa/ og þeir geymdu þijn Ord. Nu vita þeir ad allt huad þu gafst mier sie af þi er/ Þui þaug Ord er þu gafst mier/ þa gaf eg þeim/ og þeir hafa þaug medteked/ og sannlega vidurkient/ þad eg er af þier vtgeingenn/ og þeir trua þui ad þu sender mig.

Eg bid fyrer þeim/ Eige bid eg fyrer Heimenum/ helldur fyrer þeim/ huorja þu gafst mier/ þui þeir eru þijner. Allt huad mitt er/ þad er þitt/ og huad þitt er/ þad er mitt/ og j þeim er eg auglystur. Og eg er ei nu meir j Heimenum/ enn þeir eru j Heimenum. Og eg kiem til þijn/ heilage Fader/ geym þa j þijnu Nafne/ huoria þu gafst mier/ ad þeir sieu eitt so sem vid. A medan eg var hia þeim j Heimenum/ þa geymda eg þa j þijnu Nafne. Og huoria þu gafst mier/ þa vardueitte eg/ z eingenn af þeim

er glatadur/nema sa eirn Glötunar So
nur/so ad Ritningen vppfyllest.
Enn eg kiem til þijn/og þetta tala eg
j Heimenum/so ad þeir hafe þinn fullan
Fognud/med sialfum sier. Eg gaf þim
þijn Ord/og Heimurenn hatar þa/þuiad
þeir eru ecke af Heimenum. Eg bid ecke
ad þu taker þa af Heimenum/ Helldur
ad þu geymer þa fra jllu. Þeir eru ei af
Heimenum/so sem eg er ei af Heimenu/
Helga þu þa j þijnum Sannleik. Þijn
Ord eru Sannleikur. Lijka sem þu send
er mig j Heimen/ so sende eg þa j Hei-
men/fyrer þa helga eg sialfan mig/ so
ad þr sieu z heilager j Sannleikanum.
Eg bid ei einasta fyrer þeim/ helld-
ur jafnuel/fyrer þeim sem trua mune a
mig fyrer þeirra Ord/ so ad þeir sieu all
er eitt/So sem þu Fader ert medur mi-
er/og eg medur þier/ ad þeir sieu og eitt
medur ockur/ so ad Heimurenn true þad
þu sender mig. Og þa Dyrd sem þu ga
fst mier/þa gief eg þeim/ad þeir sieu z
eitt

eitt so sem vid erum eitt/ z eg med þeim/ og þu medur mier/ so ad þeir sieu pullko
mner j eitt/og þad ad Heimuren̄ kienne ad þu sender mig/ z þad þu elskader þa so sem þu elskader mig.

Fader/ huoriä er þu gafst mier/ þa vil eg ad huar sem eg er/ þa sieu þeir med mier/so þeir siae mijna Dyrd/ þa þu ga
fst mier/ Þuiad þu elskader mig fyrr en̄ Heimuren̄ var skapadur. Riettuijse Fad
er/ Heimuren̄ kien̄er þig eige/ en̄ eg þec
ke þig/og þesser vita þad þu sender mig og þitt Nafn giörda eg þeim kun̄ugt/so ad su Astsemd/ med huorre þu elskader mig/sie j þeim z medur þeim.

Einfaled.

Sia þar mijn Sæl/þad er su Bæn og Hiartans Anduar pan/sem Drottin̄ þin̄ Frelsare hefur a Deige sijns Ho
lldz/ med sterku Kalle og Tarum fyr er þig Gude offrad/ z fyrer alla sem ha
 ns Fad

ins Fader honum giefed hafde. Og þi
se hans Bæn er ei ad eins Kiærleikans
Verk/ so sem þa eirn Christeñ bidur fyr
er odrum/ Helldur er hun eirneñ su riet
ta Fornfæring/ og eirn Partur af þui
Fridþægingar Offre/ sem Guds Reide
stillt hefur/ z oss vid Gud forlijkad/ Nu
þria Bæn Jesus i Paradijs byriade/ z
a Fiallenu Oliueti framfærde/ eñ a Kr
ossenum endade / og med huorre hann
fyrer oss framme stendur / hia Fødurn
um eñ i Dag. Hier bidur ecke einsamall
Mañdomureñ/ helldur og eirneñ Guddo
mureñ/ sem er su rietta Persona Jesus/
vor Medalgangare Gud z Madur/ siñ
hefur lagt sig a millū Guds z vor Syn
dugra Mañа/ þess vegna nær so langt
og vijdt Kraptur þessarar Bænar/ sem
Verolldeñ er vijd.
Lát þad nu vera þijna Huggun(mijn
Sál) Ad Jesus Christur er til Guds
Hægre Handar/og bidur fyrer þier/ hñ
er vor Tulkur hia Fødurnum/ z sa riet
te Kieñ

te Kienemadur/ sem eilijfur er/ Og þui
er hns Kienemanskapur eilijfur/ Nuar
af hañ holpna giører þa/ sem med hns
fullkinge til Guds komast. Vertu nu gl
od aþ Hiarta/ mijn Sæl/ j þijnum DR
ottne/ þui hñ hefur so vel beded þyrer þi
er/ sm fyrer sijnum Postulñ þa nalægũ/
z so fyrer ollum þeim/ sem fyrer Postul-
aña Ord z Kieñingar a hñ trua.

Drotteñ Jesu/ eg true fastlega a þijn
Ord/ þad veistu/ og eg efast ecke/ ad þu
muner Bænheyrdur verda/ Nuar þ eg
true/ ad Gud mune mier vid Sañleikañ
hallda/ so eg blijfe j þier/ og þu j mier/ z
ad Fadereñ hafe þa Elsku a mier/ sem
hañ hafde a þier/ þ Heimsins Upphaþ/
fra huørre elsku eingeñ kañ mig slijta.

Nañ hefur lijka gieþed mier rijkugle-
ga af sijnum Anda/ sem hañ hefur yþ-
erfliotanlega vthellt yfer þig/ þad er Pa
rtur miñar Arfleiþdar/ z ber Vitne mi-
num Anda/ ad eg sie Guds Barn.

Ja/ eg veit eirneñ/ ad eg mune æfen-

 lega

liggia vera þar sem þu ert/ mun og sia þa
na Dyrd/ sem þier þinn Fadir giefid hefur.
O Drottinn Jesu/ jnnsigla þu þessa Samuit
skunnar stødugu Huggun j mijnu Hiarta/ med Kr
apte þyns Heilaga Anda/ ad eg stødugur þar
vid blyfe/ allt til enda/ so ad eg æfenlega hölp
en verde.
Þui kiem eg nu daglega fyrer þitt Auglit/
Drottinn minn Himneske Fader/ og akalla þitt
Nafn/ j Nafne þyns kiæra Sonar mijns Frels
ara/ sem er minn æfinlegur Medalgangare/
og Aarnadar Madur. Bænheyr þu mig þ sak
er Elsku þyns kiæra Sonar/ z fyrer hans Bar
ūa stad. Þui hann er sa þu jafnan Bænheyrer
Hann er sa sem þu hefur giefed Heidingiana j
sijna Arfleifd/ og Veralldarennar enda til eign
ar. Hann er sa þu hefur skipad oss ad hlyda.
Enn hann seiger vid oss. Sannlega sannle
ga seigi eg ydur. Huors þier bidied fød
uren j mijnu Nafne/ þad mun han vei
ta ydur. Joh. 16
J þessu Nafne kiem eg nu til þijn/ og stend
þier/ og bid þig/ fyrer saker þyns eingietna So
nar/ og þier samlijka Sonar. J hans Nafne
Drottenn Bænheyr mig. O Drottinn vert mier
Lyknsamur. Eg bid þig vegna þbonar þyns
Hiartans kiæra Sonar/ sem til þinnar hægre Han
dar situr/ Hneyg þu þitt Eyra til mijn/ z heyr/
Lat

Lát vpp þitt Auga og ſiá/ Heyr þu mïna Bæn og Andvarpan/ ſiá og alýt mig Naadar ſamlega i mïns Frelſara Nafne/ Amen.

IX Capitule

Huornen̄ Drottin̄ Jeſus epter Lofſøngenn/ gieck til Vidſmiorsſ Fiallſins og huad hann a Veigenum talade vid ſijna Læreſueina.

OG ſem þeir høpdu Lofſøngen̄ ſunged/ gieck Jeſus vt epter vana/ yfer vm Læken̄ Cydron/ til Fiallſins Olivetí. Enn hn̄s Læreſueinar foorú med hönum. Hann ſagde þa til þeirra/ A þeſſare Nootttu munu þier aller hneyxlaſt a mier/ Þui ad ſkrifad ſtendur/ Eg mun ſlaa Hirder en̄/ ꝛ Sauder Hiardaren̄ar munu tuiſtraſt. Enn þa eg er vppriſen̄/ vil eg gä nóga vndan ydur j Galileam. Enn Pe tur andſuarade ꝛ ſagde til hans/ Þo all er hneyxliſt a þier/ þa vil eg þo ecke hn eyxlaſt a þier. Jeſus ſagde til hans/ A þeſſare Noottu ádur en̄ Hanen̄ galar

tuisuar/muntu afneita mier þrisuar. Petur hañ talade þa eñ frekar/Ja/ þo eg ætte ad deya med þier/skyllde eg ecke afneita þier/z slijkt hid sama sogdu all er Lærefueinarner.

Þa kom Jesus j þañ Stad med þeim sem kallast Gethsemane/ Þar var eitt Grasgardur/ huar jñ ad Jesus gieck/z hans Lærefueinar. Eñ Judas sem hñ forried/ visse vel aþ þeim sama Stad/ Þui Jesus hafde opt vered þar med sijn- naln Lærefueinum. Þa sagde Jesus til þeirra/Setied ydur hier nidur/ medann eg geing burt þangad/z bidst fyrer.

Eintaled

Drottiñ kieñer oss/ad vera þacklatum/ þegar ad vier høþum medteked Guds Kaan z Gaþur.

Lusta þu til/og legg j Miñe miñ Sal/ huorneñ þiñ Lausnare/ ad Kuolldmaltijdeñe endadre/gioret Packer/ og Lof seiger sijnum Himneska Fodur. Eñ þesser Loþsonguar voru/sa

113. 114. 115. 116. 117. 128. Psálmis
Huoria ſer Pſalma Gydingar voru va
ner ad leſa/ huorn epter aña͂n/ vm Paaſ
ſka tijman/ Einkū þa þeir høfdu Paaſ
kalambed eted.

Skoda nu mijn Sæl/ hid innkla Lijte
læte þijns Drottins/ Þui bo hañ være
Herra yfer allre Skiepnu/ liet hañ ſier
ecke minkun þickia med ſijnum Læreſuei
num/ Bordpſalmen ad leſa/ z Matenn
eda Mꝏltijdena ad þacka. Og hier m
hefur hñ þier Epterdꝏme giefed/ad þu
ſkuler hñs Fotſporum fylgia. Þeſſ veg
na/ Huort ſem þu etur eda dreckur/ eda
huad þu giører med Ord og Verk/ þa
gior þad allt j Nafne Drottins Jeſu/
til Dyrdar Gude/og þacka Gude Fodur
fyrer hañ. 1. Pet. 2. 1. Cor. 10

Og ſo opt ſem þu yfer þijnum Bord
um villt Lof giøra Gude/þa þeink a þl.
ta Epterdꝏme Drottins/ z muntu þeſſ
Hiartanlegar þad giøra. Bid þu z þa
cka Gude an aflꝏts/og hallt koſtgiꝏfe

lega til Bænareñar øllum þeim j þÿssu hwse eru/ so sem DRottin̄ giørde vid syna Lærefuetna. Þui eingen̄ tekur þad hm̄ er ecke giefed/ þui huad heƀur þu þ þu hafer ei þeiged? Eñ haƀer þu þad þeiged/ þui villtu þier hroosa/ so sem þu hefder þ aƀ sialfum þier til? 1. Cor. 4

Miñ Himneske Fader/ þu ert ad sønnu sa sem vor Hiørtu vppfyller med sine Fædslu/ z med Glede. Allra skiepna Augu vona a þig Drottin̄/ z þu giefur þm̄ þeirra Fædslu j hæƀelegan̄ tijma/ Þu vpplætur þÿna millda Hond/ z sedur allar lifande Skiepnur med þine Blessan Ps. 145. Nær þu giefur þa safna þær/ z nær þu þÿna Hond vpp lætur/ þa verda þær mettar. Psalm. 104.

Blessa þu z metta mig eirnen̄/ O Drottin̄ min̄/ og alla þa j mÿnum Hwsum eru/ Þa vil eg æfenlega ƀæra þier Offur mÿna Vara/ og þacka þier fyrer allt þad þu hefur gieƀed mier. Eg vil þitt Nafn lofa z prÿsa/ þad ƀrekast eg kan

og

og ma/po erfu eñ meire z ædre/ Eg vil
pryſa þig af ollum Mætte/og ei vppgi
ef a/z po pœ eg ei vpp taled til fulls þiz
na Giæſku/ſo er hun omælanleg/ Am.

Drottin tekur ſijnum Læreſueinum
vara pyrer þeirre hneygſlan/aþ
hans pijnu.

Aþeſſare Nott(ſagder þu) muñu þier
aller hneyxlaſt a mier. Þui þu viſſ-
er vel(DROttiñ)ad Petur munde þier
afneyta/og aller Læreſueinar þig forlaa
ta. Þui þu varſt ſettur j Zion/til eins
Hyrningar Hornſteins/ z til Hneyxlun-
ar Hellu/ til Snoru z ꝑalls Jeruſalem
Borgar moñum/ Og marger aþ þeim
haþa reked ſig a þig/ eru j ſundur fall-
ner/j Snoruñe faſter z fangner ordner.
Þui þu varſt næſta oſijnelegur æ ad ſiſ-
ta hia odru Folke/z þu varſt ſa forſm-
adaſte/ z meſt ovirdtur/ fullur Sorgar
z Siukleika. Þu varſt ſo Foraktadz/ad
Meñ byrgdu ſig fyrer þier/ þui haſa
þeir ecke ſiint þier. Eſa.53.

Jaa/Drottin Jesu/so hneyxlast mar ger a þier eñ i Dag/ suo ad þu ert þad Teikn/sem miog er i mote mællt/af oll um þeim þitt Nafn þeckia ecke. þeir hneyxlast a þiñe Persónu/ z mæla a mo te þijnum Kieñingum/ þeir hneyxla sig a þiñe Pijnu/ z steyta sig a þijnu Dau da. Eñ þu ert sañur Gud/ z sañz Ma dur i eirnre Persónu/þui gieta þeir ei tru ad. Þu bodar z veiter Syndaña fyrer giefning af þiñe skiærre Naad/eñ þr vil ia hana med sinne Forþienustu hafa. Þu villt þeir skule þitt Ok z þiñ Kross epter þier bera / Eñ þeir fylgia vellyst ingum þessarar Veralldar/z forsaka so þitt sæta Ok.

Eñ mier ertu riettur z sañur Grund vols Steirn/DRottiñ minn Jesu/eirn stodugur Horningar steirn/ sem aualt riettur er/ A þig truer mijn Sal/ z treyst er i Lijfenu/z Daudanum. Þar þ mun eg alldrei til Skamar verda. Gief mier þig riett ad þeckia/sañañ Gud z sañan Mañ

Mañ/þig ad prijsa/þijn Ord ad læra/ skilia/ og mier til Sæluhialpar ad være/ og mig aþ þiñe Pijnu ad hugga alla tijma/ z þitt Ok viliuglega ad draga þui sæll er sa sem ecke hneyxlast a þier Amen. Mar. 11.

Sa riette Hirder Christus var sleig enn sinnar Hiardar vegna.

ÞV varst ad soñu sa goode Hirder Drottiñ Jesu/sa einka og ædste Hirder/ sa Vollduge Hirder/sem þijnum Sauda um beiter/og þa bæler sialfur/sem leitar þeirra ef vantar/ og hefur þa vpp sem villast/þu sem þa saaru læknar/ z giæter þeirra Veyku/ verndar þa mettu z kost ku/ og hefur riettelega vmhyggiu fyrer þeim. Ezech. 34. Ebre. 13. 1. Pet. 5.

Enn huada Saarum eru þad/minn magiæte Hirder/ j þijnum Hondum? So ertu særdur j Hwsum þeirra sem þig elskudu/ og þu hefur fyrer þijna Saude/ þitt Lijf læted. So heþur Drottiñ þiñ Gud plægad þig/med Siukdome/z all

fra vorra Syndū á þig hladed. Es. 53.
Þu Suerd/gior þig reidubwed(seig
er Drotten Zebaoth)yfer miñ Hirder/ z
yfer þañ Mañ mier nákonastur er/slá
þu Hirdereñ/so mun Hiordeñ tuistrast.
O miñ Drottiñ z miñ Hirder/ Huad
kiærar hefur þu þijnar Saudakindur?
Þu polder Suerd þijns Fødurs/z leidst
þaug Slög sem vier hofdum forþient/
Med þijnum Benium erum vier lækna
der/Hegningeñ liggur a þier/so vier hef
dum Frideñ. Esa. 53.
Miñ Drotteñ Jesu Christe/beit þu
mier jafnañ j þijnū Grænu Naglende/
þiña Heilogū Orda/z lat mig ná fes
ku Vatne/þiñar Nuzgunar. Leita þu
ad mier/ þa eg villist j burtu/ og græd
þu mig þa eg fæ Akomur/ Lat mig æ
vallt vera eirn af Saudum þijns Nag
lendis/z þig miñ gooda Hirder riett ad
þeckia/og þiñe Roddu ad hlyda/ frelsa
þu mig af þeim Helvijska Vlpe/ End
urnær þu z æfenlega vernda mijna Sal
z mitt

z mitt Lijf/til eilijfs Lijfs/Amen.

Vm Tuistran z Offsokn
Saudaña Drottins.

MJñ Herra Jesu so sem þíner Lærisueinar tuistrudust z pludu/ þa þu vart fangeñ varst z bundeñ/sem þu þeim med ur sagt hafder/ So eru eñ j Dag þeir ą a þig trua/hallðner sem Sauder/sīn eñ gaň hirder hafa. Vier erū so nær a oss komner/sem þeir minstu/ z Daudanum vndergiefnir/Vier erum Verolldeñe ad Sionarspeigle ordner/Einglunum lijka z Moñunum/Vier erum Dærar halldner/þiña vegna/Vier erum jafnan sem Soluan Veralldareñar/z Landhreinsū ar Offur ollū Folke. Þiña vegna er oss slatrad Dageñ vt/z erum halldner slatrunar fie. Ps. 44.

O Drottiñ miñ Gud og Fader/ þu mint ad soñū þijnu Folke ecke wisskuþa z þijna Arfleifd ecke forlata/þess bidium vier Drottiñ/ Hirtu oss ecke j þinne Reide/z ei Plaga oss j. þinne Grimd/so

 þu

þu þitt Folk ecke eydelegger. Vikell þi
ne Reide yþer Neidingiana/sm þig ecke
þeckia/og yþer þær Kynkuijsler/sm þitt
Nafn ecke akalla. Enn myskuna þu
oss sem erum Sauder þijns Naglendis/
Þui þu verndar Slatrunar fied/ſokum
hiña vesalings Sauda/ Þo þu tuistrer
þiñe S.unkundu/þa gietur þu hapt ha
na samañ aptur/og munt hana biuara/
so sem Hirdereñ sijna Hiord/ſuo ad þijn
Hiord verde taleñ vt og jñ. Oho fagn
ed nu S.audakorn Hirdersins Jesu Chr
isti/z verid gladir/Þuiad þier hafid dyg
guañ Hirdir/hann kañ ad deyda og ad
lijfga aptur. Nañ kañ ad særa og græ
da aptur. J siñe Reide særer hañ/enn j
sinni Rad myskunar hñ sig yþer þa.

O DRottiñ Jesu/þu allra truaste
Hirder/hamla Vlþenum sem þijna hio
rd vill sundur slijta/og beit þiñe hiord j
Nadum/hallt oss samañ/ og vernda oss
sem þinn Auga stein/ Og tak oss þijna
hiord vr vlegd þessare/jnn j þad Eilijf
þa

fa Sauda hws/Amen.

Vm Gang Drottins yþer vm
Læken Cedron.

HEsse Lækur/hañ reñur a mille Jeru, salem og Fiallsins Oliveti/ofan epter einum Dal/hefur Nafn feinged aþ myrkre/og sem liklegt er af Dimu Vatne/ eda vegna þess hañ hefur ruñed j diwpum Dal/og med Skooge voxnum tueim̃ meigenn.

Nær hlytur þu Sal min ad lijta a Bak aptur j þad gamla Testamented/ til Kong Dauids/huor ed var fyrermyndan herrans Christi/þa hañ aþ Achitophel sijnum ædsta Rædgiaþa z kiæra sta Vin/forradeñ z suikiñ var/og af sijnum eigen Syne fra Lande og Lydum vt rekeñ / þa gieck hañ eirneñ med sijnum Vinum og fotgangande Þienorum yfer vm þeññañ myrkua eda suarta Læk Cedron / til þess Vidsmiors vidar Fialls/ sem alment nefndest Olmeti. hann gieck med allskonar Vijnu og hrygd/ med fkyl

du Andlite/griet sarlega/og bar vpp si
na Neyd fyrer Gude/Bad z j moote Ac
hitophel/eñ gaf sig þo audmiuklega vn
der Guds nadugañ vilia/ þolde Bolu-
an z Nadyrde Simei/ huør Dauid gry
ta villde/z Blodhund kallade/z eiñ Tru
lausañ Mañ/ vid huorium hañ þagde
sem añad Lamb. 2.Sam.15.

Sia miñ Sal/þañ sama Gang ge
ingur hier þiñ Frelsare/ sa riette Jsra-
els Kongur/z sa elskumadur DRottins
og fullkomnar þessa Fyrermyndan/j al
lañ mata/Þar hañ af sijnum Læresuei
ne suikeñ var/ og af sialþs sijns Foolke
til Dauda dreigeñ. Nun þu þig Sal
miñ/gleym ecke þssum hrygdar Gange
Dauids og Herrans Christi/Þui Chri
stur er vndan geingeñ/þui hlytur þu ad
fylgia hønum epter.

O þu Myskunsame Jesu Christe/
huad margañ Hrygdargang a Madur
Christeñ fyrer høndum/ j giegnũ Freist
ingar z Krossburd/Sotter og Vesølld/
hungur

Hungur og Anaud/ Sinnan og Spekt/ Jan/ j giegnum Neyd z Dauda/ þyrt eñ hñ komest þeñan Gyndardal Heimsins enda/ s so næsta dimur z þraugur er.

Hialpa þu mier Drottiñ Jesu Christe/ ad eg þolenmodur sie a mijnu Veige z j Lijtelæteenu þier fylge/ so sem þijner Læresueinar. Og þa eg geing j Myrkraña Dal/ lat mier lysa Geysla þiñar Huggunar/ Fær mig þa aptur j Liosed/ so eg mijna Lyst meige Æþenlega hafa a þiñe Nad.

Drotteñ aminar Petur fyrer Oftraust sem hañ heþur a-salþum sier/og seiger hønum þyrer sitt hryggelega þall.

HJer skalltu adgiæta/ mijn Sal/ huad miøg S. Petur/ og adrer treystu vppa sig/Sia hier huad Holld z Blood giorer. Þui þa Drottiñ liet a sier heyra/ huorsu ad aller þeir mundu a sier hrieyxlast/z yfergieþa sig/þa lа þad S. Petre þungt/lijka sem Jesus tryde hønum so lytt/bydst þar fyrer til/ad hñ vilie þyrer

rer

fer þa alla Herranum Christo/lijka vel j Daudanum fylgia/Og slijkt sama so gdu aller Læresueinarner. Eñ litlu sijdar þa adfram kom/ þa reynduist þeir j Neydeñe/ so sem Nieren reyneſt sijnum Vngum.

Þar aþ ſier þu Sæl mij / huad mios vier meigum treysta vppa vort Holld og Blood. Sañlega er Ma?ſins Niarta stollt/eñ þo blautt og hrætt/ huor kañ þar vm ad huxa? Stollt er þad a medan vel geingur/þui þad er ecke hægt ad temia edur stilla/ þad fylger sijnum eigen Vilia/ z lætur ſier ecke ſeigiaſt/Enn ragt z blautt er þ þa jlla geingur/ j þui er ecke añad eñ Vijl z Volgur/þa reñur þ fyrer einu þiootande Laufblade/ z ef mogulegt være j giegnū eitt Jarnmur.

Eñ þu DROttiñ Jesu ert ſa ſem vor Hiortu grundar/og vor Nyru ranſakar þu þecker oſſ alla/ þu þarft ei vitna ad leita vm neirn. Eingeñ þecker ſialfañt ſig/ eñ fyrer þier erum vier aller odulder

kt. Þu þecker min̄ Gøtustijg/ z veist hú ad eg mun læta giort edur ogiort/ allt til Endadags. Greid þu Gøtu mijna epter þijnu Orde/ og lat eckert Ranglæte drottna yþer mier/ leid mig i þijnu Rijkdæme/ og lat mig ecke falla i Synd a Synd ofan. Tak fra mier huad mier skadlegt er/ og gief mier huad mig bata kan̄. Gief mier þad Hiarta sem þig ott ast/ Þad Sin̄e sem þig elske/ þad Vit og Skin/ sem vin þig huxe/ þaug Eyru sem þier hlyde/ þau Augu sem iapnan a þig horfe. Eg biþel þier a Hendur i Dag z alla Tijma mijna Saal z Lijf Syn z Heyrn/ og oll Skilningar vit/ og alla Sælaren̄ar Krapta/ Ord og Gior der/ allt huad eg hefe in̄ra z ytra/ Min̄e z Sin̄e/ Tru z Traust/ z alla Lijfs z Sælar stadfeste. fel eg i þijna megtuga Millda Hond/ vernda þu þad z vard ueit Dag z Natt/ huorn tijma og Augnablik/ hiedan i fra ad eilijfu/ Amen.

Vm þan̄ Grasgard Gethsemane sem þyckist Vidsmiørs Pressa.

J Þessum suifum kom Jesus med sijn um Lærесueinum/til Vidsmiørs Pressunar/Gethsemane/j þan̄ Alldingard sem þar var/ei þ hn̄ villde fordast sijna Þijnu/helldur ad þr skylldu þijs snarara fin̄a hn̄. Þui bæde Judas z nalega hu or Madur visse/ ad han̄ var vanur opt lega ad vera j þessum Grasgarde/j huor um han̄ eflaust opt heþur bedist fyrer/ og sig til sijnar Þijnu bwed.

Her skalltu athuga/Sæl mijn/ad þ er eingen̄ Markleysa/ad Herran̄ Christur er med sijnu Lærеsueinu til Vidsmiørs Pressunar geingen̄/Þui þar med a þijsar Christur/ ad han̄ eine hafe Vijn þrugüna trodid/ og eingen̄ af Folkenu medur honum. Þar var han̄ pressadur med Guds Reide/z so fergdur vnder Byrde vorra Synda/ ad han̄ suitteſt Blode nu.

O DRottin̄ Jesu/þu ert ad sonnu Kon gur

Silk allra Konga/ og Drottiñ allra Dr
ottna/ eñ þu hefur þo troded Wijnþrw-
gu þrrar hrædelegu Grindar reide Gil
ds Fodurs. Þu ert sa riette Wijnuidar-
klase/ sem Josua z Caleb af þui Fyrer
heitna Lande vtbaru/z so varstu pressad
ur z fergdur/ad Vatn z Blood rañ af
þijnu Lijkama. Þetta er sa edla Vokua
s vor Hiorttu endurnærer z lijfgar/End
urnær þu mig Drottiñ med þijnu Vok-
ua/z dreif hönu a mijna mæddu Sal/
z lijfga hana med Lijfsins Vatne z hre
insa mig med þijnu Bloodi.

Eñ skalltu hier athuga/ mijn Sal/
ad so sem Drottiñ leidde sijna Læresuei-
na til Vidsmiörs Pressunnar / so leider
hañ öpt z ofialldañ sijn Börn til Mot
lætis Pressu/Kröss og Motgangs/vnder
huorre Pressu þau so fergiast/ad Tærd
Lækerner ospart giöra ad reña.

Þar fyrer skalltu mijn Sal hlydenn
vera/ nær sem Drottiñ setur þig j þessa
Pressuna/z leggur þig vnder þta Mot

 gangs

galigs farg/epter sijnum Nadugu̅ Vil
ia/Þui þad mattu vita/ad þad er þier
fyrer bestu. Ja/Drottin̅ Jesu/So kre-
ister þu vf mijnar Anduarpaner/ z kien̅
er mier ad bidia/ So lætur þu mier leid
ast þetta forgengelega Lijf/z langa ep
ter þui eilijfa.
Gief þu mier Drottin̅/ vnder þijnu
Farge og þin̅e Pressu þolenmodu̅ ad ve
ra/ z þitt Ok viliuglega ad bera. Kien̅
þu mier ad þeckia/ad vier j Veröllduñe
Angist hliotum ad hafa/ z giegnu̅ ma-
rghættadar Nørmingar hliotum vier j
Guds Rijke ad ganga. En̅ þo þu mier
Byrde a Nerdar legger/þa hialpar þu
mier ad bera hana/Amen.

Vm þan̅ Grasgard/j huorin̅ DROTTin̅ vard fangen̅.

HVort er nu þinn Vnuste geingen̅
Sæla mijn? Vid vilium leita ad hø
num. Min̅ kiærafte hafi er nu geingen̅
vt j sin̅ Grasgard/Ja/j ein̅ Alldenga-
rd er han̅ geingen̅/ ad han̅ skiemte sier j
Gras

Grasgardenū z plocke Liliurnar. Sidā hier myn Sal/Eins z þyn Erymd vpp hofft j Alldengardenū Paradysar/ So lykade Drottne syna þynu j Grasgard enum ad vppbyria/ so hn̄ med synum Bl odugum Sueita afrekade þier Rwm og Vist j Paradys.

Pad er og sumra meining/ad Kieñe meñ Gydinga hafe att þeñan Grasga rd/og hier lated geyma sitt Slatrunar Fie/til daglegra Fornfæringa. O Je su Guds Son saña Guds Lamb/ Huor su viliuglega þu nalæger þig odiū slat runar z Fornfæringar Saudum? Þu vi lldet ecke vanda pad odruuys/enn lata færia þig þangad j Grasgardeñ. Þesse þinn Hrygdargardur er mier fagur All dengardur/ og j þynum Angistargarde gledur sig myn Sal/ huar ad hun sæk har Huggunar Blomstrum og Liliuñ Fagnadarins.

Haf þig til Vegar myn Sal/z fylg þynum Vñusta/gack med þynum Vñ

 uste

ysta til Vidsmiors Fiallsins/ med þinu Hiarta/ z arka i hns Alldengarde/ Nu gga þig med hns Angist/ z gled þig m̃ hns Nrygd/ þui hans Nrygd færer þier eilijfa Glede/ z hans Angist eilijft Riettlæte.

Læstu DROttin̄ min̄ Sealu inn̄ria i þijnum Vidsmiors Garde optlega min̄ ast/ og hugra vm þijna hrædelegu heliar Pijnu z þitt Dauda striid/ sier þar jn̄e i Lijfe z Dauda ad hugsuala/ Amen.

Drottin̄ hlijfer þeim veyku Læresueinum/enn took med sier þria þa sel stu i sinne Angist.

ÞEsser þrijr voru/ Petur/ Johañes og Jacob/ þeir sem ædur a Fiallenu Ta bor hofdu sied pa Himneska Dyrd Her rans Christi/ z hans dyrdarlega Vellde/ og þa hañ Jairi Dotter af Dauda vakte. Þesser voru þeir hellstu Læresueinar/ Petur sa hellste/ Johañes sa kiærafte/ sem med sijnum Brodur Jacob va ut bonar sin̄ar Modur Salome/ ad þeir

mættu

mætti ganga næst Herranum Christo/ eñ ecke j Veralldareñar Haueguim/ sem þeir mein:u/ helldur j Þijnuñe/ Ecke j Stundlegre Vellysting/ helldur j Krosse og Motgange / so þeir sig med Skijrn Drottins skijra liete/og hans Kaleik drycke/hans Dauðans Angist z mañlegañ Veykleik sæ/Eñ hina þa veykare voru af sier/liet Drottiñ hia Gethsemane bijda z huijlast/þui þeir voru eñ þa veyker/Sorgbitner z Suefnþurfande.

O Drottiñ Jesu/þu kallast med riettu dasamlegur / Þui øll þijn Verk eru þurduleg/z þu ert furdulega med þijna Heilaga. Þa þu elskar/þa agar þu/og Doomuriñ byriast a þijnu Hwse. Þess Heilagre sem þijner eru / þess meire er Motgangur. Þess sterkare sem Trueñ er/þess øfluigre er Freistingeñ/Þess kiærare þeir eru Christo/þess meire er Sorgeñ. Þui þijner Heiløgu eru þijner Strijdskappar/z Christner Riddarar/ þu setur þa j ønduerdre Filkingu/z leggur

vppa þa þaug hellstu þyngst af þijnum
Krosse. Ad sõnu Drottiñ Jesu/ þad er
þiñ Vilie/ ad þeir skule lijda med þier/
⁊ med þier til Vegsemdareñar vpphaf-
der verda/ad þeir næst þier beriest/⁊ med
þier þa dyrdareñar Koronu ødlest.

Drottiñ miñ Jesu/ þu þecker mig allra bezt
og veist minn Vanmatt. Ef leggur þu myk-
ed vppa mig/þa ertu trur og bregst ecke/⁊ þu
hialpar mier ad bera þad/ Legger þu mier lijt-
ed vppa/þa veistu samt/ad an þiñar Hialpar
kañ eg ecke ad bera þad. Minn Gud / lát mig
ei freistast yfer Megn fram/og ecke framar en
þijn Millde mier hialpar/vnder ad rijsa/Amẽ.

X Capitule.

Vm þad Kualafulla Daudans stri- jd Christi/hans grætlega Bæn/⁊ Bloodugañ Sueita/a Vid smiørs Fiallenu/.

OG Jesus took til sijn Petrum/
Johañem/⁊ Jacobum/þa tuo
Sonu Zebedei / og took til ad
verda hryggur/ skialfa og hrædelega ad
kuel-

kueliast/og sagde til þeirra/ Mijn Sal
er hrygg allt j Daudan/ Vered hier/og
vaked med mier/ Bidied so ad þier fall-

 ed e kk

ed ecke j Freistne.

Og hañ gieck fra þeim/ so sem vm eitt Steinsnar/ fiell fram a sijna Asionu nidur a Jordu/ og bad/ ef mogulegt væ re/ ad su Stund mætte hia lijda/ Og sag de/ Abba kiære Fader/ Allt er þier mog ulegt/ Tak þra mier þennañ Kaleik/ Þo ecke huad eg vil/ helldur huad þu villt. Oz hañ kom aptur til siña Lærefueina/ oz fann þa sofande/ og sagde til Peturs. Simon sefur þu/ Gastu ecke vakad eina Stund mz mier/ Vaked og bidied/ so ad þier falled ecke j freistne/ Andeñ er reidu bwen/ eñ Hollded er veykt.

J añad siñ gieck Jesus j burt/ badst fyrer og sagde/ Fader minn/ sie þad ecke mogulegt/ ad þesse Kaleikur lijde hia mi er/ nema eg drecke hñ/ þa verde þiñ Vil ie. Oz hann fañ þa enn sofande/ Oz þeirra Augu voru hladeñ af Suefne/ z vissu ecke huoriu þeir suorudu honum. Oz hañ liet þa vera/ gieck burt og bad j þridia siñ somu Ord sem fyrr/ Fader/ vil iek

ier þu so/þa tak þeñañ Kaleik fra mier. Enn þo verde ecke minn Vilie/ helldur þinn. Enn honum byrtest Eingell af Himne sa ed styrkte hañ. Og þar kom ad hñ styrdde vid Daudañ/og bad afaf legar. Eñ hans Sueite var sem Blood dropar/og fiellu a Jordina.

Og hañ stood vpp fra Bæneñe/ kom til sinna Lærefueina/ og fañ þa sofande fyrer Hrygdar saker/og sagde til þeirra Vilie þier sofa nu og huijlast? Þui sofe þier? Þad nægest/ Siaed/ su Stund er komeñ/ ad Mañsins Son mũ seliast j Syndugra Hendur/ Standed vpp z latum oss fara hiedan. Siaed/ sa ed mig suijkur hañ er nærre/ Eñ bidied þier/ so ad þier falled ecke j Freistne.

Eintaled

Hvada Merke sie til þess/ ad Drottiñ hafe vid Daudañ og Heluijtis Ausl barest j Grasgardenum.

K v. Heyr

HEyred til allar Þioder(seiger Drottin̄ j sin̄e Angist) z skoded mijna Mrelling/ þier s̄ fram̄ hia gangid z athuged huørt nockur Kuøl er slijk/s̄ mijn Kuøl/s̄ mig spent hefur. Tre. 1.

Avuu̇ Drottin̄ Jesu/þu mæte Nialpar man̄/Huada Man̄e være nu sa/sī̄ þijn beyska Pijna geingur ecke til Hiarta? Ja mijn Sal/ pad er vel satt/ ad þijns Frelsara Kuol z Angist sem hn̄ hafde a Bidsmiørs Fiallenu/kan̄ eingen̄ riettele ga ad hugleida/auk helldur med Ord ad hafa. En̄ þo vill han̄/og þui hefur hn̄ lated hana vpp.skrifa / ad vier skulum þ lesa z par vm hura. Þar fyrer/Sal mijn/gior þig reidubuna/ les þetta med Gaumgiæfne/z læt þier til Hiarta ga nga hn̄s Lyfsøgu/ z þier i Man̄e setier þau Audkien̄e/sī̄ hn̄s Kuøl og Angist audsyna/huøria han̄ leid a þui Bidsmi ørs Fialle/og eg vil nu vpp telia.

1 Þad fyrsta Audkien̄e/edur Mark til hn̄s Hiartans Angistar/eru þau hryg-gelegu

gelegu Ord Gudspillamañaña/mz huo
tium þr villdu hñs bitru Hiartans Pij-
nu vtmala/z seigia. Og hañ (Jesus)
tok til ad verda hryggz/titra z kueliast.
Þar verdur ei med Ordum nær komest.
Þui þungt er hrygguum ad vera/ þyng
ra ad skialfa og ıytra/ Þad þyngst ad
kueliast j Hug z Hiarta. Drottiñ minn
Jesu/ Huad hryggur varstu miña Syn
da vegna? Huørsu titrader þu þyrer þr
re grimu Daudans Angist/Og huørsu
kualdest þu j Huga og a þiñe Sælu/ sy
rer grimdar. Reide þijns Fodurs?

2. Þad añad Mark z Audkieñe til ha
ns Hiartans Pijnu/voru þesse hans eig
en Ord. Mijn Sæl er hrygg allt j Da
udan. Ach Drottiñ miñ Jesu/ Helvijt-
is Bond lœu a þier/ z Fiøtrar Daud-
ans hafa Magt feinged yfer þier.

3 Þad þridia Mark z Audkieñe hier
til/er þad hormulega Kall/z su særgræ
telega Bæn/sem hañ hafde j þriar reis-
ur/seigande. Abba minn Fader/allt er

 þier

møgulegt/ tak þeñañ Kaleik fra mier/ þo ei sem eg vil/ helldur sem þu villt. O D. ottiñ Jesu/ Huad vmhuxunarsam leg eru þesse þijn Ord/ þar þu oskader z badst/sokum þess hrædelega Kuñda/ ad þiñ Himnesk̃e Fader villde med ødru mo te Mañkyned endurleysa so þier hlyþt yrde. O þu allra helgasta Asiana/hu= øria aller Einglar tilbidia/ Huorsu lag der þu þig nidur a Jordena/ Huorsu fol nader þu ap Kuøl z Angist? J huada Eymd ratader þu?

4 Pad fiorda Mark og Audkieñe hier til/er þad/ Hañ stod so opt vpp af Bæn eñe/gieck so fra og til siña Lærefueina/ med større Angist z Sorgarvijle/vitan de ei huad hñ skyllde giøra/gieck aptur z fram fyrer Harme/gieck vpp z nidur/ langt z þuert vm Grasgardeñ j Suart nættenu/ þotte gott ad Lærefueinarner skylldu skrafa nockud/og villde þar med Huggunar leita a siñe hrædelegre Kuøl og Angist/ og skipade þeim ad vaka og

bibiá/bar sig so hormulegá/ og leitáðe Huijldar/so sem eirn Dauðstukur Mað ur/ leitar sier tiju eda tolf Hægenda a ei num Deige/edur eirnre Stundu.
5 Pad fiñta Mark og Audkieñe er þ Ad eirn Engill af Himne kom nidur z styrkte hñ. Oho/Sæll þar miñ Sal huørsu DRottiñ hefur sig lijtelæckad/ Skapareñ þiggur styrk aþ Skiepnuñe Herrañ af siijnum Þienara. Ad vijsu/ þa ertu nu miñe hættar ordeñ eñ Eing larner. Og þijn Hiartans Angist var so stoor/ad þu gast ei leingur an Hugg unar z styrks/vnder heñe stadest.
6 Pad siotta Mark z Audkieñe hñs Angistar er þetta/ sem skrifad stendur/ Hañ hafe strijdt vid Daudañ. Drottiñ Jesu/þu ert su Hind/sem snemm:ndis vár epter ruñed/z þeir Heluijtsku Hūdar sty ckust vtañ vm þig/Dioskulleñ med sijnu Spiote/Daudeñ med sijnum Brodde/ z Lögmaaled med siñe Boluan/ þesser sot tu ad þier/z Heluijte villde suelgiá þig j sig.

7 Pad siounda Mark z Audkiene hä̃s Angistar er/ ad hans Sueite var ƀ Bloodropar fallande a Jordena. Neyt pad z athuga mijn Saal/ Soddan Dæme eru ecke skied fra Nennsins Upphafe/Þar var Nyrgd yfer allt fram/ Angist z Hiartans Kuol ovmrædeleg/langt yfer allañ Menskan edur Englañ Krapt z Maatt. J þessũ hans Sueita h:fur allur hañs Maattur z Meigen slitest/hiadnad/ z þornad/ so sem purt Leir kier/og hans Tunga hefur klemd vered vid hans Gom.

Eg helld ad soñu/mijn Saal/ ad ƀta sie nog Mark z Audkieñe til hñs hrædelegu Hiartans Kualar/ sem hñ j Grasgardenum polde fyrer oss. Boluader hl iota þeir forfopudu Villumeñ ad vera/ fyrer huorra Munn Dioffulleñ hefur Þñnu þijns Lausnara spottad/ z feigiad lœ:ed/ hun hafe ecke vered nema ad Nf eru:irpe/eñ eingeñ Aluara. Ef einum kronkum Mañe suiŋdur/ þa nockur mis trygget

tryggér/og eige vorkieñer hans Beyklei ka/ Mun þad þa ecke suñda þier Drott iñ miñ Jesu / ad slijkt þier nockur giora skule/ þu sem þad hrædelega Heluñska Blodbad saklaus þolder fyrer oss.

O Drottiñ miñ Jesu/ miñ Liufe Lausnare/ Huad stor var þijn Hrygd? Huad hrædeleg var þijn titran og Angist? Hu ad ognarsamleg var þijn Hiartans Kuol? O goode Herra Gud/ Huad Ecka fullur varstu? Huad þung er þijn Pijna? Huad sarer voru þijner Harmar? Huad hormulegar voru þijnar Pijster? Ja/ allt þetta var meir og frekara enn nockur kuñe þad riett ad huxa/ eñ sijdur ad tala þar vm.

Sok z efne til slijkrar Hrygdar Angistar og Harmkuælingar Drottins.

HVad hafder þu þad giørt/ Drottiñ Jesu/ ad þu þyrfter so ad bera þig? Huad hræddest þu? Huadan kom þijn mykla Hrygd? Hrædest þu Daudann? Kuijder þu vid Pijnuñe? Varstu ecke til

 þess

þess i Heimen komen? Nafder þu ecke þess vegna teked vort Hollð a þig/að þu med þinu Dauda skylldꝛer ybermna voꝛn Dauda/og giora þ holped sem tapad var? Nuad hefde oss stodad þin Hollð gan/ ef ad Endurlausnen sem med þinu Bloode orden er/hefde ecke þar med fylgt? Hefder þu ecke Drottin smackad þessa Daudans Kuöl og Heluitis Angist og þolad þetta Blodbad/Nuor hefde oss þra Heluitte frelsad? Hefder þu ecke Dauðan lidid/ Nuor hefde þa keist þa sem þu elskader so freckt. Langade þig ecke epter þinum Dauda? Þu sagder vid þan sein þig sueik / Nuad þu ætlar ad giora/þad gior snart: Þui skelfdest þu nu so miog? Ja Herra Jesu/miog ertu olijkur þinum Heilogum Þijslaruottum sem med storre Glede hafa geinged til sijns Dauda/og so sem hlæande sitt Lijf latted. Eg bid þig DROttin min/ seig þu og syn þu mier Sok og efne til þessa/ ad þu varst so badæma hryggur og Ni

árta Kualeñ/ Lát þiñ Heilaga Anda ki
eña mier þ ad ſkynia/ z j Miñe leggia.
1 Su fyrſta Søk til þeirrar hrædele-
gu Angiſtar/ DRottiñ miñ Lauſnare/
hefur vered ſu Edlelega Skielfing/ vid
Daudahuin/ ſm Mañlegre Nattúru er
med fædd/ huoria Skielfing þu eirneſt
(þo ad Syndlauſu) j þijnu Hiarta for-
numed hefur. Þui þu hefur vort Holld
ſañarlega a þig teked/ med öllū nattúrle
gū Veykleika/ ödruin eñ Syndeñe. Og
ſo ſem nu Guddomureñ/ vm ſtund þeſſa
rar Kualar/ villde ſamþyckia ſlijka ovin
rædelega Hlydne/ z lijda ad ſoddan Ski
elfing/ Otta/ Angiſt z Kuol ſkyllde yp-
er Mañdomeñ ganga/ Þa er ecke furd-
ande/ þo þitt Holld hafe ecke haft Gir-
nd til Daudans. Þui þ er Natturuñ-
ar Edle/ ad þikia miked fyrer ad ſkilia
vid þetta Lijf/ þui fordaſt Natturann
Daudañ/ þui hun er j Vpphafe ſkopud
til Lijfsins/ eñ ecke til Daudans/ Huor
ad er ſkiemd og Spilling Natturuñar.

Þar þ kualdest þu j þijnu Hiarta / ad Daudans skielþing er yfer þig komeñ.
Drottiñ Jesu gief þu mier þijna Naad og styrk mig j miñe Daudans Neyd / ad eg skilie viliugur hier vid / og deye þæsle ga. Eñ af þui ad slikt er ecke i minne Hende / eda vnder mijnu Hollde og Blode komed / þa bid eg þig / ad verka þad j mi er / med þijnu Heilaga Anda / sa mier ki eñe ad leggia mig med Lijfe og Sælu þier einū j valld æfenlega / Am.
2 Mynnur Søk til þinnar hryggelegu Angistar / Drottiñ miñ Jesu / var su hræ ædelega z þunga Byrde vorra / og alls Heimsins Synda / huøriar Gud Fader a þig lagt hafde. Þui þo þu værer øng rar Syndar valldur / þa hefur þo samt Gud Fader allar vorar Synder / z vora endstyggelega Glæpe / þier til reiknad / Þu barst vorn Siukdom / og vorum Hør mum hlodstu a þig. Þu hefur søckt þi er ndur j þañ diwpa Saur vorra Syn da / sem Botnlaus er / þu varst staddur j þeim

þeim diwpum Vøtnum/ og Vatsfalleð villdi dreckia þier. Es. 53. Psal. 69.
Cain hafðe ecke nema sijnar sialfs Synder að bera/ z var þo Rædlaus með øllu/ z sagðe/ Mijn Synd ei stærre enn hū verde fyrergiefen. Achitophel z Judas øruilnuðust/ ecke nema af þui að þr ra eigen Synder vakna. En a þig Dr óttin Jesu/ var ølliñ vorum Syndū safnað/ þær lau þier a Halse/ og þui hefur þu vereð so Harmþrungeñ.
Sia hier mijn Sal/ Huað þr Bonðu hofðu forþient / hlaut sa Saklause að lijða/ við þui s̄ Prælleñ hafðe til vñ́eð/ hlaut Herrañ að taka/ Huað Maðureñ hafðe broteð/ þ̄ hlaut Guð sialfur að bitala og bæta. Drottiñ Jesu/ eg hef að sonu Syndgað/ eñ þu tokst við Reffsinguñe/ Eg hefe broteð/ eñ þu gallst þess Eg er drambsamur/ eñ þu giorðest lijtelatur/ eg var hræddur vm mig/ eñ þu tokst við Pijnuñe/ eg var ohlydeñ/ eñ með þiñe hlydne hefz þu bætt mijna ohlyðni

3 Pridia ſøk z Efne til þiñar hræðē legu Neydar/ Kualar og Angiſtar/ Drottiñ miñ var ſu breñande Ognar Reide þÿns Fodurs a Himnuin/ ſem hañ ha þde a øllum Heimſins Syndum. Þeirre ſiñe Reide hefur hañ allre vt yfer þig auſed/ þar þu til þeſſ eins komſt j Hollðenu/ ad taka a þig þa Pÿnu og þ Synda Straff/ ſem oſſ Monnunum yfer Høfde hieck. Hañ lypte vpp ſiñe Hende/ ſ þyngre var eñ allt Verallðareñar Jarn z Bly/ og ſloo/ knoſade z kramde z pia de þig/ ſo þu Bloðenu ſueitteſt.

Oh Herra Gud/ þungt lā þ vorum Forføðr Jacob/ þa Gud glymde vid hñ og lieſt vera reidur. Huad aumlega bar Dauid ſig/ þa Gud ad eins liet hñ ſiña nockud til ſiñar Reide? Eñ þu Drottiñ Jeſu/ hafder allar Heimſins Synder z alla Guds grimdar reide ad bera. Þÿn Augu færfelldu/ eñ ſa var ei nær ſ þig ſkyllde hugga. DRottiñ gierde þig ſuo fullan Syndar a ſijnū Reidiñar deige.

Huad

Huad vndarlegur wrskurdur/ Huad di
ypur Leyndardomur er þetta? Ad sa Ra
nglate syndgar/ eñ sa Riettlate tek; vid
Refsinguñe/ Sa Ogudlege giorer illt/
eñ sa heilage fær æfellis dom þar ꝼ.
4 Su fiorda sok og efne til þiñs Bl-
oduga Sueita/ Drottiñ Jesu/ var su hr
ædelega æræs/ Astrijda z Angist ꝼ Di
ofulleñ z hañs Aatar þier veittu/ Þui-
ad Gud þiñ Fader yfergaf þig vin stu-
ndar saker/ z kastade þier i Heluijtis An
gist/ Hñ hefur yfergiefed þig i allra O
vina Hendur/ So ad þeir plægudu og
slæe þig sokñ vorra Synda. Psal. 8.
Þui hafde Dioffulleñ allt i frañe/
þui hñ kuñe z neytte siñar Þusundþoll-
du Flærdar þier i mooste. Loginälsins
Boluan dunde fyrer þijnum Eyrum/ z
Daudans Broddur er i giegnum þijna
sal geingen. Heluijte villde suelgia þig
z eingen var sem þijna Sal huggade.
Ja miñ Sal/ þar ꝼ ber hñ sig so hrygg
gelega/ z er lijkur þiñ sem fara til Hel

uߨstis/z Hialp onguã hafa. Hans Yf-
erbragd er hryggelegt af Angist/ hñ er
vesall z vanmegna/ aþ þui hñ er wtskuf
adur/ og hañ lijdur soddan skielfing/ ad
honum liggur vid ad oruinlast.

Drottiñ Jesu/ þu varst Narmþrung
eñ/ eñ þar var eingeñ sem þig huggade.
Aller þijner Oviner heyrdu þ z glodd-
ust. Otte z skielfing/ Ogn z Hrædsla vo
ru yþer þier. Bond Daudans lau a þi-
er/ og Læker Belials skielfdu þig. Þad
giørde allt saman Drottiñ Gud þiñ/ sm
vorũ Syndũ hafde a þig hladed/ z þig
hafde sellt j þuilijka Þijnu. Þs. 55. 18.
5 Hier ad auk kiemur nu su fimta sok
z Efne/ miñ Lausnare/ s þijna Sal og
Hiarta so kualde/ sem var þetta. Þu vis
ser og sꝏst þad fyrer/ ad þesse þijn oom
rædelega Kuol og Blodsueite/ mũde mo
rgum otelianlegum Lyd til einskis Gag
ns kom̃a / huorier þitt Blood munde
med Fotum troda/ og þijnu Evangelio
ecke trua. Þeir reña huor epter odrum

þad

þad mun þeim Sorger eþla/ þeir vilia ecke taka þig fyrer sinn Lausnara/ þui munu þeir j sijnum Syndum deya. Eþ Jardneskum Manne piker miked/ þa hñ vill nockrum gott giora/ og sa same kañ ecke ad þeckiast þad/ Quad mun þier þa þikia miñ Lausnare/ vm þa/ sem þijna Velgiorninga/ Tru og hiastod ecke ack ta/nie a þig trua vilia.

Gief Næd Lausnare miñ/ og hialpa ad þijn Pijna vijdfrægest til Veralldar eñar enda/so sier til þijn snue/og þig til bidie allar Þioder Jardareñar. Læt þi er epter verda nockud Sæde sem þier þi one/ og lætktu þa kuñgiora vt aþ þier/ huorn eirn sijnum Epterkomendum/ so þeir kome og vm þitt Riettlæte kiefe. O Drottiñ vert mier aumum Syndara nadugur/og lat þijna hrædelegu Daudans Kuøl ecke verda mier gagnlausa.

Huor Mismunur sie a mille Pijnu Gu ds Sonar/og añara Pijslaruotta sem glader hafa geinged til sijns Dauda.

SAl mijn/ þar sier þu/ af þui sem nu er vpptaled/ ad añara Þijslaruotta Kualer eru ecke saman reiknande vid Þijnu þijns Lausnara/ Þui þijn Þijna Drottiñ Jesu/var þad rietta Synda Offur z forlijkunar Offur vid Gud Almattugañ. Eñ Þijsler þrra heilagu eru ecke añad enn Þackłætis Offur/ fyrer þijna Velgiørninga til ad prijsa þitt Nafn. Þu Drottiñ Jesu/varst so sem Boluad ur/ z af Gude forlitiñ/ eñ þeir eru jafnan j Guds Fognude/Nad z Fride. Vþ er þig gieck þad hrædelega Flood Synd aña z Guds Reide/Eñ þeir høfdu Gudz Vingan z Fognud/j sijnu Hiarta/z þui ganga þeir so glader til sijña Þijsla.

Þu barst þa hrædelegu Byrde allra vorra Synda/eñ þr eru med þiñe Þijnu Synda frij/z siña onguañ Synda þuiga. Þig kualde Logmalsins Boluan/ Eñ þa hefur þu giort kuitta af hene. Þu mætter hrædelegum Freistingū Djøfulsins/ Eñ þeir hafa huggunar An

da

þa Nadareñar/ og fulla Hiartans Blede. Þu smackader Gall z beiskleika Daudans/ Eñ þeir smacka Sætleika þiñs Heilaga Nafns. Þu varst kualenn bæde j Sælu z Lijkama/ Eñ þeir ecke nema a Lijkamanum. Þu smackader Eylijfis Angist/z eilijfa Fordæming/ eñ þeir hafa smeck eilijfs Lijfs.

Quad Christus þuingade til þess/ad hañ villde lyda soddan Kuøl þijnu og Angist

HUad dro þig nu til þess/ miñ Lausnare/z þui sokter þu þier so viliuglega j þessa hrædelegu Kuøl z Angist?

1 Þad giørde fyrst þijn sonarleg Hlydne vid þiñ Himneska Fodur/ þui hñs Vilia giører þu giarnañ/z seiger/ Eg hefe sagt til Drottins/Þu ert ad sonnu Drottiñ/ Eg hlyt epter þijnum Vilia ad þijnast.Þsa.40.16.

2 Þar næst var þijn omæleleg Elska z Kiærleike til vor aumra Maña/j þui þu hefur elskad oss allt j Daudañ/z sagt/ Begna þra Heilogu s a Jordunne

eru/og vegna þeirra Somasamlegu/ a þeim hef eg alla mijna þocknan/ Ps. 6

Þar fyrer hefur þu Mañlega strij- dt/og Høfdinglegañ Sigur vñed. Pad var vig:ort med mig/og eg var so sem j burtu/ Eñ þu sellder sialþañ þig minna vegna/so þu feinger mig leistañ/þu elsk ader mig so freckt/ad þu gafst þitt eiged Blood mier til Lausnar/og elskader mig meir eñ sialfañ þig/ þar þu gaþst þig j Daudañ fyrer mig.

Lausnare miñ/ huorneñ kañ eg þier ad endurgiallda/þ þu hefur mier so þr- eklega til Goda giort. Psam. 126.

Nu koma Agiætar Kieñingar og Hug gunar Greiner/sem vier skulum taka/oss til Lærdoms af þessu Daudans Stryde Christi. Og þar næst (huad þøgur Alldin vier meigum p:locka wr þ:ssum Alldingardenum Herrans Jesu Christi Pijnu og Angistar.

Fyrst er þetta Daudans Angur Christi oss eirn Speigell/ j huor ium vier lærū ad skoda Syndena/ og

og Guds Reide j giegn Syndenne.
So talar Drottiñ miñ Lausnare/ Mi er hefur þu Armædu giørt med þijnum Syndū/ og hefur mier mædu aukid med þijnū Misgiorningū. Eg er hn̄ sm̄ af mæer þijnar Yfertrodslur/ sekū miȷn/ og miñest ecke a þijnar Synder. Esa. 43.
Heyr þu hier mijn Sal/ og lat þier ganga til Hiartans þsse ord Drottins/ iata a þig þijnar Synder/ og idrast þeir ra af Hiarta. Sia Drottiñ seiger þier þad hoslega/ og dregur þad ecke fyrer þi er/ ad þu hafer hm̄ þessa Daudans An gist bakad mz þijnū Syndū/ og þtta Bl odbad med þijnū Misgiorningū tilreidt.
Ad soñu Drottiñ Jesu/ Eg hefe þi er þessa Armædu auked/ Eg var sok og Efne til þiñar Hrygdar/ Øll þijn Ku ol og Pijna kom af mier til.
Nu sie eg þad/ Drottiñ miñ/ og Laus nare miñ / huad þolenmodur þu hefur vered vid mig/ allt til þessa Dags/ ad þu ei hefur refsad mier epter mijnū Ve
 rkum

ꝛkum. Avuij Drottiñ miñ Jesu/ Huad opt hefur þu mꜳtt med riettu diwpt j Heluijtis Afgruñ mier nidur steypa/ og hefur ecke vtliad? Þu hefur mier so nꜹ sta Nꜳdugur ꝛ Lijknsamur vered. Miñ Lausnare eg ꝛꜳta þier allar mijnar Synder/ og dyl ecke mijnar Misgiorder fyrer þier/ med þeim hefe eg þig til Reide reitt/ ꝛ þijna Grimd verdskulldad.

Nu sie eg vm̄ sijder/ huad stor ꝛ mykel ad er vor Synd/ Nu skynia eg huad al uarlega Gud Reidest vorum Syndum/ Þui sijnu eigen Syne hefur hañ ei hlijft/ helldur hn̄ ꝥ oss j Daudañ giefed.

Drottiñ miñ Jesu/ ꝥ være eingeñ vnd ur/ þo mitt Hiarta sprynge j sundur af Harme og Jdran/ þa eg vm̄ slijkt hugꜹ Heluijtis Þijna kañ ecke so stoor ad vera/ ad eg hafe ei stærre forþient mz mijnum Illgiordum. Eg er ei verdugur ad kallast þijn Skiepna ꝛ ei verdugur ad Jorden hallde mier vppe/ og mier Næring giefe. Eingeñ vndur være þott allt at Skiepnur Guds a Himne ꝛ Jordu/

hefnde þess a mier/ sem eg hefe þier ä mote giort med mijnum Syndum.

Ia/ ad suñu mijn Sal/ So sem þiñ Lausnare j Grasgardenum hafde stund lega Hrygd/Hrædslu z Kualaña Angist/eins hliota allar ꝛdrunarlaus' Mañ eskiur j Heluijte ad hafa æfenlega Hrygd/æfenlega Hrædslu/ æfenlega Kuol/ Pijnu z Angist/ Ia ad vijsu/vm Alldz og Æfe sia þeir alldrei neina Froo nie Roo a siñe Angist.

Eins sem Drottiñ hroopade z sagde/ Mijn Sal er hrygg allt j Daudann/ So munu þeir Ogudlegu z Jdrunarlausu eilijflega hroopa z hryna seigande/ Eg lijd hrædelega Pijnu j þessum Loga. Þeir munu leita ad Daudanum/og hñ ecke fiña/þeir munu feigeñ vilia deyia/z Daudeñ mun flyia fra þeim.

Eins sem Lausnareñ bad nakuæmlega/ og vard þo ei j þad siñ Bænheyrdz af sijnū Himneska Fodur/so mūu þr Ogudlegu æfenlega yla og æpa z þo alld-

 rei

eki huggader verda. Øll Naad z Mysk
un er þa vte og a enda komeñ/ þeir eru
eilijflega jñeluckter j sijnum Kuolum.

Eins sem Lausnareñ bardest vid Da
udañ med Nrelling og Angist/gieck apt
ur og fram̃/hingad og þangad/hafande
øngua Roo nie Froo a sinne Hiartans
Kuøl og Sørg. So munu þeir Ogudle
gu eilijfa Angist bera/ad Huijld leita/
og fiña hana ecke / Eiturpoddurnar
munu þeirra Vnderdijna vera/og Orm
àrner þeirra Abreida.

Ja/ eins og Lausnareñ j sijnu harda
Dudans strijde sueittest Blodugũ Su
eita/ so munu aller vantruader j Helvij-
sku Blodbade Sueitast Eilijflega ant
enda/i ovmrædelegum Kuølum z Pijslũ
Andar z Lijkama. Þeir munu ei annad
fiña/ eñ Angist og Hrædslu/ Ei annad
heyra eñ Vach z Vei/Op z Jlbran/ei
añad sia eñ þañ grim̃a Diofull z Eld
ebranda Þrrä Ozudlegu/Ei añad Lyct
ta þeþa eda smäcka nema Brælu og Br
eñe

ꝛ̃nesteins Ylldu z Opeckt. Þeirra Ormꝫ̃
mun ei deya/ z Þrra Elldur ecke slockna
Guds Reide er yfer þeim. Synden̄ þryc
ker þm̄ nidur/ Dauden̄ nagar þa/ Dioꝼ
ullen̄ pijner þa/ Samuitskan̄ bytur þa.
Logmalsins Boluan hræder z skielfer
þa/ Og Heluijte suelger þa eilijflega fy
rer vtan enda.

O Jesu Christe/ O þu trufaste Hial-
pare/ O þu goode Herra/ O min̄ Lausn
are/ og min̄ Saluhialpare/ Lattu mig
ecke deya j mijnum Syndum / leingdu
Alldur min̄/ og hialpa mier til sannrar
aluarlegrar Idranar/ so þijn Dyrmæta
z biitra Daudans Kuol og Pijna kome
mier til Hialpar/ en̄ ecke til Gløtunar.

Þu hid harda Steinhiarta/ huønar
ætlar þu ad vakna? Þu Jarnhiarta
Laat þijns Lausnara Hørmung z hans
Angist/ sem hn̄ leid þin̄a vegna/ ganga
þier til Hiarta. Ef kien̄er þu ecke til þi
na Synda/ þa gack til Bidsimors Fi-
allsins/ z skoda þar þin̄ Lausnara/ huor

 nen

nen̄ han̄ sueitteſt vnder þyn̄um Syndū/ þike þier Syndin̄ hett z lijtels verd/ þa gack til Oliueti Fialls. Og sia þar þ dyrmæta Lausnargiallð ꝥ þijna Ohl ydne/sem er Blodeð Herrans Jesu Christi. Hygg að z sia/ þar er eingen̄ Synd so lijtel til/ að hun hafe ei förskulldað eilijfar Heluijtis Kualer/ ꝫ þier að vijſu eru fyrerbwnar/ z ætlaðar/ vtan þu j tijd ma jdreſt þin̄a Synda og Misgiorda af Hiarta/ z giörer Yfeꝛboot.

Daudans Angiſt Herrans Christi/ er vor Huggunar Speigell/ j huøꝛium vier meigū skoða Guðs Elſku og Giæſku t'l vor/ og þar med að þa Syndan̄a Fyrergiefning.

EJNn fagna þu min̄ Saal/ z vert glød vid. Þuiað þin̄ Lausnare hefur ꝥrel sað þig/ af þyn̄um Ouinum/ og af Hendeꝛ þeirra sin̄ þig hötuðu.

Drottin̄ er það sa̅n̄a Leon aꝥ Kyne Juda/ z hefur Sigureñ vn̄ed a þui gren iandæ Leone Dioflenū/ sem þijna Saal villde giarnaſt suelgia. So hefur vor sañe

sañe David/ Christus/ þañ ognarlegā Goliath ad velle lagt. So hefur Drott iñ sa riette Michael yferstyged þañ gamla Dreka. So hefur hñ hreinsad þi nar Synder/ med sialfs sins Blode/ og stillt sijns Fodurs Reide. So hefur hñ apteked Logmalsins Boluan/ og þig le ýst vr þeim Heluijska Pytte/ þar sem ei ngeñ Huggun var.

O Jesu/ þu eilijfe Guds Sonur/ Hiii ad Breñande er þiñ Kiærleike til vorꝰ Huad rijk er þijn Naad! Huad oinæleleg er þijn Giæska! Huad stor er þijn Vinatta? Huad Vegleg er þijn Trufeste? Ja miñ Drottiñ Jesu/ þu giecks j bor gun ꝥ oss / og lofader þijnum Fodur ad bitala fyrer oss/ ꝛ bæta vora Syndaskulld. Þar fyrer sellder þu sialfañ þig j Daudan fyrer oss/ og bitalader mz þijnu dyra Bloode fyrer vorar Synder/ Ja/ ecke eins fyrer vorar Synder/ helldur ꝥ alls Heimsins Synder. Daudañ ꝛ Diöfuleñ hefur þu siñe Magt suipt.

Vert med goodu Giede/mijn Saal/Þui ad þu hefr øruggua Hialp. Drottiñ er sialfur komeñ ad hialpa þier/ z Kuinnuñar Sæde hefur Høggormsins Hofud sundur knosad/Sonur Guds/þitt Hialp ræde hefur openberad sig/ z hefur Dioffulsins Verk nidur broted.

Drottiñ miñ Jesu Christe/ s̄ so miøg varst hrelldur vnder miñe Synda byrde/ forda mier þeirre eilijfu hrellingu j helvijte /og lꝉat mijna stundlega hormung snuast j eilijfañ Føgnud/Þui þijn hrygd hefur mier eilijfa glede vtuegad. Drottiñ Jesu/sem hrædelega kitrad z skolfed hefur/ vnder Grimdar Reide þijns Fødurs/ forda mier þm̄ eilijfa skialfta/ Hugga þu mijna skielfda Sáuisku/ Lꝉat mig j Hiartanu fiña/ad eg hef nu Frid vid Gud þiñ Fødr/ þ͛ þig/Þui þijn hrædsla frelsade mig fra þre eilijfu hrædslu.

Drottiñ Jesu/sem so hrædelega kualdest j þijnu Hiarta/þa Neluijte reif vpp sitt Gin/til ad suelgia þig vegna miñna Synda

Synda/Forda þu mier þre eilijfþu Kuöl z Pijnu/ Fyll mitt Hiarta med Lifande Huggun/ so ad eg alldrei j oruilnan þal le. Þui þijn Hiartans Kuol z pijna hial par mier af allre oruæntingu z astrijdu:
Drottiñ Jesu/ sem vnder Grimdar Re ide þijns Fødurs/ miña Synda vegna/ Blodenu sueittest. so allur þiñ Mattur z Megn var j burt/ Styrk þu mig j all re miñe Anaud/ Hugga mig j allre miñ ne Angist/ og lækna øll mijn Hrygdar Sár. Þui þiñ hrygdar Sueite frelsar mig aþ eilijfre hrygd og Angist.
Drottiñ Jesu/ Þu sem þijna Blood dropa/ liest þalla a Jørdena/ Lattu þij ns Ords Krapt falla j mitt hiarta/ sem lijka er Molld og Jord/ suo eg mnallt þijna Sætu Huggun smacke/ ad allt sie nu kuitt z sætt þ þitt Blessada Blood.
Drottin Jesu/ sem vegna miña Syn da giørdest hrygge allt j Daudañ/ Gief þu mier støduga Huggan allt til minna Æfeloka/ Lat mig med Glede j burt sof

na/z Daudañ ei smacka/ z fyrer þijnã Raad til Lijbsins j Himnana jñganga.

Drottiñ Jesu/ s bardest vid Daudañ/ z miña vegna hefur smackad hans Br ood/ Hialpa þu mier/ so ad eg inañlega striðe/z ad eg j giegnũ Daudañ komest til Lijfsins. Þui med þijnũ Bardaga hefur þu mier Sigureñ feinged z afrekad.

Drottiñ Jesu/ þu sem j þijnum Daudans bardaga so badst akaflega fyrer/z aluarlega/ Fyll þu mitt Hiarta med Bænareñar Anda/ so ad eg ain Afláts bidie þig milldc Lausnare/ vm gooda z gledelega Heimfor/ So eg ødlest godan z Christelegañ Afgang af þessũ Heime/ Og þa miñ Daudastund er fyrer Hendi/ þa vnn þu mier ad eg þig af Hiarta akalle/ og þig med Muñenũ jate/ Suo mitt Lijf endest med Truareñar Anduarpan/ z Sealeñ j þiña Eingla Høndum boreñ verde j þitt himneska Rijke/ Amen.

Daudans Christi Angist kieñer oss/ ad Medalgangareñ sie sañur Gud z sañur Madur.

 Hier

HIer skalltu læra mijn Sal/ ad þinn Medalgangare z Lausnare/ sie bæde saññur Natturlegur Madur/og sanńur Natturlegur Gud/ j eirnre osundurskilianlegre Personu. Þad hñ sie sañz Madur/ þad sier þu aþ Otta z natturlegū Kuñda/sem hñ hafde fyrer Daudanum z aþ þeim stoora Beyrkleika/ sem hans Blodugur Sueite a hm̄ audsynde. Ad hañ sie z lijka eirn eilijfur Gud/ þ kañ tu þar af ad vita/ ad hñ aþ slijkre Nelnijtis Angist/ z oseigianlegre Astrijdu/ vard ei yferstijgeñ/ helldur stood hñ þad aþ sier/yferuañ þessa Astrijdu/og afrekade stooran Fagnadar Sigur.

Ia mijn Sal/Slijkañ Almattugañ Medalgangara hlutū vier aller ad haþa/z bæde være Gud z Madur/elliegar hefdum vier eilijflega j Syndenne Daed. Madur hlaut hañ ad vera/so ad Guds Riettlæte yrde fullnægia giord. Þuiad sokū þß ad Madur hafde synd gad/ þa hlaut sa Madur ad vera/ sein

 þar

þar fyrer skyllde lijda. Enn sa same hlaut z lijka Gud ad vera/ Þui eingenn einfolld Skiepna/ huorke a Himne nie a Jordu/ kunne Guds grimdar Reide ad bera/ Syndena burt ad taka/ Diøfulenn ad sigra/ Daudan ad yperstijga/ Heluijte nidur ad briota/ z þar j mot Guds Fødurs Reide ad stilla/ Eilijft Riettlæte aptur ad giefa/ vid Gud ad tala/ til hns Hægre Handar ad sitia/ þann Heilaga Anda ad senda/ þad eilijfa Lijf ad giefa/ Truadra Bæner z Anduarpaner ad heyra/ Mañaña Hiortu ad ransaka/ Christelegre Kyrkiu ad safna/ hana ad vernda z Saluhølpna ad giora eilijflega.

Og þo nu slijkur Kuijde og Angist/ Hrygd z Bloodsueite eigenlega til heyre þre enu Mañlegu Natturunne/ þt hun ein kann ad lijda/ enn Guddomleg Natttura ecke/ þa hefur þo samt Guddomurenn eda su Guddomlega Natturann sier þad sama tillagt z eignad/ Þuiad a Angist ar z Hrygdar Tijmanum huijldest hun/

þad er/ giørdest so freckt viliug og hlyd
eñ/ad hun lief slijka Nrygd z Pijnu ko
ma yfer Mañdomeñ/edur yper þa mañ
legu Nattuꝛu Christi/og vnder þuilijk
re þungre Byrde/ studde z vid hialpade
Guddomleg Nattura/ suo hun geinge
ecke til Gruñs. So er nu vor Endurla
usn/ allre Persónuñe/ þad er/bæde Gu/
de z Mañe Jesu Christo ad þacka.

Lofadur siertu Drottiñ Jesu/ sañur
Gud og sañur Madur/ sem þig i Daud
añ fyrer oss hefur giefed/ og oss Eilijfst
Hialpræde hefur áfrekad/ Amen.

Daudastrijded Christi er Speigell all
ra Trwadra/huøriet sijna Æfie langa veri
da eiruert ad stryda/og skulu med Ch
risti Hialp Sigureñ viña

MJn Sál/ So sem vor liufe Lausn
are hiellt Strijd a Vidsmiors Fiall
enu/vid alla sijna Ovine/med storre Nr
ygd og aluøru/og atburdum. So skalltu
vita mijn Sál/ ad þu hlytur ad strijda
þijna Æfe langa/ i mote þijnum Ovin

 um/

um/þui hafi Synden̄ fest ad þijnū DR. Ottne/ þa lætur hun þig ei hlutlausan. Hafe Guds Reide þuingad han̄/ þa kiemur hun fram̄ vid þig. Hafe Diofullen̄ freistad hans/ þa mun hn̄ ecke hlijfa þier. Hafe Dauden̄ hrellt þin̄ Lausnara/ þa mun han̄ z hrella þig. Hafe Hel uñte viliad suelgia hn̄/ þa mun þ z vilja gleipa þig. Hafe þinn Lausnare Kross og Motgang lidid/ hier a Jordunne þa ættu þad eirnen̄ fyrer Hondum. Hafe Holld og Blood þijns Lausnara hapt Kuijda z hrelling j hans hrædelega þuingu Daudans Strijde/ þa muntu eirnen̄ til þijns Beykleika ñ ña verda.

Sia þar mijn Sal/ Aller þesser eru þijner openberer Fiandmen̄ z Ovinner/ sem daglega vid þig Holmgongu halda/ og a þig strijda.

O Jesu/ sannlega hefe eg ecke ad eins vid holld og Blood ad beriast/ helldr vid stoorhofdingia/ þa sem j heimsins Myrkrum rijkia/ Ja/ vid þa illsku Anda vnder

þer Himnenum. En þu Drottin minn Frelsare ert sa rietti Jonatas/sem Philisteis hefur slag veitt/eg er ad eins þinn Skialldsueirn/Hialpa mier/so ad eg bruke riettelega þijn Vopn/z Mannlega fylge þier. Þu ert minn rietti Meistare/vnn mier ad eg lære Strijds Afferdena af þier/og med þinne hialp minna Ovine yfferuinne. Iklæd þu mig þijnum Herklædum/z styrk mig so eg giete stadest þa D stunden ad honnum kiemr/z ad eg kome ollu vel til leidar/z holmenni hallde.

Huada Vopn og Veriur Herrann Christur hafe hafft/þa hann bardist vid Daudann/Diøfulenn og Syndena/Guds Reide og Heluijte/Og huøria Adferd hann hafe/ed same Vopnum fyrer sig/sem vier skul um af hønum læra.

Strax sem Orustunne took/þa tekur hann til ad bidia.

EGg þ vel a Hiarta mijn Sæl/ad ef þu ratar j nockra Astrijdu/þa kalla þu a Drottinn. Drag ec

 ke vnd

ke vndañ þijna Bæn/ z vert ecke sofande j þiñe N.yd/Stattu vpp z kalla a Gud þiñ/þa mun Drottiñ þier ad goodu At huarþe verda. Akálla hñ j þiñe Neyd/ og mun hñ frelsa þig. Þuiad Bæn fra Naudstoddu z Aumu smygur j giegnū Skyeñ/ og nemur ei stadar fyrr enn sa Hædste alsijtur hana.

O DROttiñ Jesu/ Vikell ypper mig þijnum Anda/ Anda Nadareñar z Bænareñar/ so ad eg Daglega beyge miñ Knie fyrer þijnum z mijnū Fodur/ sa ē kallast hiñ riette Fadereñ yfer ollū þm sem Born kallast a Himne og Jordu. Læt mig fyrer honum beygia Knie mijns Hiarta j allre miñe Neyd z Naudþurpt/ og Heilogum Hendum til Himna halldaj æan Reide z Moglunar/med stødugu Trauste/ og þeirre Tru/ ad allar mijnar Bæner verde af þijnum Fodur/ Bænheyrdar j þijnu Nafne/ Amen.

Hann giørde sijna bæn af
sydis alleina.

HAñ ſkillde vid ſijna Lærẽſueina/ z gieck fra þeim/ ſo ſem eitt Steinkaſt/ kraup þar nidur z fiell til Jardar a ſijna Aſionu og badſt fyrer. So ſkalltu giøra/ mijn Sæl/ þa þu bidur til Guds j þiñe Neyd/ far þu ecke ſim Hræſnarar huorium giarnt er ad ſtanda og bidia j Samkundum z a Gatnamootum/ ſo ad ter ſiae þeirra Heilagleik. Enn þa þu villt bidiaſt fyrer/ gacktu j þitt Leyndar Herberge/ og lꝗt Dyrnar aptur epter þier/ z ækalla ſo þiñ Fødur j Leyndū ſtad z þiñ Fader ſm̄ ſier þad j Leyne er/ mun þier vmbuna openberlega.

Hañ bad med fam Ordum/ enn þo miøg Hiartgronum.

EJ var þiñ Lauſnare margtaladur j ſiñe bæn mijn Sæl. So ſkalltu og giøra/ þa þu bidſt fyrer/ ſkalltu ecke ſlapra margt ſem þeir Heidnu/ þui þr meina þa ſie þeirra bæn veitt/ ef þr eru margorder/ þeſſ vegna ſkall'u ecke lijkiaſt þeim/ þui þiñ Fader veit huors þu þar

 þf/ fyrr

ft/þyrr eñ þu tekur til ad bidia.

Drottiñ hiellt a siñe Bæn/ So ad hann bad þrisuar.

MEr þad miñ Saal af honum/a þinne Bæn ad hallda/og a Hialp Drottins ad vona. Sia þiñ Lausnare badst fyrer þrisuar/med somu Bæn/ z þess leingur hañ bad/þess akaflegar bad hañ.

Hialp mier Drottiñ Jesu/ad eg a mi ke Bæn hallde/ og ei af læte. Sia/eg bid Drottiñ Jesu/læt mig ødlast/ Sia eg klappa a Dyrnar Drottiñ Jesu/læt tu vpp fyrer mier/þui þu hefur ad søñu sagt/Huor sem bidur/muñ ødlast/huør sem leitar muñ fiña/ Fyrer þeim sem a knyr muñ vpplokid verda.

Herran Christur vænte og beid epter sins Fødurs Hialp.

ÞO þier þike Hialp Drottins frestast/ miñ Saal/þa skalltu samt vona heñar/þui hun muñ eflaust koma. Þui sia þu hier/ Þo Gud Almættugur Fader/ hefde so aſett/ z siñ Son j slijka Daud ans

âns Angist koma læted/ þa sende hann samt sin Eingel af Hïmne/ til ad styrk-ia hann. Þui skalltu æualltt hafa sinka Von til Drottins/ Vert ørugg z økuijd en/ og vænstu Drottins/ og slepp þu hm ecke/ þangad til hn blessar þig. Kalla þu eþalaust/ þangad til hn snyrt vid þi-er/ z frelsar þig. Han er nalægur ollū þeim han ákalla/ hn giører huad þeir Gudhrædduʼ vm bidia/ og heyrer þeirra Kall/ z Hialþar þeim.

Frelse hn þig ecke so snart sem þu vi-llt/ þa sender hann þier samt einhuøria Hugguñ. Þui hns Einglar eru j kringū þig/ þegar þu giører þÿna Bæn/ so sem þr vorū j kringū Herrañ Christū/ z þæ ta þÿna Bæn fram þ hn /so sem Eing ellen sagde til Tobiam. Eg bar þÿna Bæn fram þ Drottiñ. Tobi. 12.

O Drottiñ miñ Jesu/ læt þÿna Hei-laga Eingla mier alla tÿma nalæga ve ta/ so þr styrke mig/ z mÿna Bæn þ þig bere/ og mig vardueite a mÿnū Vegum.

J aňan mata setur hň allt sitt Traust til syns Fødurs/ z vonar alleina vppa hň.

Hygg ad þui eitneň mijn Sæl/ huør-siu fasta Tru/ Herraň j siňe Baran tu hafde til syns Fødurs. Varðueittu mig Drottiň (seiger haň) þui eg treyste a þig. Þar fyrer hefur Gud frelsad hň wr Angistiňe.

O mijn Sæl/ Forlat þu þig med sama mote vppa Drottiň/ aþ ollu Hiarta og forlat þig ecke vppa þijna Vitsmune/ Þuiad gott er ad treysta Drottne/ z ecke Moňunum/ Ja / ad forlæta sig vppa Drottiň/ eň ei vppa Hofdingiana. Drottiň er sem eitt Biarg/ hans Verk eru ostraffanleg/ þui allt er þad rett hu ad hň giorer/ Trufastur er Gud/ z ecke er jllt til hia honum.

Skoda Dæmě þeirrā gomlu/ Huør hefur nockurn tijma til Skamar orded aþ þeim sem á Drottinn hefur vonad. Vei þm̃ sem mistreysta Drottne/ z ecke eru stadfaster vid hň. Vei þeim Oguð-

lega

legä sm̃ hingad z þangad veiklast/Vei þeim sem oruænta/þui þeir trua ecke/z þui fa þeir eckert Verndar skiol.

Gief mier Lausnare miñ/ ad eg setie alla mijna Von a þitt Nafn/ Lat mig ei reida mig vppa Meñena/þui þeir bt egdast j Neydeñe/og ecke vppa sialfann mig/ Þui Hollld z Blood er til einskis/ Helldur ad eg forlæte mig olldungis vp pa þig/ þu s̃ kant þa Daudu ad lijfga. Þitt Nafn er sem Ovinnanlegt Slot/ Mijn Sæl flyr þangad/ og hefur þar orugt Athuarf.

Mijn Sæl/vona a hañ/ fra einum Morgne til añars/Vona a Drottiñ(se ige eg)Þui hia honum er Nad z En durlausn margfallldleg/ Amen.

Christur vtriette vel allt þad sem Saderen hafde hønum bifalad/og var hans Vilia ƺlydeñ.

O Drottiñ Jesu/huad hlyᷓdeñ þu giør deft þijns Fodurs Vilia? O Fader (sagder þu) Eige sem eg vil/ helldur s̃

 þu

þu villt. Þu varst hm̄ hlydeñ allt j Dä uðañ/Ja/allt i Krossins Dauda/ Og þui hefur hanñ vpphaþed þig/ og þier Nafn giefed/sem er yfer øllū Nøfnū.

Lærdu hier af Sal miñ/og legg þar Kapp a/ ad þu briotest ecke þiñs Himneska Fodurs Vilia a mote/Helldr fws lega ganger vnder hañ. Sia/þu ferdast j giegnū þeñañ Eymdardal/og ætt mørguin z mergtugū Ouinū ad mæta a bad ar Hendur/sem vm þig vilia villa/z af Gøtu Drottins leida. Fyrer þier situr Syndeñ sem lockar þig til Illgiørda/ A Bake þier er Andskotiñ sem þig eggiar ad lata Syndena rada vid þig. A hægre Hlid er Verølldeñ mz sijn vond Eyferdæme. A vinstre Sijdu Hollð z Blood med øllum sijnum Breiskleika.

Huorneñ villtu nu miñ Sal/ komast j giegnum þeñañ Eymdardal/so þu villest ecke? Eg vil(Drottiñ Jesu) æ-vallt hafa þitt Heilaga Ord mier fyrer Augum/ z jafnan þiñ Vilia giora: Synd ena

ena z syndsamlegar Tilteigingar vil eg fordast/ Dioplenum vil eg j truñe mot stodu veita/ z þig vm þiñ heilags Anda Styrk bidia/ Verolldune vil eg hafna/ Holld og Blood vil eg med þiñe Hialp vnderleggia/ þui eg veit ad ecke er gott j þui. 1. Cor. 9. Rom. 7.

Drottiñ Jesu miñ Lausnare/ Gief mier jafnañ hlijded Hiarta sim þijnu Logmale ecke gleyme/ hellдur þijn Bodord halde. Þad þiker huorium sem hañ sie a tiettum Veige. Eñ þu Drottiñ giorer Hiortun oefud/ Kieñ mier ad vita/ ad hlijdneñ er betre eñ Offur/ z Gaumgiæfne betre eñ þad feyta af Offrenu/ Leid mig med þinne Hægre Hende/ og slepp mier ecke fyrr eñ þu hefur komed mier j þañ eilijfa Fognud/ Amen.

Ꝥ fiorda mata þa gleymde Christ ur ecke Kiærleikanum (j þui þañ liet sitt Lijf fyrer oss.

O Herra Jesu Christe/ Allt hefur þu þetta giort vf af Hiartans Ast og

Elsku/vid oss aumar Mañeskiur/fyrer
þa Heilogu sem eru a Jørduñe/ og fyr
er þa dyrdlegu/a þeim hefur þu alla þy
na pocknan. Þu hefur framar elskad oss
eñ þig sialfañ/þar fyrer hefur þu gief
id þig j þessa bitru Daudans Barattu/
og hefur hana yferstadid.

Fylg eirneñ þessum hans Fotsporum
epter/myn Sal/ sem oss hefur so freckt
elskad/ þa vier vorum eñ hans Ovuner/
Og lat þad Vonda ecke yferstiga þig
Helldur sigra þu þad Vonda med Góo
du. Gialld ecke Illt fyrer Illt/ ei Last
yrde fyrer Lastyrde/helldur Blessa þu j
stadeñ/ þui so skipar Drottiñ. Elsked
ydar Ovine/ Blessed þá ydur bølua/gi
ored þeim gott sem ydur hata/ Bidied
fyrer þm̃ sem ydr illt giøra z ofsækia/
so ad þier sieud Børn ydárs Fodurs á
Himnum/þui hñ lætur siña Sool/ ski
ná yfer jlla Meñ og gooda/og giefur si
ná Dogg yfer Ranglata sem Riettla
ta. Þyste þiñ Ovin/gief honum ad dr
ecka

ecka/ nær þu þad giorer/ muntu hønum Ellds glood yfer Høfud safna/ z Drottiñ mun vinbuna þier þad. Lættu mig Drottiñ miñ þessu þÿnu Dæme fylgia/ og þar epter breyta.

Y fimtu Grein/ þa giefur Christur sig med øllu j synis Fødurs Hendur/ og yfervinnur alla Angist og Pijnu med Polenmæde.

O Herra Jesu Christe/ Huørsu polenmodlega barstu þÿna Kuøl/ og liest þiñ Fodur rada/ Eins z Lambed sem leidt er a Bloodvølleñ. Hañ hefur vm litla stund læted þig af Gude yfergiefiñ verda. Eñ med Dyrd og Heidre hefur hañ þig Koronad. Psal. 8.

Hier skalltu læra miñ Sal/ Ad þu ecke ad eins truer a þiñ Lausnara/ helldur eirnen/ ef so kañ skie/ ad þu lijder hans vegna/ huad s̄ vppa kañ ad koma. Vilier þu Gude þiona/ þa mættu bwast vid Motgange. Halltu þig vid Gud z vert polenmodur j øllum Motgange

Þui so sem Gull er j Ellde klarad og reynt/ so verda þeir sem Gude þiona/ j Motgangsins z Anaudaña Ellde proff ader z reynder. Eñ stattu stødug j Þol eñmædeñe/ þui hun þocknast Gude. Ei ef þig olldungis j Guds vilia/ z tak vid þui sem ad Hondum kiemur/ þui þad gi ora goder Kappar/ ad þeir ganga vnd/ er Hoggeñ z taka vid þeim/ z viña þar med Sigur.

Drottiñ Jesu Christe/ sem alla þijna Ovine hefur med Þolenmæde yferuñed og med þijnum Krosse z Dauda þa sig rad/ vardueit mitt Hiarta fyrer Oþolen mæde/ so ad eg ecke framar þig til Reide reyte/ z mier Olucku stofne. Lat mig giefast þier viliuglega j Valld med Þol enmæde/ j allre miñe Astrijdu/ Veit mi/ er Styrk z Hiastod med þijnum Heila/ ga Anda/ ad eg vm sijder med þier Sig renum hallde/ Amen.

J sijdasta maata er hier ad merkia huer su trulega Herrañ Jesus hañ amiñer sijna Læ

resuen

tesucina/so ad þeir skulu vaka og bidia ad þeir falle ecke j Freistne.

ES Sym ecke þeirre jnnelegu Aminin-gu þijns Lausnara/ mijn Sal/ ad hann þrisuarsinnum tekur til Ords/ z seig er/Vaked og bidied/ so þier falled ecke j Freistne/ Anden er reidubwen/en Holld ed er veykt/ z ct. Auunn mijn Sal/ Vill tu nu sofa og huijlast? Þui sepur þu? Sia/ su sijdasta stund er komin/ vm hu-oria þinn Lausnare hefur fyrer spad og sagt/ad a henne skule stoor Hormung ko ma/ Sia/ Andskoten er laus/Olmur og galen/z veit þad ad hann a skamt epter/ Verollden er full af Prettum/og lockar þig til Syndarennar/og ad þu faller pra Gude. Holld z Blod er veykt/ og fyseft jafnan a mootſe Andanum.

Vakna af þijnum Suefne/Statt vpp af þijnum Dauda/ z hegda þier vijste-ga epter þessare Olld/ þui þetta er Vo-nd Olld/Vert ecke gaalaus/helldur lær ad skilia/huad ad sie Drottins Vilie.

Þiona Gude med Vøkum ꝛ Bænū/
Dag ꝛ Noott/ ꝛ vert bweñ vid Freistin
gum/ Lijd þolenmodlega allt þad sem ad
Høndum kiemur/ og skeyka ecke/ so þu æ
sterkare og stødugre verder. Strijd kall
mañlega/ ꝛ kieppst epter Sigrenū/ mijn
Sæl/ medan þu ert hier. Hier er Hlaup
ad þreyta/ eñ añars Heims er Koronañ.
Hier stendur Bardageñ/ eñ þar takast
Launeñ. Hallt þig þar fyrer hoogsam
lega j øllu/ ꝛ athugasama/ sem goodur
Guds Kappe/ Vak ꝛ haf grandvarañ
Anda. Sia til þu þocknist Gude/ hu
ørium þu þionar. Þijn Skijrn sie þier
sem eirn Skiølldur/ þijn Tru sē Hialm
ur/ Elskañ eda Kiærleikureñ sem Glad
iel/ Þolenmæde sem Brinia.

Hialpa mier med þiñe Nad/ Drottiñ Jesu
ad eg læte þijna aluarlega Amiñing mier til
Hiarta ganga/ Gief mier Krapt þijns Anda/
ad eg æualt stødugur sie j Truñe/ Voneñe/ Va
neñe/ med øllum athuga ꝛ Andvara/ so Freist
ingarnar yfirstige mig ecke/ stattu mier hia/ ꝛ
hialpa/ ad eg Diøfulen yfirvinñe med Truñe/ eñ
Vergølldena med Þolenmædeñe/ Hoollð ꝛ Blood
med

med Þianing og riettre Agan/ Gief mier þa Stadfeste/ad eg j þinne Þionustu stande stødugur til Æfeloka/so eg æpenlega Saaluholpen verde/og þeirre Lyfsins Koronu hallde/Amen

XI Capitule.

Huørnen Drottin var forrǽden j Grasgardenum/Og huad fleira þar vid bar.

Og sem han var ad tala þetta/ Sia þu Judas eirn af þeim tolf/sem nu hafde til sijn tekid Flock þienara/Kiennemanna/ɀ Phariseana og Ølldunganna ɀ Skriftlærdra/kom ɀ gieck vndan Skaranum/med Logbrondum/Skridbittum/Suerdum ɀ Stongum.

Og Forrǽdaren hafde giefed þeim eitt Teikn ɀ sagt/Huorn eg kysse/sa er þad/Grijped han og leided varlega. Og sem Jesus visse nu allt huad fram vid han atte ad koma/gieck han a mote þeim og sagde til þeirra/Ad huørium leite þier? Þeir andsuørudu hønum/Ad

Jesu af Nazarieth. Jesus sagde til þr
ra/Eg em hañ.
Og Judas sa sem hañ forried/ stood
og hia þeim/ Enn sem Jesus sagde til
þeirra/Eg em hañ/hørfudu þeir aptur
a bak/og fiellu a Jørd nidur. Þa spurde
hañ þa ad aptur/ Ad huorium leite þi
er? Enn þeir søgdu/Ad Jesu af Naza
rieth/Jesus sagde/Eg sagda ydur þad
ad eg være sa same. Ef þier leited ad
mier/þa læted þessa j burtu ganga/So
þad Ord vppfylltist er seiger/ Eg hefe
ønguum tynt af þeim sm̃ þu gafst mier.
Eñ Judas hafde sig ad Jesu/ so hñ
giæfe Kyst hañ/og jafnsnart gieck hañ
ad honum/ z sagde/ Sæll vertu Rabbi/
og kyste hñ. Jesus sagde til hans/Vin
ur/til huors ertu komeñ? Juda/ forræd
ur þu Mañsins Son med Kosse? Þa
geingu þeir hiner ad/ løgdu Hendur a
Jesum z gripu hañ.
Eñ þa ed þeir sau þ er med hønum
voru/ huad verda villde/ søgdu þeir til
hans

hans/Herra/skulum vier ecke sla þrafft
med Suerde? Þa hafde Simon Petur
eitt Suerd/og dro þad vt/z sloo til þien
ara Kieñemaña Hoþdingians/z hioo af
honum hid hægra Eyrad/og sa Þiena
re hiet Malchus.

Og Jesus andsuarade/Lat þa giora
huad þeir vilia. Og hañ sagde til Pet
rum/ slijdra þitt Suerd/Þui huor Su-
erdid tekur/skal mz Suerde tynast/Eda
meynar þu/ad eg kuñe ecke ad bidia miñ
Fodur ad senda mier meir eñ tolf Legi-
ones Eingla? Skal eg ecke drecka þañ
Kaleik sem mier hefur giefed miñ Fad-
er? Huorneñ skal ella Skriften vppfyll
ast? Þad hlytur so ad skie. Og hañ A
hrærde hans Eyra og læknade þad.

A þeirre Stundu sagde Jesus til Ki
eñimañaña/og Hoþdingia Mustereßins
z Olldunga/sem yfer hñ voru komner/
Þier erud komner so sem til eins Illuir
kia/med Suerdum z Staungum ad ha-
ndtaka mig/Daglega hefe eg seted hia

 ydur

ydur/z eg hefe kient j Musterenu/z þier
hafed ecke lagt Hendur a mig/ Eñ þetta
er ydar Stund z Myrkraña Vallde so
Ritningiñ vppfylleft ? Og þa forlietu
hñ aller Læresueinarner og flwdu.

Eñ þar var eitt Vngmeñe sem fylg/
de hønum epter/ sa hafde eitt Lijnklæde
yper bert Hørund/ Og eñur Vngmeñe
gripu hañ/ eñ hañ slepte Lijnklædenu/ z
flwde nakiñ fra þeim.

Eintaled.

Vm Flærd Suikarans Juda/ z hans Ogudlega Tiltæke.

HEyrdu Saal mijn/ huad Judas er
ad hafast ad. A medan þiñ Lausf
nare var j siñe hrædelegu Angist
og Daudans Strijde/ vnder þeim þunga
bloduga Sueita/ þa tekur Judas til sijn
Flock Maña/ og Þienara Kieñemaña
Hofdingiaña z Phariseaña/ Alldung/
aña og þeirra Skriptlærdu/ geingur vn
dann þeim sem eirn Sporhundur/ til ad

hafa vppe a Sporunū þa Hind Drott
ins/s er miñ Lausnare Christus/ so hū
ýrde j Syndugra Hendur/rekeñ og ellt.

Eñ søkum þess ad eirn af Postulunū
sem var Jacob hiñ yngre/var miøg sui
padur Herranum Christo ad Andlits-
falle/huors vegna hū sierdeilis var kall
adur Christi Broder/þa hafde nu Su
ikariñ Judas giefid sijnum Fielogum
og Filgørum/þ til merkis/ad huørn hū
kysse þad være Jesus/ þañ skylldu þeir
grijpa og leida forsialega.

Sia/huad kynduger eru þessarar Ve
ralldar Syner j siñe Kynslod/ þui þeir
vissu ad Jesus hafde optsiñis wt þeirra
Høndum komest adur/ þui huxudu þeir
ad þeir skilldu ecke taka villt til.

O Juda/ Huad giorer þu? Þu forli-
est Drottiñ Himens og Jardar/sm̄ þier
kuñe þad eilijfa Lijf ad giefa/og hefur
giefed þig til Diøfulsins/ sem þier alla
þijna frameſtodu med þeim Helųijtska
Ellds loga vmbunar. Þu hefur hafn-

ad Fielage Heilagra/ sem sitia munu ä Stoolum/ z dæma tolf Kynkuysler Jsra els/ z hefur giered þig j Raad þeirra O gudlegu/ huoria Gud mun med þier af/ enlega til Heluijtis dæma. Fra þynum Lausnara ertu horfeñ/ sem hefur Ord ei lijfs Lijþs/ eñ hefur samlagad þig Kieñe maña Hofdingium/ sem Daudans og gudlastanar Ord hofdu/ z hefur mz þm̄ hlauped stijg Fordiorfunareñar.

Eñ þu mijn Sæl/ Vakta þig vid sam lage þeirra Ogudlegu/ og Stallbrædra skap þeirra sem Gud hæda. Skeyt ecke vm þeirra Makt/ og actta ecke po þeir nockra stund hafe gott Geinge. Þui so seiger Drottiñ. Selskapur þeirra ogud/ legu er so sem añar Ellds Matur/ þrra Aar munu styttast/ z Bolvan Drottins er j þrra Hwsū. So s̄ Gras munu þeir visna. Syr. 23. Pro. 3. Eg sa eirn O/ gudlegañ s̄ var stolltur/ z þande sig sem Laurberia Trie/ Eñ s̄ þar var ad hm̄ sp urt/ þa var hñ allur j burt/ eg spurde ep ter

fer hm̃/þa ꝑanſt hñ huorge. Pſ. 37.

Nallaſt muallt miñ Sal/ ad þeim Gudlegu/ſem þu veiſt ad Ord Drottins og hans Bodord hallda/haf Gud fyrer Augum ꝛ þier j Niarta alla þỹna æfe/ ꝛ ꝑordaſt/ ad þu vỹſuitande ſtygger þiñ Gud med nockre Synd. Þacka jafnañ Gude/ꝛ bid ad hañ vilie ſtyra þier/ꝛ ſtio rna/ſo þu j ollu þỹnu Athæfe/og vppte kum/ hans Orde fylger.

DROttiñ Jeſu/ Vernda þu mig fra Dioꝑulſins Bornum/ſem full eru Flær dar og Pretta/ enn ſuarner Oviner alls hins goda/j huorium Andſkotiñ er kropſugur/ ſkiñande ſem Lioſſins Eingill/ ſo hñ giete komiſt ꝑyrer mig/ſo ſem Ormuren ſueik Evam. Einfalldleike og Riettlæte geyme mig/þui eg vona a þig Drottiñ. Amen. Pſam. 26.

Vm falſarañ Judam/ꝛ hñs Suỹkrade ſem ꝑorrited ſiñ Herra med Koſſe

ONuilı̃k ſkiemdar Flærd/ ȝ ſnyr Elſkuñar Merke til Nreckuỹſſe. O þu

Guds Lamb saklausa/ huad hafdet þu mz þessa Vlfa? Huør Mok hefur miñ Drottiñ Jesus vid Belial? Avuñ/Nu ad fiarlægt er slijkt? Ad Sañleiksins Munnur skyllde af Hreckuijseñar Munne verda kystur.

DROttiñ miñ Jesu/forda þu minne Salu þui/ad hun biode þier Hreckuijseñar Koss/Lat mig bæde med Ordum z Giordum audsyna þijna Elsku. Lat mig ecke vera j þeirra tolu/ sem þig nal gast med sijnum Vørum/eñ þeirra Hiarta er langt fra þier.

Vakta þig Sal mijn/ ad þijn Gudrækne sie eingeñ Hræsne/ og þiona ecke Drottne med Folsku Hiarta. Hygg ad huad þu truer/talar z giorer/so þu fall er ecke j Smaan. Villtu þiona Gude/ þa lat þier þad alvoru vera/so þu freister ecke Drottins. Statt upp z gief þijnum Lausnara Koss Truareñar z Elskuñar/so hñ reidest ecke/og þu fyrerfar est ecke a þijnum Veige/ Þui sa er bol

uadur

hiadur sem Drottiñ Jesum ecke elskar.

O Herra Jesu/ Þu veist ad eg true á Þig/ Þu veist ad miñ Sal elskar Þig. Þui fell eg Þier til Foota/ z kysse Þiñar Fætur/ so sem su Margsynduga Maria Magdalena/ Eg vil feigeñ syta og æpa miñar Synder/ z jdrast Þra af Hiarta.

DROTtiñ Jesu/ gief Þu mier z Þiñ Koss/ z endurnær miña Harmþrungna Sal med Þiñe Nadar Huggun. Tala vingiarnlega vid miña Sal/ z mun eg hlyda Þiñu Muñe/ z Þitt Ord skal miñs Hiarta Glede vera. Ja Drottiñ Jesu/ eg vil eirneñ kyssa Þiñar Hendur/ Þi er æþenlega Þacká Þiña Giæsku/ z Þier Lof syngia/ ꝥ alla Þiña Velgiorninga/ Og Æruna vil eg ecke giefa mier/ helldur Þiñu Nafne ad eilisu/ Amen.

Drottiñ Jesus tiede sig vingiarnlegañ vid sinn Suikara.

EJ skuggader Þu vid Þiñum Suikara Drottiñ miñ/ helldur sagder ad eins/ Vinur/ huar til ertu komeñ? Ja Drot-

kiñ/þu giørder honum eñ þa aminiñing hefde hañ viliad ga ad sier/ og sagder. Juda/suijkur þu Mañsins Son mz Koſſe? Þui þig langade ecke epter hñs Glotū/helldur villder þu ad hñ hefde ſnuiſt og matt liþa.

Nier mz hefur þu Drottiñ Jesu/Ep terdæme giefed/ad eg Elſke lijka miña Ovine/og þar med ſafni Elldsglooduin yfer Hofud þeim/ So sem þu z eirneñ giørder vid Malchum/þa þu Lækñader hans Eyra.

Giep mier DRottiñ/ ad eg ſie ei Kyſſamur/ Helldur giæfur og goodſamur/ vid huørn Mann/ Gief ad eg lijde þa Wondu mz Þolenmæde og aumkſe þa ha rdhnøckudu. Gief þeim lijka/DRottiñ miñ ſaña Jdran og ſañleikſins kyñing Slijt þa vr Diopulſins Snorum/huar þeir eru iñe fangner/ Amen.

Drottiñ Jesus viſſe allt huad fram vid hann ætte ad koma.

AlLa hlute veiſtu Drottiñ/þui þu ert ſañur

ſañur Gud/med Fodurnum z Heilogum Anda/ z viſſer vel allt huad yper þig ſkylde koma. Þier var ecke ad eins kuñugt huad ælyckad var i Rꝛde Heilagrar Þreñingar vm þig/ helldꝛ eru oll Mañanna Verk z giorder fyrer þier augliooſar/eins z Sooleñ/ og þijn Augu ſia allta Maña Athæfe. Þu ſier alla Hlute fra Heimſins Vpphafe/ z til Endá/ z fyrer þier er ecke neitt nytt. Þu alleina ranſakar Vnderdiwpeñ/ og Mannañá Hiortu/ z veiſt huad þeir huxa. Þu veiſt alla Hlute z ſier a huórium tijma huor Hlutur ſkule ſkie.

Sö ſkalltu z vita miñ Sæl/ ad þinn Frelſare/ veit fyrer z ſier allt huad fram vid þig a ad koma. Alla þijna Lucku z Olucku hefur hañ taled z apſkamtad/ og huad þu ſkuler ſokū hans lijda. Nu ka ecke ſo/ Drottiñ gáer ecke ad mier/ Huor er a Himnum ſiñ hirder vm mig? Medal ſo margra/ gáer Gud ecke ad mier. Þui huad er eg hia ollum Heime

Þui

þui Ritningenn seiger/ Þeir Heilögu Drottins eru j Rad z Myskun/z Drottinn hefur geat a sijnum Vtuoldum.

O DRottinn Jesu /eg gief og fel mig med Lijfe z Saalu j þijnar Hendur olldungis/Styr mier z stiorna a mijnu Veige alla Æfe/z snu þu allre mine Olucku mier til gooda. Blessa þu minn Inngang z vtgang/ nu hiedan af z ad eilijfu Amen.

Drottinn geingur j mote sijnum Dauda.

DRottinn Jesu/þu saklausa Lamb Guds/Huorsu viliuglega og hlijdinn giecksi þu til þijns Dauda ? huorsu feiginn giorder þu þijns Fodurs Vilia? Þuiad þegar þu sast þa koma/giecksi þu þeim j mote. O minn Lausnare/Huorsu reidu bwenn varstu ad giefa þitt Lijf wt / oss til Endurlausnar?

Ja Herra Jesu/Þo þu værer Sonur Guds/þa hefur þu þo lært ad lijda. Og þar med ertu orden Sok og Efne til

til eilijfrar Saaluhialpar/ ollum þeim ſ
þier eru hlyduer. Þuiad ſo ſem fyrer ei
ns Mans Ohlydne eru aller Meñ Sy
ndarar ordner/ ſo verda og fyrer þijna hl
ydne/ Drottiñ/ marger Riettlaater.

Drottiñ Jeſu veit mier ad eg ſie vil
iugur ꝛ hlydeñ j miñe Kuøl/ ꝛ lijde þol
enmoodlega allt þad ſem þu vppa mig
leggur. Still þu mijna Ohlydne/ med
þiñe Hlydne/ ꝛ med þijnum liuꝼum vil
ia/ bæt þu mitt Vilialeyſe. Veit þu mi
er/ ad eg kuñe ad giøra epter Ordū þijn
uni/ þar þu ſagder. Taked a ydur mitt
Ok/ ꝛ læred af mier/ Þuiad eg er Hoog
uær ꝛ aꝼ Hiarta Litelaatur.

Chriſtus ꝼelldē Strijds ſkaran/ med
ſijnu einu Orde/ til Jardar.

HVe lieſt miñ Lausnare þijna Offokn
ara/ ſia þitt Almætte/ ſo þr viſſe/ ad
þu værer DROttiñ. Þui þa þu ſagder
Eg em hañ/ Duttu þeir aptur a bak til
Jardar. Þu ſteypter Otta og Hrædſlu
yfer þa med þiñe Mættugu Hende/ ſo

 þeir

þeir stirnudu vpp sem Steinar/ z titrudu
fyrer þiñe Rædu. Þeir vrdu hrædder s
ein Jodsiuk Kona/ þeirra Hiarta skielfd
est vr mæta fram/ og Ogn var a bædar
Sijdur. Huør datt yfer aññan fram/ sem
þeir være hogner nidur med Suerdum/
og ellte þa eingeñ. Þuiad hia þier er
Magteñ og Skielfingeñ. Þu ert ognar
legur/ Huør kañ ad standast fyrer þier/
nær þu reidest? Eñ þessu olle þad/ miñ
Sal/ ad þeir voru brender j þrra Sam
uiskuñ/ og þrra eigeñ Hiarta fordæmde
þa. Þeir vissu alla þa Hreckuñse sem j
þeirra Hiarta var folgeñ/ Vond Sam
uiská kañ ei añars ad væntta eñ jlls.
Hialp Drottiñ Jesu/ ad eg ottist þitt
dyrdarlega z ognarlega Nafn/ Þui þu
ert miñ Drottiñ z Herra/ Gud yfer ollū
Gudum/ z Drottiñ yfer alla Drottna/
Volldugur z hrædelegur/ sem ei fer ad
Mañuirdingu/ Lat mig jafnan hafa
gooda Samuisku/ bæde fyrer þier z Mø
ñunum/ so þa ad nockud kiemur ad Hon
dum

ndum/ ad eg giefe ſtadeſt/ og hafe Von
ena faſta til þijn) Drottiñ miñ Amen.

Drottiñ Jeſus lætur ſijna Læreſuei
na hafa frij burtfarar Leyfe.

HVgleid þad mijn Sæl/ Hüorſu Au
gu Drottins hafa gaat a þeim ſem
hñ ottaſt. Ef þier leitid ad mier(ſeiger
hañ)þa laated þeſſa j burtu fara. Jaa/
So var til ætlad/ Drottiñ Jeſu/ ad þu
einſamall ſkyllder Vijnþruguna troda/
og ad eingiñ þinna Læreſueina ſkyllde j
Daudañ med þier ganga. Þar fyrer
audſyner þu þitt Almætte/ad vegna þin
na Orda gatu þeir ecke hamlad þijnu
Læreſueinum j burt ad flyia.

Sæll er ſa Drottiñ/ huor ad j þijnu
Leyfe fer/ og ad huorium þu villt a ha-
ns Veige giæta. Hñ mæter onguu jllu/
z eingeñ Plaaga mun hñs hws nalgaſt.
Nuor hñ ſnerter/ ſa kiemur vid þiñ Au
ga ſtein/Drottiñ. Þuiad þiña Heilag-
ra Sæler vardueiter þu/z Hialpar þm
af Hende ſtra ogudlegu.

Drottinn sem ert minn Hirder/ Lꝏt þitt Auglit eirnenn lysa yfer mig þinn Þrꝏl/ so mig eingenn slijte af þinne Hende/ vard veit mig sem þitt Auga stein/ z skyl mier vnder Skugga þinna Vængia/ fyrer þim Ogudlegu sem mig giarnan offꝏkia/ og mier Mein giora/ fyrer mijnum Ovinum/ sem mijna Saal og Lijf Vmkringia.

Ja Drottinn minn/ huor skal annar hugga mig? Eg vona a þig. Eg er ad sønnu aumur z Fatꝏkur/ enn þu hugsar fyrer mier z seiger/ Lꝏted kyrra mijna Smurda/ z angred ecke mijna Propheta.

Drottinn vill ei lꝏta med Suerde veria sig.

Lꝏresueinarner villdu veria sinn Lauard mz Suerde/ þo spurdu þeir ad md ur/ huort þad være ecke hans vilie. So skalltu og giøra mijn Saal/ huad þu villt giora edur aꝼorma/ þa tak þier rꝏd so þu jdrest ecke þar epter. Ja tak Rꝏd hia Gude þijnum/ og Lꝏt hans Vitnis burde vera þijna Rꝏdgiafa. Lꝏt þier seigast af hans Orde/ þad mun þig gi

ra goodan/ Þui ſia/ hier ſtraffar Chr-
iſtur Petrum/ ad hañ heþde honum O-
ſpurdum til Suerdſins tekid. Sie þier
Giørdur Oriettur/ miin Saal/ þa heþn
þiin ecke ſialþ/ Helldur gief rwm Reide
Drottins/ Þui ſkrifad ſtendur/ Myn er
Hefndeñ (ſeiger Drottiñ) eg vil endur-
giallda. Drottiñ er ſa Hefnareñ ſ ei fer
ad Mañuirdingum huør ſiñ heþner nu
ſialfur/ a þeim vill Drottiñ Hefna ſiin/
z honum þa Synd tilreikna/ ad hann
villde taka Hefndena fra Drottne.

Nu er Verallдlegt Walld j Guds
Þionuſtu til þeſſ/ ad hefna z refſa þeim
ſ jlla giøra/ Eñ Kieñevallded ſkal ecke
Lijkamlega hegning eda ſtraff aleggia/
Þui þeirra Vopn z Veriur eru ecke Hol-
ldlegar/ helldur andlegar/ kroptugar ꝼ
Gude/ ſo ſem Moſes Guds Madur/ hăf
de ſiins Embættis Vopn z Veriur/ ſem
voru Bæneñ/ Forlijkunenn/ Reykelſed/
Þar med hañ ſtod j mote Reideñe/ z gio
rde enda a Reydeñe.

Drottne Jesu gaatu hans Ovíner ecke͏rt giørt/ pyrr enn hans Tý me var komeñ.

Aattu þa giøra til þad þeir vilia/ seig er Jesus til Petrum/ Þui Jesus haf᷑ þe daglega hiá þeim Setid og kient j Musterenu/ og þeir høfdu ei lagt Hend ur a hñ/ þui hans tijme var þa ei kom- iñ/ Eñ nu var þeirra Stund z Magt Myrkrañ/ so Ritningeñ vppfylleſt.

So þecker Gud (miñ Saal) Daga og Sunder þeirra Gudlegu/ og þeir eru all er vpp j hans Bok skrifader/ sem kom- ande eru/ og þa þegar/ madur nockur fra vard. Hañ ber hugan fyrer þier huørt Augnablik/ og þo þier nockur hæske ad Hondum kome/ þa kañ hañ ad senda þi er meir eñ tolf Legiones Eingla/ sm̃ all er eru þiónustusamer Andar/ vtsender til ad þiona þeim sem Himnarijkis Arfar eiga ad vera. Ja/ Hañ hefur sijnū Ei nglum boded vm þig/ ad þeir varduetite þig a øllum þijnum Vegum/ ad þeir be re þig

ke þig a Hondum ſier/ ſo þu ſteyter ecke Foot þiñ vid Steine.

Drottiñ Jeſu/ Þu ert eirneñ ſialfur alla tijma mier nalægur/ ad þu hialper mier/ Huad kuña Meñern' giora mier? Þui er eg rooſamur/ biid og vona til þijn eg læt þa giora hid frekaſta/ þangad til þu ſeiger ſo vid þa/ Hingad ſkalltu koma ſt/ og hier ſkulu lækka ſig þijnar ſiollt ar Bylgur. Drottiñ Jeſu/ mijn Stund og miñ Tijme er j þinne Hende/ Frels mig ap mijnum Ovinum/ og þeim ſ mig opſækia/ Amen.

Vm Floottañ Lærefueín añá Chriſti.

NV ſem Hirdereñ er fangeñ/ þa flyia og tuiſtraſt Sauderner/ ſo þar vpp fylleſt Ord Jeſu/ Sia/ ſu Stund mun koma/ og er ſem komeñ/ þad þier munud tuiſtraſt huør til ſijns ſialfs/ og mig eiñ añ epter læta. Joh. 16.

Herra Jeſu Chriſte/ þu ert alleina Lausnargialld/ pyrer vorar Synder. Þar

 fyrer

fyrer plyia fra þier aller þijner Viner/ vegna þiñar Eymdar. Þier verdur glee pint so sem þeim framlidna. Þu ert a/ lijka ordeñ sem broted Kier/ sem eingeñ acktar meir. Eñ þu miñ Jesu/varst ec ke einsamall/þuiad þiñ Fader var hia þier. Þijner Ouiner hefdu vel lætid þig kyrrañ/ hefder þu ecke sialfur giefed þig viliuglega j þeirra Hendur.

Sæl mijn/ huad vollt er Mañanna Hialp j Neydeñe/ huar fyrer ad Drottiñ seiger/ Boluadur sie sa sem sig forlætur vppa Meñena/ z lætur Hollded vera siñ Styrk/ z vijkur sijnu Hiarta fra Drottne. Hañ mun verda sem Dræfe a Eyde morkuñe/ og mun ecke sia þa komande Huggun/ Helldur mun hañ blijfa j sij/ nu Vatzleyse a Eydemørkuñe/ j þui A/ varlausa Lande sem onguer bwa. Eñ Blessadur er sa Madur sem a Drottiñ vonar/ og allt Traust hefur til hans/ Hañ er sem eitt Trie þad sem vex j hia Vatnabockum/ þui þott hite kome/ ott/ ast

ast han ecke/ helldur eru hans Laufbl-
od sijgræn/ z han er ecke hugsiukur fyr
er ofurþerrernum/ helldur ber han ævo
xt oaplatanlega. Psalm. 1

Hialpa þu mier DRottin Jesu/so eg æuallt
vone a þig eirn/og þier af øllu Hiarta treys
ste/og af þier Luckn z Farsælldar vænte/til al
ls þess eg a ad giøra og aforma/þui þu bregst
alldrei Drottin þeim þier treysta.

Tolfte Capitule.

Huørnen þeir bundu Jesum/og huada
Dom han fieck af Kiennemanna Hofdingium
og huilykar Smaner hann ætte ad lij
da af þeirra Þienurum.

ANN Skarenn z Hershøfding
inn/og þeir Þienarar Gydinga
gripu Jesum/og bundu hn/fæ
rdu hn fyrst til Hannas/s var
Caiphæ Magur/huør ed var Byskup
a þui Aare. Þad var sa Caiphas sem
Gydingum hafde giefed Rad/ ad betra
være ad eirn Madur dæie fyrer Folked.
Og þeir færdu han til Caiphas By

 skups

skups/pad er til Nøþdingia Prestanna huar aller Kieñemeñ z Skriptlærder m₃ Olldungum voru saman komner. Enn Simon Petrus fylgde Jesu langt a ep/ er/z eirn añar Lærsueirn/ allt til Bys/ kups Nallareñar. Sa same Lærsueirn var kunnugur Byskupenum/z gieck med Jesu jnn j Nollena/eñ Petur stood wte fyrer Dyrunum.

Pa gieck vt sa añar Lærsueirn sem Byskupsins kuñinge var/ og talade vid Dyravørdslu konuna/ z kom Petro jñ. Eñ þar stoodu Pienarar og hofdu Ko la elld/a Nallargolfenu/þui kallt var/ z vermdu sig. Petur stood hia þeim/z or nade sier/so hañ sæe huad verda villde. Eñ Ambatt Byskupsins sem Dyrnar geymde/sea Petrum vid Ellldeñ/þar hñ ornade sier/ starde a hañ og sagde/ Og þu varst med Jesu af Galilea/Ertu ec ke eirn af hñs Lærsueinum? Eñ hñ nei tade þar fyrer ollum z sagde/Kona ecke er eg þad/eg þecke hñ ecke/ eg veit ecke huad þu seiger. Eñ

Eñ Byskupeñ spurde Jesum vm̃ sin̄a Lærisueina/ z vm hans Kieñing. Jesus andsuarade. Eg hefe openberlegã talad fyrer Heimenum/ Eg hefe ꜵallt kient j Samkundum/ j Musterenu/ þar sem aller Gydingar hafa til samans vetid/ z heƀe eckert j Leyndum talad/ Þui spyr þu mig þar ad? Spyr þu þa ad sm̃ heyrt hafa huad eg hefe talad til þeirra/ sia þad/ þeir somu vita þad huad eg sagt hefe. Eñ sem hañ sagde þetta/ þa gaf honum eirn aƀ Þienorunum sm̃ þar stood/ Kiñhest/ og sagde/ Skalltu so suara Kieñemaña Hofdingianum? Jesus suarade/ Hafe eg jlla talad/ þa biuiß sa þad/ ad þad sie rangt/ eñ hafe eg riett talad/ þui slær þu mig? Hañas sende hñ̃ bundeñ til Caipham.

Eñ Simon Petrus stood og vermde sig. Og skom̃u epter þa fyrstu afneytan/ sem hañ gieck vt epter Forsalnum/ gool Haneñ. Og oñur Ambꜵt sa hañ z tok til ad seigia vid þa sem þar stodu/

Þesse var og med Jesu af Nazarieth.
Þa sogdu þeir vid han/ Ertu ecke eirn
ap hns Læresueinum? Og adrer sogdu/
Þu ert eirn ap þeim. En han neitade
aptur/ z soor sig ofan a/og sagde/Mad
ur/eg er þad ecke/og eg þecke ecke þann
Man. Og litlu þar epter/ so sem vm ei
na Stund/ hiellt eirn a þui med þeim er
þar stoodu/ og sagde/ sanlega ertu eirn
af þeim/ þui þu ert eirn Galileare/ þitt
Mal openberar þig. Þa sagde Suei
na Byskupsins/ Frænde þess sem Petur
hioo ap Eyrad/Sa eg þig ecke j Gras
gardenu med hm? Þa tok Petur til ad
formæla sier/z sueria sig/seigande/Eg
þecke ecke þan Man vm huorn þier ta
led. Oz jafnsnart s han var ad tala
þetta/þa gool Hanin j annad sin. Og
DRottin sriere sier vid/z leit til Peturs/
Þa mintest Petur Orda Jesu/sem han
hafde sagt vid han/ Fyrr en Hanen ga
lar tuisuar/muntu afneyta mier þrisuar
Og han gieck vt z griet beysklega.
En

Eñ Kienemaña Hofdingiar z Skrif-
pilœrder z allt Þrra Rad/leitudu Fals-
vitna j mote Jesu/so þeir giœte aflyfad
hañ/ z þeir fundu eingeñ/ Og Þo þar
kiœme marger Ljuguottar fram/þa bar
þeim þo ecke saman. Vm siider stoodu
vpp og geingu fram̃ ad tueir Falsuott-
ar/ og bœru Ljuguitne j moot hm̃ seig-
iande/Vid hofũ heyrt hañ seigia/ Eg
kañ z vil nidurbriota M. ustere Guds/ s
med Hondum er giort/z a þremur Do-
gum añad vpp byggia/sem med Hondũ
er ecke giort/Eñ Þrra Vitnisburder vr
du ecke eñ þa samhlioda.

Og Kieñemaña Hofdingiñ stod vpp/z
spurde Jesũ/seigiande/Suarar þu õng
ũ til þess sem þeir bera a moote þier?
Eñ Jesus þagde z andsuarade onguu.
Þa spurde Kieñemaña Hofdingenn
hñ aptur/z sagde/Ertu Christus/So-
nur þess Blessada? Eg sœre þig vid Li
fanda Gud/ ad þu seiger oss/ ef þu ert
Christus Sonur Guds? Jesus sagde/

þu seiger þad/ Eg er han/ Þo seige eg ydur/ vpp fra þessu nuu þad skie/ ad þier siaed Mannsins Son sitia til Kraptarens hægre Handar/ z koma i Skyum Himens. Þa reif Byskupin sijn Klæde i sundur og sagde/ Hann Gudlastar/ Quad þurfum vier nu framar Vitnanna vid? Sia/ nu heyrdu þeir hans Gudlastan/ Quad lijst ydur? En þeir fordæmdu han aller/ z sogdu/ Han er Dauda verdur. En þeir Menn sem hielldu Jesu/ spottudu han/ z hræktu i hans Asionu/ og bördu han med Hnefum. En sumer byrgdu hans Asionu/ z slou han i Andlited/ einkanlega Þienararner/ z sogdu/ Spa þu oss Christe/ Huor er sa sem þig sloo? Oz margt annad toludu þeir honum til Hadunga.

Eintaled.

Vm Bondenn Lausnar ans Jesu.

Sia hier mijn Sal/ huörsu sa Sonurinn Drottins/ z vor einka Huggun vard

várd fangenn. Huiad hier byriast sú ytste Pijnann og Kuøl þijns Lausnara/ a hans allra heilagasta Lijkama/og hier vppfyllest huad Forfaderenn Jacob fyrer spaade/seigiande. Simeon z Leui/þra Suerd eru Mordiatn. Sæl mijn/vært ecke j þrra Raadum/z mijn Æra vert ecke j þrra Samkundu / Þui j sinne Reide hafa þeir þann Mann veiged. Gen. 49.

Sæl mijn/huad grimmlega z hrædelega yferþalla þeir þinn Lausnara? Huad omyskunsamlega fooru þeir med hann? Einn rycker honum hingad/annar þangad. Einn þiakade honum hier/annar þar. Einn riffur j Harid/annar j Halsinn. Einn j Hendurnar/annar j Fæturnar. Eingenn Vægd var a ferdum. Eckert lietu þeir ogiort/þar er eingenn vægd/þr hafa ecke lijtid j sinne/Þeir voru hrædder hann mune komast vr þeirra Hondum. Þeir kostudu honum Band vm Hals/ og bundu saman hans Heiløgu Hendur.

O Herra Jesu/Hundar hafa sokt ad

 þier

þier/ z Ogudlegra Rad hefr vmkryngt
þig/ Þeir Stolltu tooku sig vpp j moote
þier/ z fiolde grimmra Manna vmsatu þin
na Saal/ z høfdu Gud ei þ Auguin.

Enn hafþ þu Saal min/alla Huggun
af Bondum z Fangelse þins Lausna-
ra/Þui hn liet sig fanga/so þu saklaus
yrder af þui eilijfa Fangelse. Hann liet
fiotra sig/so ad hn slite af þier Dioful
sins Fiotra/sm a þier lau/ z þier j Da
udanum hielldu. Hans Fangelse er þijn
eilijf Lausn/Hans Fiotur þitt eiliipt Fr
else. Lofadur sierlu DRottinn/sem ei ga
fft oss fangna vnder Diofulsins Tennur.
Vor Saal er þadan sloppin sem Fugl
af Snorunne/ Snaran er brostin enn vi-
er erum frij z frialser eilijflega. Ps. 124.

Ver nu kostgiæfenn/ z legg þar Astun
dan a/min Saal/ ad þu ecke vppa nytt
faller j Satans Snoru. Hann situr vm
þig/z hann leggur sijnar Snorur þ þig
a alla Vegu/ j Hatæki og Rijkdome/j
Mat z Dryck/j Hrygd z Glede/Ordu

og

z Verkum/ Voku og Suefne/ jáa/ allt til Lijfsins Enda/ ad hñ giefe veidt þig aptur z fellt/ Vid þar fyrer vaflœtanlega z hroopa til Drottins/ sem þig hefur endurleyst af hñs Snorum/ ad hañ eñ samueigis vernde þig/ fra þeim. Vtbreid þu DROttiñ þijna Vænge yfer mig/ z vert mitt skiol fyrer þeim grimma Dreka/ Amen.

Huorsu Omyskunsamlega Höfud Prestarner höndla vid Herrañ Jesum bunden.

ÞA Þienararner hofdu nu bunded Lausnarañ/ þa færdu þeir hañ fyrst til Hañas Prests/ sem var Caiphæ Magur/ þessum Gamla Blodhunde hugdust þeir fyrst/ Fagnadar Tijdende þæra/ Ad nu være su Hinden fangeñ sem þr snemma Dags foru ad veida. Hañeñ glöddust þr yfer Jesu/ so sem þeir hefde vel veidt. Eñ Hañas sende hñ þra sier til Caipham/ Huar aller Skriptlærder z Ölldungarner voru til samans komn-

 nev

ét/þa bidu þeir sem hungrader Ulfár/ epter þui saklausa Lambe Guds/ j huørs Blood þa þyrste.

Enn fyrer sokum þess þeir þundu hm̄ ongua Daudasok/ þa tok Kieñemanna Høfdingeñ til ad spyria hañ vm hans Læresueina/ z hn̄s Lærdom/ so hn̄ giæte spuñed nockud vr Ordum eda Andsuørum Herrans Christi. Auuñ/ huad rang lega høndla þeir vid Lausnarañ? Hier hafa þeir hn̄ fangiñ z bundiñ/z vita ei þ huøria Søk/þeir vilia hañ til Dauda dæma/ z gieta þo eckert funded hønum til Brots/þad Dauda sier verdugt.

Drottiñ miñ Jesu/ sem miña vegna varst bundeñ/z sem eirn Spottfugl leid dur þra einum til añars/ Lát mig feig eñsamlega allt Hæd z spott Veralldar eñar þiña vegna lijda/ so ad eg verde ec ke af Dioþlenum hæddur z Spottadur eiliflega.

Drottiñ miñ Jesu/sem heþur þig min na vegna j þessara Blodhunda Tenur giefed

giefed/Frelsa mijna Saal/so ad Heluijte
suelge hana ecke med sijnu Sine.

DROttin Jesu/ sem varst fangen og
bunden frame fyrer Raadstefnu þrra O
gudlegu/ z soddan Oriett hefur mina ve
gna lidid/ Vardueit þu mijna Saal fra
Raade z samtokum þeirra Ogudlegu/ z
lаat mig ecke verda af þeim vnder Foot
um troden.

DRottin min Jesu/ þu s greitt And
suar gafst vm þin Lifnad og Lærdom/
þa þig Kiennemanna Hofdingen spurde/
Gief þu mier Vijsdomsins Anda/ so ad
eg med Glede vidurkienne þitt Nafn/ og
meige auallt med godre Samuisku/ mina
giorda z framferdis vel bikend verda.

Vm þann þunga Kinnhest/ s Byst
ups þienaren gaf Herranu Christo

ÞA Drottin andsuarade so greidt z gr
einelega/ þeim Kiennemanna Hofding
ia/þa gieck fram ad einn hus þienare/
og gaf Jesu næsta hardan Kinnhest/suo
honum riede vid/lijka sem hann hefde ohæfe

 lega

lega suarad Byskupenum/ og þtta skal Malchus hafa vered/sem Christur læknade a Eyrad j Grasgardenum.

O þu vonde Nijdingur/ Giefur þu þijnum Lærer slijk Laun? O þu vesala Leirkier/ slær þu þiñ Meistara? O þu þurftuga Skiepna/huad giorer þu þijn um Skapara? O þu vonde þræll/Hafdꝛ er þu Velgiorning DRottins so snart vr Minne þier lijda lated? Var þier ecke makleg/ ad þijn Hond hefde þier vpp visnad/so sem Jeroboam Kongsꝛer ei giorde nema greip til Spamañsins/ Eda þu hefder a vorinu Spore Spitelskur orded/so sem Maria Moses Systꝛer/ þa hun sette sig vpp j mote Moysi/ Eingeñ vndur hefde vered/þo Jordenn hefde suelgt þig j sig/og þu hefder Lifande til Heluijtis sockid/ sem Corach Datam z Abiram.

Eñ Lausnareñ leid þad med Polenmæde/ ansade þier hoguærlega/z amiñꝛe þig goodgiarnlega.

Ja

Ja DRottiñ miñ Jesu/ þu hefur laat þd sla þig saklausañ so eg sie prij og ecke verde eilijflega sleigeñ. Þu tokst Kinn/ hest a þiñ Vanga/ so Gud miñ Himne/ ske Fader giefe mier siñ fødurlega Koss og gange vid mier sem sijnu Elskulega Barne/ fyrer þiñar Forþienustu saker.

Kieñ mier Drottiñ miñ af þier Dæ/ me ad taka/ so eg endurgiallde ecke Jllt med jllu/ Ecke laste þo eg sie lastadur/ Ecke hoote þo eg lijde/ Eige slaae þo eg sie sleigeñ/ Helldur setie þad allt til þijn sem allt riett dæmer/ Amen.

Vm Liuguottana sem gaafu Her ranum lognar Saker.

HEyr nu Saal mijn/ huornenn þeir Syndugu med ymislegū Atburdum/ med Ligum z Skrokuottum/ þustu jnn/ a þinn Lausnara/ so sem grenlande Le on a eirn meinlausan Saud. Falsvitne stoodu vpp/ og baaru þig þui sem þu va rst ecke valldur af. Þeir gulldu þier jllt fyrer gott/so ad þeir giørde þier þad me

ffa Hiartans Angur. Liuguotfatner
ffomuduſt ſijn ecke ad liuga a þig/ ſuo
þeir kiæme þier i Daudañ/ eñ fundu þo
øngua Sok.
O þu ſæte Jeſu/ad ſonnu hafþer þu
øngua Ohæfu giort/og øngua Skulld
hafþer þu til þeſſ ſem þeir giørdu þier.
Eñ þijn mykla Elſka til mijn/hun þui
ngade þig/til ad lijda þetta. Eg eñ ſa/
ine er ſa ſem þier hefur ſlijkt vnderbak
ad og bwed. Eg er Bondur og Synda
fullur/ eñ þu þijndeſt og varſt þo Sok/
iñe boreñ. Eg er ſakadur z hefe broted
þu ſaklaus z fieckſt þo ræfellis Dom.
Eg er Ozudlegur og hefe Kualernar
forþient/ þu Rietlætur/ og varſt þo
fordæmdur.
Lofadur verku Drottiñ miñ Frelſare
ſem vid ſkulldeñe tokſt fyrer mig/z barſt
mijna Byrde/Feſtu þeſſa Huggun i miñ
nu Hiarta/ſo eg ſie ohrædur fyrer Dio
ſtenum/z fyrer Logmalſins Boluan.

DRottiñ þagde vid.

VId ollum þeirra Aaustre z Lygum/ þagder þu Frelsare min̄/sm̄ eirn Saudur/ þeiger vnder þess Nøndum hann klypper. En̄ þar med gaþstu min̄e Sal lu Epterdæme/ad eg ei Andæpte Daar um epter þeirra Neimsku/so eg þeim ei samlijkur verde. Sæl ertu mijn Sal/ þa Men̄ minka þig þijns Frelsara veg na/og tala allt jllt vm þig/og liuga vp pa þig/Verk glød/j Nimmarijke muntu þar pyrer Laun taka.

Nialpa mier DRottin̄ Jesu/ ad eg Fridsamur sie/so eg Nialp ødlist. Lat mig eckauft a þig vona/so eg veykest ecke Drottin̄/Nuad prijdeleg er fyrer þijn um Augum Þolenmæden̄/og ad vona til þin̄ar Giæsku.

Vm þa magiætlegu Jatning Drottins/ þyrer Kienemana Høfdingiunum

HVgleid nu Sal mijn/þijns Frelsara loflega Jatning/þyrer Byskupenum Caiphas/z þeim Skriptlærdu/Þui þa Caiphas spurde hn̄ vppa hn̄s Eid

Þ v og

og Sañende / huort hañ være sañlega Christur Sonur þess hæsta/ Þa þagde hañ ecke/ helldur Andsuarade og sagde/ Þu sagder þad/ þui sañlega er eg Guds Lifande Sonur/ sannur Gud fra allre Eilijfd/ samnatturlegur mijnū Fodr/ z er sa riette Messias/ sem Gud hefur skickad/ smurt z sent Verolldeñe til Nialp rædis/ Og þo hañ mig ad siñe epter sijñ nu Guddomlega Rade/ ydur j Hendur seliast læte/ z mier j þessa Verolld nidr sockue/ þa mun hñ samt/ vpphefia mig þar epter/ og þier munud/ fa ad reyna/ ad eg sie/ og Rijkenu hallde/ til Hægre Handar Dyrdar mijns Fodurs/ og mun ud sia mig j Skyenu aptur koma/ til ad dæma Lifendur z Dauda.

Soddan Jatning/ Drottiñ miñ Jesu villdu þeir fordæmdu Gydingar ecke inn taka / helldur kølludu slijkt hina mestu Gudlastan/ og dæmdu þig þar fyrer til Dauda/ Huørs vegna þeir eru j Heluñ se eilijflega byrgder/ Þui huør ecke truer

Synenum/mun ecke sia Lijfed/Nelldur er Guds Reide yfer honum.

Enn mijn Saal (Drottiñ Jesu) er j Raun z Sañleika ad þui komeñ/ad þu siert Christi Sonur þess Lifanda Guds sem j þeñañ Neim ert komiñ/Synduga Saaluholpna ad giora. Þui vni þig vo tta aller Spaameñ/ ad þ þitt Nafn od-lest aller þeir sem a þig trua/ Syndaña Fyrergiefning. Ei kuñe eirn Broder ad frelsa añañ/þad hefde orded vid ad bij-da eilijflega. Eñ þu ert þess Lifanda Guds Fødurs Eingieteñ Son/ Þu ert Christus Drottiñ/sa riett kallade Afte ts kappe/ og sa sem j giegnum Diøful z Dauda ert geingeñ/þu ert Drottiñ/ sterkur z megtugur/eirn Volldugur striј ds Nerra. Þu ert þ Kuiñuñar Sæde/ s þ gamla Noggorms Diøfuls Nafud hefur sundur broted/z hñs Verk ad on guo giort. Og þo þu stæder aumur og forlitiñ j þm Gydinga flocke/z yrder ad smacka af þeim beiska hrygdar Lak/þa

hefur þu samt aptur a nytt/ þinu Nop-
de vpp lypt/ z situr nu til Fodursins ha-
gre Handar j Himnenum/þangad til ad
aller þiner Ovvner eru lagder vnder Sk-
or þiña Foota. Þuiad so sem Moyses
vpp hoof Hoggormiñ a Eydemorku/
so ætter þu eirneñ vpphafeñ ad verda/
so aller þeir a þig tryde/ fyrerfarest ecke
helldur hefdu þad eilijffa Lijf.

Drottiñ miñ Jesu/Þu veist ad eg kañ
lega ollu þessu true/z a þig eiñ vona/eñ
hialpa þu mijnum Veykleika/Amen.

Hvada Smæan Christus ætte ad lijda/
af þeim Prælum sem hønum hielldu.

NB sem þeir Menn er hielldu Jesu/
heyrdu ad Olldungarner z Skrypt
lærder kolludu hann Dauda verdañ/þa
lietu þeir ecke af þa alla Nott/ ad slaa z
beria/hæda z spotta Herrañ Christum
Þeir hrækia j hanns Heilogu Asianu/
huoria aller Guds Einglar girnast ad
sia. Þeir beria hñ med Hnefum. Þeir/
byrgia hñs Andlit/z slaa hañ / seigiãt
þes/

dē/ Spaadu oss Christe/ huor er sa þig sloo? Soddan z margar adrar Ꝛaadunꝫar/ hofdu þeir j frame vid haň.

Ja miň Herra Jesu/ þu hiellst þijnum Hrygg ad þeim sem þig slooo/ z þijnum Vongū ad þeim sem þig hærtogudu. Þu baudst fram þitt blessada Andlit/ so s̄ haň Steín sem huor Madur hræk er a/ z byrger þ ecke fyrer Ꝛaadungu og Hrækuin. Soddan Smaan giorer þier Hiartans Sorg/ og kreinker þig/ Þu vo nar ad einhuor mune sia aumur a þier/ eň sa er eingeň/ Þu vonar ad einhuor mune hugga þig/ eň haň fiňst ecke.

Miňn Saal/ græt þu z vert grom þijn um Syndum/ Þui med þeim heþur þu þssa Smaan bruggad/ z þiňa Misgiorninga saker leid hň þetta allt. Med þss um hætte aþmaadi hň þijnar Jllgiorder/ og so hlaut haň ad bitala þad haň haf de ecke tekid. Haň leid Smaan z Ꝛaadung fyrer oss/ so ad vier yrdum af þrre eilijfu Sman þry z frialser.

Þ vss Lof

Lof ꝛ Dyrd sie þier Drottinn Jesu/ þad
Spott ꝛ su Smaan sem þu leidst/ giefur
mier Dyrdarennar Koronu. Þinn Opriid-
ur sem þu atter/ giefur mier þann Eilijf
fa Frid/ O þu Saklausa Lamb Guds
sem varst midt j þeim Blodhunda Kra
nse/ Lat þijna Naadung vera mier eilijfþa
Hiartans Huggun.

O þu þolenmoda Lamb Guds/ sem þar va
rst a mille þra Hundgiørnu Kualara/ Frelsa mig
na Saal þra Helujte/ so Djøplarner ecke a han
na hrække ꝛ spyrr æþenlega.

O þu Hoguæra Lamb Guds/ sem so varst
lamen jlla/ og bared/ Frels mig þra Andskot-
ans Hingle/ ad hann ecke mig med synum Hnep
um leme.

O þu Liuþa Lamb Drottins/ sem þeigian
de tolst vid øllum þeirra Hadungum ꝛ þistu
Varduaittu mig þra Oþolenmæde/ alla min
ng Lyndaga/ gief mier ad þegia ꝛ þola/ þo eg
Verallbarennar Atkast hliote þijns Naþns sake
er ad lijda/ Amen.

XIII Capitule.

Um þad hryggelega Fall S. Pet urs/ og hans Hiartans aluarlega Jdran.

Hier

Hier vm stendur j næst þyrer skrifudum Guðs spiallaña Texta/og maa þar lesa.

Eintalid·

Aminning vm þad hrædelega Fall Sanctc Peturs

HAd veistu miñ Sæl/ ad Simon Petrus var hellstur af øllum Her rans Læresueinū. Þu heþur heyrt huilikur Heilaꝛ Anda Geiste liomade j hans Hiarta/ þa hñ giørde siña Jatning vm Christum/ seigiande/ Vier vit um z høfum reynt /ad þu ert Christus þess Lifanda Guds Son/ Og þui seiger Drottiñ Jesus S. Petrum harla sælañ/vegna slijkrar Truarjatningar.

Auk þess/sa Petur Forklaring z Dyrd Herrans Christi a Fiallenu/ þa Moses z Elias toludu þar vid hañ. Huxa og huorsu Petur hefur z Drottiñ elskad/z huad hugadur hañ var/ ad fylgia hønum j Daudann. Þetta audsyner hñ med Verkenu j Grasgardenum/ þar hañ rykte Suerde/og villde veria finn

Herra. Og þa hiner flwdu/ fylgde hā̃ epter/ z villde sia huad af Christo yrde. Huor hefde truad þui/ ad so hugadur z hraust: Madur munde fara so m̄z sig? Sia/ þegar hañ sier nu Hæskañ/ og huad þad vill gillda/ þa lætur hañ eina Ambætt skielfa sig/ so ad hñ forsoor siñ Herra. Medan Drottiñ var eñ hia hm̄ þa bilade ecke hans Hugur og Hreyste. Eñ nu sem Drottiñ var fra honum/ og fangeñ/ z af þeim Hofdingium Prestañna til Dauda dæmdur/ þa huarf Pet ro Dad z Dugur/ so ad hañ affagde sig Drottin. Og sokum þess ad hans Hiarta til Christum var kallt ordid hid iñra/ þa fer hañ ad Kolaelldenum/ z vermer sig hid ytra.

Hier skalltu læra/ Sæl miñ/ ad þu hafer/ eckert Ofrraust a þier/ sem Petur/ þo þier vel gange/ So þu faller sijd ur/ þa þier geingur a mote/ hura ei med þier/ þa þier geingur vel/ Eg mun ei hiedan af skeika/ so þu skielfest ecke/ nær

hær Drottiñ byrger sitt Andlit vm stuñ dar saker/ þad er/ tekur sijna Hond frá þier/ Hafþ ei samhelldne nie Rꝺadagiørd vid Holld og Blod/ helldur medkieñ þiññ vanmætt/ og treyst ecke vppa þijna mykla Hughreyste/ þui Holld z Blood erþer ecke Guds Rijke/ og er falluallt og fäñytt j Neydeñe.

Vijk ecke vt af þijnu Embætte/ sem Petur giørde/ huoriuin Christur baud med sijnuin Lærefueinum ødrum/ burt ad ganga z forda sier/ strax hañ var fangeñ/ enn Petur fylgde Christo epter/ sem honum var ad þui siñe/ ecke bifalad.

Þar fyrer/ Sꝺal miñ/ vaktta þijns Läusnara Ord auallt/ z blijf vid þitt Kall og Embætte/ og þꝺast ecke vid þad sem ecke kiemur þier vid/ Þa vill Drottiñ skipa sijnuin Einglum ad geyma þig/ a øllum þijnum Veguin. Sia þu/ sa bondur Dioꝺull er slægur/ vill giarnañ sikta þig sm Hueite. Oho/ vak z bid øll um stunduin/ so þu faller ecke j freistñe/

Anden er reidubuen/ en Hollded er veyk̃t. Vona a Drottin̄/ so muntu ei falla/ Hans Ande mun styrkia þig/ þui skallt tu hafa hn̄s Ord fyrer Augum/ og hn̄ mun þier hiastod veita.

DRottin̄ min̄ Jesu/ minn Hialpare/ skyl þu mier æfenlega vnder Skugga þin̄a Handa/ z vernda mig med þijnum Heiløgū Einglum. Leide mig þijn Nond j min̄nu Embætte/ z forde mier/ villtū Veige. Þu sem situr til þijns Fodurs hægre Handar/ z bidur fyrer oss/ bid þu fyrer mier/ ad min̄ Tru veykest ecke nie linest/ so eg skeike ecke af þijnum Foot sporum/ þui þu þeckir min̄ Veykleika/ z veist huad snart eg mune an̄ars falla Þu sier allar Diofulsins Piilur sem hn̄ setur a mig/ z huornen̄ Verollden̄ vm situr mig. Oho forlaat mig ecke Drottin̄ min̄ Lausnare/ z tak ecke þijna Hond fra mier. Þuiad san̄lega ertu mitt Tra ust DRottin̄/ DROttin̄ min̄ Von fra Vngdomenum/ allt fra Modur lijfenu

nijnis

hiksnu hefe eg forlated mig vppa þig/ Forlat þu mig ecke þa eg veyklunst.

Vm Hana Hlioded/ z þad Nædar fulla Tillit DRottins/ sem Petrum minnte a synd Jdran.

ÞO Drottiñ Jesus hafe nu nog fialfur ad lyda/ af þeim Ogudlegu Gydingum/ þa leid hønum po S. Petur ecke vr Miñe. Þui jafnsnart sem Haneñ gol j añad siñ/ snere hañ sier vid j Hollune/ og leit til Petrum/ sem villde hann þa sagt hafa/ Petur/ villtu nu sanna þ eg sagde þier ædur fyrre? Miñ Son/ mistreystu ecke/ Hugga þig þar vid/ ad eg hefe bedid fyrer þier/ ad þijn Tru skyllde ecke wt slockna. Vid þetta Tillit Drottins/ miñtest Petur Hans Orda/ og giecl vt z griet beisklega.

O Drottiñ Jesu/ þijn Augu eru sem Ellds loge/ Huad snart gieta þaug verment eitt fredid Mans Hiarta? Huad snart kuña þau eitt Myrkra fullt Hiarta ad vpp lysa/ so þad siñar Synder siaer

og vidurkieñe.

Þike þier nu Saal mijn/ þad miked/ z helldur þu þad stora Synd vera/ ad S. Petur afneitade Christo/ z forsoor sinn Lausnara z Skapara/ So huxa med þi er/ huad opt þu hefur þad giort. Huad opt hefr Andskotiñ hankad þig. Huad opt hefur Verolldeñ bleckt þig? Huad opt hefur þitt eiged Holld z Blod hrædt z skielft þig/ suo ad þu hefur afneitad þijnum Lausnara med jllum Hugreñingum/ochristelegum Ordum/ syndsamlegum Giordum.

Med jllum Hugreñingū/ Þuiad Mañsins Hiarta z Huxaner eru jllar allt fra Barnæsku. Med ochristelegum huxun um/ Þuiad af Nægd Hiartans mæler Muñureñ. Med Syndsamlegum Giordum/ Þui eingeñ er a Jordeñe Madur sa gott giore og ecke Syndge/ Og huor ma so seigia? Eg er hreiñ j Hiarta mijnu/ z Syndlaus. Ja/ þo huor og einn giørde sitt besta/ þa er þad ecke nema Bpp

Vpphaf ꝛ þa hañ meinar hañ hafe vel forkostulega giørt/ þa vantar hañ enn þo formyñkid.

Ney du mier Saal myñ/ Er Drottiñ ei þiñ Skapare: Nær hefur þu dyrkad hñ af Hiarta? Er hañ ecke þiñ Fader/ nær hefur þu hañ af Hiarta elskad? Er hñ ecke þiñ Herra? Nær hefur þu hañ af Hiarta ottast/ ꝛ hm̃ þionad? Er hañ ecke Almattugur ꝛ Godgiarn? Nær hefur þu riettelega treyst a hañ? Gaf hñ ecke siñ Son j Daudañ ꝑ þig? Nær hefur þu honum af Hiarta þackad þar ꝑ? Hefur hañ ecke Sattmaala giørt vid þig j Skyrneñe? Nær hefur þu hñ fyllelega hallded? Hefur hñ ecke skipad þu skylldir hañ elska af øllu Hiarta/ allre Saal/ øllum Kroptum/ og þiñ Naunga sem sialfañ þig/ nær hefur þu þetta giørt sem þu ætter.

Ja myñ Saal/ med Muñenum seigest þu christiñ vera/ eñ Lifnadureñ er Ogud legũ lijkare. Ja þu ert ad søñu m̃z þiñ

sem Gud nalgast med Vorũ sijnũ/ enn Hiartad er langt j burt. Þu dregur þig langt epter Christo/ s̃ Petur giørde/ og þa nockud kiemur vppa/ þa hopar þu.

Þess vegna giør nu Jdran/ mijn Saal snu þier til Drottins/ z lat af Vondu/ halld þier til hins Nædsta /og drag ecke þijna Jdran vndañ. Giør Jdran medan þu ert heill a hoofe/Eñ ef þu villt draga hana vndan/ þangad til þu giefur ei leingur syndgad/ þa giefur þu ecke vpp ad syndga / helldur yfergiefur Synden þig. Oho/huad opt hefur Gud þiñ kallad þig? Huad optlega hefur hñ til þijn litid/ z þier bent so nꝏdarlega? Sala mijn/lijt þu aptur til hans/ og lat ecke vndan dragast ad þu snuer þier ecke til hans/Fresta ecke þiñe Jdran Dag fra Deige/ þui Grimdar Reide Drottins kiemur hastarlega/Ja/ huønar hellst þu heyrer Hanan gala/ þa þeink a þijna Jdran. So opt þu til Himins lijtur/ þa giør Jdran/ so Helujte suelge þig ecke.

Sꝏ

So opt sem þu til Jardar lijtur/snu þier fra Syndunū til Drottins/ og þenk ad þu att aptur ad Jordu ꝫ Molldu ad verda. Ap þu/Sæl mijn/og grææt beisklega yfer þijnum Syndum/ so sem S. Petur giørde/Lat þijn Taaraflood renna sem Maria Magdalena giørde. Enn hyxa vm þad/ ad S. Petur villde ecke leingur vera hia þeim Ogudlega Gydinga Selskap/helldur gieck vt/ þui hia jllum er jllt/ Þui skalltu skilia vid þa Ogudlegu/Gack vt af Sodoma so s̄ Loth giørde/ꝫ legg þu Lag þitt vid þa Godu ꝫ Fromu/sm̄ eins eru til Sinnes og þu/ þui hia þim̄ Heilogu ert þu Heilagur/ꝫ hia Goodum ertu Goodur/og hia hreinum hreinn. Jata fyrer DRottne þijn ar Synder/ꝫ dyl ecke þijnar Misgiørd er. Þui huør sem dregur dulur a sijnar Synder/þa luckast þad ecke. Eñ huør vid þeim geingur/ og lætur af þeim/ sa mun Myskun ødlast.

O þu Almattuge Herra Gud/ med

þui ad þu ert Gud Riettlætra/þa hef-
ur þu ecke Idranena sett þm̄ Riettlatu
Abraham/ Isaac z Jacob /sem ecke sȳ
ndgudu a mote þier. Eñ eg hefe Synd
gad/z mīnar Synder eru fleire eñ Sād
korn a Siafar Botne/z eg hefe ongua
Roo/þuiad eg hefe vpp vaked þiña Re
ide/ z giort miog jlla j þijnu Auglite.
Huørt skal eg Aumur hafa mig? Huar
skal eg stadar nema.

Drottiñ miñ Jesu/ miñ Frelsare/ eg
kiem til þijn/z beyge Knie mijns Hiarta
nidur fyrer þier/ og bid vm Vægd og
Myskū. Auui Drottiñ/eg hefe syndgad/
Eg hefe syndgad/og eg medkieñe mijn
ar Misgiorder. Eg bid grætande/ eg
bid Drottiñ/ Fyrergief þu mier Drott-
iñ/fyrergief þu mi͛ þad/Lat mig ei deyj-
a j mijnum Syndum. Forsmadu ecke
Drottiñ sundurknosad Hiarta þijns Pr-
els. Þu ert til þss j Verolldena komeñ
ad hialpa Syndugum. Þu hroopar og
seiger/Komed hingad til mijn aller þier

sem

sem erud þreytter/ z þiader/ eg vil ydur endurnæra. Sia nu/eg kiem eirneñ til þijn/Mijn einka Son z huggun/Mysk una þu mier/ Þu Sætaste Jesu Guds Son/ lijkna þu mier. O þu miñ sætasste Lausnare/ endurnær þu mig med þijnu Blode /sem þ mijnar Synder er wthellt. Kom mier a Fætur aptur/ þui eg er nu vm koll falleñ/þui þu ert sa volldugr Herra sem vidriettir og vppreyser þa sem nidur eru slegner/Og ef þu reis er mig ecke vpp/ þa giet eg ecke vpp apt ur stađed. Psa. 146.

Lat mig heyra Fagnad og Glede/ suo þau Bein glediest sem eru Hrygdarfull. Snu þijnum Augum fra mijnū Syndū z afma allar mijnar Misgiorder. Ska pa j mier nytt Hiarta/z gief mier endur nyadañ Anda. Kasta mier ecke fra þin ne Asianu/ z tak þiñ helga Anda ecke fra mier. Hugga mig aptur mz þiñe Hialp/z Gledeñar Ande styrke mig. Ps. 51

Drottiñ miñ Jesu Christe/ aliit mig

aumañ Syndara med þijnū Nꜳdar Au gum/ sem þu leist til Peturs j Byskups Hollene/og med huorium þu æleist þa Hrygdarfullu Mariam Magdalenam/ og Ræningañ a Krossenum/ Gief mier Nꜳd þar til/ad eg syrge z grꜳte Synder mijnar/s̄ S. Petur giorde. Lꜳt mig af Hiarta hafa þig kiærañ/ s̄m Maria Magdalena/og lꜳt mig med Ræningianum j riettre Tru til þijn koma/og þitt Auglite æfenlega sia j Paradijs.

Fagna nu z gled þig mijn Sꜳl/ þui þiñ Harmagrꜳt heyrer Drottiñ/ hñ heyrer þijna Grꜳtbeidne z vill þier hialpa. Nꜳdugur z Myskunsamur er Drottiñ/Þolenmodur z Giæskufullur/ viliande Jdran hafa j stadeñ Syndaña/ O huad stor er Myskunseme Drottins/ ad hñ lætur sig so Nꜳdugañ fiña/aþ þeim sem sier til hans snua/z þa sem batnande fara/lætur hañ Nꜳd ødlast/og þa s̄ mæddir eru/ huggar hañ/ so þeir oruilnest ecke. Lofadur sie Gud Fader/ sem mijna

mÿna Sal medtekeð hefur. Lofadur sie Jesus Christus/ sem mÿna Sal frelſ ad hefur. Lofadur sie ſa heilage Ande ẽ mÿna Sal ſo vel huggad hefr/ Am̃.

Vm nyia Jdrane/Jdran og Yyerboot S. Peturs.

SO er ſkrifad vm hiñ heilaga Petur Poſtula/ad ſo opt ſem hañ þadan j fra heyrde Hanagal/eda hañ med ødru moote miñteſt a ſitt ſargrætelega Fall/ þa hafde hñ ecke gietad bundeſt Tara ꝫ ſo opt ſem hñ miñteſt a ſiñ Veykleika þa hafe Tareñ ruñed ofanepter hañs Kiñbeinũ/ſo ad daglega hafde hañ haft Sueitadwk lÿtiñ/ad þurka þar med ſÿn Tar. Med þeſſu mote hefur hañ lifad j Guds Otta/ꝫ vaktad ſig fyrer Synd-eñe. Og ſem hañ var nu j Sætt komiñ vid Gud/took hañ til ad hughreyſta og hugga ſÿna Brædur/adra Chriſtneñar Lime/med Kieñingum og Amiñingum/ ſo ſem hm̃ Drottiñ bifalad hafde.

J ſama mata ſkalltu mÿn Saal/þin

na Synda sdrast/ z vm Fyrergiefning iafnan bidia/ z þar med vel z Christelega striida/ Halldande fast Trune z godre Samuisku. Fordast Syndena sem Hoggorm/ Þui komer þu hene ofnærre þa særer hun þig. Henar Tenur eru ä Leons Tenur/ z biita til Dauda. Huer ein minsta Synd er huast Suerd/ sem so særer/ ad einginn Madr kann lækna. Þui skalltu offast Gud/ minn Saal/ Laat af ad syndga/ þui þ er þ riekta Forlijkunar Offur/ z su þægelega þionusta.

Drottinn minn Jesu / Laat þitt heilaga Ord leida Fætur mijnar a Veg Fridarins/ so þad siee mitt Lios/ ad ecke ryke Ranglæted yfer mier. Vijsa mier þijna Vegu/ ad eg gange i Sannleika num. Halltu mijnu Hiarta i Einingu þijns Fridar/ so eg þitt Heilaga Nafn otteft og elske: Amen.

XIIII Capitule

Huornenn ad Kiennemanna Hofdingiar dæmdu Christum til Dauda/ og huad þeir giordu hönum ad Skulld fyrer Pilato. Judas örvinlast. Drottinn giörer sijna Jatning ad nyu/ hans Sakleyse audsynest enn framar.

Enn

Nu ad Morgne toku sig saman aller Kieñemaña Hofdingiar/ Skriptlærder/ z Olldūgar Lyd sins/ z hofdu Rad vm Jesum ad þeir Lyflete hñ. Og þeir leiddu hañ þangad sem þeir sætu i Rade/ z spurdu hñ ad/ Ertu Christus/ seig þu oss þad? Eñ hañ sagde til þeirra/ Þo eg seige ydur þad/ þa true þier mier ecke. Og þo eg spyrie ydur/ þa suare þier mier ecke/ og ecke helldr læted mig lausañ. Þar fyrer Fra þessu mun Mañsins Son sitia til Krapt* Guds hægre handar. Þa sogdu þeir aller/ Ertu þa Guds Son? Enn hñ sagde til þeirra/ þier seiged þ/ þui eg em hañ. Eñ þeir sogdu/ Huad þurfū vier nu framar Vitna vid? Vier hofū sialfer heyrt þad af hans Muñe.

Og allur sa Skare stod vpp/ bundu Jesum/ og leiddu hañ fra Caiphas vpp j Þinghused/ z feingu hañ j Hendur Lands Domaranum Pontio Pilato/ z þad var eñ snema Dags.

Eñ þa Judas sa þad(sa ed hñ hafde forrædid)ad hñ var til Dauda dæmdur/ jdradist hañ epter/og skilade aptur Kieñemaña Hofdingiunum z Olldungunum/ þeim þriatijger Silfurpeninguni og sagde/Eg hefe illa giort/ad eg hefe forrædid saklaust Blood. Þeir sogdu/ Quad kiemur þad vid oss? Sia þu þar fyrer. Og hañ kastade Silfur peningunum j Musterid/hafde sig þadan z hengde sig sialfur/ og hañ brast sundur j midiu/ so ad hans Jñyfle fiellu vt.

Eñ Kieñemaña Hofdingiarner toku vpp Silfurpeningana z sogdu/ Ei er leyfelegt ad kasta þeim j Guds Kistuna þui þad er Blods Verd.

Og þeir toku Raad saman / z keyptu mz þeim þriatijge Silfurpeningum/ þañ Launum Ranglætis/eins Leirpottasmids Akur/Pilagrimum til Grepttrunar. Og þad er kuñugt orded ollum þeim sem bwa til Jerusalem/ so ad sa same Akur er kalladur Acheldama/þad er Blodakur/

ur/allt til þessa Dags/So ad uppfyllest sem Jeremias spade/seigiande. Þeir to ku þa þriatige Silfurpeninga/ med hu orium bitaladur var/ sa þeir keyptu ad Jsraels Sonum/ og þeir gafu þa fyrer eirn Leirpotta smids Akur/so sem Drot tiñ bifalade mier.

Eñ Gydingarner geingu ecke jnn j Pinghwsid/so þeir skylldu ecke saurgast helldr ad þr mættu þa eta Paskalamb id. Þa gieck Pilatus ut til þeirra/ z sa gde/ Quada Akiæru hafe þier a moote þssu Mañe? Þeir andsuorudu z sogdu til hans/ Være þesse ecke Jllrædis mad ur/þa hefdum vier ecke feingid þier hñ j Hendur. Þa sagde Pilatus/ Taked hañ þa z dæmid hñ epter ydar Logum. Þa sogdu Gydingarner/ Oss leyþest ec ke ad Lijflata nockurn/so ad Ord Jesu uppfylltest/huort hañ sagde/ æviñsande med huoriñ Dauda hañ munde deyia.

Þa toku Kieñemaña Hofdingiarner til/ z Plldungar Lydsins hañ hardlega

ad ma laga/og sögdu/ Med þessū fūdum vier/ad hañ snyr Folkenu/ og bañar ad giefa Keisaranum Skatt/og seiger sig ad vera Kongeñ Christum. Þa gieck Pilatus jñ aptur j Þinghused kallade a Jesum/spurde hañ ad z sagde/Ertu Kongur Gydinga? Jesus stood framme fyrer honum/ z andsuarade/ Talar þu þad af sialfum þier til/eda hafa adrer sagt þier þad vm mig? Pilatus andsuarade/Er eg nockud Gydingur? Þitt Folk og Kieñemaña Hofdingiarner hafa mier þig j Hendur feinged/Quad hefur þu giort? Jesus suarade. Mitt Rijke er ecke af þessum Heime/ Være mitt Rijke af þessum Heime/ þa munde mijn er Þienarar strijda med mier/so eg være ecke Gydingum j Hendur selldur/ Enn nu er mitt Rijke ecke af þessum Heime. Þa sagde Pilatus vid hañ/ Þa ertu sa mit eirn Kongur? Jesus suarade/Þu sa geer þad/Eg er z eirn Kongur/Þar til er eg fæddr z j Heimeñ komeñ/ad eg be re sañ

te Sanleikanum Vitne/ Huor sein er af Sanleikanū/ hū heyrer mijna rodd. Pi latus sagde þa/ Huad er Sanleikureñ?

Og þa hū hafde þad sagt/ gieck hū vt aptur til Gydinga/ og sagde vid þa/ Eg fiñ onguа Sok med honum. Og þa hañ var aklagadur af Kieñemaña Hoþdingiunum z Alldungum/ andsuarade hañ onguu. Eñ Pilatus spurde hū eñ apt/z sagde/ Andsuarar þu onguu? Sia huad hardlega þeir aklaga þig/ heyrer þu þad ecke? Og hañ andsuarade honum onguu Orde/so Lands Dom arañ vndrade þad storlega.

Eñ þeir voru akafer/og sogdu/ Hañ hefur vppuaked Folked/ med þui hann hefur kiennt hingad og þangad j ollū Gydinga Lande/vpp byriande j Galilea allt hingad. Eñ þa Pilatus heyrde Galilea nefnda/spurde hū ad/ huort hū være af Galilea? Og ē hū fornam/ ad hū være wr Herodis Vindæme/ sende hann Jesum til Herodem/ huor ed a þm Hẽ

 tijdar

ſiꝺar Dogū var ſtaddur til Jeruſalem.

Eñ þa Herodes ſa Jeſum/ gladdeſt hañ vid / þui honum hafde leinge Hug ur verid ad ſiá Jeſū/ z hafde margt hē yrt vm hañ/ z vænte epter/ ad hñ munde ſia nockurt Teikn aꝼ hm/ og hañ ſpurde hañ ad mørgu. Eñ Jeſus andſuar/ ade honum onguu. Kieñemaña Hoꝼd ingiar z þeir Skriptlærdu/ ſtoodu z akl øgudu hañ hardlega. Og Herodes med ſijnum Hirdmoñum/ forackrade z gabb/ ade hañ/ z lagde Huijtt Fat yþer hann/ og ſende hañ aptur til Pilatum. A þe im Deige vrdu Pilatus z Herodes god/ er Viner/ þui adur høfdu þeir Ovinet verid.

Pilatus kallade þa Kieñemaña Hoꝼ dingian/ Yþermeñena z Folkid til ſam/ ans/ z ſagde til þeirra/ Þier haꝼid feing gid mier þeñan Mañ j Hendur/ eins og hañ være ſa ſem Folkid afvega leidde. Eg hefe ranſakad hañ j ydar Nauerú z fiñ þa ongua Sok med þeſſum Mañ/ ne feim

ne sem þier honum giefid/ Herodes ecke helldur/ þui eg sende ydur med hñ til Herodem/ og siaed/ Eingeñ hefur sannad vppa hñ nockud þad Dauda sie verdugt Þu i vil eg refsa honum/ z lata hañ so lausan.

Eintaled.

Christur var hafdur aptur fyrer Raded þeirra Skriptlærdu/ z giør de þar enn sijna Jatning.

A Morne Dags Snemendis funduft aptur þeir Skriptlærdu/ og Kieñemaña Hofdingiar med Olldinguin Lydsins/ z þingudu j añad siñ vin Jesum/ so þeir giæte komed honum af Dogum.

Sia þar iñn Sæl/ þeir Ogudlegu hielldu sijna Þingstefnu/ z Drottiñ var td ad koma bundeñ fyrer þa. Þeir Syndugu saatu j Dome/ og Drottiñ Himens z Jardar hlaut ad standa frame fyrer þeim/ Og Spekeñ sialf hlaut ad riettlætast af sijnum Sonum.

Enn þu Drottinn minn Jesu/sem ei lan gar til neins Manns Glotunar/byriad/ er enn þa Jdranar Predikun fyrer þeim/ j huørre þu aviſſader þeim/ad þeir være ſo þorherter j ſijnu Aſetninge/ad ei mu de þier tima/ad ſeigia þeim eda ſpyria þa margs/Og enn þo þeir frammfylgde Bli ndleik ſijns Hiarta/og tæke af þier Lijf id/þa munder þu ſamt j giegnum Dau dann jnnganga j þijna Dyrd/ z eirn Herra z Kongur yfer þinne Chriſtne verá/Þa munde og þad auglioſt verda fyrer þeir ra Augum/ huad þeir nu giorde/og ad ſijdustu fyrer þeim vitnader þu/ ad þu værer ecke einſamall Madur/ helldur ei lijfur ſann ur lifande Guds Son.

Sia hier/ mijn Sæl/þa hrædelegu Villu z Blindleik Gydingana/ z huør ſu þeir læta ſlijka Jtatning Chriſti ſier ecke til Hiarta ganga. Þeir viſſu vel ad Chriſtur ætte ad koma j Heimenn/z hø fdu leinge vænt epter honum/ z þeirra Forfedur. Enn nu ſem þeir hielldu a hø num

num/ villdu þeir ecke trua hm̄ nie hans Jatningu/helldur dæma þeir hn̄ til Dauda/þess vegna/ad hn̄ medkienñer sig ad vera Christum. En þ var so fyrerspæd ad Christur skyllde upprætast/Ja/þad var og skrifad ad han̄ skyllde giefa sinn Lijkama til Synda Offurs/ z verda burt slitin̄ af Lande Lifande Manna/ og verda pijndr vegna Synda sijns Folks.

Þar fyrer ertu Drottin̄/mitt stadfast Traust/ Von mijn z Saluhialp/ Þui eckert Nafn er Mønnunum giefid an̄ad i huøriu vier holpner verdum/utan̄ þitt sæta Nafn O Jesu. Og þo þitt eiged Folk hafe vanrækt z foracktad þig/ þa ertu nu oss Heidingium giefin̄/til ad lysa vorum Sælum/ad þu siert vort Hiasprædd/ allt til Heimsins Enda. Þijn Þijna ufuegar mier eilijfa Glede. Þitt Doms æfelle veiter mier eilijfa Endurlausn. Þin̄ Daude giefr mier eilijft lijf.

Þu ert Christur sa smurde Drottins/ z liest þig j þui nafne til Dauda dæma/

Veit mier/ ad Saal mijn vite z vidurkie-
nie/ þad þu ert þad einka lijknar Offur
og Forlijkun fyrer mijnar Synder.

Þu ert Drottiñ Himens z Jardar/ z
lieſt þig þo til Dauda dœma/ hialpa mi-
nie Saalu/ so hun ſtadfaſtlega true/ ad
aan þijn z fyrer vtañ þig er eingeñ Hia-
lp/ huorke a Himne nie Jørdu.

Þu ert eilijfur Guds Sonur/ z hefur
tekid a þig mitt Holld z Blod/ og j þui
Nafne lœtur þu giefa þig Daudanum
j Valld/ Gief þu ad Saal mijn lære og
true/ ad alleina vegna þijns Arnandar
Ords og Forþienuſtu verde eg og blijfe
Guds Barn ad eilijfu/ Amen.

Judas ſkilar aptur þeim þriatijge
Silfurpeningum/ og örvæntadeſt
j ſijnum Syndum.

AF Forrœdaranum Judas ſkalltu hier
er merkia/ mijn Saal/ ad þeir Fals-
Suikarar z Blodgyrugu/ komaſt ecke
a midt Skeid ſijña Lijfdaga/ Huiad Ju-
das deÿ j ſijnum Syndum/ ſo ſem Drott-
iñ

ik hafde sagt hønum/ Vei þeim Man
ne sem forrædur Mañsins Son/ þarfa-
ra være þeim Mañe/ ad hañ være alld-
rei fæddur/ Ps. 55. Math. 26.

Eñ þu/ Sal myn/ þo þu kuñer ad fa
lla i nockra Synd/ þa øruinlast ecke/ so
sem Judas/ z ei skalltu seigia sm̃ Cain/
Mÿn Synd er stærre eñ hun verde þgie
þiñ. Þad laug Cain/ þt Guds Myſk-
un er meire eñ allar Heimsins Synder.

Þad var ad vÿſſu/ Sal myn/ stoor Sy
nd / ad Judas sellde so siñ Lauard z sue
ik siñ Herra/ og þad var stoor Synd/ þa
Cain j Hel sloo siñ Broder Abel/ eñ su
var Syndeñ langtum meire/ ad þeir ør
uæntu ser Guds Nadar. Þui þo vier
syndgum/ þa hoþum vier eirn Tulk og
Arnadarmañ hia Fodurnum/ Jesu Ch
ristum hiñ Riettlata/ sa sem er Forlÿkñ
fyrer vorar Synder. 1. Joh. 2.

Eñ Judas villde Boluanena hafa
og þui er hun yfer hañ komiñ/ Blessun
ena villde hañ ecke/ þui er hun langt fra

 hom

honum. Boluaneñe jklædest hañ s ód-
ru hafnar Fate/ Nun er vt j hñ ruñiñ s
Vatn/ z j hans Bein sem Vidsmiør/
Nun er honum sem añar Kyrtill/og sin
eitt Bellte þad hañ bindur vm sig. Sliñ
kt þa þeir af DRottne/ sem hañ haþa
ecke þyrer Augum. Psalm. 109.
Eñ þa sem Gud hafa sier fyrer Aug
um/blessar hañ/bæde sma z stora. Dr
ottiñ blesse þig æ meir z meir/mñnSæl
Drottiñ blesse þig z vardueite þig/Dr
ottiñ læte siña Asianu lysa yfer þig/
og sie þier nyskunsamur/ Drottiñ snue
siñu millda Auglite til þiñ/ og giefe þi
er Frid/ So skiedur þa sem Drottiñ oft-
ast/og hñ fyrer Augum haþa.

Þeir færdu Jesum bundiñ fyrer Lands
domarañ/ hann Heidna Pilatum.

SEm Apellisdomureñ var nu geing-
eñ ad hañ være Dauda verdugur/
skodu þeir vpp/færdu hñ Pilato. Þu ert
sa riette Samson / DRottiñ/ sem hans
Folk batt/ z Philisteis j Hendur sellde.
Eñ

Eñ þu Herra Jesu varst selldur min̄a Synda vegna/ so eg kuittur yrde fra Dioflenum/ þu varst bundeñ/ mier til lausnar/ med Syndugra Omilldū hondū so eg komest j þijns Himneska Fodurs hendur.

Herra Himneske Fader/ gack ecke j Dom med mig/ vm mijnar Synder/ þui þiñ Sonur minn Lausnare/ gieck vnder Dom þra Syndugu miña vegna. Snu þijnu Auglite til mijn/ z seig mig lausañ vid þañ eilijþa stranga Dom/ vegna þess eilijfa einka Medalgangara/ vors Herra Jesu Christi/ Amen.

Vm Phariseearaña Hræsne.

EJNN Pharisearner villdu ecke ganga iñ j Þinghusid/ so þr saurgudust ecke/ So blinder voru þeir Darar/ og so dæmlega voru þeir blinder. Þeir hlijþdust vid ad koma iñ j þad Heidna Þinghws Pilati/ so þeir ecke ohreiner yrde. Eñ þañ Meistlaata til Dauda ad fordæma/ þar

R v hlijþ

hlydduſt þeir ecke vid/z þeſſ ſkomuduſt
þeir ſijn ecke. Þeir voru lijka oradner j
þui/ad leggia þa þriatige Silfurpenin-
ga j Guds kiſtu/ſ Judas ſkilade aptur/
Enn ad rada af Dogum þann ſaklauſa/
hikudu þeir ecke vid. Þannenn ſijudu þeir
Myſluguna/enn gleyptu Ulvalldann.

Hialpa þu mier Drottinn/minn Frelſa-
re/fra allre Hræſne/ad eg ecke þione þi
er med følſku Hiarta/Laat mijna Saal
fraſkilda vera þrra Tolu ſ nalgaſt þig
med Munne/enn Hiartad er langt fra þi
er. Minn Gud/forda Saalu minne þrre
vondu Art/ſ þikeſt fullhrein/enn er þo
olldungis opueiginn og Saurug.

Þeir klogudu Drottinn fyrer Pila
to ſem eirn Spilluirkia

ENN nu ſokum þeſſ/ad Pilatus þeck
er vel þeirra vana/ad þeir ecke lietuſt
meiga koma j Þinghuſid/þa gieck hann
vt til þeirra/og ſpurde huad þeir giæfe
Jeſu ad Sok. Enn þier hofdu engua
rietta adferd Maalanna j Andſuorunum/

helldur svara þeir Pilato vt af Forse/z seigia/Være hñ ecke eirn Illrædis Ma dur/þa mundum vier ecke hafa þier hañ i Hendur feingid.

O þier Ligarar/ sem ecke kuñid ydar ad skamast/ huad falsklega kiærdu þier til mijns Lausnara. Huada Illræde ha fde hañ þa giort? Huad hafde hañ þess ad hafst? Spyried þa Blindu sem hañ gaf Sionena/ og lated þa herma fra. Spyried Diofuloda sem hñ læknade. Spyried Hallta sem hñ giorde Heilbræt ta. Spyried þa Dauþu sem hñ liet hey ra/þa Blindu sem hann gaf Syn/ þa Mallausu sem hñ liet tala/þa Vesælu sem hañ gaf Huggun/ þa Daudu sem hañ giorde lifande. Þesser aller munu votta z seigia/ad hañ sie DRottiñ Gud vor/oss til Hialpar hingad komiñ. Hef ur ecke Esaias vm hañ spaad/ad hann munde Blindum giefa Syn/ Dauþum Heyrn/ z ad a hans Dögum mundu þr Hölltu kuiklater verda/sem añar Sio g

arhiortur/ og Mallaus Tunga munde pa Gude Lof syngia.

O Jesu þu Riettlaate z Heilage Herra/sem miña vegna varst fyrer Illræde klagadur/ Gief þu mier þitt Riettlæte/ z laat mig j þra tolu vera sem þu hefur af Synd z ollu jllu frelsad/ Amen.

Huada saker þeir gæfu Christo fyrer Pilato.

OG sem Pilatus liet sier ecke þra Reyging nægia/helldur badst epter ad meiga vita hans Dauda sok/ Sia/þa setia þeir fram þriar Sakargipter.

1 Ad hañ sem añar Villumadur/ telde ranga Tru fyrer Folkenu.

2 Ad hñ sem añar Upphlaups Madur/ bañade ad giefa Keysaranum skatt.

3 Ad hañ þyrde ad seigia þad/ ad hañ være Konguriñ Christus.

O þier Folsku Tungur/ og oblijuget Lygemuñar/ Nær villde hañ villa Tru fyrer Folkenu? Kieñer hañ ecke bæde jdran z Yferboot z Syndaña Fyrergiefning

ing ollū Riettruudum? Kiende hañ ecke rietta Guds Gotu ꝛ Sañleika? ꝛ greidde ydar Fætur a Veg Fridarens.
Nær fyrerbaud hann Skatt ad giallda Keisaranum? Sagde hañ ecke so vid ydur/ Giefid pad Keysaranum huad Keysarans er/og Gude huad Guds er. Og ad hañ ønguum Mañe til Hneyxlunar edur ills Epterdæmis være/liet hñ Petrum giefa Skattpeningiñ fyrer þa bæda til Capernaum. Nær synde hñ sig j þui ad leggiast epter Veralldlegu Rijke ꝛ Konglegre Stiett? Hapde hñ sig ecke vndan ꝛ flwde/ þa Landsfolkid j Galilea villde hñ til Kongs taka.
Eñ samt og ædur er hañ sañarlega eirn Kongur/sem er sa Dyrdareñar Kongur/ vm huorn skrifad er/ Fagna þu Dotter Zion/ꝛ vertu glod Dotter Jerusalem/Sia/þiñ Kongur kiemur til þijn Riettlætur og Hooguær/Fatækur/ rijdande eirnre Osnu og Fola Klifbærrar Osnu. Þetta sau þeir Gydingar allt

 samt

saman. Psal. 24. Zach. 9.
Drottiñ Jesu/ Lausnare miñ/ þeir vpp luku siinum Ogudlega Muñe a moote þier/ z toludu eiturlega med siinum Fol/ skum Tungū/ opsækiande þig an saka. Og þo þu værer Riettlætir z einskis il ls valldur/ þagder þu þo samt/ z ansad/ er þeim onguo. Þu varst sem daufur z Mallaus / sa eingeñ motmæle hefur j siinum Muñe. Psal. 38. z 98.
Skoda hier/ Sal miin/ huornen þeir hafa farid med þiñ Lausnara/ Merk z legg j Miñe/ ad þetta var eirn Speig/ ell vm hans Christne/ Þui aller sem gud lega lifa vilia j Christo Jesu/ hliota eir neñ Opsokn z Motgang ad liida. Lære sueirneñ er ei yfer Meistara siinum/ og Þioniñ ecke yfer siinū Herra. Þad ma duga/ þo Læresueirneñ sie so z hñs Mei stare/ z Þioniñ so sem hans Herra.
Sal miin/ hafe Diofulleñ z Heimur eñ opsokt þiñ Lausnara/ Þui mættu liia ka vid Ofride z Opsokn hwast.

Kom mier til Hialpar/Drottin̄ Jesu ad eg jafnan̄ audsyne mig/ eg sie þin̄ tilsettur z san̄ur Þion/ j Þolenmæde z allra Handa Neyd og Angist/ j Krossi og Motgange/ j Vokum z Festū/ j Skijrlijfe z Vidurkien̄ingu/ j Langlundargiede/ Hogvære/ j Heilogum Anda/ j ofalsudum Kiærleika/ j Orde San̄leikans/ j Krapte Drottins/ med Herklædū Riettlætesins/ til Hægre z Vinstre Handar/ j Heidre z Vanheidran/ j godu Ryckte z Vanryckte/ z ct. So sem Fatæker/ en̄ þo marga audgande/ eins z Snauder/ en̄ þo a ollu Nægd hafande/ So sem Þr ed eckert hafa en̄ eignast þo alla Hlute.

Hialpa þu mier Drottin̄ Jesu/ ad eg æ valt sie til reidu ad lijda med þier/ suo eg æfenlega verde j þijnu Rijke/ Amen.

Vm þa Dyrdlegu Jatning Christi fyrer Pilato.

Aþuga þessa Jatning/ Sal mijn/ þa Pilatus spottade z spurde ad/ hu ort hn̄ være Kongur Gydinga/ þa þag

 de han̄

dе hañ ei leingur/helldur sagde/ Mitt
Rijke er ecke af þessũ Heime/ Være mitt
Rijke af þessum Heime/ þa mundu mijn
er Þienarar strijda fyrer mig/ so eg ecke
j Hendur selldist Gydingum/ Eñ nu er
mitt Rijke ecke af þessum Heime. Og s
Pilatus framar œ̃radest ad/ z spurde/
Þa heyre eg þo/ ad þu þikist Kongur ve
ra/ sem villde hañ seigia/ Vestings Ma
dur/ Huada Ohamingia kom ad þier/
ad þu tekur til bragds ad lꝏta þig Kon
gs Nafne kalla. z c. Þa giørde Christ
ur greinarmun a mille þessa Heims Ko
ngs Rijkia/ z sijns andlega Rijkis/ z sag
de/ Eg er ad sønnu eirn Kongur/ og er
þar til boriñ/ og j Heimiñ komiñ / ad eg
Vitne bere vm Sañleikañ/ Huør nu er
af Sañleikanū hañ heyrer mijna raust.
Ad sønu Drottiñ miñ Jesu/ varstu sa
Dyrdareñar Kongur/ þo Heimureñ for
acktade þig/ þu varst sa Afreksklappin
sem vt sendur varst af Gude ad hialpa.
Þu ert sa vtualde Drottins/ huørn Gud

hia

hiá ødrum Mønnum til hefdar sette/ og smurde med sijnu Heilaga Vidsmiøre: Þu ert sa Kuistur Dauids/ sem ert eirn vel rijkiande Kongur/ giørande Dom z Riettlæte a Jordunne.

Nu pótt Heimenum lijtest ecke á pitt Rijke/ pád kiemur so til/ ad pad er andlegt enn ecke veralldlegt/ Þu sem ert vor Kongur/ sitiande til pijns Fødurs hægre Handar/ j Dyrd Himnanna/ safnar pier Vnderssátum j pinne christelegre Kyrkiu hier á Jardrijke/ inn OrdeSannleiksins/ z vtdeiler med pijnum Vtuøldum Riettlæte z Syndanna fyrergiefningu/ Heilogum Anda/ z pui eilijfa Lijfe.

Jardnesker Kongar rijkia/ z festa sitt Rijke med Strijds magt z Mykelmennsku. Enn pu ert Drottinn Kongur Sannleiksins/ Þu sender pitt Ord/ z saman kallar pitt Folk med heiløgu Herlwdre/ pui pitt Ord er Sannleikurinn/ z Kraptur Gus/ sem holpna giorer pa sem á p trua.

Jardnesker Kongar Rijkia/ z peirra

Gótz og Gaafur eru Jardlegar og fafei ngelegar. Eñ þu ert Kongur a Himnū og ert rijkt af Sañleikanum/þiñ Aumū til Hialpar. Gud þiñ Fader hefur þig sent ad kienna Faauijsum/sundurknosud Hiortu ad grœda/þeim Herteknu Lausn og Frelse ad boda/ Nadartijd Drottins ad kuñgiøra/og þañ Dag hefndar Dr ottins øllum Sorgfullum til Huggunar Þu ert komiñ med Bodskap Fridarins/ og hefur elskad þijna Christne/og þig j Daudañ giefid fyrer hana. Þu ert Up prisañ og Lijfid/Huør a þig truer/hañ lifer/tijka þo hañ deyie.
3 Jardneske Kongar rijkia/eñ þo ska mā stund/og eru sijnum Undersaatum vt vm stundlegañ Frid. Eñ þu lætr þijna Christne vid þessa Heims Kroſs og Mot gang beriast/ so hun giegnum Synder og Anauder komest j þitt eilijfa Rijke.
4 Jardneske Kongar rijkia/eñ þo ska mā Stund/og verdur burt kipt þa minst varer. Eñ þitt Rijke Drottiñ Jesu va rer eilijflega.
Lof

Lofadur sie Gud Drottiñ z Fader vors Herra Jesu Christi/sem oss hefur af Myrkrunum kallad j sitt dasamlega Lios/og til eilijfrar Dyrdar/og hefur sett oss j Rijke siins Sonar/hia huørium vier høfum Endurlausnena j hans Blode/sem er Syndaña Fyrergiefning/ og obrygdula Von eilijfs Lijfs.

Drottiñ miñ Jesu Christe/þu Kong ur Dyrdareñar/sem elskar Riettlæted og hatar Ranglæted/Gief mier þiñ Heilaga Anda/ad eg kuñe hafa mig j Hoofe j þessare Verolldu/þui eg veit ad þesse Hieruist endast. Vñ þu mier/ad eg elske Sañleikañ z Veg Fridarins. Forda þu mier Afguðadyrkan z Lygñ/z hallt mier j riettre Kyñingu þijns vilia. Laat mig j afnan hlijda þijnu Orde/z fylgia þiñe Raust/Rotfest þu j mier kroptuga Tru þijns Nafns/ og fyll mitt Hiarta med stoduga von til þijn/ vm þa eilijfu Sæluhialp. Laat mig ecke vnder gägä Ok fra Vantruudu/so ad eg lijkest ecke

Sonum þessarar Verralldar. Þui þess-
arar Veralldar vegur liggur til Heluijt-
is. Hialpa þu mier sem ert sa eilijfe Ko-
nungur Rietelætesins/ þa mun mig ecke
neitt skada. Lat mig sækia epter þui/ s
pad eilijfa er/ þar þu situr til Guds hæ-
gre Handar/ eñ ecke epter þui sem hier a
Jardrijke a heima. Og nær mier kann
nockud a mote ad ganga/ lat mig Hug
hraustan vera/ z vm hiuxa/ ad þu yfer
vanst Verolldena. Lat mig þui ecke gl-
eyma/ ad so sem þu hlaust ad lijda/ suo
hliota z þijner Lijmer ad lijda Mootga-
ng. Lat mig þui ecke gleyma/ DRO-
ttiñ minn Jesu/ ad vier erum Børn Nei-
lagra sem voñu epter ødru Lijfe/ huort
þu munt giefa þeim sem hia þier stødug
er j Truñe standa. O Jesu þu Kongur
Dyrdareñar/ Huad mig þyster mijna
Sal epter þier/ mijnum lifanda Gude/
Nær mun eg koma þangad/ z skoda þitt
Blessada Auglit? Amen.

Huor

Huor Christin̄ Madur sie til reidu Daglega/ad giøra grein a sine Truarjatningu.

HAß pad Epterdæme/ Sal mijn aþ Drottne/ad þu Daglega siert til rei du/ad giora grein a þiñe Tru/ z ad and suara/ huor sem vill vita/ vid huada Von þu lifer. Þui huor sem Sonerin̄ medkieñer þyrer Moñunū/þañ vill hñ medkieña fyrer sijnum Himneska Fodur. Eñ huor hm̄ afneitar/þeim vill hñ aþ neita fyrer sijnum Himneska Fodur.

Halltu a Sañleikanum/ allt j Daudañ Sal mijn/ z Drottiñ mun fyrer þig str sijda/ Vert ecke sem þeir ed Lofa myklu/ med stoorū Ordum/ eñ eþna þa jlla Neit en sijdañ. Helldur skalltu eirneñ þyrer Kongunū ræda vm Herrans Smkkinial z ecke skamast þijn. Lat mig ei ostast þa/Drottiñ/sem Lijkamanum tyna kun na/eñ ecke Saluñe/Helldur lat mig of tast þig/ sem Sal og Lijkama mætt j Heluijte tortijna.

Sakleise Christi openber
ast allstadar.

HEyr til Saal myn/ huad liooslega vpp kom þyns Lausnara Sakleyse. Fyrst sagde Suikarin Judas. Eg hefe jlla giort/ad eg sueik saklaust Blood. Pilatus visse z vel/ad Gydingar hofdu aþ Natre z Oþund gripid Jesum/z þui vegna vitnade hañ vm hans Sakleyse j þrim reisur/z leitade miog vid ad fa hañ lausañ. Herodes fañ ecke neina Skulld hia hm̃. Vm syder sende Pilati Nwo fru honu Bod/ z sagde/Faastu ecke vid þañ Rietlaata/ Þui eg heþe j Dag ma rgt lidid hans vegna j Sueþne.

Huad hafder þu nu giort/ þu Trw lynde Þion Drottins/ad þu skylldeᵣ suo fordæmdur verda? Huad hafder þu bro ted/z huør var þyn Dauda sok? Eg/ Drottin min/eg var Sok z efne þyns Dauda/ eg hef þui ollad/ þyn Saar og þynar Akomur hef eg veitt þier/og þy na Angist heþ eg giort þier med myñ Synd

Syndum. Þu varst þijns Fodurs eina Sonur/a huorium hann alla þockn an hafde/þui kuñe eingiñ þier vm neina Synd ad kieña/Onguum hafder þu jll giort/eingiñ Flærd var funden j þijnum Muñe/samt z ꜳdur hefur þu þijnst fyrer oss Synduga/og ert ordiñ Bøluan fyrer oss/so þu leyster oss af Løgmꜳlsins Bøluan.

Heyr þu saklausa Lamb Guds/ sem allar Heimsins Synder barst a þijnū Herdum/ Laat mig alldrei gruflnast j mijnum Syndum/ Laat mig lifa z deyia j þeirre Huggun/ad allar mijnar Synder sieu med þinne saklausu Pijnu betalar og bitaladar/og allt þad mig vantar haf er þu med þijnum Dauda mier vtuegad/ Am̄.

XV Capitule.

Huorsu ad Barrabas Mordingiñ fieck Lijf/enn Christur var Hudstrykttur (hæd dur/og til Dauda Dæmdur.

Nꜳ tijdeñe var Landsdomareiñ vanur ad giefa Folkenu/eirn Fanga lausañ/þañ sem

 þeir

þeir vmbœde. Enn hann hafde i þad ſinn eirn Fanga ſem miøg var Nafnkiendur/ ad hann være Illrædis madur z Mordin ge/ſa hiet Barrabas/ ſem fyrer Vpp hlaup var fangadur/ huor ad i ſama Vpphlaupe er i Stadnum var ſkied/ ha fde Mans Bane orded. Og Folked gi eck vpp/ og bad ad Pilatus giorde ſem hann var vanur. Og þa þeir voru ſam an komner/ſagde Pilatus til þeirra/Þi er hafed til Sids ad eg giefe ydur eirn Fanga lauſann/huorn vilie þier nu lau ſan hafa/ Barrabam eda Jeſum/ þann Kong Gydinga er kallaſt Chriſtus? Þui hann viſſe vel ad Kiennemanna Hofd ingiarner høfdu af Ofund ofurſellt hann.

Og ſem Pilatus ſat nu a Domſtolnum ſende hans Hwsfru til hans/ z liet ſeig ia hm/ Hafdu ecke þar ad giora med þann hinn Riettlæta/ þui eg hefe i Dag margt lidid i Suefne hans vegna.

Enn Kiennemana Hofdingiarner og Olldungarner tølydu vm fyrer Folkenu og

og eggiudu þad til/ ad þad skyllde bidia vm Barrabam/ en Lyfflata Jesum. Þa andsuarade Landsdomariñ/ og sagde vid þa/ huorn vilie þier ad eg lausan giefe af þessum tueimur? Þa hroopade allur Lydurin og sagde/ Burt mz þeñañ/ og gief oss Barrabam lausañ. Þa kalladе Pilatus eñ aptur til þeirra/ viliande læta Jesum lausan/ og sagde/ Huad skal eg þa giøra af Jesu sem nefnest Christus? En þeir hroopudu aptur / Krossfestu hñ/ Krossfestu hañ. Þa sagde hñ i þridia siñ til þeirra/ Huad illt hefur hñ giørt? Eg fiñ ongua Daudasøk med hm̄ Þui vil eg læta refsa hm̄ og giefa hañ so lausañ. Eñ þeir hroopudu þess meir Krossfestu hañ. Og þeir lꝍgdu ad hønum med myklu Kalle/ ad hñ yrde Krossfestur/ Og þeirra Hliod og Kieñemaña Hoͤfdingiaña tooku yfer.

Þa tok Pilatus Jesum og Hwdstrykte hann. Striidsmeñ Landsdomarans fooru med hañ inn i Þinghwsed/ kollu

tu samañ allañ Flock Þienaraña/ afkl
ædu hañ/ ꝛ løgdu yfer hann Purpura
Kyrtel/ ꝛ flietludu Koronu af Þyrnum
og sett

z settu a hans Høfud/z feingu hm̄ eirn Reyrlegg j hans hægre hønd/bugtudu sig þ hm̄/z spottudu hn̄ seigiande/Heill vertu Kongr Gydinga. Og þr slou j hans Andlit/hræktu a hn̄/toku Reyrlegg in̄ og slou hn̄s Høfud med/fiellu a Kne og spottudu hn̄/og lietust tilbidia hn̄.

Pa gieck Pilatus vt til þeirra aptur og sagde/ Siaid/ eg hefe han̄ vt aptur til ydar/so þier vitid ad eg fin̄ ongua søk med honum. So kom Jesus wt/ beru de Þyrnekorónu og Purpura Kyrtelen̄. Pilatus sagde vid þa/Siaid Man̄in̄.

Enn þa Kien̄eman̄a Høfdingiar z Þra Þienarar sau hn̄/hroopudu þeir og søgdu/Krossfestu/Krossþestu hn̄. Pilatus sagde til þeirra/Take þier hn̄ og kr ossfestid/þui eg fin̄ ongua Søk med honum. Gydingar svorudu honum/Vier hofum Logmaal/og eptet voru Logmaale skal han̄ deyia/þui han̄ hefur sig sialfan̄ ad Guds Syne giort.

Pa Pilatus heyrde þad Ord/ vard

Svj han̄

hañ hræddur/z gieck jñ aptur j Þinghwsid/ z sagde vid Jesum/ Nuadan ert þu? Og Jesus ansade hønum ønguu. Þa sagde Pilatus/ Villtu ecke tala vid mig/ Veistu ecke ad eg hefe Magt til ad kroßfesta þig/ z Magt ad giefa þig lausan? Jesus suarade/ Þu hefur ønguа Magt yfer mier/nema þier være gief fen hun hier ofan ad/ Þui hafa þr meire Synd/sem mig hafa þier j Hendur sellt. Og vpp fra þui leitade Pilatus vid ad lata hañ lausañ/Enn Gydingarner kolludu z søgdu/Later þu hann lausan/þa ertu ecke Vinur Keisarans/ Þui huør sig ad konge giorer/ hañ er j moote Keisaranum.

Þa Pilatus heyrde þad Ord / leidde hñ Jesum vt/setteſt a Domſtoleñ j þm Stad sem nefndeſt Hæſtotur/a Ebreſka Tungu Gabbata. Eñ þad var Affanga dagur Þaſka nær siottu Stund. Og hañ sagde til Gydingañа/Sia þetta er ydar Kongur. Eñ þeir kølludu

Burt

Burt/burt med hañ/Krossfestu hñ. Pilatus sagde/ skal eg Krossfesta ydvarn Konung? Kieñemaña Hofdingiarner suorudu/Vier hofum onguañ Kong ne ina Keisarañ.

Pa nu Pilatus sa/ hañ kom onguu til leidar/helldr munde par verda af me ira Upphlaup/syndest hönu pad af/ad giora Folksins Vilia/ z dæmde ad pra Bon skyllde skie/ took Vatn z puode sig nar Hendur/par fyrer Folkenu/z sagde Eg er saklaus j Blode pess hins Riett lata/siae pier par fyrer. Pa suarade al lt Folkid og sagde/ Hñs Blod koine yfer oss og vora Nidia.

Pa gaf hñ peim Barrabam lausann sem fyrer Upphlaup og Mañdrap var fangeñ/vm huörn peir badu/eñ Jesum hæddan z Hwdstrycktan/fieck hñ peim i Hendur/epter peirra Vilia/so ad hañ være Krosspestur.

Eintalcd.

Svñ Gyd

Gydingar apsogdu Jesum/ en̄ bædu vm Barrabam.

Vgleid hier fyrst mijn Sal/ huo rnen̄ þeir Gydingar afsogdu þan̄ Heilaga z Riettferduga/ og bædu vm Barrabam/ ad han̄ mætte laus ver da/ en̄ Hofdingia Lyffsins Lyfliatu þeir Pilatus vijse ad Jesus var saklaus/ og þar fyrer leitade han̄ vid ad lata hn̄ la usan̄. Og med þui hans vane var/ad giefa þeim eirn Fanga lausan̄/ þa læt ur han̄ þa ecke vm fleire eiga ad velia/ en̄ vm Jesum z þan̄ Man̄dr apara z ill rædis man̄ Barrabam / Meinande/ ad þeir munde helldur vilia ad fa Meinla use Jesus af Nazareth være giefin̄ la us/ en̄ hin̄ vonde Mordinge/ epter huo rs Dauda alla adra langade. En̄ þeir i r Portu voru so beisk z grom/ ad þeir hefdu forre ollum Strakn̄ z Mording tum hlijft/ helldur en̄ þr hefde latid Je sum þan̄ Riettlata lausan̄. Þui hroop udu þeir so/ Burt/burt med þen̄an̄/ z gi efoss Barrabam lausan̄.

En̄

En mijn Saal/ þetta er ecke ſkied fỏr giefins/helldur þier til Huggunar. Þui Mordingiñ Barrabas merker Adam/ z alla hans Nidia/ J þañ mata/ Ad ſo ſem Barrabas vegna ſijns Mords z jllra Verka/ hafde Daudañ forþient/ So hafde Adam fyrer ſig z ſijna Nid-ia/ eilijfañ Dauda z Fordæming forþi-enad. En Mordingiñ z Adam med ſij-num Nidium/ þeir vrdu frij og frialſer/ eñ ſa Meinlauſe Chriſtur hlaut ad dey-ia/Þuiad ſo ſem aller j Adam dou/ſo ve-rda aller j Chriſto lifande.

Þar fyrer miñ Herra Jeſu/þo eg ſie eirn af þeim ſtærſtu Syndurum/ þa vil eg ſamt ecke øruænta mier Myſkunar/ Þui eg veit þad/huar mijn Synd er meg-tug ordiñ/þar er þijn Naad langtum me-gtugre/Og huør ſa ſem øruilnaſt j ſijn-um Syndum/ ſa neitar þui/ ad þu ſiert Naadugur. Nu kann ecke meire Gud loſtun ad vera/ helldur eñ ſu/nær Mad-ur efaſt/og øruænter ſier Guds Naadar

sa same seiger nei vid Guds Mÿskun/ Sannleika z Almætte/huar vppa eg set alla mijna Von. A hns Nad vona eg þui eg veit ad j hønum hefe eg Guds Barna Rad odlast. A hns Sannleika vona eg/þui eg veit ad hanns Fyrerheit mune alldrei liuga ad mier. A hns Almætte vona eg/þui eg veit ad min þesse Lausnare er Almattugr ad hialpa mier af Syndenne og allskonar neyd. Nu þo mitt eigid Hiarta vilie mogla a moote mier og seigia/huor ertu þess þijn auma Manneskia/ ad þu meiger þier slijkrar Hialpar vona? Huad kantu til hennar ad vinna? Þa andsuara eg hreystelega z seige/Eg veit a huorn eg true/hn same hefur sig i Daudann þ mig giefid/ og mi er med sinne Vpprisu eilijft Riettlæte og Lijf afrekad. Þessu hefur þu mier Dro ttinn minn Jesu heitid/ þar fyrer muntu þad eirninn hallda/þui þu ert bæde sann ordur og Almattugur/Amen.

Sa saklause Christus verdur Hudstryktur/sin Spillucke. þess

ÞEssu næst liet Pilatus Hwdstrykiā Jesum/ og hugdest þar med ad stilla Gydinganā Grimd/ hañ meinte ad þeir mundu þa aumka sig yfer hønum.

Strax sem hañ veik j þeñan Veiginn vid Striijdsmennena / jafnskiott gripu þeir Jesum/ flettu hñ siijnum Klæduin/ bundu hañ z Hwdflettu hañ. Eñ þad saklausa Lamb/var siijns Hinneska Fød durs Vilia hlydid/ villde øngun þessu j mote briotast/ liet þa fara med sig sem þeir villdu.

O mijn Sæl /huad hrædelega hafā þeir vtleikid þiñ Lausnara/ Eeingeñ Li mur var heill a hans Liijkama/ so hapā þeir med Vøndum z Suipum hñs sak lausa Liijkama sært z lemstrad/ ad eing iñ Æsle var heill a hans Hwd. Avuñ/ Sa sem allre Verollderie Myskun veit er/ hñ fieck ecke hiñ miñsta Vægdar dr opa/edur lynkind hia þssum Kuolurum/ Avuñ mijn Sæl/ veina z grát yper þijnum Syndum/med huorium þu hafder

 forþiënt

forþient þa eilijfu Nwdst: oku j Helujtē z fordæmmnguna/ Og græt yfer þijnum M:sgiørdum/ sem til eilijfra Kuala ha pa vñed. Eñ þu miñ Lausnare liest þig j minn stad Hwdstrykia/ z frelsader mig so fra Andskotans Bende.

Drottinn minn Jesu/ sim so varst fyrer mijnar Synder særdur z blodgadur/ Læ kna þu Sæar minnar Syndugu Samui sku/ med þijnum Vndum/ z græd þu mitt alsæra Hiarta/ med þijnum Bloodlæk/ium z Benium/ Amen.

Ecce Homo/ Sia þu huad sæar
liga Lausnarenn var til reika.

NV sem Jesus var so aumlega vtleik iñ/ hwdstryktur / bariñ/ lamiñ/ særd ur/ z allur Bloodrisa/ þa took Pilatus hañ/ z leidde hañ burt med sier/ wr Pi nghwsenu/ ættlande ad þa þeir Gyding ar sæe huørsu jlla hann være vtleikiñ/ þa mundu þeir aumka sig yper honum/ z læta hñ verda lausañ. Og þui sagde hañ so/ Siaed Mañin/ Eg hefe giefid hm̄

hm̄ Rꝏdning/ heimtid ecke meira/ ſaat id þetta nꝏgia. Eñ þeir Gydingar vill du ecke lȳta til Jeſum/ ſneru ſier vndan/ kolludu z ſogdu/ Burt/burt med hañ.

Eñ þu miñ Sꝏl/ giør ecke ſo/ helld ur haf þijn Augu a Lauſnaranum med jafnade/ og ſkeika ecke. Sia z hyxa vm huad Blodriſa hñ var/ Siꝏ/ huørniñ Blodid lagade vt/rañ ofanepter hanns Lijkama. Nu kant þu ecke ad ſeigia/ miñ Vinr er biartur/ z riodur/ wtualiñ af morgum Þuſundum/ Helldr ſo/ Miñ Vinr er blꝏr z Blodugur.

O Jeſu Chriſte/þu allra Frijdaſte medal Mañanna Sona/ Huar var nu þijn Fegurd z Prijde? Huad ſꝏrgrꝏtele ga varſtu vtleikiñ? Huad Oſynelegur varſtu ordiñ/huad ſundur kramiñ z ma reñ var þiñ heilage Lijkame.

O Drottiñ Jeſu Chriſte/ huad ſkal eg giora? Huørniñ ſkal eg mijna Hiart ans Hrygd ſtilla? Eg vil taka allar miſ har Synder/ z allan Ohreinleika z kaſ

ta þĩ j þynar heiløgu Vnder/og j þijn Saar/sem þier miña vegna giord hafa verid. Þeim vil eg sockua nidur j þijn ar Vnder/ so ad þra verde alldrei minst framar meir. Drottiñ miñ þuo þu mig z hreinan giør/af øllum mijnum Synd um og Misgiørdum/med þijnu Heilaga Blode/ Am̃.

Gydingar afseigia siñ eigenn Kong.

Sia nu/ Sal mijn/ huad omyskũsam legt ad er Steinhiarta þessara Gyd inga/ og huørsu þeirra Girnd verdur alldrei fylld. Strax sem þeir sia nu Chr istum so vtleikiñ af Pilato/ þa hroopa þeir vpp aller saman/ z seigia/ Burt/ bu tt med hañ/ Krossfestu hañ. Kong Dy rdareñar afseigia þeir/ a huørn aller þe irra Fedur vonudu/ z seigia/ Vier høfũ ecke Kong añañ eñ Keysarañ.

O þu galda z dærlega Þiod/ þackar þu so Gude þijnum? O Drottiñ Jesu/ Þu komst til þijns Heimilis/ enn þijner þeck

þeckfu þig eige/Þu varst ecke næsta an⸗
litlegur/nie prydduᷣ/ Þeir sau þig/enn
eige var þuilijkt/ad þeim kyñe a þig ad
lijtast. Eñ mier lijst þu hinn fegurste
medal allra Mañaña Sona.
Drottiñ Jesu/mijn Saal veit/ ad þu
varst þui sendꝛ af Gude' j þeñañ Heim
ad þu skyllder pijnast ꝛ deya fyrer vor⸗
ar Synder/ ꝛ allskonar Smæn ꝛ Fyrer
litning vppa þig taka/so þu Synder vo
rar kuittader/Daudañ ꝛ Disꝛuliñ yꝑ⸗
eryñer/Riettlæted aptur giæfer/ꝛ þ eilij
fa Lijf. DROTtiñ miñ Jesu/lát mig
alldrei vid þig skiliast eilijflega/ Amen.
Strijds Meñerner endurnyudu Hæ
dungarnar vid Christum.
HVad hafast nu Strijdsmeñerner ad
a medan? Þeir kalla saman Flockiñ
allan/ ꝛ henda gamā ad Christo/Fyrst
hañ sagdest Kongur vera/ þa kasta þr
yfer hañ Konglegū Skrwda/þo ogodū
sem var aꝑgomul Purpura Kapa/ꝛ sti⸗
etta Koronu af Þyrnum/og setia hana

a hans Hofud/ z þreingia hēñe so fast
ad Blodet lagade ofanepter hønum/og
þeingu honū Konglega Spýtu i Hønd
sem var eirn Reyrleggur/kipptu honum
japnþramē af Hende hønum/og lomdu
vm hans Hofud þar med/þar med syn
du þeir hønum Konglega Virding/bug
tudu sig fyrer hønum/heilsudu hønum/
z tilbadu hañ/lomdu hans Asianu/og
hræktu a hañ.

O Drottiñ Jesu/ þeir flycktust sam
an a mote þier/z glødduft af þiñe beist
re Anaud. Þu varst sa fyrerlitnaste/ful
lur Eymdar og Veykleika. Þeir þig
sau/hrædduft þig/ opnudu sinn Muñ j
mote þier/z hristu siñ Hofud ad þier.

Drottiñ miñ Lausnare/Þui ertu ord/
eñ Spott Folksins? Og þaracktan Lyd
sins? Þess vegna Drottiñ/ad þu frelsa
der mig/fra þui eilijfa Spotte/Hade og
Skøm Heluijtis. Og þo sa Ogudlege
Flockur spottade þig/ þa ertu samt miñ
Kongur og min Drottiñ/og ert þar til
fæddur

fæddur j þeñan Heim/ ad þu vilier miñ Kongur z Lausnare vera.

Drottiñ miñ Jesu/ sem miña vegna polder þa þraunguu Þyrnekoronu/ Gief mier ad eg med Truñe a þig/ meige ødlast þa Lijfsins Koronu/sem fyrerbugud er øllum þeim sem a þig trua/ og þig elska af Hiarta/ Amen.

Vm Þolenmæde Drottins/j øllum þessum Hardungum z Hørmungum.

HVgleid þu hier miñ Sal/þa stooru Þolenmæde þiñs Drottins/ So þu heñar miñest/z stert þolenmood/ ef þier kiemur nockud til ad lijda fyrer hanns Nafns saker/Laat þier til Hugar koma þad hann sagde/Læred af mier/ Eg er hooguær z af Hiarta Lijtelatur.

Þar fyrer skalltu vera til reidu/allra Handa Motgang/eirneñ Daudañ sialfañ/hans vegna ad lijda. Offsæke ock ur þig/eda hreke/ þa seigdu af Hiarta/ Jordena a Drottiñ/og allt huad j heñe er/hañ a Heims kringluna z huad þar

j bygger. Og vilie nockur saga þig j sundur/ þa hefur þu Spamañsins Esa iæ Dæme. Vilie nockur dreckia þier/ þa hyxa þu vm Jonam Spamañ. Sie þi er j Elld kastad/ þa þeink vm þa þria Meñ j Elldsofnenū j Babilon. Verde þier ƀ olm Dyr kastad/ þa hyxa vm Da niel Spamañ/ sem kastadr var j Leona Grøfena. Vilie nockur gryta þig i Hel hyxa til þess ƀyrsta Pijslaruotts sm̄ var S. Stephanus. Sie fra þier tekid allt ꝧ þu att/ þa hyxa med þier s̄ S. Job seiger/ Naken̄ kom eg aƀ Modurlijƀe/ nakin̄ mun eg j burt ƀara. Lijder þu noc kurn Ortett/ gief þad j Guds Hendur/ hañ kañ þess heƀna. Faer þu Skada eda Tion/ gieƀ þad j Guds Hendur/ hn̄ kañ þad bæta. Berer þu Hrygd og So rg/ gieƀ ꝧ j Guds Hendur/ hn̄ mun þin Huggare og Grædare vera. Eiger þu Daudañ ad lijda/ gieƀ þad j Guds Hen dur/ hañ mun þitt eilijfa Lijf vera.
Veittu mier Drottin̄ min̄ Jesu/ slijka Christ

Christelega Þolenmæde/til allra þeirra Hluta sem mig meige æstrijda/ad eg lijde og vmbere alla hlute j þijnu Nafne/ Lat mig ei girnast Mönunum ad þock nast/þui ef þad verdr/þa er eg ecke fra mar þiñ Þion.

Drottiñ æuijtar Pilatum/vegna
hans Metnadar.

HEgar Pilatus hroosade þui/ ad hañ hefde Magt ad giefa Jesum lausan og ad Krossfesta hann. þa ansade hönum Jesus/ seigiande/Þu hefder önguа Magt yfer mier/være þier hun ecke hier ofan ad giefeñ.

Ja ad söñu mijn Sal/Eckert gietur Madurиñ tekid af sier til/nema þad se giefid hönum af Himnum. Ach/ huad vill þa þesse auma Molld og Aska med siñ Hroka? Ecke er hun añad/eñ andstyggelegr slæmur Saur/ lijka a medan vid Lijfed lafer? Þui hefur Drottiñ a vallt/Drambseme Maña læckad/z hen ne vm koll kastad. Gud hefur hrunded

 Molld

Wolldugum af Stole/ eñ vpphoof Lijtelæta/ þui hañ stendur a mote Drambla tum/ eñ Lijtelætum giefur hañ Naad.

Hialp mier Drottiñ Jesu/ ad ganga z lifa sem þu mier skipad hefur/ z j þui Kalle z þeirre Stiett ad þiona/ sem þu hefur m.er til sett. Eg veit ad soñu Drottiñ/ ad Maduriñ hefur ecke raad a siñum Giordum eda Frammferde/ Send mier þui þiña Speke af Himnum/ og af þiñu Welldis sæte/ send mier hana/ ad hun hia mier sie/ z med mier Aruide so eg vite z giøre huad þier liukar/ Lat tu mig æuallt/ Drottiñ Jesu/ Goodum Raadum hlyda/ z Aminingar þiggia/ so ad eg hyggnest.

Dauda Vrskurduriñ yfer Christo.

AThuga pad eirneñ/ myn Sæl/ huornen Pilatus fellde Dom yfer þiñ Lausnara/ so ad hñ Lijflietest/ epter þui sem Gydingarner hootudu hm̃/ seigiande/ Later þu þeñan lausañ/ þa ertu ecke Keisarans

arans Vinur. Þa vard Pilatus hrædd ur eñ meir vm sig/ fyrer Keisarans Reide/ecke fyrer Guds Reide/þar fyrer seiger hañ Domiñ vpp/ z dæmer ad Gydingaña Villd skie skule. Og þo hañ þu ꝛc. Hendurnar / z segdest saklaus j hũs Blode/þa gaf hñ samt þañ Saklausa Jesum j þeirra Valld/ z dæmde ad þeir ta Vilie skyllde framgang hafa/ ad hñ være Krossfestur.

Huad ranglega er Drottiñ sa Riettlaate Domare dæmdur? Sem koma mũ ad dæma Lifendur z Dauda.

O þu Ranglaate Domare Pilate/þui dæmer þu so rangañ Dom yfer mijnum Drottne? Huør jllgiørd var vitnisfost vppa miñ Lausnara? Huada Vitne komu fram a mote hønũ? Voru þeir ecke hans Fiandmeñ? Ja/ þeir sømu voru þar Sakaraberar og Vitniñ. Er ecke plagsidur ad giefa þeim Sokudu frest/ so þeir vtveige sier sijna Afsøkun? Eñ miñ Lausnare var vm Midnætte fangin

z til næsta Morgūs hæddur/spottadur/ og med Nræfum spyttur/z ad Morgne sneṁa hwdstryktur/z jafnskiott til Dau da dæmdur/og til Aftokustadarins leid dur. Pu visser ædur/ ad Gydingar hof du aþ Natre þangad hñ z ofurselt/Pui dæmder þu hann til Dauda moote þiñe eigeñ Samuisku? þu þuoder þijnar Ne ndur/ enn huør vill þuo þad Saklausa Blood aþ þiñe Samuisku?

Eñ gledst þu hier vid mijn Saal/ þui med þessum hætte ertu fra þeim stran ga Dome frials ordiñ z kuitt. Pui hu ør a Soniñ truer/ hañ mun ecke dæmd ur verda. Nu mattu æuallt med goodu Giede koma fyrer Guds Nadar stool/ so þu hans Myskun odlest/z Lijkn finn er nær þier aliggur.

O þu allra sætaste Herra Jesu/sem aþ þeim heidna Lands Domara varst þordæmdur/Lat mig þyrer þessa þijna Elsku z ædra/ æzenlega þier þacker giøra/ Og þa þu kiemur ad dæma Lijsendur og Dauda/ þa gack ecke j Dom vid þiñ Þræl/og minstu ecke a mijnar Synder/hell dur vñ z giep mier aþ þiñe Nad/ad eg med øll um

finni Vt uøldum meige setiast ad þui Rijke/semi þu heþur oss til bwed þra Vpphaþe Veralldar ... ar/Amen:

XVI Capitule

Vm vtfør Lausnarans til Aþ tøkustadarins/og huad þar þleira vid bar

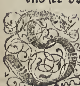
Striids Meñerner toku þa Jes um/þærdu hañ af þeim Kyrk le/ og j siin eigiñ Klæde/leiddu hañ vt til Krossþestingar/z li etu hañ sialfañ bera siñ Kross. Og sem þeir komu vt/fundu þeir eirn Mañ sem þar fram hia gieck/ er hiet Siimon aþ Syrenia/huør ed kom aþ Morkeñe/og huor ed var Fader Alexandri og Rufi/ hønum naudgudu þeir til ad bera hans Kross/z logdu Krossiñ hønum a Herd- ar/ad hañ bære hañ epter Jesu.

Eñ hønum fylgde epter stoor Fiolde Folks z Kueña/sem ed veinudu z grietu yfer hønum. Enn Jesus snere sier vid

þm̃/z sagde /þier Dætur af Jerusalem grætid ecke yfer mier/ Grætid helldur yfer ydur sialfum/ z ydar Nidium. Þui siaed/sa Tijme mun koma/ a huørium þier munud seigia/ Sælar eru Obyriur/ og þeir Kuider sem eige hafa fædt/ og þau Briost sem eige hafa miolkast/Þa munu þier taka til ad seigia vid Fiollin̄/Fallid yfer oss/ og vid Halsana/hylied oss/ Þui ef þeir giøra slijkt vid þad græna Tried/ Huad munu þeir giøra þa vid þad visna.

Eintaled.

Vtleidsla Christi til Kualastadar
ens (er vor Innleidsla j Himmarijke.

Ja þar mijn Sæl/huørnin̄ þinn Lausnare var tekin̄ ap Lande þeirra Lijfondu. Þui ad / þegar Pilatus hafde Domin̄ vppsagt/ þa toku Strijdsmenn erner Jesum/ z leiddu hn̄ vt til Krossfestingarenn̄ar/so þad Løgmaalsins Fyrer mynd

myndan frammkiæme j þessu. Nuorrar Foornar Blood sem Kieñemanna hoþd ingin þærde jnn j þad allra Helgastas fyrer Synndernar/ heñar Kroppur var br endur pyrer vtan Herbudernar. So og eirniñ Jesus/ vppa þad ad hñ med sijnu Blode helgade sitt Folk/ þa liet hañ sig fyrer vtan Borgarhlidiñ pijna.

Drottiñ Jesu/ miñ Lausnare/ Eg gi ore þier þacker/ aþ mijnū Hiartans Gr uñi þ þ/ ad þu villder slijka Smæn fyr er mig lijda/ z liest þig vt af þiñe Eign til Kualastadarens vt færa/ z sīn añañ Spilluirkia vtleida/ Þijn þesse vtganga hun er mijn jñganga j þad eilijfa Lijþ.

Eg bid þig Drottiñ minn Jesu/ sem med storre Hædung z smæn/ varst vt vr þessare Jardnestu Jerusalem leiddur/ Le id þu mig jñ j eilijfa Glede/ Æru z veg semd þeirrar Himnesku Jerusalem.

Hugleid hier/ mijn Sal/ Drottiñ hefr ur þetta til Epterdæmis lated þier/ ad þu skuler lijka vt ganga fra ollum þm̄

 sim

sem Forackta hans Nafn/ og hñs Neilaga Bod med Footum troda. Þui skall tu hapa þig til Vegar/ skilia vid þessa Heims Synder/ z Drottne fylgia/ Huar Meñ vilia ecke þiñ Lausnara hafa/ þar skalltu ei stadar nema/ Helldur stappa Dupt þeirra af þinum Fotum. Eg seige þu skuler hrista Syndareñar Dupt af þinu Hiarta/ med riettre Jdran/ so vid komũst vt til Drottins/ af Herbudum þessa Heims/ z berum so fyrerlytningena med Drottne. Vier vitum sañlega ad hier er eingiñ stadfost Vera/ og vid leitum þess okomna/ sem þo a ad koma/ þui øll Verollðeñ er forspillt/ og forgeingur med allre sinne Vellyst / Gack þar fyrer vt af heñe/ Saal miñ/ so þier hlotnest eckert af heñar Syndum/ edur mœter heñar Plagum. Þui heñar Synder na til Hiñnaña/ og Gud gæter ad heñar ogudlegleika. Megtugur er Gud Drottiñ sem hana mun dæma.

Gief Nad Drottiñ Jesu/ ad eg lijk-

ést ecke þessare Verolld/z mig ei Sãük-
ge med heñar Syndum/ Lat mig æfen-
lega þier fylgia/ vid þig loda/ þier þio-
na/ Lat mig einskis ofka/ einskis leita/
eckert girnast nema þig miñ Lausnare/
vppa þ ad eg afræke hid Stundlega/ eñ
elske z æstunde pad Himneska.

Drottiñ vard sialfur ad bera siñ
þunga Kross a Herdum sier/ vt til
Aualastadarins.

O Miñ Saal/ Huörsu litla Vægd hã
fa þeir viliad sijna þiñu Lausnara.
Þui þa hañ var med öllu vpp giefiñ
og Mættlaus/ þar hañ var þa lidlan-
ga Nott laminn og stryktur/ hrædur z
hraktur/ þo samt þa hneppru þeir þañ
þũga Kross honũ a Herdar/ a huorium
hañ atte ad deyia. Tueir Spilluirkiar
voru med honum vtleidder ad Krossfest
ast med honum. Eñ ei lesum vier skrif
ad/ ad þeir hafe sialþer sijna Krossa bor
id/ Miñ Lausnare/ hñ alleina hlaut siñ
Kross sialfur ad bera.

O þu allra þolenmodaste Herra Jesu
Huad ovmrædeleg var þijn Hlijdne. Þu
varst sa rietke Jsaac/ s sialfr barst Ell
deuidiñ/ þa þier ætte ad Offra. Eñ þu
varst so þreyttur z Mættlaus ordiñ/ ad
þier veitte ecke par af ad ganga sialfum
þo gieckstu samt vnder þa þungu Kross
ins Byrde.

Enn so hefur þu OK vorrar Byrde
(þad er Logmaled) z vort Synda hrijs
(sem var Daudiñ) a þig teked/ z Str
aff þess sem ad oss so freklega þiæde/þ
er Logmælsins Bøluan yfer Syndern
þui Krossiñ þyder Syndena/ z allt þad
Syndañ vegna a oss legst/þad allt hef
ur þu Þolenmodlega fyrer oss borid/þu
saklausa Guds Lamb/ sem barst allar
Heimsins Synder. Vort Straff lä a
þier/so vier værum med Fride/og vorar
Sæler i eilijfre Huggun. Myskuna þu
mier DROttiñ Jesu/ z gief mier þinn
Frid/Amen.

Vm Syrlendska Simon s Krossiñ
Christi vard ad bera.

þe

ÞA Kualararn' sau/ ad Lausnarin̄ in̄i nde verda til leingdar ofveykur vnder Kross byrdeñe/ ottudust þeir han̄ munde slockna vt af/ fyrr enn þeir kiæmust med han̄ til Aftoku stadarens/ Þui gripu þeir eirn Vegfarande Man̄ sem kom Vijfande ad/ Simon ad Nafne/ og hr æddu og neyddu hann til ad bera Kross in̄ epter Jesu.

Miin Sal/ huad Trufastur er vor Gud/ sem eirnin̄ syniest i þessu/ ad synum Syne/ sem var ordin̄ Bøluan yyrer oss lagde han̄ ei meira vppa en̄ hn̄ gat vnd er staded. Og sein han̄ var nu med øllu þreytur vnder þeim þunga Krosse/ sen de Gud hm̄ þa Hialp/ sem med hm̄ bære. Þess vegna/ miin Sal/ nær þu i Ne imenum lijdur Angist z Neyd/ þa kalla þu til Guds/ han̄ mun þier lijkna/ z þitt Angur bærelegt giora. Han̄ mun senda þier einhuørn goodan̄ Simon sem þig styrkie med Raad eda Dad/ Ja/ hann sialfur vill sa Simon vera/ z þier Hia-

 lpa

spá/ Þui hañ er sa sem Mæddum Kráp/ pt eykur/ z styrker ō duger þa Vanmat tugu. Þo vnger z Olwner sleu þa prey/ tast þeir/ Eñ þeir sem Drottne treysta þa nyañ Styrk/ so þeir meige vega sig vpp med Vængium ō Orniñ/ Ad þeir hlaupe z giefest ecke vpp/ Ad þeir gan/ ge z preytest ecke/ Þuiad Kraptur DR ottins er mattugur j þeim Veyku.

O Drottiñ Jesu/ lattu allar miñar Freistingar z miñ Motgang so endast/ ad eg af þijnum Nadar styrk fæe vel stadest/ Amen.

Aller Christnet verda ad bera Krossenn med Christo.

TAk þig vpp Saal miñ/ og lær nu ad bera Krossiñ epter Herranum Chri/ sto/ sem þesse Simon hinn Syrlendske giörde. O huorsu gott og merkelegt er þad hans Kross ad bera? Oh huad sto/ ra Virding z mæte sieck sa Simon þañ Dag/ þa hañ sieck ad hialpa til/ ad be ra vt Krossiñ Christi?

Kross

Drottiñ Jesu/Sæll er sa/sem þier ep ter fylger/hañ geingur ecke j Myrkrun um/helldur sier hñ þ Lijfsins Lios pyr er sier. Eñ sa þier vill fylgia/hlytur fy rst ad afneita sialfum sier/ z Daglega sinn Kross vppa sig ad taka/ og fylgia þier epter.

Sia hier miñ Sæl/Nafe DRottiñ ecke skamast sijn fyrer þig a Krossenum ad hanga/þa skalltu ecke helldur skam ast þijn med þeirre Heilogu Jomfru Maria vnder Krossenū ad standa. Þui huor siñ Kross ecke a sig tekur/ z fylger hønum epter/sa er hans ecke verdugur. Ja/huor siñ Kross ecke ber/z fylger hō num/sa kañ ei hñs Lærefueirn ad vera. Þui tak hans Ok vppa þijnar Herdar/ miñ Sæl/huort ad er sætt/z hans By rde/huor ad er Sæluñe lietthær.

Mogla ecke j mote Drottne/sñ marg ur giorer/Nura helldur ad sier Kiæran agar Drottiñ/z tekur til a sijnu Hwse. Drottiñ miñ Jesu/fyrr eñ þu lijtelæck

 adee

Ader mig/villtest eg/eñ nu fylgie eg þijn nu Orde/ Þui var mier þiñ Alge þyrer goodu/so ad eg þeinge ad læra þijna Do ma. Og þui þroosar sier mijn Saal ap Normunguñe/þui hun hefur Þolenmæ de/ eñ Þolenmæde Reynslu/eñ Reynsl an Bon/eñ Boniñ lætur oss ecke til Sk amar verda.

Hialpa mier Drottiñ miñ Lausnare so ad eg ei lijde eda straffist sem annar Mordinge/Þiofur eda Illuirkie/eda sa sem til añars Embættis grijpur/Helld ur ef so skier/ ad eg eige hier nockud ad lijda epter þijnum Blessada Vilia/ og litla Stund Sorg z Mædu ad bera/eda adrar Freistingar/ þa gief Drottiñ/ ad eg þier mijna Saal bifale/mijnum Tru fasta Skapara/til allra godra Verka. Og þo þijn Hialp kuñe vndañ ad drag ast/ þa giør mig stødugañ ı Bonenne/ Þui þijn Hialp kiemur vm sijder z breg st ecke/ Am̃.

Su seinasta Predikun Christi

sem

Saal mijn/ hlyd þeirre snorpu Predikū sem Drottin̄ Jesus hafde fyrer þm̄ Kuinnum sem han̄ grietu/ z sine Borg z Fosturlande liet epter j sijna Miening. Huad aluarlega han̄ aminte þa ad lata sijna Pijnu sier til Hiarta ganga/og ad giora Jdran/ z Yferboot/og Otæpt sagde þeim fyrer / huada Straffe hiein ge yþer þeirra Hofde.

Ja/ mijn Saal/ þad var Jerusalem sem Drottin̄ hafde vtualed/þad var Zion/sem Drottin̄ hafde sier kierid til Heimelis/ad hn̄ þad bygge/ Himnana og alla Himnanna Himna/z so Jordena/ z allt þar jn̄e er/þad atte DRottin̄ þin̄ Gud/z allt er þad honum j Hende/En̄ samt þocknadust so Drottne Gydinganna Forfedur/fram̄ yfer adra/ad han̄ elskade þa/ z þeirra Sæde epter þa vtualde han̄ fram̄ yþer allar Þioder/og sende þeim sin̄ eingietna Son/sem þa holpna

giøra skyllde aþ øllum þeirra Syndum.
O Herra Gud/ huad opt villde hann hafa safnad þeim saman/ sem Hænann safnar sijnum Ungum vnder sijna Vænge? en̄ þeir hafa ecke viliad/ Helldur toku þeir siñ eigiñ Herra til fanga/ dæm du hn̄ til Dauda/ selldu hn̄ heidnū Mo nnum j Hendr/ so hn̄ spottadur/ hæddur/ smædur/ Hudstryktur z Ĺijplatiñ yrde.
Þar fyrer Sæl miñ/ vard Drottiñ þiñ Gud reidur/ sende siñ Her vt/ og liet fyrerfara þeim Mordingium/ z þeirra Stad vpp breña. Hn̄ sende nockurskon ar fiarlæga Þiod yfer þa/ fra enda Veralldareñar/ lijka sem Orn flyge/ huørrar Mal þeir skilldu ecke. Ja ad señu eina grim̄a Þiod/ huør ei foor epter Mann uirdingum/ z ei vægde þeim Gømlu nie Ungu. Þetta Folk krepte so ad Sydiu gum j øllū þeirra Bargarhlidum/ þang ad til þad gat nidur brotid alla þeirra Muruegge/ Huar vppa þeir reiddu sig vm allt Landed. Drottiñ hañ sagde þm slijkt

slijkt þ/seigiande. Vei Oliettum z Br
ioslmylkingū a þeim Døgum/ Þui þar
kom ad þar vrdu ad eta sijns Lijþs A-
vøxt/z sitt eigid Fostur/z Holld z Kiøt
siña Sõa z Dætra. Þeirra Oviner set
tu eina Vagnborg i Kringum þa/ z þr
ta Sonu/z þreyngdu ad þeim a alla ve
gu/og nidur brutu þa Borg/so þar var
ecke Steirn yfer Steine standande.

Þeirra Hofdingiar og Yfermeñ volld
uger/og hiner Magtarmestu hia þeim/
hærre Stiettū og lægre/hoþdu sig j Bi
argskorur z Kletta/og sogdu til Fiallan
na/Fallid yfer oss/og byrgid oss fyrer A-
sionu þess sm situr a Stolnum/og fyrer
Reide Lambsins/þui komiñ er sa hræde
lege Dagur hans Grimdar/Huor kañ
vid ad standast? Þeir fiellu pyrer Sue-
rdū/og voru fangner og færder mille Þi
odaña. Oho/ Þui liggur nu Borgenn
so j eyde/ sem full aþ Folke var/Nun er
nu sem ein Eckia/su sem var Hoþding
leg a medal Heidingiaña/z Drottning i

Landenu verdur nu ad þiona.

Nura hier vm/ mijn Saal/ og gleym þui ecke/ huørsu þ Guds Folk er aumle ga sundꝛ tuistrad/ af þui þad þeckte ecke Naadareñar tijma/ þa þra var vitiad/ z forocktudu siñ Lausnara/ hñs Dauda og Pijnu. Nafe nu Gud siñe Eign og eig iñ Folke ecke hlijft/ þa mū hñ þier og ec ke hlijfa/ Nafe hñ þm natturlegu Kui stum ecke vægt/ þa mun hñ þier og ecke vægia/ ef þu lætur þier þad verda/ sem er/ ad foracta hans Dauda og Pijnu.

Þess vegna Saal mijn/ Legg hñs Ord a Niartad/ Þar hñ seiger/ Græted ei yf er mier/ helldur yþer ydur z ydar Sonū. Nelldi þijnum Tarum vt/ mijn Saal/ og gief ecke vpp/ Eñ grat ecke yfer Chri sto/ þui þ er hm̄ eingiñ Þionusta/ og ec ke helldꝛ þacknæmt. Nñ pijndest og deyde viliugur/ Viliugur gaf hañ sitt Lijf fyr er þig og adra/ Eñ þu skallt græta yf er þier og þijnum Syndum/ og tru þu a hñ/ og giør riettelega Idran.

O Drottiñ Jesu/ þu ert ad sonnu su fagurgrœna lystelega/ Lijffins Eik og Trie/ og Dauids Kuistur/ berande tolf falldañ Auoxt a huorium Manude/ hu ers Laufblod eru Kroptug Lækning Heidingiaña/ Halla þu þier Sal miñ ad þessare Eik/ þa muntu so vissulega af þessu Trie/ þess eilijfa Lijfsins Avaxt ar neita/ so sem Adam Daudans Eple af þui forbodna Trie eted hefur.

Hugleid hier/ huorneñ ad Guds grim̃ þar Reide gieck hardlega yfer þetta Trie/ suo hun fiet þ fyrer aña ra skulld vpp visna z þorna. Ad vissu/ Sal miñ/ fyrst soddañ skiedur a þui grœna Avaxtar sama edla Trienu. Huad mun þa skie vid þad þurra z visnada? Huorneñ mun þm̃ Ogudlegu ganga/ sem ad eru Avaxtarlaus bøluud Trie og onyt? Ef sa Riettlæte hlytur ad lijda/ Huorneñ mun þa sa Ranglæte fara? Huer mun verda Afbelok þra s þui Heilaga Orde og Evangelio ecke trua. Lifa j Jdrunarleise og

se og epter Mune og Maga/ana fram epter Holldsins z Neimsins Girndum? Gior þar fyrer Jdran/ mijn Sæl/ þui Himnarijke nalgast/ Oxen er sett a St ofn Eikareñar/ Huort Trie sem ei ber godañ Avoxt mun aþhogguast/ z j eilijf þañ Heluijskan Elld kastast.

DRottin minn Jesu Christe/ Planta þu mijna Sæl/ og lat hana verda sem grænt Vidar smiørs Trie j þijnu huse/ Lat hana blomgast sem fagurt Palmuidar Trie a Vatna Bøckum/ ad hun giefe sinn Avøxt j rettañ Tijma/ z ad hennar Bløð ecke visne/ og allt huad hun giører luckest farsællega/ Amen.

XVII Capitule

Vm þañ eitrada Vijndryck/ sem þeir skenktu Drottne j hans Krossfestingu Og huørnenn hann var med Spill uirkium reiknadur

Ed Jesu voru vthafder tu eir Spilluirkiar/ so þr skyll du Lijflattast med hønum. Og þeir komu med hann j

þañ

þañ ſtad ſem kallaſt a Ebreſku Golgáta/þad þydeſt Høfudſkielia ſtadur. Og Þr gaafu honum þar Edik/edur Myrru blandad Vijn ad drecka/ med Gallé meingad/Og þa hañ ſinackade þ/ villde hañ ecke drecka.

Og þeir Kroſſfeſtu hañ þar j þeim ſtad Golgata/z tuo Spilluirkia mz hm̃ eirn til hægre/ og añan til Vinſtre Handar/eñ Jeſum j midiuñe. Og ſu Ritning vpp ꝼylleſt ſem ſeiger/Hañ var reiknadur med Spilluirkium. Og þad var vm þridiu Stund/þa þeir negldu hañ a Kroſſiñ

Þridiá Stund Gydinga/er hia oſſ ad reikna ſo ſem nunda Stund/edur Dagmaal.

Eintalid.

Vm þad Eitrada Vijn ſem þeir budu Herranum Christo ad Drecka.

Athuga hier ꝼyrſt mijn Saal huada Dryck þeir gaafu þijnum Lauſnara ad ſuala ſier a/ z lijfga ſitt Daud þreytta Hiarta

Ârka, Pad var vel satt/sm vijse Madur
in kiener/ad Men skule skeinkia gott z
sterkt Vijn pm ö Lijflatast eiga/z srog
fullum Hiortum so ad paug glediest/og
stäa Harma ei minest. En miþnum La
usnara gæfu þeir Edik/edur Myrrubl
andad Vijn med Galle ad drecka.

DROttin min Jesu/Pu hlaust eirn
hin allra vesalaste z overdugaste a Jor
dune ad vera/Og hvad riett var ad vœ,
gia Spilluirkium z Jllrædismonnum/þ
botte ei riett vera ad vægia þeir med.
Pu hafder þier eitt Folk plantad/so ad
pad skyllde verda þier eitt sætt Vijnuid
arens Trie/z eitt æskelegt Sæde/En þ
er orded þier ad beiskum z swrum Vijn
vid/ so ad eg hier af heyrde Huggun og
Hugsuala j ollum minum Anaudum.
En þa þu þeirra Vijn smackader/villd
er þu ecke drecka/ Pu villder þijna Pijn
nu eda þitt Lijf ecke þar med sialfur stytt
ta / helldur Hlydne þijnum Fodur þar
med synalallt j Daudan/Ja j pan Kr
ossens Dauda. Niet

Hier af skalltu læra/mijn Saal/ad þi ka Vijned sem Christur villde hier ecke drecka/þad merker Vellystingar þessar ar Veralldar/og Glede þessa auma Lijfs. Þessa Heims Glede er sem Myrru blandad Vijn/ og med Galle meingad/ Og þessa Heims Vellysting er ramare eñ Gall/Huor þar af dreckur/sa hlytur þeim eilijfa Dauda ad deya. Þuiad allt þad j Verollldeñe er/sem er Holldsins Vellysting/ Augnaña Vellysting/ og stolltur Lifnadur/þad er ei af þm Himneska Fodur/helldur af Verollldeñe/og Verolldin mz siñe vellysting mū forganga. Jaa/Glede z Vellyst þssa Heims er sa forgillte Bikar þeirrar nyklu Hoorkonu/huorn hun sier j Hende hefur fullañ. Andstygdar/og Fylu sijns Hoordoms. Enn dreck þu ecke þar af/ mijn Saal/ Helldur slaa fra þier heñar stundlegre Vellyst/og forsmaa heñar forgeingelega Glede / so þu fyrerfarist ecke j heñe sem þeir Ogudlegu.

Þad virstu mier ad giefa/ minn Lausnare/ ad þetta swra Gallblandada Vijn ꝫ er þessa Heims Vellyst/ sie mier leid/ fyrst eg sie þu villder ei drecka þar af. Laat mig ei suikinn verda med þui fagra skine þessa auma Lijfs/ z ei druckinn verda af þess Fals Sætleika/ Laat mig ei lijkiast þeim sem Liosed fyrer Myrkur z Myrkren fyrer Liosid hallda/ ꝫ Surt sætt/ z Sætt Surt kalla/ Amen.

Nuørnenn vier eigum med vorum Hugskotsins Augum ad alyta og skoda Drottinn/ sem hann hieck a Krossenum.

Lypt nu vpp þijnum Augũ/ Sæl mijn og skoda þennan Høfdingia Lijfsins/ hangande a Krossins Galga. Sia/ all ur þunge hans Lijkama/ hieck a einum þremur Nøglum/ Og hans allra helgasta Blod/ lagade nidur vr hans Blessudum Benium. Avui/ avui/ Huad smærleiga var hann pijndur/ huad oseigianlegar voru hans Kualer? Skoda z sia Sæl mijn/ þetta er Drottinn Jesus Christus Drott

Drottin vor Gud/ vor Frelsare/ Guds hiñ eingietne Sonur/ sagtur Gud z sañ ur Madur/ sa eine sem vnder Soluñe er Flecklaus pundiñ/ Eñ so sem Vtburde er vant ad kasta vt/ strax s hñ af Mod ur lijfe kiemur/ so var þinn Herra af þui vesla auma Fölke vtkastadur.

O þu sæte Jesu/ huad sarlega varstu vt þaneñ a Krossins Galga/ so þu gast onguañ þinn Lim edur Lid hrært/ nema þitt Hsþud/ huad omæleleg var þijn Ku pl z Pijna/ hid jñra z ytra/ fra Huirfle z allt til Ilia/ a hægre Hond z vinstre Sia Drottiñ miñ/ eg sep a eiñe Dwn/ sæng/ eñ þu hieckst a þm harda Krosse/ þo eg siñe ei nema lijtiñ Hofudverk/ þa legg eg fullmiukañ Kodda mier vnder Hofud/ Eñ þu hapder þijnu Blessada Hopde huorge ad ad halla/ s þo var nu sta veykt ordid/ blaatt z Blodugt/ z med þre huossu Þyrnekoronu sundur nyst.

Ja Drotteñ miñ Jesu/ þr ræku þijn ar Hendur z Fætur j giegnū/ z oll þijn

X Þeirr

Bein mætte telia j þijnum Kroßþesta Lijkama. Þu giordest Madkur eñ ecke Madur/øll þijn Bein sundur liduduft. Huad hafder þu til saka miñ Lausn are/ ad þu værer so jlla vtleikiñ? Huad hafder þu med þijnum Neilogum Lidū z Limum syndgad/ ad þeir skylldu so sar lega sundur þeniast? Ad soñu hafder þu eckert broted/z ecke añad til þess vñ id enn þad/ad þu oss so miog elskader. Ja Herra/Eg er sa same/ huors veg/ na þu vt af storre ꝗstar elsku til vor/he þur allt þetta lidid/ soddan Kuøl z Pij nu. Miña Synda vegna ertu særdur/og miña Mißgiorda vegna ertu lemstradr. Þu hefur nidur sokt z steypt þier j Ku alareñar flood/so ad eg yrde frij z frials þar j fra. Þitt Lijf gafstu j Daudañ til þss ad giefa mier aptur Lijfid. Þu ber þij ns Himneska Fodurs Reide/ huoria eg forþient hafde/z ert ordiñ Boluā ꝼ mig til þess ad frelsa mig fra Løgmalsins Boluan. Þu deyder forsmanarleguin

og Boluudum Dauda/ so sem skrifad er/ Boluadur er sa sem a Trienu hanger/ so eg yrde frelstur fra Boluudum Dauda eilijfrar Fyrerdæmingar.

Þu hefur j burt teked þa Handskrift/ sem oss j mote var/ z j Setningũum var grundud/ hana hefur þu afmæd/ j þui ad þu afskiærre Aast og Elsku til vor/ liest þig a Krossiñ festa med Hønduni og Fotum/ og tokst hana burt og fester hana lijka a Krossiñ.

O Herra Jesu/ huad ovinrædelega mikel er þijn Hlydne og Þolenmæde? Nu ad viliuglega hefur þu allt þetta lided? Oh huad hiartanlega hefur þijn Hlydne Fodurnum þocknast? Sia mijn Sal þar var slatrad þui sana Guds Lambe/ z allar Heimsins Synder bar a sijnũ Herdũ/ þar hieck sa rietta Eirormur/ z var Mañsins Son/ sem so var upphafin vegna þiña Synda/ so þu z aller þr a hñ trua/ ecke fyrerfarest/ helldr hafe þad eilijfa Lijf. Ja/ þad var sa Herr-

 aniñ

ann þiñ Lausnare/ sem ølldungis Synd laus var/ eñ þo giørde Gud hañ ad Syn̄d z Bøluan/ vorra vegna/ so vier j hon um yrdum so Riettlæter/ sem Gude vel lijkade. Sia/ þesse er vor ædste Kiennemadur / sem ei med Nauta eda Kalfa Blode/ helldur med sijnu eigen Blode/ hefur einusiñe jñ geinged j þ allra Heilagasta/ z hefur vtuegad oss eilijfa Endurlausn. Nu̇ er ordiñ Sætleikans offur j þijnu Auglite/ þu eilijfe Fader Dyrdareñar/ so þu snuer þiñe Reide fra oss z ad vier fyrer hñ erfdum Himnarijke.

Og nu Himneske Fader/ Eg hefe þig styggt/ enn sialfur kann eg ecke ad sætta mig aptur vid þig/ Eñ þiñ kiære Son̄ þ̄ Mañlega Natturu hefur a sig teked/ so ad hñ er eirn Madur ordiñ/ offrande sig til Forlijkunar Offurs/ fyrer þad þ̄ Maduriñ hafde brotid/ z þui stur hañ nu til þiñar Nægre Handar/ z bidur fyrer mier/ synande þier/ ad hañ hafe miña mañlega Natturu vppa sig teked.

Oh

Oh þu Himneske Fader/ Alijt þu nu þijns kiæra Sonar Noþud/sem hann hne ygde midur/og j Daudann þ mig sockte. Þu Myskunsame Skapare/alijt þu kiærleika/ Ast z trulega Elsku þijns Sonar/z aumka þig yþer Veykleika þinn ar aumu Skiepnu. Alijt huørsu hans Hiarta var bert/huørsu hns Sijda var raud/huad ørþreyttur var allur hns vk þandur Lijkame/ Huørnenn hans Heilø gu Augu vrdu døpr/ huørnenn hns dyrd lege Munn folnade/ Huørnenn hns megugu Armlegger stirnudu/ huørnenn hans styrkue Lijkame hieck allur a sijnum Þunga/ Huørnin ad hns giegnumgrøþnu Fætur aller alblodugir voru.

Þetta virdstu O Himneske Fader Dyrdarennar ad ælijta/z þar ad auk þijns kiæra Sonar Lidu z Limu/so sundur þandā/z hyra nædugleg til vor Aumra/ huad lijtid vær eigum ad oss. Alijt þu Pijnu og Kuol þijns Sonar/ sem bæde var Gud z Madur/z myk þu vorar Kualer

aler/sem erū ecke nema einfalldar Mañ eskiur/ z þijn Handauerk. Alijt þu Pijsl vors Frelsara/ z fyrergief þeim Synder nar/ sem hañ hefur endurleyst. Þesse er sa same sem þu/ Himneske Fader/ sokū Misgiørda þijns Folks hefur straffad þo hann være þiñ einka Son. Þesse er sa sem med Illuirkium er reiknadur/ þo hñ være alldrei ad neinum Suikum eda neinu jllu kuñyr.

Og þui bid eg nu af Hiarta/ þu dyrdle ge Skapare Lioßins/ ad þu fyrergiefer mier mijnar Synder/ ꝥ þijns Kiæra So nar Dauda z Pijnu. Lat hñs Rad hi alpa mier fra mijnū Syndū/ Lat hans Angist bæta mijna Illsku/ hñs Lijtelæte mitt Dramblæte/ hans Þolenmæde mij na Oþolenmæde/ hans Giæsku mitt Na rdsinne/ hans Hlydne mijna Ohlydne/ hans blessada Frid/ mijns Hiarta Ofrid hans Sætleika/ mijns Hiarta Beisk leika/ hans Millde mitt Natur og Rei þe/ hans Kiærleika lattu viña og bæta mitt Aastarleyse.

O þu allra sætaste Jesu Christe/sem ad a Krossens Galga þinn blessada Fadm opnader/z þijnar Hendur vtbreidder j mote oss øllum/ Aumum z Syndugū/ Sia/eg Aumur Syndare kiem til þijn/ z fell þier til Fota vnder Krossenū. Þu ert reidubweñ ad taka vid mier/z j þijnū Fadme ad geyma. Drottiñ miñ Jesu/j þynū heilaga Fadme vil eg lifa z deya þar vil eg fagna z syngia. Eg lofa þig Lausnare gode þu leyst hefr mijna sal.

Drottiñ miñ Jesu/huad gott er mier þa/nær eg hugsa vm þijnar heiløgu vnder. Þui þott Vonder Þankar kome j mitt Hiarta/þa hleyp eg strax til þiña Blessudu Vnda. Vilie Holld z Blood kreinkia mig/ þa hugsa eg til þiña Vnda/ og so fæ eg vpp aptur rijsid. Þa Di øþulliñ opsæker mig/þa fly eg til þeirra myskunsomu Vnda mijns Lausnara/og þa vijkur Satan fra mier. Þa Illar Girnder plaaga mig/þa miñest eg Vnda Jesu Christi/þa lijda þær j burtu.

Ja/ j allskonar Neyd og Arœsum hef eg ongua slijka Lækning sem þessar Vn der Lausnarans/ þar vil eg jnne hylia mig og huijla ohrœddur.

Gief þu mier Lausnare minn Jesu/ ad eg meige seigia med Postulanũ/ Eg er Krossfestur med Christo/ Blodga þu mitt Hiarta med Noglum þijns Otta/ z lææt mig a Lijfe z Saalu med þier Kr ossþestan vera/ og eckert vita eda girn ast/vtan þig ad eins/ miñ elskulege Her ra/ sem fyrer mig varst Krossfestur.

Mijn Saal/ lofa nu Drottiñ/ og lææt þier ei fyrnast huad hañ hefur vid þig giort/ Hañ sem þier fyrergaf þijnar all ar Synder/ z allan þiñ Veykleika lækn nad hefur. Æ Gud giæfe allar Tung: þockudu þier miñ Lausnare/ þ þijna omæ lelega Giæsku/ Lofe þig allar Skiepnz Himneske Fader/ s þijnum einka Syne ecke hlijfder/ Hellldur hañ fyrer oss j Da udan gafst/ so ad vier hefdum hñ þ Ar ngdar mañ z Tulk hia þier a Himnũ.

huad

Huad mætter þu meira viña til minn
ar Saluhialpar/Drottiñ Jesu? Enn
huad kañ eg þier j stadiñ ad endurgiall
da? Eg aum mañskiepna s ecke er nema
Molld z Aska/ huørneñ a eg ad launa
þier? Sia/ vm fuent er eg þier skylldugz
ordiñ. Fyrst ad þu hefur giefid þitt Lijf
vt fyrer mig. Þar næst er eg þier vm
mitt Lijf skylldugur/s þu hefur mier fui
suar giefid/ Einu siñe j Sköpuneñe/ añ
añ tijma j Endurlausniñe. Þess vegna
hefe eg eckert sm eg maklegar meige þi
er endurgiallda/ eñ allt mitt Lijf. Enn
huad eg kuñe þier fyrer þitt Lijf ad gie
fa/ sem þu vt gafst f mig/ kañ eg Au-
mz ecke ad hufa nie fiña. Þui þo eg mæ
tte giefa þier Himinn z Jord j stadiñ/ mz
allre siñe prijde/ þa være þ hellst oflijtid.
Eñ ad eg giefe þier þ sem mier er j
Hende/ þa send mier þijna Nad þar til
DROttiñ miñ Jesu/ ad eg alla mijna
Lijfsdaga j sterkre Tru/ stödugre Von/
z breñande Elsku j þijnu Auglite/ fram

gange. Þu veist miñ Drottiñ/ ad eg hef þe þig af Hiarta Kiærañ/ z vona alleina a þig/ Mig langar alleina epter þier/ z þier sende eg mijnar Anduarpaner. Og þo mijn Tru sie veyk/ z mijn Von sie lij telmotleg/ þa set eg samt mz þssare min ne Tru/ allt mitt Traust z alla Von a þig/ z veit/ ad mijn veyk Von mun alld rei laata mig til Skamar verda.

Gief þu mier Drottiñ miñ/ad eg þijn um fotsporum fylgie/ z ad eg aflegge þss gamla Hoggorms Rædum ad fylgia/ helldur nyr Madur verde. Laat mig iaf nañ vm þa eilijfu Dyrd huxa/ og þar fyrer allre þessare Heims Fegurd z Pr yde aluarlega gleyma. Laat mier smack ast þiñ Sætleika/so eg fare ecke ad Ve ralldareñar Sætleik/ Laat mig ønguañ verålldlegañ Hlut pra þier fæla/ huor ke jllañ nie godañ/ laat mier eckert fag urt nie kostulegt þikia/nema þig alleina z ad mig til einskis lange nema til þijn z til þiña Bodorda/ Huad þier a mote.

er/ þ

er/þ sie z mier a mote/ huad þier pockn
ast/þad lat mier og pocknast.

Lat heimsins Vellyst vera mier hryg
gd/eñ mijn Vellyst sie þier ad þiona/og
þijns Nafns vegna ad lijda. Þitt Na
fn endurnære mitt hiarta/og þijn Minn
ing hugge þad. Lat mijn Taar ala mig
Dag z Nott/ so eg leite epter þijnū Doo
mū/Lat mier Logmaal þijns Muñs ki
ærara vera/ eñ mørg Þusund Gyllene
stycke. Lat mig hafa alla Vellysting
til ad vera þijnum Blessada Vilia hlyd
eñ/eñ hafa allañ leida/ Andstygd og O
þocka til þess ad vera þier ohlydinn/al
la mijna Lijfdaga/ Amen.

Huørsu ad Drottiñ var med Jll
virkium reiknadur:

Mijn Saal/ Ad sijdustu hugleid þu hu
ørneñ ad þiñ heilage Lausnare var
reiknadur a mille Jlluirkia/ þt med tuei
mur Spilluirkium er hñ vtleiddur/og a
mille þeirra er hñ vppfestur og krossfest
ur. Avuij miñ Lausnare/ Onguum hef

 ur þu

ur þu Driett giørt/z ecke voru Suik þi
er j Muñe/ Eñ vorra vegna ertu reikn
adur fyrer þañ mesta Syndara z Glæ
pa Mann/ Þuiad þu. barst allar vorar
Synder. Þar þ er þier vtualiñ sa hell-
ste Stadz a medal Ræningiaña/z varst
midt a mille þeirra krossfestur/so sem ad
værer þu þeirra hiñ allra Verste.

Oh miñ Sal/ Nura med jafnande
vm Drd Postulans. Þad er eitt visseler
gt og dyrmætt verdugt Drd/ Ad Jesus
Christus er komiñ i Verølldena/so hñ
holpna giørde þa Syndugu/Medal hu
orra þu ert ecke hin minsta/Sal miñ.
Eñ vert hughraust/þu heþur hia DR
ottne Myskun odlast/ Þui þiñ Causna-
re var med Illuirkium taldur/so þu kiæ
mist j Guds Barna tølu/Nañ var med
Spilluirkium vtleiddur/so þu med Nei-
logum j Guds Ríke yrder jñleidd/ Nñ
var mille Ræningia vpp heingdur/ sua
hañ þig vr midiu Neluiste frelsade.

Drot

Drottin̄ min̄ Jesu (gieþ Hiarta mijnu þessa krøptuga Huggūn/þyrer þin̄ Heilaga Anda/ad eg j þessare Blessadre Huggun/Christelega lis þe og Deige/ Amen.

XVIII Capitule

Vm þau sio Ord Herrans Christi sem han̄ talade a Krossenum/ og huad anad þleira þar jnnþellur vm ad tala og hugsa.

EN Jesus sagde/ Fader/fyrer gieþ þu þeim/ þui þeir vita ei huad þeir giøra.

Og Pilatus skrifade eina Yferskrift/ huor ed være hans Dauda søk/ z feste a Krossin̄ yþer Høþde hm̄/ z þar stod so skriþad/ JESVS AF NAZAreth/ KONgur GYDinga. En̄ þessa yþerskrift læsu marger Gyðingar/þui sa Stadur var nærre Borgen̄e þar Jesus var Krossfestur. Og þad var skriþad med Griskuin z Ebreskum/ z Latinskum Ordum. Þa søgdu Kien̄e man̄a Høþdingiarner vid Pilatum/Sk

 riþa

rifa þu icke Kongur Gydinga/Nellour
ad hañ sagt hafe/Eg er Kongur Gyd
inga. Pilatus suarade/ huad eg hefe
skrif

skrifad/pad hef eg skrifad.

Enn pa Striidsmennerner høfdu kross fest Jesum/ tooku peir hans Klæde/og skiptu j fiora stade/huorium Striidsma ne eirn hlut par af/par med hans Yf=erhøfn sem osaumud var/z gagnofen/ fra ofanuerdu/ allt j Falld nidur. Pa sogdu peir sijn a mille/skiertt vier hana ecke j sundur/helldur kostum Hlutkieste vm/huør hana skal eiga/so Skriptenn vppfylld yrde/sem so seiger/ Peir hafa skipt med sier mijnum Klædum/ z a mitt Fat løgdu peir Hlutskipte. Og peir sa tu par/ hafande vardhalld a honum. Petta giordu nu Striidsmennerner/enn Folked stood og horfde a.

Og par stood vnder Krossenum/ Maria Moder Jesu/ z hans Modursyster Maria Chleophæ Kuinna / og Maria Magdalena. Og sem Jesus sa nu sijna Moder par standande/ z pann Lære suein hia henne s hn elskade/ sagde hann vid sijna Moder/Kuinna/ par er pinn So

hiir. Þar næst sagde hañ vid Lærësueiñ tñ/Sia/þar er þÿn Moder. Og vpp fra þui añadest sa Lærësueirn hana.

Eñ þeir sem fram hia geingu/ løstu du hñ/skoku sÿn Nofud z søgdu/Suet/ Fÿnlega brÿtr þu nidur Guds Mustere z bygger þ vpp aptur a þremur Døgū/ hialpa þu sialfū þier. Siertu Guds so nur/so styg nidur aþ Krossenum. Slÿkt hid sama Kieñemaña Nøfdingiarner/ spottudu hañ sÿn a milli med þm̄ Skri ptlærdu z Olldungū z Folkenu/ seigiā nde/ Odrū hefur hañ hialpad/sialfum sier gietur hñ ecke hialpad. Sie hñ Ch ristus sa Kongur Israels/ og Vtualde Drottins/ þa hialpe hñ sier sialfur/ og stÿge af Krossinum nidur/ so vier siaum þad z truum hm̄. Nñ treyste Gude/ley se hañ hañ nu/haþe hañ þocknan a hō num/Þui hann heþur sagst vera Guds Son. Slÿkt hid sama hofdu vppe a hm̄ Mordingiarner sem Krossfester vo/ tu med hønum/z smadu hañ.

Strijdsmeñerner hæddu ad honum ꝛ hneñ/geingu adfram/ ꝛ skeinktu hm̃ ad drecka Edik/og sǫgdu/ Siertu Gydinga Kongꝛ/ þa hialpa nu sialfum þier. Eñ añar af þeim Spilluirkium ſ̃ þar hiengu/lastade hñ ꝛ sagde/Siertu Christus/so hialpa þier ꝛ ockur/Þa suarade hiñ añar ꝛ avijtade hñ ꝛ sagde/ Og þu ottast eñ ecke Gud/ſ̃ ert j sǫmre Fordæmingu/ Og vid lijdum ad sǫñu maklega/ þui vid fǽum sem vid hǫfum til vñed/eñ þesse hefur eckert jlla giort. Og hñ sagde vid Jesum/Herra/miñstu mijn þa þu kiemur j Rijke þitt. Og Jesus sagde vid hañ/Sannlega seige eg þier/ j Dag skalltu vera med mier j Paradijs.

Og þa komid var ad siǫttu Stundu/ vrdu Myrkur yfer allt Landed/allt til niundu Stundar/ og Solin̄ miste sitt Skin. Og vm Niundu Stund kallade Jesus hǽtt/ꝛ sagde/Eli/Eli Lama Azabatani/Þad þydest so/Miñ Gud/ miñ Gud/þui hefur þu yfergiefid mig? Eñ

Y suṁ

suiner aþ þeim þar stoodu/þa þeir heyr du þad/ sogdu þeir/ Hañ kallar a Eliam. Þar epter sem Jesus visse nu ad allt var fullkomid/ so Skriptiñ vppfylliſt/sagde hñ/Mig þyster. Þa stood þar eitt Kier fullt af Edike/Og strax hliop eirn aþ þeim þangad/took Niardarvøtt og fyllte vpp med Edik z Yſop/og sette hañ framañ a Reyrlegg/ bar ad hans Muñe/og gaþ hønum ad drecka/og sag de med þeim Ødrum/ Byd vid/ lát sia huørt Elias kiemur z tekur hañ ofañ. Sem Jesus hafde nu Edikid smackad sagde hañ/Þad er fullkomnad. Og eñ aptur kallade hañ hatt/z sagde/Fader j þijnar Hendur bel eg miñ Anda. Og þa hñ haþde þad sagt/hneygde hñ Høfuded nidur/z gaf vpp sinn Anda.

Og sia/ Fortialldid Músteresins rifnade j tuent þra Ofanverdu/nidur j giegn/ og Jordiñ skalf/ Biørgiñ brustu j sundur/z Grafer Daudra opnudust/ og risu vpp marger Lijkamer Heilagra/sm

þar

þar suafu/z geingu aþ sijnum Grøþum epter hans Vpprisu/z komu j þa Heiløgu Borg/z byrtust mørgum.

Enn Hundrads Høfdingenn sem þar stood gagnuart/og þeir sem hia honum voru/z høfdu gat a Jesu/Þa þeir sau hann andadest med slijku Kalle/ og sau Jardskialftann/ og huad annad þar bar vid/Hrædduft þeir næsta/ prysudu Gud z sogdu/ Sannlega heþur þesse Madur Riettlatur vered/z Guds Sonur. Og allt Foolk sem þar hia var/z horþde a þtta/þa þeir sau huad skiede/bordu þr sier a Brioost z sneru heim aptur.

Og þar stoodu aller hans Naungar langt fra/z margar Kuinnur/ sem hønum høfdu epter fylgt aþ Galilea/ og sau allt þetta/Medal huørra ad var Maria Magdalena/og Maria yngra Jacobs og Josephs Moder/z Salome su Moder Zebedei Sona/huoriar hønum høfdu þylgt z þionad/ þa hann var j Galilea/og margar adrar sem med hønum

hỏfdu ferdast vpp j Jerusalem.

Eintaled.

Pad fyrsta Ord Herrans Jesu/
A Krossenum.

Fader/ Fyrergief þeim þad/ þuiad þeir vita ei hvad þeir giøra.

Skoda hier mijn Sæl/þa storu Polenmæde Guds saklausa Lambs/Þuiad j allre sinne Neyd og Pijslum/heyrdust ecke nein Motmæle til hans/nie þyckiu Ord/vid sijna Kualara/ Helldur bidur hañ fyrer þeim/og mællte Ord Nadareñar z Blessunareñar yfer sijnum Ovinum.

Hvad kañ hoguærara ad verda/Hvad kann nædugra ad seigiast/mijn Sæl? Hañ þagde/ og leid z þolde allt þad ad Høndū kom/Ei hvrade hañ vm Natur sijña Ovina/ecke klagar hñ vm sijna saartu Kuøl/ecke vm sijna Smæn nie Nædung/

ung/ helldur aumkade han̄ sig yfer þim̄ han̄ krossþestu/læknade þa sem hn̄ særdu/bad þeim Lijps sem hn̄ afläþudu/sim̄ var þier/mijn Sal/ z øllū Monum sim̄ hn̄ med sijnum Syndum krossþestu.

Sia/Han̄ leit vpp sijnu Høfde til Himins/ þar hn̄ hieck a Krossinum/ z sagde. Fader/Fyrergief þeim þad/ þeir vita ei huad þeir giora. Sem villde han̄ seigia /Sia Fader/ Hier er eg/z er þier hlyden̄ allt j Krossins Dauda. Lat þier þetta Offur þocknast/z vertu nu forlijktur vid mijna Brædur/þeirra Synda vegna/Lat þa hreina verda af øllum sijnum Syndum/ z lat þeirra Yfertrod. stur langt fra þeim.

Sia þar mijn Sal/þar eru nu Bæner Herrans Christi/ sem hn̄ j sin̄e Pijnu z Kuøl/mz jn̄elegu Hiartans Kalle giorde til sijns Himnesta Fødurs/ z varð eirnen̄ Bænheyrdur/ vm hn̄s Brædur sem Gud hafde hønum giefid.

Sia nu min̄ Himneske Fader/ Þesse

er vor ædste Byskup/ sim ei þarf med añ arlegu Blode ad forlijka oss/ þui hñ hefur sialfs sijns Blode vthellt. Skoda Himneske Fader/ z alijt hans omælanlega Hlydne/ haf ei Augu af hñs Bæn um/ so þu siaer huorsu vorar Synder eru dyrt bitaladar/ Veg þu þetta saman/ hans Kuol z vorar Synder/ suo þu þess rijkuglegar vthellet þinne Naad og Myskun yfer oss. Haf þu Huggun miñ Sal/ z vert glod j Drottne/ þiñ Lausnare er til Guds hægre Handar/ z bidur fyrer þier.

O þu miñ liufe Lausnare/ sem framme stendur fyrer mig hia Fodurnum/ Bid þu so eirneñ ꝧ mier/ Fader/ fyrergief hanū/ þui hañ veit ecke huad hñ giorer. Ja Drottiñ Jesu/ Huor kañ vita huad opt hañ þellur? Kieñ mier ad þeckia mijna heimuglega breste. Eg bid þig Fader/ j Nafne þijns elskulega Sonar/ fær þu mijna Sal vt af Myrkuastofynne/ so eg þacke þijnu heilaga Nafne.

Eg

Eg bid þig grꝇtande/ þ þijns Nafns saker/ z fyrer þijns kiæra Sonar skulld Frelsa mig af øllum Synda bøndum/ z endurnyia mig til eilijfs Lijfs/ Amen.

Um þa Yferskript/ sem Pilatus set ec yfer Høfud Jesu a Krossenum.

PIlatus skrifade yfer Høfde Herrans Christi þesse Ord. Jesus af Nazarieth/ Kongur Gydinga/ En Gydingū lijkade ecke þesse Titell edur Yferskript møgludu þar fyrer/ z villdu ecke ad hañ þeirra Kongur hiete. O Drottñ minn Jesu/ Gydingum ertu Hneyxlan/ Heidingium Heimska/ En mijn Sal veit vi sselega/ ad þu ert samt eirn Kongur/ þui Gud þinn Fader hefur þig iñsett a sitt Heilaga Fiall Zion/ so þu siert Høfud þiñar Christne. Hañ giørde þig ad Lidse Heidingiaña/ so þu siert hans Hialpræde/ allt til Veralldareñar enda.

Þar þ heiter þu Jesus/ þui þu frelsar þitt Folk af øllum þeirra Syndum.

O þu Dyrdarennar Kongur/ Herra Jesu/ Sø

 rdu

færda þu minne Sælu þeirre eilijfu Skōm̄ z Smꝫ an. O þu Madarennar Kongur/ Lát þu þy. ns Himneska Fōdurs Reide ecke vera yfir min ne Sælu eilijflega. Þu Kongur Riettlætesins frelsa mijna Sál af Syndenne/ og þui til yfa Ranglæte. Þu Kongur Gledennar z Fagnadar ens/ Frelsa mijna Sál af þeirre eilijfu Hrygd/ Þu Kongur Fridarens/ Gief ad þinn Fridur sie eilijfur j mijnu Hiarta/ Amen.

ij Þad annad Orded Christi a Kross enum til sinnar Modur.

Kuinna/ sia þar er þinn Sonur. Og til Læresueinsins sem hann elskade. Sia/ þar er þijn Moder.

HA Drottinn sa nu sijna Harmþrungna Moder/ þar nærre standa/ tok hanns sonarlega Hiarta smrt til hennar/ z sagde/ Kuinna/ þar er þinn Sonur/ Og vijsar til S. Johannem Gudspialla manns/ ad hun skyllde hm̄ a Hendr z til forsionar falenn vera. Oh Herra/ ojafnt skypter þu vid þijna Modr/ gafst henne Læresueininn fyrer Meistarann/ Þrælenn fyrer Herrann/ daudlegann fyrer odaudlegann Skiepn

Skiepnuna pyrer Skaparañ / og Son Zebedei fyrer Son Guds.

Þar næst sagde Drottiñ / vid Lærisuei niñ / þann sem hñ elskade / Sia / Þar er þiñ Moder / Suo fieck Christus sinne Modur / ȝ añare munadarlausre Kuiñu Johañem til Forsuars ȝ Vmhyggiu. Sia / miñ Sal / þar vppfyllest Spadomur Simeons hins Gamla vm Mariam / Tuieggiad Suerd / sagde hñ / þad er / nijstande Sorg / mun þiña Sal j gi egnum smiuga.

Eñ Herrañ Jesus huggar hana mz siñu Tillite ȝ Ordum / Hñ læknade heñ ar sundurknosada Hiarta / og hægde he ñar Sorg. Drottiñ miñ Jesu / miñ Au gu langar epter þiñu Orde / og seigia / Nær ætlar þu Gud ad hugga mig? Lijf gadu miña Sal Drottiñ / og snu miñe Hrygd j Glede / Þui þu Drottiñ hugg ar þa Lijtelmotlegu.

Tak þu eirneñ þier til Hiarta Sal miñ / Kiærleika Drottins til siñar Mod

 ur / ad

ur/ad hañ huxade so vel fyrer heñe/med ur hñ gaf vpp siñ Blessada Anda. Ni er attu Drottins Fotsporum eirneñ ept er ad fylgia/ þui þetta liet hañ þier til Epterdæmis. Þar byrer skalltu heidra þiñ Fodr af allre aluøru / z gleym ecke huad þungur þu hefur vered þiñe Mo dur/þa hun bar þig i sijnu Lijfe/og fæd de þig i Heimiñ. Huorneñ kañtu heñe ad launa? Heidra Fodur z Modur med Ord z Verk/med allre Þolenmæde/suo þeirra Blessan hryne a þier/þar til hi alpa þu mier Drottiñ Jesu/Amen.

Maria þyder Christnena/Johañ es Kiennemennena.

MErk hier eirneñ Sal mijn/ad su ve rduga Jomfru Maria/var hier eirn Speigell Christelegrar Kyrkiu a Jørd unne/Þui so sem Maria med Sorg og Harme stod vnder Krosse sijns kiæra So nar/ og med Hiartans Angist hlaut ad sia/huorneñ hans Blessada Blod floo de af hans Heilaga Lijkama/ a Jørd nidur

nidur. So er Herrans Christi Samku
nda z Christne hier a Iørdune/ muallt
Krossenum vnder orpeñ/ og hlytur med
Sorg z Angist ad sia z skoda/ huorneñ
Blod z Forþienusta sijns Lausnara Je
su Christi/ af þeirre Ogudlegu Verolld
z Ovinum Krossens Christi/ med Foot
um trodiñ z forocktud verdur.

Herra Jesu Christe/ Alijt jafnañ mz
Nadeñe þijna Christne/ z haf vmhyg
giu fyrer heñe/ þui hun er aum z vesol
hier a Jardrijke. Og sem þu S. Joh
añem þiñe Blessudu Modur gafst til
Forsuars/ So send þiñe Christne alla
tijma froma z Riettsiñada Kieñefedur
z trulynda Hyrdara/ epter þijnu Hiarta
þeir ed Christnena foodre med Kieñing
um z Vijsdome/ Amen.

Vm þa sem Herrans Klædum
skiptu med sier.

E Ꝫ Eyrm vor Drottiñ/ fyrer þeim fol
sku Spamoñum/ sem koma til vor j
Saudaklædum/ eñ jñra eru þeir glepsz

ande Vargar. Þad eru nu þesser/ sem
þijnum Klædum med sier skiptu / og læg
du Nuk a þiñ Mottul. Þad eru þr Ni
rdarar/ sem sialþa sig fæda. Eiga ecke
Nirdararner ad fæda Niordena? Eñ nu
eta þeir þad feita Fied/ Klæda sig mz þſſ
Vllu þeir slætra/ en Saudena fæda þe
ir ecke. Þess giæta þeir ecke sem veykt
er/ z þad siuka græda þr ecke/ Þad vill-
ta sækia þeir ecke/ Þess tapada leita þe
ir ecke/ Helldur eru þeir stranger/ z omy
skunsamer vid þa.

O Drottiñ/ þu gode Hirder/ tak sialþur þi
na Hiørd j acymſtu/ z haþ vpp þa sem þra Hi-
ørdiñe villast/ Send oss ævellt þijna Riettsinn
ada Kæreþedur/ sem þinn hreina og Oþalsada
Lærdom þram þyrer oss bere/ med heilnæmum
Kast-ausum Rieñingum/ Gieþ þu ad vorer Ri
ciſemeñ klæde sig med Riettlætenu/ Suipt ei þra
oss godum Kieñemønum/ so Hiørdeñ tuistrest
ecke/ Helldur lat oss þeim hallda z þeim þylgi-
a/ z þessa Raust meiga med Glede/ z voru Ga-
alar gegne heyra/ Þad er Vegureñ/ ganged þñ/
eñ huørkie til Vinstre nie hægre handar.

iij Þad þridia Ord Drottins vid Sañ
Kæningiañ sem jdradest.

Sannlega seige eg þier/ J Dag skalltu vera med mier j Paradiis.

SJa hier Saal mijn/ Jdran Rœningians/ Quad ægiœt hun er/ þo hū kiæme seint fram. Oh huad mykla Tru z sterka heþur hañ haþt/ Drottiñ(sagde hū) miñstu mijn/ þa þu kiemur j Rijke þitt. Siaa/ Hañ jatade Drottiñ ad vera eirn megtugañ Lausnara z hialpar mañ/ þo hū hienge þar nu a Krossenū/ sialþr hialparlaus/ Hū badst lijknar af hm̄/ þott hañ sæe hañ væ re þar med Spilluirkium Krossþestur.

Þar mattu og eirneñ mijn Saal/ siaa gooda Avøxtu hans Jdranar/ Þui þo hañ a Høndum z Footū være vid Kross iñ nelgdur/ þa þionade hañ samt Gude med sijnu Hiarta/ jatade sijnar Synder z leid sitt Straff med Þolenmæde/ hañ vottade Drottins Saklepse/ z auujtade hiñ añan Rœningiañ/ sem Drottne æ-

mællte. Ja/ Þa aller Lærefueinar þøg
du/ z voru j burt/ þa medkiende hñ Drot
tiñ skoduglega allt j Daudañ.

Þui mæleit Drottiñ hañ nædugleg a/
z huggade hañ med þessu Lijfsins Fyr-
erheite/ Sañlega sañlega seige eg þier
j Dag skalltu vera mz mier j Paradijs.
Meinar þu Sæl miñ/ ad Drottiñ lan
ge epter Dauda hins Synduga/ eñ ecke
ad hñ vmsnue sier z life? Ja nær sa O
gudlege snyr sier fra siñum Ogudlega
Lifnade/ og bæter sig vel/ þa mun Drot
tiñ lata hann lifa/ z øngra hans Syn
da framarmeir miñast.

Med þessu villder þu/ Drottiñ miñ Je
su/ openbera þañ omælelega Krapt þiñ
ar Forþienustu/ þijns Dauda z þiñar
Pijnu/ Giefande hier med øllum Synd-
urum huggunarsamlegt Epterdæme/
ad þu vilier oss nædugur vera/ og vora
Jdran fyrer Syndernar med taka.

Auuñ/ Vier erum synduger aller/ allt
vort Riettlæte er sem saurugt Klæde/ og
þø

þa vier høfum sem best giort/ erum vier samt onyter Þionar/ Þui vier vitum ad Madur verdur ecke holpinn fyrer Verk Logmalsins/ helldur med Trunne a Jesum Christum.

Hialpa mier Lausnare minn/ ad eg kunne af Hiarta ad jdrast/ so sem þesse Ræninge/ ad eg jate a mig mijnar Synder/ z mig af Hiarta angre allt huad eg hef þier a mote giort/ Auk mijna Tru Gief ad eg þitt Nafn akalle/ z holpenn verde/ Styr z stiorna mier med þijnum heilaga Anda/ ad eg sie Guds Barn/ z Erfinge Himnarijkis/ enn þinn Broder z Samarfe/ Lat mig ei liþa epter Hollde hu/ so eg deye ecke/ helldur med Andanum Holldsins Girnder kiefie/ so eg life.

Ja Drottenn minn Jesu / j minne epstu Andlats Neyd/ þa eg mun so til þijn kalla og segia/ Drottinn minnstu mijn þar þu situr til þijns Fødurs hægre Handar/ medtak þu mig jnn j þitt Rijke/ Þa vilier þu ei þeyia vid mier/ helldur tala vid mier so sem vid Ræningianum/ z seigia so vid mijna Saal/ Sannlega seige eg þier/ j Dag skalltu vera med mier j mijns Fødurs Rijke.

&c. Gief þu mier Drottenn gledelegann Upgäng
þa mijn Stund kiemur/og fær mijna Sæl fra
þeſſare Eymd til Eilijfs Lifs/ Fær mig fra
Syndum til Riettlæteſins / fra Neid j Sælu/
fra Dauda til Lyfſins / fra Helvijte til Hime
rijkis/fra Fordæmingunne til eilijfrar Saluhi
alpar/ Amen.

Um hinn ännann Ræningiann til Vinſtre Handar/um Kiennemanna Hofdingiana/Strijds menninena/og adra ſem loſtudu Herrann Chriſtum a Kroſſenum.

VAraſtu mijn Sæl/ad þu ſiert eitt af
þeim Gudloſturum/ſo ſem ſa vinſtre
Ræningenn/ Kiennemanna Hofdingiarner
& Strijdsmennerner/ huorium ecke þotte
Chriſtur hafa nog ad bera j ſinne Kuol
& ſmanarlegu Pijnu/ helldur hæddu þe
ir hann þar ofana ſkooku ſijn Hofud/
loſtudu hann & bryxludu honum vm/ad
odrum hefde hann hialpad / enn ſialfum
ſier giete hann ecke hialpad. Ja/Drott
enn minn/ þeir ſpentu ſitt Gin vpp j mote
þier/ & ſo ſogdu/ Vel/Vel/Þad gietum vi
er ſied/þ er rieft/þad er vor vilie/ ad þu
ſkyllder ſo fara. Þeirra Smaan hellſiſt
yfer

yfer þig/ z þo dæradu þeir þig þar ad
auke/ z sogdu/ Huar er nu hns Gud?

Myn Sal/ Drottinn hefur sagt fyr-
er/ad a sijdustu Dogum munu koma þui-
lijker Gudlastarar/ sem meir munde lifa
epter sine Vellyst/ z meir elska hana en
Gud/þeir munu synast gudleger/en ecke
reynast odruuijs en falsklega. En þu
myn Sal skallt fordast slijka/ z vita fy
rer vijst/ ad DRottinn mun straffa þa.
Sine oblijdu mun hn yfer þa vt ausa/
z hans grimdar Reide mun grijpa þa.
Hann mun þeirra Augu blinda/ ad þeir
siae ecke/ hann mun læta þa falla j eina
Synd af annare/ ad þeir næe ecke hans
Riettlæte. Hann mun afmæ þa af Bok
lifande Manna/ad þeir sieu ecke skrifad
er j tolu Riettlatra. Drottinn mun ko-
ma med Ellde/og hans Ogn mun vera
sem annad Ovedur/ad hann þeim endur-
gialde Grimd sinar Reide/ z bitale þeir
ra Lastaner med Ellds bæle.

Hann mun til þrra tala j sine Reide/ z
j sins

j siñe Grimd mun hñ skielfa þa/þa hñ Doms atkuæde æleggur/a þeim Deige Domsins z seger/ Vijked fra mier Bol uader/ j þad eilijfa Ellds baal/sem fyr erf wid er Dieflenum og hñs Englū. Þa nunu þeir j þar eilijfu Kualer gan ga/Þeirra Orm mun ecke deyia/og þr rá Elldur mun ecke vt slockna. þar mu nu þeir ad Daudanum leita z ecke fiña þeir munu girnast ad deya/og Daudinn mun fordast þa.

Drottiñ Jesu Christe/Halltu minne Sælu j þynum Otta/ad eg æuallt hroose mier af þy nu Nafne/so ad eg ei mz Gud lasturum til Hel uijtis fordæmdur verde/Amen.

Pad Fiorda Ord Herrans Christi
er þad sarger ttelega Kall til Fødur sins.

Minn Gud/Minn Gud/
Þui yfergafftu mig.

Eyr þad z merk mijn Sæl/Huad sarlega þiñ Lausnare kallade j siñ ne Neyd z Angist/Miñ Gud/miñ Gud/Þui forlietstu mig? O eilijfe Gud

Huad

Hüada Ordum er slykt? Kanttu nockud hryggelegra ad heyra mijn Sal/ enn þet ta var.

Hvad var þier þu allra helgaste Lausnare? Hvadan kom so sarlegt Kall vpp fyrer þier? Ypted mykel var þijn ytte Pijsl z Kuøl/ Enn su jnre var langt um meire z ofeigianlegre. Þad giørde su ofeigianlega Byrde vorra Synda/ sem Gud hafde lagt vppa þig/ Eg hefe syndgad/ enn þu pijndest/ Eg hefe broted z jlla giørt/enn þu barst Kuølena/ Eg hefe til Reide reitt þinn Fodur/ enn hefne var steipt yfer þig/Nu sende Elld sinnar Reide j þijn Bein/ Hans Grimd þiade þig z þuingade/med øllum sijnum Straumum. Þu giørdest Løgmalsins Bolvan fyrer mig/z Helvijtis Gin villde þig su elga. Þijn Sal var full Sorgar og Kuala/og þitt Lijf var j Heliu/A þier lagu grimdar Reide Fodursins/minnar og alls Heimsins Synder. Þig plagudu Pijslur Andskotans/z Skeyte Belials/z

Snörut Daudans z Fiøtur Helu̅ftis/ Af þeſſu øllu ſærdeſt ſuo þitt Bleſſada Marta/ ad þu fanſt ongua Hialp fyrer hm̃. Þu baſt þig illa/ eñ Hialpiñ var ei nærre/ Ja/ eirniñ Soliñ a Himnum byrgde ſig/ z villde ei horfa a þig/ þar þu varſt ad Boluan ordiñ z ſo forlaatiñ af Gude. Drottiñ miñ Jeſu/ Huad ſtrangt Eruide/ huad ſtora Sorg/ Mæ du/ Pijnu/ Angiſt/ hef eg þier bakad m̃ mijnum Syndum/ Allt hefur þu þta lid ed fyrer mig/ Þu varſt forlatiñ af Gude/ ſo eg yrde medtekeñ af hm̃. Þu ba rſt Grimdar Reide þijns Fødurs/ ſo eg Nadena feinge/ þu barſt mijnar Synd er/ ſo eg riettlætur yrde/ Þu ſmackader Andſkotans Pijlur/ ſo eg ohræddur verâ meigie/ Þu varſt Huggunarlaus z yfer giefeñ/ ſo eg feinge bæde Hialp z Huggan. Soleñ byrgde ſig þ þier/ ſo ſu eilijf a Riettlætis Sol ſkijne mier eilijflega.

Drottiñ Drottiñ/ huad ſtrangt Eruide atte þijn Sal/ Huad ſarlega var

ſtu ſleig

sku steigen? Ja miñ Lausnare/ So yþer gaþ þig þiñ Himneske Fader vm stund ar saker/ eñ med Dyrd z Vegsemd hefr hñ þig aptur Koronad. Nu hefur hañ sett þig til Herra yfer øll siin Handave rk/ z þier allt vnder Fætur gieþed/ Hañ hefur leist þig fra Angist z Dome/ Hu ar vill nu telia leingd þiña Daga.

Drottiñ miñ Jesu/ sem ert dæeñ fyre er vorar Synder/ z vpprisiñ þyrer vors Riettlætis saker/ Sie þier lof z packer ad eilijfu/ Amen.

Huorniñ Sæalen skal sig huggä med þessu Epterdæme Herrans Christi i Daudans Neyd.

Ad skalltu epter hafa/ miin Sääl/ Ad lijka sem Christur j siñe Neyd z Angist kallade til siins Himneska Födurs so skalltu z kalla j allre þiñe Neyd/ þegar Andskotinn særer þitt Hiarta med siinum Daudlegum Pijlum/ Þegar þijnar Synder vaka/ z þig vid Gud skilia ættla/ Þegar þu fiñur Reide Drottins

z Boluan Logmalsins / Þegar Dauð-
iñ setur siñ huassañ Brodd þier a Bri
ost z myrder þig/ Þegar aller þsser hel-
iar Hundar ellta þig so sem j einangur
so þu kiemst huørgie/ z Berolldiñ er þi
er þraung/ þiñar Samuisku vegna. Nu
ert villtu þa? Huad villtu þa giøra?
Þad skalltu nu læra af þiñum Lausna
ra/ Kalla þu til hans/ hann mun þier
Rad og lid leggia.

Drottiñ miñ/ ætllar þu leinge ad gle
yma mier? Ætllar þu leinge ad byrgia
þiña Asionu fyrer mier? A leinge miñ
Sal ad syrgia/ A mitt Hiarta ad ang-
rast daglega? Ætllar þu leinge ad reid-
ast? Og lata þitt Grimdarbal breña?
Miñ Sal er ad mestu yferkomiñ. Au
vij Drottiñ miñ/ er langt epter? Eg er
yperkomiñ af Hiartans anduørpuñ/og
flyt j miñe Sæng/ og væte miñar Hui-
luvoder j miñum Tarum. Miñ Asia
na er torkieñeleg af Hrygd/og afgomul
ordiñ/þui allt geingur ad mier/ Þu he-
fur

fur mijn Bein sundur mared sem eitt Le
on/ so eg sagde/ Nu hlijt eg ad deya/
Mijn Augu voru so sin brostinn/ Eg
lijd Neyd/Drottin/lijkna þu mier Dro-
ttin/lijkna þu mier/ Amen.

Ja mijn Sal/þad bregst ecke/Veroll
den mun en þa spotta þig/og þessu þij
num Ordum snua/og ymeslega þau ut
þyda/ En ackta þu þ ecke/og verk Hug
hraust/þeir giørdu so vid þinn Lausna
ra/þa þr sogdu/Bijd vid/læt sia huort
Elias kiemur og hialpar honum. En
halltu a þine Bæn/og ækalla Gud.

Sia nu Drottin min Gud/nu liggur
mier næsta a Nauggu/Vert mier nu ecke
ognarlegur/ þui þu ert mitt Athuarf j
Neydene. Snu þier til mijn Drottin/og
prelsa mijna Sal/ hialpa mier sokum
þinar Giæsku/ Drottin vert ei langt bu
rt/Min Styrkur/skunda þu mier til Hi
alpar. Þu hefur hialpad mier fra min
ar Modurlijfe. Þu varst mitt Traust
þa þegar eg læ a Modur briostе/Mig

ſangar epter þier/þui muntu hialpa mi
er/ Eg þecke þitt Nafn/ þui virdſtu ad
hlijfa mier/ Eg ækalla þig/þui virſtu
ad Bænheyra mig Amen.

Giorſtu ecke ſo hrygg/ Sæl mijn/og
ſeat þier ei vera ſo orott/ Vona a Gud/
þui eg myn hm̄ eñ nu þacka/ad hn̄ hi-
alpar mier/og vill vera miñ Gud. Nygg
ad Dæmum forṅu/ Huar er ſa nockurn
tijma til ſkam̄ar ordiñ/ ſem a hn̄ hefur
vonad? Huern hefur hn̄ forſmad/ ſem
hañ hefur akallad/ Þui Drottiñ er na
dugur og Myſkunſamur/fyrergiefur Sy
ndernar og hialpar j Neydeñe.

DROtteñ miñ Jeſu/þu veiſt ad eg vona a
þig/Kom og Hialpa miñe Sæl/þa þier þyker
tijme til/Og þo mitt eiged Hiarta villde for
dæma mig eirneñ/þa ertu langtum ſtærre ꝫ ſte
rkare eñ þad er/Ja/þo þu deyder mig Drott
iñ/þa lættu mig ſamt eilijflega a þitt Nafn
vona/Am̄.

Þad fim̄ta Ordid Christi.

Mig þyſter.

J þiñ

Fimta sin sagde Lausnarem/ mig þyster. Drottin Jesu/ Hefur þu ecke sialfur skapad Sioen og alla Vatsbruña ? Nu þyste þig z varst ot magna a Krossenum. Pad er ad sonnu nattturlegt/ ad allar adþranm komnar Manneskiur þyste. En þo þig þyst ha se j meira lage/ þa voru þad einginn vndur/ Pu varst sañur Madur/ fanst Nu gur z Posta/ ē huør añar/ Þar ad auk hafder þu madur vm Noottena j Allden gardenum sueitst þm blooduga Sueita/ varst þar fangin/ bunden/ sleigen/ hrakkur/ og hriadur/ hwdstryktur/ hæddur/ forsmædur/ a Krossen nelgdur / so þitt Blessada Blod var næsta burt ruñid/ og Mattur og megn var allt j burt/ Þui var ei kyn þo þig þyste.

En huad gæfu þeir þa mijnum Lausnara ad drecka? Þu Giæskufulle Jesu Þu pryder Jared med þijnū Gooda/ og sedur allar Lifande Skiepnur med Fog nude. En j þinne sijdustu Neyd / hiell

þu þeir þig ei verdan eins goods þoſta Dryckiar. Þui þeir gaafu þier Gall ad eta/ og Edik ad drecka/ j þiñe ſtooru og hrædelegu Neyd og Angiſt.

Eñ vertu glød miñn Saal/ þui med þſſ um ſwra banuæna Dryck/ hefur þiñ La uſmare vingeingid þier þañ eilijfa heil ſuſama Saalar Dryck. Nñ þyſte ſo þier yrde ſualad/ Nñ vthellti ſijnu Blode og gaf þier ad drecka/ Nañ ornegnadeſt/ ſo ad þu endurnærdeſt/ Nñ ſkorte/ ſo þu hefder nog/ Nañ giorde þig druckna af rijkuglegre Giæſku ſiñar Naadar/ Nann ſkeinkte þier Vellyſting ad drecka ſem eirn reñande Straum/ Smacka og ſia hu᷑d ſætur ad Drottiñ hñ er.

Eñ Drottiñ þyrſte ecke ad eins Lijk⸗ amlega/ Nelldur þyrſte hans Niarta ep ter þier eirneñ. Nann þyrſte epter þiñe Tru/ og langade epter þiñe Saluhialp. Nñ þyrſte epter þier/ þui lættu þig þyr ſta epter hm̃. Kom til hñs og dreck/ og ſuala þijnu Niarta/ þa þier þiker ſtrañ gur

gur vera Motgangur i þijnū Sottum z Freistingum z Daudans Neyd.

O þu godfuse Jesu/ Þu hefur þetta sagt/ Huorn sem þyster/ sa kome til mijn z drecke/ þui þiñ Bruñur er opriotande med Lijfsins Vatn / Huor þar af dreck ur mun ei þysta eilijflega/ Huad mieg þyster nu mijna Sal epter þiñe Hugg an/ so sem Hiortiñ þyster epter Vatsbr uñunum/ so fyseſt mijn Sal z saker til þijn Drottiñ miñ Gud.

O þu sæte Jesu Christe/ dyf þui frem sta a þijnum Nædar singre i þitt raud litada Blood/ sem þu fyrer mig vthellt er/ z kom ad dreypa a mijna Sorgbitna z harmþrungna Sal/ z yfetkomed Hi arta/ Þui eg lijd storañ Þorsta i minne Neyd/ Huad gott mun miñe Sal verda vid/ nær þu a hana dreyper med þijnu Blessada Blode? Þui nær eg dreck þitt Blood/ þa er eg i þier og þu med mier.

Christner verda lijka Normungareñ
ar Bikar ad drecka þessa Heims.

TAk hier eirneñ mark a Sæl mijn/ ad so sem þeir skeinktu þijnum Lausnara/Gall og Edik ad drecka/so hlytur lijka Motgangs Bikar þier til Handa ad koma. Þañ Bikar hefur DRottiñ sialfur j siñe Hende/ fullan Sorgar og Motgangs/ og skeinker af honū og gi- efur øllum sijnum Truudum ad drecka. Vert okuijden Sæl mijn/Sia/ ad DR ottin sialfur hefur hañ byrlad/og fyrer honum haft/dreck þu eirneñ med þijnū Lausnara. Þui þo þesse Bikar sie sur og beyskur/þa mun hañ þier fyrer beslu verda. Þar fyrer/ Ef ad þu villt nu jn na DRottne nockru fyrer allt þad sem hū hefur þier til gooda giort/þa mzktak þu þañ Heilsusama Motgangsins Bik ar/ Vert Þolennod z prijsa hūs Nafn Murra þu ecke nie mogla vid þiji/þad er ecke neima lijtel Stund/ þa muntu ei drecka han leingur/ Þui þa mun hann skeinkia sætan Fagnadar Dryck a fyrer þig/sem þiñe Sælu mun æfenlega vel suala

sualá. Eñ þeim Ogudlegu/þÿnum Ne iptar mønum/mun hañ siñar Grimdar Bikar skeinkia/þañ munu þeir hliioota vt ad drecka allañ samañ/z Dreggiarn ar olldungis vt swpa.

Eñ vakta þig Sæl mÿn/fyrer Ohoofe/z misbruka þ eige sem þiñ Lausnara skꝍrte a Krossenum. Nooflega drucked Wÿn gledur Mañsins Hiarta/eñ Ohoflegt orkar Kualar/Þui skalltu ei drecka þig ofdruckiñ/ þui þad leider vondañ Lifnad epter sig/ z Drÿckiurwtarar munu ei j Guds Rÿke sitia.

Drottiñ miñ Herra Jesu/Varduelt þu mig fra Ofdryckiu /z øllu misbrwke a þynu Lane Giefs ad eg æwallt sparneytinn og Hoofsamur lifne/so eg þess hæfelegre sie til ad lofa og prisa þitt Heilaga Nafn/So ad eg j þinne Þionustu/a hueriu Augnablike/sie funneñ z verde/ Amen.

vj Þad siøtta Orded.

Þad er nu fullkomnad.

ÞEtta siøtta Ord er hid mesta Fagnadar z Huggūar Ord er hñ sa

gde. Pad er fullkomnad. Fagna mijn Saal/og vert Ohrædd/z efast eige/Þui þiñ Lausnare hefur allt þ fullkomnad/ sem vm hñ var skrifad. Allt hefur hañ fullgiort sem þurfte til þiñar Saluhialpar. Allt hefur hañ fyrerbued þad/s̄ heyrde þier til Huggunar/allt hefur hñ þad sigrad z yfirstijged sem mote þinne Saalu var. Allt hefur hñ þad apturfenged/sm̄ Adam z Eva hofdu glatad. Allt hefur hañ þad bætt/huoriu þu og adrer med Syndunum spilltu.

Ja Drottiñ Jesu/ Allt hefur þu vel giört. Saafur z Fornfæringar/ Breñe Offur z Syndafoorner villde þiñ Fader eige/z eige þocknast þær honum/þær s̄ epter Logmalsins Setningum Fornþærdar voru/ Eñ þu ert kominn þijns Fodurs Vilia ad giora/z hefur fyrer Syndernar foornfært þad sem æfenlega duger/ Þui med þijnum Blessada Lijkama einusiñe fornfærdum/ hefur þu fullkomnad/fyrer alla þa sem helg: st munu ad eilijfu

tilijfu. Þu hefur sætt oss vid Fødurenn hans Reide j Blessan snued/ Høggorm sins Høfud sundur brotid/ Synderniar bætt/ Dioffulenn yfervnnid/ hans Verk nidur brotid/ hns Rijke sundur tuistrad Løgmalsins Boluan burt teked/ Helujte hefur þu nidur brotid/ Allt hefur þu vel fullgiørt z fullkomnad.

Eilijfe Himneske Fader/ allt er full komnad med Offre þijns Sonar/ sem hn hefur sett fyrer mijnar Synder/ ver tu mier Nadugur z Myskunsamur. Ef þu værer mier fraherfinn/ so sem eg hefe med mijnum Syndum forþient/ þa lijt þu til mijn aptur/ med þijnum Nadar Augu/ z fyrer saker þijns elskulega Sonar. Alijttu Soninn þinn/ z vert Þrælnum nadugur/ Alijt hns Hollдgan/ z fyrergief mier alla mijna Skulld. Suo opt sem þu alijtur þær heilogu Vnder þijns Sonar/ þa lat mijnar Synder vera huldar fyrer þier. So opt sem þu alijtur þad rauda dijra Blod/ sem runned er

ed er af Sÿdu Jesu Christi/ þa hreinsä mig af mÿnum Misgiørdum.

Eg hefe vÿst mÿked jllt med Syndū um þorþient/ Eñ min Lausnare hefur langtum meira med sÿnu Blode bætt z bitalad. Stort er mitt Ranglæte/ enn myklu stærra er mÿns Lausnara Riettlæte. So sem Gud er stærre og meire eñ Madureñ/so er hans Nad og Myskun meire eñ mÿn Synd.

Huorneñ kañ nockur so stoora Synd ad hafa giort/ad Guds Son hafe ecke med sine Pÿnu/ þar þyrer bitalad? Nu orniñ kañ nockur Drambseme ad vera so stor/ad hun verde ecke bætt og bitølud mz soddañ Lÿtelæte? Huorneñ kañ Diøfulsins Valld ad vera so stort/ ad Guds Sonar Daude hafe þad ecke nidurbroted? Ja miñ Gud/ Skyllde samañ vega Mannsins Synd vid Lausnarans Nad z Myskun/ þa er þar so langt a mille/ s a mille Austurs og Vesturs/a mille Helvÿtis z Himerÿkis. Þuiad þar yfer

Syndenn er stoor z ma mykled/ þ^a er Naad enn myklu stærre/ z ma meira.

So vakta þig nu myn Saal/ fyrer þeim sem sialfbirger þikiast ad hialpa sier/ viliande med sijnum eigin Verkū/ þ allt fullkomna. Enn lattu þier sagt og kient vera myn Saal/ ad Madur verdur ecke Riettlatur med Verkunum/ helldr fyrer Truna a Jesum Christum/ so tru þu og eirnenn a Jesum Christum/ so ad þu holpinn verder.

Eg gióre þier þacker Drottenn minn Jesu/ ad þu hefur allt so vel fullkomnad og tilreidt mier til Saluhialpar. Æfenlegt Lof z Dyrd sie þier/ Heidur og Vegsemd/ ad þu myna Saal so vel gladt og huggad hefur/ Amen.

Pad siounda Ordid Christi.

Fader i þijnar Hendur/ fel eg minn Anda.

HEgg vel a Hiartad Saal myn/ Herrans Christi Ord a Krossenum/ z hyx a vm huada Dauda z Andlaat þetta var/ z huor sa var s þad

þ gaf

gaf upp Andañ. Þetta var ecke Abrā ham/ ecke Isaac/ ecke Jacob/ ecke Moyses/ ecke David nie nockur Spamadur/ helldur var þad sialft Lijfed/ sem þar doo a Krossins Galga. Þar gaf vpp siñ Anda/ Hertuge og Høfdinge Lijfsins/ Þar deyde Jesus Guds Son/ sem Himeñ z Jord hafde skapad/ sa allar Skiepnur lijfgar/ og vid Magt helldur ollum hlutum/ med sijnu kroptugu Orde/ hañ liet þar sitt Lijf a Krossenum. Þui þo su Guddomlega Natturañ j hønum sie odaudleg/ z giœte ecke daed/ þa deyde sā int Persónañ/ sem var sañur Gud z sañur Madur/ eñ hñ deyde epter Holldenu þui Ordid huijldest a medan/ so hñ kynne ad þreistast/krossfestast z deya/ eñ þo var/ z er/ ORDED/ þ er Guddomuriñ Mañdomnū samteingdr/ so ad su mañlega Nattura giœte stadest/ sigrad z vpp aptur rised/ z alla sœla giort.

O Drottiñ Jesu/ huad diupt Lijtlœtkader þu þig/ z giørdest hlydeñ allt til

Daud

Daudans/ Ja allt til Krossins Daudans
Þu varst ad vÿsu sa Goode Hirder/ sem
þÿna Sæl gafst vt fyrer þÿnar Saudä
kindur. Þu ert sa einka Endurlausnar
eñ/ sem þitt Lÿf gafst til Bitalings fyr
er so marga. Þiñ Daude er mitt Hæ
le z Athuarf/ Þitt Lÿflaat er mÿn For
þienusta þegar eg a þiñ Dauda þeinke
þa er eg holpiñ/ huør vill þordæina mÿ
na Sæl/ Hier er til Christur/ sem fyr
er hana er daiñ/ Sa hefur mig frelsad
fra Daudanum z Heluÿte. Þu Daude
hñ vard þier ad Eitre/ Þu Heluÿte/ hñ
er ordiñ þier ad Drepsott.

Vertu nu glød Sæl mÿn / Fyrst þu
heþur nu soddañ Lausnara/ sem øllum
hialpar/ z Drottiñ er allra Drottna/ hñ
heþur Daudan vppsuelgt/ j siñe Sigur
uiñing/ Daude / huar er þiñ Broddur?
Heluÿte/ huar er þiñ Sigur? Ækenlegt
Lof sie mÿnu Lausnara / sem mier hefur
sÿna Siguruiñing giefed. Liþe eg nu/
þa life eg þier Drottiñ miñ Jesu/ Dey
Þ ij ie eg

se eg/þa dey eg þier/Huort sem eg liþe eda dey/þa er eg þiñ/Drottiñ miñ Jesu Christ Loþ sie þijnu heilaga Nafne.

Huornig Christiñ Madur eige ad andast eda sofna vt aþ.

HAf j miñe Sal mijn/ ad þa DRott iñ þiñ Lausnare Atte ad giefa vpp Andena/ þa took hañ Huggunar Ord aþ Heilagre Ritningu/ z sofnade so vtaf Fader j þijnar Hendr þel eg miñ Anda. O huad mørg Þusund Eingla munu þa nærre vered haþa/ z flutt hans Sal iñ j þañ eilijfa Paradijsar þognud. So skalltu eirnenn giøra j þijnu Andlæte/ þa su stund er komiñ/ Og so sem þiñ Da ude Lijkame a þa ad Sueipast j hugtre Lijklæne/eins skalltu sueipa þijna Sal med einhuørre Agiætre huggunar Gr ein/ z skiliast so vid med Føgnude.

Jæ/so sm Siglinga meñ/þa þeirra Skip brotna/ grijpur huør þad nær/ Fialer/ Styre/eda huad añad sem þeir meige sier afleika/ og finda til Lands/ z hial

z hialpa so siinu Lijfe. Eins skalltu gi/ora miin Saal/ Þegar Skipkorn þijns Lijkama er komed ad brote/ þa griip þu Huggun vr Ordum Jesu Christi/ z hal llt þier fast vid þaug/ þa nær þu vel La nde/ z þa kantu komast ı giengum Dau/dan/ z ı þ eilijfa Lijf. Þui huor Jesu Christi Ord vardueiter/ mun ei Daud/an smacka ad eilijfu.

O Drottin min Jesu/ Hallt mier saþ nann vid þitt Heilaga Ord/ so eg lære Gudlega ad lifa/ z Christelega ad dey/ia/ Amen.

Christner Men eiga ad læra ad vita huad þetrra Daude sie.

HJer skalltu læra Saal miin/ ad skilia þad sem þinn Lausnare hefur talad vm Dauda Þrra Gudlegu/ z huor Nofn han hefur giefed þonum. Þui þa vier heyrum Daudan nepndan/ þa er oss þad hrædelegt Ord/ oss stendur Otte þar af/ þui vier huxum so vm Daudan/ sem vor Samuiska seiger oss/ ad vier høfum

med Syndum forskulldad hañ. Eñ þiñ Lausnare heþur miøg Huggunarsamle ga talad vm Dauda z Afgang siña Vi na aþ þessū Heime/ z kallar hñ eirn hæ gañ Suefn/ sem hñ sagde vm Lazarū/ Lazarus Vinur vor seþur/ Huør sem nu er truadur Vinur Christi/ sa deyr ecke/ helldur sofnar hñ / Og j ødrum stad sa gde Christus vm þa Stulku/ s̄ hñ vak te aþ Dauda / Stulkan er ecke Daud/ helldur sefur hun. Og so talar DRott iñ fyrer Muñ Esaiæ. Ganged j burt mitt Fo'k/og j ydar Suefnhus/ z' leated aptur Dyrnar epter ydur/ Fel þu þig ei na litla Stund/ þangad til Grimdeñ er vmlidiñ. Og j þessare Þijsningar Histo riu stendur/ ad marger Lijkamer þra Nei løgu risu vpp/ sem ædur sofnader voru. Huør hañ sefur nu/ sa er ei Daudur/ he lldur huijlest hañ aþ sijnu Erude/ þar fyrer skalltu ei ottast Daudañ/ Þui þo hñ sie sa sijdaste vor Ovinur og Offokn are/ þa orkar hañ ecke meira/ enn skilia

Sal

Sælena vid Lijkaman̄/og þar epter a ot
kar hn̄ einskis/ huorke a Sæl nie Lijf
þeirra Gudlegu. Lijkaman̄ leggur han̄
nidur til Huijldar j hans Suepnhus/s̄
er Grøfin̄. En̄ Sælin̄ er j Hende Drot
tins æn Kualar/og huijler j Sælu. Fy
rer Augum þeirra Heimsku er ad sia so
sem þeir deye/ z þeirra Apgangur er re
iknadur fyrer Kuøl/ og þeirra Burtførr
fyrer skada/ En̄ þeir eru j Fride.

Drottin̄ min̄ Jesu/ Gief þu mier þessa
riettа Trw/allt til Apeloka/og veit mi
er goodan̄ Christelegann Apgang og
Endadag. Amen.

Vm Herrans Christi Lijkamans
an/þa hann gafvpp sin̄ Bles
sada Anda.

O Drottin̄ min̄ Jesu/ sem so milldele-
ga hneygder þitt Blessada Høfud ni
dur a Krossinum/ Eg bid þig grætande
Hneyg þitt Blessada Eyra til mijn/og
gief mier þin̄ar Nadar z Fridar Koss.

Minn liufe Lausnare/ sem þijnar Hend ur a Krossens Trie vtbreidder / Lattu mig aumañ z Syndugañ verda eirneñ j þijnum Fadme/ Miñ Gud/ þu sem so hꜳtt varst vpp heingdur a Krossiñ/ Lat tu mig Aumañ alla tijma vpp hefia mitt Hiarta til þijn. Þu millde Jesu/ sꝫ þar j millum Ræningia gafst vpp þinn Anda/ Laat mig nu j þijnum Fadme vt af sofna. Miñ Lausnare/ huør ad var rꝫt Lijfiatinn sem hiñ stærste Jllgiørda madur/ Lat mijnar Synder ecke hrygg ja mig j minne Daudastundu. Mijn allra besta Huggun sem hieckst a mille Himins z Jardar/ Gief ad mitt Hiarta fyseſt vpp til þijn/ og eg aluarlega til þijn anduarpe. Miñ Medalgangare/ sem þijn Knie beygder a Krossenum/ bid þu Fodureñ fyrer mier/ z send mier chri steleġañ Vidurskilnad hiedan. Minn Himneske Kongur/ sem barst þa stirdu Þyrnekoronu. Kryn þu mig epter þetta Lijf/ med oforgeingelegre Koronu eilijfꝫ-

rar

rar Saluhialpar. Miñ Frelsare/sem a Hondum z Fotum varst albloðugur/lǽ kna þu Sar og Verkum mijns Hiarta Salar z Samuisku. Miñ Hialpare/ sem liest þijna Sijdu j giegnum stinga/ z þijnar Hiarta Dyr opna/Laat mig a vallt þela mig þar jñe j allskonar Mot gange z Olucku. Miñ Lausnare/ þu s̄ allur varst blar og Blodrisa/fullur Sa ra z Benia a þijnum Blessada Lijkama Hreinsa z endurnǽr mijna Sal med þij nu Blode/z lat mig alltijd hallda z ha fa þig fyrer þañ allra vǽnsta/z k ǽra sta j mijnu Hiarta/Þu sem hieckst nac̄ eñ z alsber/ klǽd þu z skyl miñe Saaiu med þijnu eilijfa Riettlǽte.

Sia þu Drottiñ miñ/eg legg mig j þiñ Blessada Fadm/og fel mig ølldung is þier a Hendur/ Þui sǽler eru þr Da udu s̄ j Nafne Drottins vt af sofna.

Þar fyrer mijn Sal/ þott ad Heluijte vilie þig a þiñe Dauda stuñdu blinda/ og Daudans Snorur vilie þig anetia/

Þa vertu ohrædd/og gior sem þiñ Lausnare þier kient hefur/ Akalla þu hñ/so sem hann siñ Fodur akallade/ Og þo Muñuriñ eige mæla kuñe/þa andvarpa samt j þijnu Hiarta/ þui þad muñ vera fyrer honum so sem stort kall/og þ mun smiuga j giegnum Himeneñ/ vpp til þijns Lausnara.

O þu Naduge Jesu / sem þitt Lijf hefur fyrer mig læted/og mina Synda vegna ert dæ eñ/Þier vel eg myna Saal j Hendur/ þu hefur hana endurleist/ þu trufaste Gud. Þiñ Daude er mitt Lijf /mitt Riettlæte/mijn Huggñ/myn Hialpar Von z eilijfur Fridur. Eingeñ gietur slited mig af þiñe Hende/med mig hefur Dauden og Dioffullen alls eckert / Minn er Jesus Christur/sa Hofdinge Lijfsins/ sem mier til goda hefur Daudan og Dioffulen yfirstiged/ Helvijte nidur broted / og Himnenum vpp lok ed. Hia mier eru morg Þusund Eingla Drott ens / sem bijda epter miñe Saalu/ad þeir fære hana jnn j Himerijke. Hiedañ j burt med Fride eg fer/þeigiñ og gladur j Gude/Huggad nu vel mitt Hiartad er/og horfiñ allur kuijde/Eins z Gud hefur heited mier/ Huijldar Suefn miñ er Daudi/Amen.

XIX Capitule.

Vm þau Jardteikn sem skiedu/ þa Herran Christur gaf vpp sinn Anda huar vm sa næst skripade Guðspialls Texte hliodar/og ma þar lesa.

Eintaled.

Sjef nu giætur ad Saal miñ/ huada Vndur og Fæðan e ad skiedu þa þiñ Lausnare Þiñ ist og doo a Krossenum. Sia/ad Soliñ bra siñe Birte og Myrkr giordist j ollu Lãdenu. Fortialld Mustteresins rifnade i sundur ofan i giegn/ Jordiñ skalf og titrade/ Biorgin brustu i sundur. Daud ra Maña Grafer opnudust / z marger Heilager sim sofu risu vpp/og geingu i þañ heilaga Stad /og byrtust mõrgũ.

Sia þar miñ Saal/ huorneñ Skiep nuñe allre vard vid Dauda þess Riettlata/ Sia huada Jardteikn Gud liet skie a Jordu og Himne/huorniñ Soliñ miste sitt Skin/og Landed vard fullt Myrkurs a albiortum Deige. Ja miñ Lausnare/ Himeñ og Jord Syrgdu/og allar

 þiñ

þijnar Skiepnur baru Harm vegna þin
nar storu Kualar/og herþelega Dauda
Enn su Synduga aunna Manneskia/þyr
er huoria þu so pijndur varst/ hun took
pad sijst til Hiarta.

Þess vegna kom nu Saal mijn/og vak
na ap þijnu Athugaleyse/Statt vpp/
lypt vpp þijnu Augum z sia/Haf þijn
Eyru opinn z heyr/ bw þu þitt Hiarta
til/ z huxa vm/lita þijna Skynseme til
ad skoda Sakleyse Drottins þess Riett
lꝏta/ s fyrer þig Ranglꝏtann daenn er.
Skoda þann heidna Hofudsmann/og þa
sem med hm hofdu Vardhalld a Herr
anum Christo/z so adra sem hia Kross
enum stadder voru/ huad ottaslegner vr
du þeir aller/z vottudu Christi Meinle
ysse opinberlega/bordu sier a Briost/sne
ru heim z giordu sana Idran.

So skalltu z giora eirninn Saal mijn/
og lꝏta þier nockud finnast til vm þesse
Undur/og lꝏta þier Frelsarans Dauda
ganga til Hiartans. Solinn geymde sitt

Skin

Skin/ þui leggur þu ecke lijka af þitt Hræsnis skin? Fortialldeð Musteresins rifnade j giegn nidur/ Þui rÿfur þu ecke lijka j giegn nidur/ þa Skylu þiñar van kruar/ z mañlegrar Skynseme/ sem fyr er þÿnum Hugskots augum hanger/ og skygger a þau? Jørdin bifadest/ sõ þo er helldur fastlega grunduølluð/ þui titrar ecke lijka þitt Hiarta/ af þeirre obærelegre Synda Byrde/ sem Guds Son hifft Kiettlæte hlaut að bera? Biørgiñ klofa nudu/ Þui klofnar ecke lÿka þitt Hiarta z lykur sier vpp/ so Guds Sonar Blods Kraptur kome þar jñ? Daudra Mañà Grafer opnudust/ og þeir risu vpp/ Þui vill þitt Hiarta ecke vakna/ sem so fast sefur j Syndunum? O mijn Sal/ ber þu þier a Briost með allre Alwð z Al vøru/ z snu aptur af þessum vallta Vege. Skriptast þu fyrer Drottne/ z jataa þÿnar Synder/ enn vidurkieñ hans Sakleyse/ með huøriu hñ hefur bitalað fyrer þÿnar Synder.

O þu Nadarsame Guds Son/ huörs Sakleyse allar Skiepnur vottudu/ Ver tu mier aumum z Syndugum Nadugz Fyrergief mier allar mijnar Misgiorder z afmaa mitt Ranglæte fyrer sokū þ n̄s Dauda z þiñar Pijnu/ med huorium þu hefur endurgolldid fyrer mig. O Jesu Christe/ vegna þijns Sakleyses bifadest Jordiñ/ Gief ad mitt Hiarta titre z skialfe af Christelegre Jdran/vegna miña Synda. O Jesu Christe miñ gode Naudhialpare/Vegna þijns Sakleyses klofnudu Biorgiñ og Kletfarner/ kliuf þu eirniñ mitt Steinharda Hiarta so ad eg med Glede medtake Krapt z verkan þijns Dauda z þiñar Pijnu.

O Jesu miñ Saluhialpare/ Vegna huors Dauda Fortiallded Musteresins rifnade ȷ sundur/z þ allra Helgasta giordest oped þ huorium Mañe/ Gief Nad so ad eg ȷ þijnu Nafne sæke þangad mz Fognude z Glede/ fram þ þiñ Nadar stol/ so eg Myskun odlest z Nad fiñe a

huoriū Tijma/ ō mier er Hialpar z Hii ggunar vant j minne Neyd og Aſtrÿdu. Þu Jeſu Eilijfe Guds Son/ Endurla uſnare Heimſins/ huørs ÿſla og Kuala vegna Sooliñ byrgde ſig/ þui þu giørd- eſt Bøluan fyrer oſſ/ Lattu n ier Hugg unareñar Sol ſkijna/ huad ſem mier a liggur. Þu Almattuge Drottiñ Jeſu Chriſte/ Aþ huørs Krapte ad Graþer Daudra opnuduſt/ og þeir riſu vpp/ Vek þu mig eirniñ a þeim ſijdaſta Deige / ſo eg a þeim effta Þaſka Deige rÿſe vpp vr miñe Grøf/ j ñgange og lende j þeim Heilaga eilijfa Stad/ og þeirre Himneſ ku Jeruſalem/ hia Gude/ hans Englū og øllum Vtuøldum/ Amen.

Vm Herrans Chriſti Vine/ ſem ſto du langt þra / og a þette allt horþdu huad þramm þoor.

Af Thuga hier miñ Sal/ Vine og Na unga Herrans Chriſti/ med huoriū var Moder hans Maria/ og Johañes/ þeir ſtodu nockud langt fra Kroſſenum

Þormudi z gretu yfer þeim óseigianlê guun Pijslum/ Nade z Spotte/sem Christus matte ad lijda/z sau lijka þau hræðelegu Vnidur sem skiedu.

Þetta var eirn Speigell þessara sijðu stu Daga Saal mijn/ þess vegna skalltu festa pad j minne/Þui vier sem nu lifum erum ad Veralldarennar Enda komner. Sia/huorneñ þesse vonda Verolld/ ad nyu Herran Christum krossfester/Huorn eñ Ranglætid yfergnæfer. Eñ Kiærleikeñ slocknar/j margra Hiortum. Sia huorneñ Menn lifa j sijnum Holldsins Girndum/ og epter siñe eigiñ Villd/ og Fottroda Bloded þijns Lausnara/so sem þeir er hañ Krossfestu. Guds Sendebod ár og Ordsins Þienarar kalla og amin na/z þeir Englar Fridarins syrgia he ifelega/ad Vegur Riettlætesins sie aud ur/z eingeñ vilie ganga Gotu Jdranar eñ-ar og Yferbootareñar.

Eñ huor truer vorre Kieñingu/z Predikañ/ Oz huorium er Armleggur Drottins

ölltins auglystur? Mañaña Synet vill ia ei lata sier seigtast leingur af Guds Anda/ Og faaer miedtaka og hlyda Evangelio. Þeir Aumu verda vpsokter/ z þeim Fatæku giefur ad anduarpa: Þui lætur Gud Vndur siast a Himne z Jørdu/ z Stormierke/ med Blode z Reyk/ z Ellde/ Soliñ sortnar/ z Tungled verdur ad Bloode/ þui sa ognarlege Dagur Drottins er fyrer Dyrū. Nū sender oss z eirniñ sijnar Aminingar og Heitingar Drepsott og dyra Tijd/ þar med Tijdin de ognarleg/ af Strijde og Blods vthellingu/ af Jardskialftuin og Siafar yfer gange/ af þessu er vijda til ad spyria.

O þu eilijfe Vollduge Gud/ Huor trui er ad þu muner so miog reidast? Huor kuñder vid þiñe Grimd? þar fyrer munt tu setia þig i mote slijkū Forockturū/ og lata þa sa siøfolld giolld siña Synda/ Þu munt Andstygd z Ohocka hafa a þm/ og þeirra Land eydeleggia/ Þu munt þeirra Helgedoms Kyrkium vm koll

 steypa

steypa/ og senda þeim kroptuga Billu. Þu munt lata suarta Myrkur koma/ og þinna Orda Lioos fra þeim huerfa/ Þu munt ei giegna þeirra Bænū nie Akalle/ Þu munt gieþa þm̄ eitt blautt Hiarta/ so þeir sieu hrædder fyrer þiukāde Laußblade/ Og vilie þeir ecke snuast fra sijnu Ranglæte/ þa muntu lata þa deyia z fyrerfarast j Syndum sijnū.

Ad sonnu Drottiñ/ so hefur þu giort vid þitt eiged Land z Lyde/ þa þeir giordust þinna Orda Motstandarar/ Suo muntu eñ giora öllum þeim þitt Heilaga Naþn ecke akalla z ei tilbidia.

Gieþ mier þa Nad Lausnare miñ/ ad eg af vallt sie med þijnum Vinum z Naungum/ sem tru langt þra/ og syrgia vegna þess Oguðlega Frammþerdis sem þeir sia j Heimenum. Og þo eg siae þeir Heiløgu take til ad þalla þra/ z þa truudu þæcke/ þa lat mig ecke hneyxlast þar a/ þui þu Drottiñ munt geyma þier þyn siøþ Þusund sem ecke beya syn Knie þyrer Baal/ helldur stande støduger j þijnum Ordum/ allt til Endaloka. Og þo eg hliote Harm z Rusda ad bera/ sem Maria z Johañes/ þa send mier Þolenmæde/ z kieñ mier ad huxa/ ad sæler sieu

þeir

þeir sem harma/ þui þeir munu Huggun ødl
last. Þo eg hliote ad vera til Spotts og And
stygdar j Heimenum/ þa lat mig a þig vona/
þui þu munt mig vpphefia þa þier lyst. Þo
eg hliote ad ganga vm myrkraña Dal / z rata
j Eymd og Motgang/so sem Maria z Johan
es/þa lat mig huxa til þyn/z þui trua/ad þm
Gudhræddu munu Lios birtast mitt j Myrkrṽ
num/hia þeim Myskunsama og Nadugu Gu
de. Þo eg kune sian/ad nøckur truc vm Stund
arsaker/eñ a Freistingar tymanum balle hañ
þat þra/þa lat mig stødugan standa sem Ma
riam z Johañem/þui sa sem stadþastur er til
enda / mun holpen verda. Þo eg slae ad þu
sender megnan Villudom a Jardryke/vegna O
þackletis Mañana/Þa gief þu mier eg hallde
mig fast vid þitt Ord. Þui þitt Ord er Lios
mina Fota/z lyser mier a mynum Veige. þo eg
slae þyn Vndur og Stormerke a Himnenum/
þa lat mig ei skielfast of miøg/ helldur mynu
Høfde vpp lypta/og huxa ad myn Endurlausn
nalgast. Þa eg sle þad hrædelega Strapp z Re
þsingar Plagur/ sem þu munt senda yfer þa
Vondu/Þa gief mier ad eg øruænte ecke/helldr
a þig etlaust vænte og vone/Þo þeir take Lyf
ed af mier/fyrer þyns Nafns saker / þa lat
mig Huggun hafa hia þier/Þui Daude þinna
Heilagra er dyrmætur j Augliti þynu. Þa eg
a ad skiliast vid þessa Verølld/ þa vertu myn
Huggun/og luþga mig med stødugre Von þess
eilyfa Lyfs/Þar eg mun Føgnud og Glede ød
 last

fast/og taka þyrer Sorg og Hrygd þessa Heims/eilyfa Glede/Amen.

XX Capitule

Þeir brutu ecke Bein Herrans Christi/Enn lögdu j giegnum hans Sydu med Spiote/huar ad vt rañ Vatn og Blood.

EN sokum þess ad Affangadagur var/ so Lijkamarner hienge ecke a Krossenũ/ vm Þuottdagen/þui sa Þuottdagur var stor/ þa bædu Gydingarner Pilatum/ ad læta briota þra Bein/ z taka nidur af Krossenum. Þa komu Stryds menner her/ z brutu Bein hins fyrsta/ z añars sem med honum Krossþester voru. Eñ er þeir komu ad Jesu/og sau þad hann var þegar Daudur/brutu þeir ecke hñs Bein. Enn eirn af Strÿdsmoñunum lagde j giegnum hñs Sÿdu med Spiote z jafnskiott flaut þar vt Blod z Vatn. Og sa þetta sied hefur/ vottar þad/ og hans Vitnisburdur er sañur/ Og sa sa me

me veit ad hañ satt seiger/ z ad þier sku
lud trua. Þui þetta er skied/ so Ritning
eñ vppfylleft/ Þier skulud eckert hans
Bein briota. Og aptur seiger añur Rit
ning/ Þeir munu sia hañ j huorn þeir
haþa stungid.

Eintaled.

SJa hier Sæl mijn/ huad streinge
lega Gygingar þeir hielldu Log
mæled/ viliande ecke læta Lijkam
ana vera a Krossenum vm Nottena/ og
komu þui Striÿdsmeñerner/ brutu Bein
beggia Ræningiaña/ so þeir dæe þess fy
rre/ og ad þa mætte taka ofan a moote
Kuolldenu/ z grafa/ Eñ þijns Lausna
ra Bein brutu þeir ecke/ þui hñ var þeg
ar andadur. Eñ þeir løgdu j. hñs Sij-
du med Spiote/ huar vt aþ flaut Vatn
z Blood/ sem og skiede epter Ritningar
eñar Nliodan/ Nuørs vegna S. Johañ
es þad skijrlega vottar/ ad hañ þad hu-
ørtueggia sied haþe.

Vm þad þeir brutu eckert Bein Herrans Christi.

JA ad sönu DRottin min Jesu/ þeir hafa eckert af þijnum Beinum brot ed/ þui þu varst þad einka Paaskalamb vm huort skrifad var/ Þier skulud eck ert Bein j þui sundur briota.

O Drottin min/ Huad næsta gooda Huggun hefur mijn Sal af þessu/ þui so muntu z mijn Bein foruara/ad þau brotne ecke. Þu veist Verollden hatar mig/og min motstandare Diofullen gei ngur vm kring sem greniande Leon/ ad han giete giort mier Skada. En þu set ur hm Takmark/og þu þecker alla mij na Lime/ Ja/þu hefur øll mijn Høfud Haar taled/ so eckert fellur af þan þijns Blessada Vilia. Þess vegna/ þo þeir Ranglætu sitie vm mig/z vilie mier ska da giøra/ þa lætur þu þa ecke na þui. Drottin min Jesu/ min Skiolldur ertu hialpa mier af allskonar Neyd og Voda Amen.

Su opnada Sijdan Christi er Huskld ar stadur allra Harmþrungena Syndugra Manna

SKoda nu Sal mijn/ þa giegnum lagda Sijdu þijns Lausnara/ Þui þar finna allar Syndugar ꝛ harmþrungnar Samuiskꝛ/ Nad ꝛ Lijkn/ Huijld ꝛ Roo/ Skunda nu Sal mijn til Sijdunnar Jesu Christi/ sem er þin Huijldar stadur/ Hier finnur þu Hiartans Millde DRottins/ Hier smackar þu huad sætur Drottin er. Þijns Lausnara Vnder eru fullar af Nad og Sannleika/ Sætleika og Kiærleika/ Þa nu þijner Ouiner kreppa ad þier/ og Heluijtis Hundar/ Synden/ Dauden/ Diofullen umkrynger þig/ Fl aup þu strax og fel þig j þeim Sijdu þy ljnu þijns Lausnara/ hia hans Nadar rijka Hiarta/ so sem Fuglen flyr j Eyk anna Holur/ vndan Stormuidrenu/ Þui þu Drottin ert þad Lijfs Trie/ J þijn um Skugga ꝛ Skiole er þm mæddu Hiortum gott ad huijla og afliast/ꝛ j þij-

 nu

nu Sijdu Saare endurnæraſt ſudurknoſ-
adar Samuiſkur. Halla þier ad þeſſa
re Lijfſins Eik/ Saal mijn/ þui vnder
hennar Greinum erfu Nafſkalaus.

Vatn z Blood rann ap Sijdu Lauſnarans.

MErk hier Saal mijn/ ad þinn Lauſn-
are er ſa/ ſem komiñ er pyrer Vatn
z Blood/ei med einuſømu Vatne/helldr
med Vatne z Blode/ſo hñ vtuegade ſi-
er eigenlegañ Søfnud/med ſijnu eigenn
Bloode/og hñ hreinañ giorde med Va
tsbade i Ordenu. Þuiad ſo ſem ſa fyrſ
te Madur Adam/ ſofnade i Paradijs/
z Gud tok eitt ap hans Riſium/ z Gud
ſkapade Evam þar af/ ſem þar þ var
Holld ap hans Hollde/og Bein af hñs
Beinum. So hepur þu og ſofnad minn
Lauſnare/ſem ert ſa añar Adam/Herr-
añ Himens z Jardar. Þu ſopnad' vm
ſtundar ſaker vt af a Kroſſenum/ z lieſt
opna þijna Sijdu/z'hleypter þar vt Bl
ode og Vatne/ſm þu huørtueggia hepr

hund

þunded jñ j þijnu Heilaga Orde og Sac
ramentis/ og skapar þier þar aþ þijna
elskulega Brwdur / sem erum vier kijn
Christne/ þiñ Soþnudur/huorn þu he
fur mz þijnu Raudlitada Blode endurle
yst og helgad. Vndu þier nu Sæl mijn
vid þeñañ Lijknar Bruñiñ/sem er Sijd
añ Herrans Christi/ huor ossi stendur op
eñ fyrer/ad hreinsa og þuo vorar Synd
er og Saurende/ af huorium Bruñe ad
vpp sprettur Vatn og Blod. Sia þet-
ta er Blood hins nya Testamentis/ sm̃
er vthellt fyrer þijnar Synder/ sem þig
bæde hreinsad og helgad hefur/og Riett
læta giort/og þar med eñ j Dag endur
nærer þijna Sæl j þeirre Heilægu Ku-
olldmaltijd Drottins.

Sia og skoda mijn Sæl/ huad dyrmæt
þu ert j Auglite Drottins. Þu ert ecke
endurleyst med Gulle eda Silfre/ helldr
med þui dyrmæta Blode Jesu Christi/
þess saklausa Lambsins Drottins. Þar
fyrer/ þott þijnar Synder sieu myklar

 og hræ

z hrædelegar/ þa eruinlast ecke/ þui þu ert med dyru verde keypt/ z hefur æfenlega Endurlausn j þessu Blodenu Christi. Pad alleina giører þig hreina af øllum þijnum Syndum z Saurendū/ þad frelsar þig fra Heluijte/ huar jñe eingiñ Lijkn nie Huggun er.

O miñ Himneske Fader/ eilijfe Gud/ reidstu mier ecke vegna mykeleika miña Synda. Sia þu/ þijns Sonar dyra Blod hefur bætt mitt Brot/ og mig aptur vid þig sætt/ þad er þad ædreifingar Blood/ s̄ betra seiger eñ Abels Blood/ Þui Sonar þijns Blod hroopar/ z bidur þig fyrer mier aumum Syndara/ Jæ/ þad hroopar j mijnu Hiarta/ og bodar mier þijna skiæra Næd z Syndaña Fyrergiefning.

Gieþ lijka gaum ad/ Sæl mijn/ Vatnenu þui sem af Herrans Sijdu vt rañ/ Þui þad er þad Lijfsins Vatn/ med huøriu þu bæde j Skyrneñe þueigeñ varst z hreinsud/ z so eñ nu daglega þitt þyska Hia

ta Hiarta j Truñe nærer/lijfgar z hug gar. Drottiñ Jesu/þu ert su rietta Hel la sem Moses sloo j Eydemørkuñe/ af huørre Vantsstarumur rañ/so ad allt Is raels Folk drack þar af. Nu þier Dr ottiñ er sa lifande Vppsprettu Bruñr/ þu giefur øllum Þyrstum Hiortum ý ýþ sins Vatn ad drecka/okeypis þyrer eck ert/af þijnū lifanda Bruñe. Huør þar af dreckur mun ecke þysta ad eilijþu. O Drottiñ/gief miñe Sælu z eirneñ þui lijkt Vatn/sem er Vatn Huggunar/ad endurnæra sig med Fride z Fognude / so hun ecke ørmegnest.

Kom hier miñ Saal/ og aus med Føgnude Vatned med þynum Muñe/Aus þu þitt Hiar ta kier Barmaþullt/med rietta Tru/so þu þag ner z aþenlega gledtest. Hallt mier til þessa Bruñsins Drottinn Jesu/og vernda mig mva llt þyrer øllu ødru Vatne og Bruñum Veralld arteñar/ og Diøþulsins/ sem Huggunarlauser eru/og miñar Sælar þorsta ei kuña ad slöckua

XXI Capitule.

 Lyka

Lijkamin̄ Christi var teken af Krossen-um/ og grafen̄ og Vardhalldomen̄ til setter sem han̄ skylldu geyma.

AD Kuøllde þess Dags sem var Affanga Dagz/ og kall ast Vpphaf Þuottdagan̄a/ Kom Joseph af Arimathia eiñe Borg Gydinga/ eiñ Rijkur Madur Radherra/ Godur Gudhrædur Mad ur/sem ecke hafde samþyckur orded i Gy dinga Rade og Tiltæke/ sa og eirnenn vænte epter Guds Rijke/og var eirn af Lærefueinum Jesu/þo heimuglegur/sok um þess hann ottadest Gydingana/ Sa hætte þ/z gieck þ Pilatum/bidiande ad han̄ mætte taka nidur Lijkaman̄ Jesu.

Eñ Pilatus vndradest/ad hñ var þeg ar andadur/ kallade Hundradshofding ian̄ til sijn/z spurde huort han̄ være fyr er laungu Daudur. Og ꝫ hñ vard þess sama vijs af Hundrads Hofdingianum gaf han̄ Joseph Lijkaman̄ Jesu/og skip ade ad han̄ være feingiñ honum. Og

Joseph keypte sier eirn Lijndwk. Þar kom z eirneñ Nicodemus sem a Nattar Þele hafde vered hia Jesu/ hafande Myrru og Aloes bland/nær Hundrad Pund. Þeir toku Lijkamañ Jesu/ og vøfdu hañ j hreinum Lijndwk/smurdu hñ z bundu/sem Plagsidur var hia Gydingum.

J þeim sama stad var Alldeingardur/ og j þeim Garde var ny Grøf sem Joseph atte/huória hann hapde j Stein höggua læted/ j huória Grøf ad eingeñ Madur hafde enn þa lagdur vered. Þangad løgdu þeir Jesum/ sokum Aþfangadags Gydinganna/ sem vpphoof Þuottdageñ/ z af þui Grøfeñ var þar so nærre. Og þeir velltu einum stoorum Steine yfer Grafar Muñan/ z geingu þar fra.

Eñ þar voru þær Maria Magdalena/z Maria Joses/þær satu gagnuart Grøþeñe/med þeim ødrum Kuiñum/ sem fylgt høfdu Jesu af Galilea/ og

 athug

athugudu huørniñ hans Lijkame vare Jardadur. Sijdan sneru þær heim aptur/ biuggu til Salue ꝛ dyrmæt Smyrsl

og vm Þuottdageñ Huijlduft þær epter Logmalenu.

Annars Dags sem kiemur epter Aff anga Dagiñ/ komu Kieñemaña Høfdingiar/ asamt med Phariseis til Pilat um/og sogdu/ Herra/ vier minnunst ad þesse Suikare sagde/þa hañ lifde/Eg vil epter þria Daga vppriisa/þar fyrer skipa/ad hafi sie Vardhalld a Grofeñe allt til þess hins þridia Dags/ so hans Læresueinar kome ecke/ z stele hønum j burt/og seige fyrer Folkenu ad hañ sie vppriseñ af Dauda/ og verde su seirne Villañ argare enn su fyrsta. Pilatus sagde vid þa/Þar hafe þier Vardhall ds Meñena/ fared burtu og vakted sem þier kuñid. Þeir geingu j burtu/z geijmdu Grofena med Vardhallds Møñum/Og innsigludu Steineñ.

Eintaled.

Huad vel Josefhp af Aremathia/og Nicodemo var vid Christum/og hugria Rækt þeir høbdu vid hñ Daudañ.

Þesse Joseph var eirn Radherrā hia Gydingū/og Nicodemus Nof uds Madur Phariseaña/ Eñ þr høfdu ei samþycker orded ꝫ Rade þeir ra sem dæmdu Jesum/ Helldur/ sem þeir sau/ad Magtiñ villde ganga fram yþ er Riettinn/bifoludu þeir þad allt Gude a Hendur þeim Riettlata Domara/ sñ eiddu sig fra þeim Ogudlega Flocke/og giorduſt Christi Lærefueinar/ og trudu hm̄/og a hñ/viliande so hafa eina goda Samuiſku ꝫ Gude og Mønnum. Og þo þra tru være fyrſt vm sin veyk/ og þr væ re nu og ottaslegner/ þa flockriade huñ ecke samt/helldur lißnade ꝫ godañ tijma liomande skiær/og giordeſt augſyneleg. Þui Joseph bad vm Lijkamañ Christi og fieck hñ/Eñ Nicodemus kom mz dyrt mæt Smyrsl til ad smyrja Jesum.

Sia hier/huad kiærañ þeir haft ha fa Herrañ Christū / Huad myked þotte þeim ꝫ hwse vm hañ/ Huad ægiæt var þeirra stadfeste? Huad kostuleg var þr ra jaꝫ

kâ játning? Huad heidarlega biugdu þr
þiñ Lausnara til Grafareñar? Huar er
nu Petrus sem ꜳdur villde med Christo
j Daudañ ganga? Huar er nu Thom-
ás/ s med hm̃ eirneñ deyta villde? Siaĕ
ád Konurnar vóru meir hugádar eñ þr/
Þui Petur og Thomás høþdu flwed j
burtu/ Eñ Maria Magdalena z adrar
Kuiñur med hẽñe vrdu þar hiá/ z villdu
siꜳ huad aþ háñs Lijkama yrde.

Naþ þad Epterdꜳme/ miñ Sꜳl/ og
hallt þier fast vid Christum/ Nuxa hu-
ad trwr háñ var/ og er vid þig/ Nuꜳriu
giefur þu þad láunad hönum?

Drottiñ miñ Jesu/ hiálpa mier/ styr
mier z stiorna med þijnum Heilaga An
da/ so ad eg sie þiñ trwr Þrꜳll z Lꜳresu
eirn/ s Josephs/ z alúarlegá a þig trwe
sem Nicodemus. Hallt miñu Hiarta til
Sambyckis/ og ad eg offist þitt Nafn/
z epter Guds Rijke bijde. Forda þu mi
er ad eg verde samþyckur j Rꜳde Oguð
l gra/ og ei hylle huad Rangt er. Giør

mig reidubuin j øllum goodum Verkum ad giøra þinn Vilia/og verka med mier huad þier þocknast/Lꝏt mig af Hiarta elska þig sem Joseph/og þeigensamlega þier þiona sem Nicodemus/Lꝏt onguan Voda hræda mig fra þier/helldur j lijfi z leidu/ hia þier stødugañ og stad fastañ vera/ Amen.

Vm Greptran og Jardan Herrans Christi.

TAk þig nu vpp Sꝏl mijn/z kom til Grafar þijns Lausnara/Sia/huor neñ hñ var af Krossenum tekiñ/og virduglega j sijna Grøf lagdur.

O huad beisklega munu þar Gudhrædðu Kuinnur grꝏted hafa? Huilijku Tꝏrafloode mun hñs Blessada Moder hafa vthellt? O Herra Jesu Christe/ þu allra frijdaste a mꝏl Mañaña sona. Huad bleik z føl er þijn Asiana ordiñ/ burt er nu þitt fagra Yferlit? Huad stirder eru nu aller þijner Lider og Limer? Huorsu sꝏrlega z aumlega hefr Daud enn

eñ vtleiked þig? Eñ samt er þijn Huglld vegleg/ z hefur feinged ærlega Greptran. Þeir sueipa þiñ Heilaga Lijkamá j hreinum Lijnklædū/ z smyria hañ med forkostulegum jlmāde Smirslū/ z leggia hñ nidur j nya Grøf Josephs.

Eg packa þier Drottiñ miñ Jesu/ af mijnū Hiartans Gruñe/ fyrer þijna Helgu Greptran/ huar med þu ei ad eins audsynder/ ad þu eflaust værer dauñ fyrer mijnar Synder/ Helldur z eirneñ hefr eg hier eina veglega z gledelega Huggū ad þu allar mijnar Synder/ sem þier af þijnum Fødur vóru a Hendur lagdar/ hafer med þier j Grøfena lagt/ z sann arlega stillt þijns Fødurs Reide. Þui ad so sem Stormeñ og Storsioeñ stilltez strax þa Jonas Spamañe var kastad vtbyrdis/ z Hualureñ hafde gleypt hañ. So er nu sa Stormur þijns Himneska Fødurs Grimdar Reide/ sañlega stilltz/ jafnsnøgt sem þu varst slitiñ vr Lande Lifendra/ z þa þu varst sem Bøluan z

 hrein

Hreinsunar Offur j Grøpena lagdur.
Sæl miin/ hrædstu ecke þijna Grøf/ þar þu ætt ad liggia/ Nuxa med þier/ ad D.ottin hefr vijgt hana/ z giørt hana þier ad Suefnhwse. Þar fyrer nær þijn Stund kiemur/ þa skalltu gladlega gan ga j þitt Suefnhws/ z loka Dyrunum epter þier/ z fela þig þar vm stundar sa ker/ a medan Reide Drottins lijdur hia. Neyr þu Sæl miin/ Nuorsu hugguuar samlega Spamadurenn Esaias hann talar vm Grof þijns Lijkama þar þu ert nidur lagdur/ þijn Grøf/ seiger hañ/ er fyrer Gude ecke annad enn eitt Suefn hws. Þiñ Daude er ecke añad eñ sætur Suefn. Þa Meñ leggia þig j Grøpe na/ þa er pad ecke añad/ eñ so s þu sierl lagdur j þijna Sæng. Þegar Meñ aus sa þig Molldu/ þa er þad ei annad enn so sem þu lætr aptur Dyrnar a þijnu Suefnhwse. Þa þiñ Lijkame rotnar/ z verdur ad Molldu/ þa er þ ei añad/ enn so s þu sofande huijler z fordest D'ucke z voda Suartnættesins. Drott

Drottinn minn Jesu/ sem ert dæenn/ minna Synda vegna/ z hefur med þijnum Heilaga Lijkama helgad mijna Grøp. Og ef ad eg skielfest ecke/ þa mier kiemr mijn Grøp til hugar. Kienn mier ad vita z minnast/ ad eg er Molld/ z verd aptur ad Molldu. Skrifa þessa Huggun med þijnu heilaga Anda j mitt Hiarta/ Ad mijn Grøf sie ecke nein eitrud Andskyngdar Hola/ Helldur eitt æskelegt Suefnhws/ z sætur Huijldarstadur/ huar jnne þu hefur eirnenn leiged/ og ert a þridia Deige vpp aptur risenn/ so eg skule læra þar af/ gladlega til minnar Huijldar ad ganga/ og þar ad huijla þangad til þu vppuekur minn Lijkama a Doms Deige z færer mig þa med þier jnn j eilijfa Himnerijkis Dyrd z Sælu.

Vm Phariseana/ sem mz vondre Samuisku vm Vardhallds Menn bidia/ til ad sitia yfer Grøpenne.

HEyr þu Sæl mijn/ hrædelega Jllsku Phariseanna/ z Hreckuijse Kienne

mañа Hofdingiaña/ og þra Fylgara/ Sia huørsu Krøpugur Diøfulleñ er j Børnum Vantruareñar, Þeirra Hreck uñst Hiarta liet sier ecke nægia/ ad þeir høfdu fordæmt z aflifad Christū/ hellдur auka þeir a hañ Lygum z Smanū/ allt j Grøþena/ z kalla hñ Suikara.

O þier aumer vesaler Phariseatar/ Huad eiga ydur Vardhalldsmeñerner? Og þui jñsigle þier Lÿkſteineñ? Ef hñ er Guds Son/ ſo ſ̄ noglega var auglioſt z beuiſſad/ z ſem hñ medkiende fyrer ydur/ þa kuña huørkie Vardhalldsmeñerner/ ei ydar Jñſigle/ nie Daudeñ ſialfur hañ ad hindra. Eñ ſie hañ einfalldur Madur/ ſem ydar Meining var/ Þui of kuduſt þier? Huad ſkyllde daudur Madur kuña ad giøra ydur?

Eñ þta allt giørde þ Brenda Merked j ydar Samiſkum/ z ydar eigiñ Hiarta Fordæmde ydur. Ohreint er ydar Hugſkot z Samuiſka/ z þui vænte þier ſaþnañ hins veſta. Ydar Otte kiemur

þar

þar af/ ad þier treystud ydur ecke til ad verda þess kiender/ huad þier giort hafed. Eg helld ad sönu/ ad ydar Hreckuisse hafe maklega leiked ydur vt/ Þui huat med þier hugdud ad hindra mijns Lausnara Vpprisu/ þar med vard hū hellst z mest openber/ z ad hñ være a þridia De ige vpp risen fra Daudū/ sem hañ sagt hafde. Boluader eru þier/ z Boluader eru ydar Peningar eilijflega/ sem þier gæfud Vardhallds Mönunum.

Oh/ Sæll er sa/ mijn Sæl/ sem gooda Samuisku hefur/ og huørs Aþorm vel luckast/ z ei kiemur hm̄ ad gialldе. Þui jll Samuiska a øngua Roo/ og hrædest huørt Laufblad. Eñ god Samuiska er ein Dagleg Farsælld/ z giorer Hiartad gladt/ bæde fyrer Gude og Mönum.

Varduеit mig Drottiñ miñ fyrer vonnдre Samuisku/ z stiorna mier med þijnū Heilaga Anda/ ad eg j Einfalldleika z Gudrækne life/ a mæan eg er hier j Heime. Gief mier ad hallda þessare Hugs

 an

gn og ærlega hroosan/ad eg meige kost giæþa/ miñar Samuisku godañ Vitnis burd ad hafa hia huorium Mañe/Nia lpa mier/so ad mitt Niarta fordæme mig ecke/helldur ad eg hafe æfenlegañ Fog nud i þier.

Drottiñ miñ Jesu/ sem Syndeñe ert dæeñ/ og huñlest i þiñe Grøf/ Gief þu mier/ad eg daglega þañ gamla Adam med Truñe deyde z greftre/So ad miñ Samuiska z mitt Niarta huñlest/z læte aþ øllum illum Verkum/z þier Daglega þione/i Riettlæte z Neilagleika/s þier þocknast/ So ad eg þar med þann rietta Nuijldardag/og þa eilijþu Nætijd ypp byrie hier a Jorduñe/ z añars Neimis fullkomlega hallde/Þa eg med þier minn Lausnare/i Eilijþann Frid og Farsælld verd inngangande/ Amen.

Ein Þackergiørd fyrer Herrans Jesu Christi Pijnu.

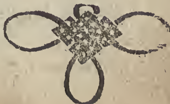
Hier þøckum þier DRottiñ Jesu Christe/ sannur Gud og sannur Madur/ ad þu hefur oss Aumar fordæmdar Manneskiur/ endurleyst og frelsad/ fyrer þijna Heiløgu Pijnu/ þitt Saklefse/ þinn Dauda og Dyrmætt Blood. O Herra Jesu Christe/ Huad þung er þijn Kuol / huad stoor er þijn Pijna / huad margfølld er þijn Pijsl/ huad diwpar eru þijnar Vnder/ huad bitur ₇ beiskur er þiñ Daude/ Huad ovm rædeleg er þijn Elska/ fyrer huoria þu hefur sætt og þorlijkad oss vid þiñ Fødur/ þa þu fyrst i Grasgardenum/ wt aþ þungre Daudans Angist sueittest Blodenu/ og gafst þig viliuglega j Hendur þeirra Ogudlegu/ huorier þig omyskun samlega bundu/ ₇ færdu þig fra einum Ranglætum Domara/ til añars/ fyrer huorium þu varst falsklega aklagadur/

 hædd

hædd/spottadr/hræcktur/og sargrætels ga sleiginn z barinn j þitt heilaga Bless-ada Andlit/Auun Drottinn/Vorra Mis giorda vegna ertu særdur/ Vorra Syn-da vegna ertu sleiginn/Nwdstryktur/Þy rne kryndur/med Fotum trodinn/sem ann ar Madkur/og so herþelega vtleikenn/ ad þu varst ecke nockrum Manne lijk ur. Þu varst sa fyrerlitnaste og forsma narlegaste/fullur Saara og Benia/suo ad Heidens Mans Hiarta/kiende j Br iost vm þig/ og sagde/ Siaed/ Huilijk Manneskia hann er? Þu varst vorar Synder/þa þu barst þinn Kross/og vor ra Synda vegna ertu a medal Spilluir kia reiknadur/ og hieckst þar a Hond-um og Footum sundurgrafenn/ suo sem ein Boluan/og ert j þijnum stærsta Po sta/med Edike z Galle Dryckiadur/ z hefur þinn Anda j beiskre Kuøl z Þij-n[illegible] upp giefed/ og hefur suo bætt vorar Misgiorder/suo vier erum fyrer þijnar

Vnd

Under heiler ordner. Fyrer allar þijn ar Kualer/ Pijsler og Pijnur / seigium vier þier DROTTINi Jesu/ af Hiarta/ Lof og Heidur og þackargiørd/. Og bidium þig/ ad þu læter þijna Heilogu Pijnu ecke vera oss Gagnlausa/ Helldur ad vier huggum oss i henne/ og hug leidum hana so/ ad þar med visleckne z nidur kiæpest med oss allar vondar Girn der/ so ad vier deyum þra Syndunum/ en lifum Riettlætenu. Og ad vier fylgium þijnum Fotsporum/ þad Vonda z Oriefta med Þolinmæde ad lijda/ z bijda so epter vorre Daudastundu/ og verda þyr er þig Saluholpner/ Herra Jesu Lofadur og Blessadur ad eilijfu/ Amen.

Ein Bænar visa wt af
Nafnenu Jesu. Ort af sæluga
S. Magnuse Olafs syne.

Ton/ Gud er min Hirder.

SÆLL Jesu sæte/Sool z Fodurs Li ome/Giestur ægiæte/girnden Ma ns z Some/ Mijn Ond er nuog tuist/ megned fer til ryrdar/ þar nem þu þier vist/þijde Kongur Dyrdar/ Harm þrungin higgia/ Hialpar þinar krefur/ þar beint ad byggia bert þu lo ad hefr.

Kom Jesu kiære/koseñ Lækner trega/ Næd þijn mig nære/nu z æfenlega/ Sy nd mijna suarta/sæþ þu diups j Bærñ/ veþ þu mitt Hiarta/ veitt j þijnum Sær um / þær Biargskorur bestu/mig birge huad adunar/þrek a medan flestu/fram hia Reidin brunar.

Gief Jesu goode/giede Fognud mijnu/ sædu a Sær Blode/ Sælar minar þij nu/Lattu Lykn Maña/ Lijfgun mig hli ota/z þin Sætleik saña/vm Sæmuisku na fliota/ jnræt þu Ædñ Angurkramins

Hiarta

Hiarta/med gagne z giædum/Seysslan þiñ hiñ b:arta.

Jesu þig Jesus/jafnan læt mig fiña/ og Ovinar ꝛllfuss / alla Freistne vinna/ Þitt lættu þijtt Nafn / þrꝛett ꝛ miñu Briooste/þess Kraptar sætt safn/Sorg j burtu lioste/þad dyrst ad Dygdum/Dio fle soñ er fæla/Lijd z Lundstygdum/leipt tar af þui Sæla.

Fyrr eñ þer eg hiedañ/ þest mig þier vid Hendur/nyskuna a medan Mildeiq meñ stendur/A Domsins deige/þa dapr ar standa Þioder/ fortijn mier eige/true Jesu Broder/þra hordu Helorde/ mier hialva þa/z þijna/so meige eg Matbor de/Molana vnder tijna.

O Jesu adstod/vm mig þiñe tiallda/eg bast j anaud/einum vil þier hallda/E ngiñ Ogiæfa/vnder geimslu þiñe/har kañ mig hæfa/nie hamla velferd miñe eg mun Giedglad: Giafsku þijna reina goode Gud z Madur/ Grædareñ allra meina/ A M E N.

Miñ

Minningar vijsa Pijnunnar

Christi til Heilags Anda.
Ort af S. Jone Mag-
nuss Syne.

Toon/ Eilijfur Gud og Fader kiær.

HEilagur Aande Huggarinn sæll/ Heidur sie þier ann enda/ med Fodur og Syne fyrer þa Heill/ sem Frelsarenn hefur mier synda/ J þinne gipfu og Guddoms Nand/ sem giorde hann Heilagt Kuinnu Sæd/ z liest þier hans Lœning linda.

Nægur þu hans med Heidre Smurt/ Hollð til yppustu Tignar/ og huortueggia mier til gooda giort/ Sted mitt og Saal þui þagnar/ Leidder þu hann a Eyde wt/ vnder freisting z Hungurs þraut/ gagn þess mijn Ønd sier eignar.

Eg true þu hafer hann lijka leidt/ til Lijfslaats sijns z Pijnu/ z hann hafe lidid allt sem eitt/ epter forlage þinnu/ Hnns Andlaats Sogu er mijn Tru/ vpp hafer [illegible] teikna þu/ til Huggunar Hiarta

miñnu.

Hier fyrer þig af Hiarta eg bid/ Heilagur Rꜹdar Ande/ Sꜹl miñna med þeim̃ Sañleik stid/ ad sie eg þui œ truãde/ Ad Lausnareñ hafe læckad s.g/ og lided þad vonda þ͛ mig/ Eilijfft gott vtvegande/ A M E N.

Ender Bookareñar.

